

بهره و نه شكه و ته دليزان

گهلاويژ

به رهو ٺه شڪهوتنه دليران

به رگي به كه م

نوه سينه: گهلاوٽر

بەرەو ئەشكەوتى دلىزان / بەرگى يەكەم

نوسىنى: گەلاوئىژ

بابەت: پۇمان

بەرگ: دىيارى جەمال

چاپ: چاپى نوي / سلېمانى / ۲۰۱۸

تىراژ: ۱۰۰۰ دانە

ژمارەى سپاردن: ۷۷۲ى سالى ۲۰۰۶ى وەزارەتى پۇشنىبىرى پىدراوہ

پیشکش

ئەم چیرۆکه پیشکش بە دایکی پیشمەرگه بێت، که هه‌میشه چاوبه فرمیسک له
دله‌ خورپیی دان و به ترس و هیواوه چاوه‌روانی ده‌نگوباسی سه‌رکه‌وتن و
سه‌لامه‌تی رۆله‌ خه‌باتکاره‌کانیان.

که‌لاویژ

روونکردنه وهیهک له سههه ئهشکهوتی دلیران

خوینهری بهرین، ده میک بوو چهزم ئه کرد چیرۆکی (به رهو ئهشکهوتی دلیران) دووباره چاپ بکه مه وه تاوه کو خوینهرانی کوردستانی ئازیز بیخویننه وه. چاپی یه کهم له ک وتایی سالی ۱۹۸۸ دا بلاوکرایه وه له سوید و له ندهن و زور ولاتانی ئه وروپا، به لام له بهرئه وهی ئه وکاته کوردستانی شیرین له بارودۆخیکی ناله باردا بوو به دهست داکیرکه رانییه وه، بویه نه ئه کرا بگاته دهستی خوینهرانی، له بهرئه وه ئیسته زورم پیحۆشه که چاپی دووهم ئه خه مه به رده ستان، ئومید ده کهم که خه یالتان به رنه ئه وکاتهی ئه م چیرۆکه ی لی په یدابوو و له گه لی گه شتیکی ناو ئه و که ژوکیو و ئهشکهوته سه ره به رزانه و جی و شوینی ئه و پیشمه رگه قاره مان و دلیرانه بکه ن.

خوینهرانی بهرین، یه کهم چاپی به رهو ئهشکهوتی دلیران سالی ۱۹۸۶، مامۆستای نه مر ئیبراهیم ئه حمه د (باوکی هیزۆ) بوی تایپ کردم به دهستی خوی به تایپیکی ساده ی ئه و سالانه، هه رچه نده دلّم نه هات که ئه و نوسینه و تایپکردنه ی ئه و بگورم و سه ره له نوێ به کومپیوتەر و که ره سه ته ی پیشکه وتوی ئیستا بنووسریت، به لام که سه یرم کرد زور که موکوری تیدایه و له هه ندی شوین و سه ردی و رده کاری ئه ویت، بویه راستم کردنه وه، واشم به باشزانی که سه ره له نوێ بنووسریته وه و تایپی یه که می بیی به یادگاری ده ستوپه نه جی گرانبه ها و ره نگینی و تاوه کو ماوم ئه و نوسینه ی بکه مه سه ره چاوه کانم و خه وی پیوه بییم.

ئازیزان، کاتى خۆى که دەستم کرد به نووسینی به رهو ئەشکهوتى دلیران، زۆرم پیچوو، نزیکى سال و نیویک زیاتر خەریکی بووم، بۆیه که تهواو بووم و بلاوکرایهوه، بهینیک سەرقالی نامه و تهلهفۆنى پیرۆزبایى خوینهران بووم، دەزگایهکی بلاوکردنهوهی ئینگلیزی په یوه ندىيان پیوهکردم و هاتنه لام بۆ مالهوه و گوتمان باسى کتیبه که تمان له دکتۆر کمال میراوده لیه وه بیستوه و دهلین که له که ژوکتوى سروشتى بی دهستکاری ئەچیت، هاتوین قسه له وه بکهین که بیکهین به فیلمى سینه مایى. دواى پشوو دانیک سهیرم کرد که وا زۆریان بیر ئەکه م، ههروهک خزم و کهسانی زۆر خۆشه و یستم لیم دور و وتبه وه بۆ شوینیکی نادیار و خهریک بوو نارهحت و دلتهنگ ئەبووم بۆیان، بۆیه که نامه ی پیرۆزبایى شههید کاک فاضل مه لا مه محمودم پیگه یشت که تییدا ئەلێت: (چیرۆکه که ش هیشتا، به لای منه وه، تهواو نه بووه و خوینهر به ته مای به شیک، یان به شانی تریه تی).

له بهرئه وهی ئەم داخواییه ی شههید کاک فاضل دهستبه جی په سه ند کرد و زۆریش پنی خۆش حال بووم که بگه ریمه وه ناو ئەم خه لکه خۆشه و یستانه ی بیرم ئەکردن، ئیتر دهستم کرد به نووسینی به رگی دووم، ئەگه ر چی زۆر ماندوو بووم و سیحه تیشم هه ندی ناچۆر بوو، به تاییه تی چاوم، جگه له ئەرکی مال و مندال و خیزان، له گه ل ئەوه شدا وازم نه هینا و به رگی دووه میش له هه ندن و ئەوروپا بلاوکرایه وه، که باس له که وتنه دووبه ره کیی ناو پارتی ئەکات و دهستپیکردنی شه ری براکوژی له بینی هه ردوو بالیدا، بالی مه کته بی سیاسی، که رۆشنییر و پیشکه وتوخواز بوون به شه که ی تری که بالی عه شایری بوون، دواى ئەوه ش به رگی سینه میشم نووسی، که باسى له هه ره س پیه تانی شوړشى کوردستان ئەکات له ۱۹۷۵دا، ئەمیش ناماده یه له هه ندن بۆ چاپ و به ئومیدی خواى گه وره هه ردوو به رگه که له کوردستانیش بلاو ئەکرینه وه. هه ر سى به رگه که ش پاله وانه کان هه ر هه مان که س و خیزان.

خوینهری به ریز، له گه ل هه ر دێریکی ئەم چیرۆکه دا یادگاریه کی شیرین و له بیرنه چووی (باوکی هیرۆ) ی خۆشه و یستمی تی دایه و پیوه یه، کاتى چه ند لاپه ره یه کم له چیرۆکه که ئەنووسی، دواىی بۆم ئەخوینده وه بۆ ئەوه ی رای ئەوم بزانیایه له سه ری، هه ندی جار که زۆر ره زامه ندی خۆی ده ره بیری و

دهستخوشی لى ئەكردم، سویندم ئەداو ئەمگوت به خوا ئەوه له بهر خاترى من
وا ئەلئیت، توخوا راستییەكەم پى بلئى و (مەترسە)، به دل پئێئەكەنى و ئەیگوت:
نوسینی چیرۆكى وا خاترى تیدا نییه، چونكه ئەچیتە بەردهستی خەلكى
خویندهوار و خەلكى هۆشیار و پۆشنبیر، چۆن له خۆرایى ئەلئین باشه!... ئیتر
كه واى ئەگوت منیش دانیایا ئەبووم. لێره دا هەز ئەكەم زۆر زۆر سوپاسى
گەرمى بىراى بەرپۆز و خۆشهویستم كاكە هەمە رەسول هوار بكەم، چونكه
ئەویش ئەزىتى لەگەڵ من كێشاوه و چیرۆكەكەى خویندوووه تەوه و به سەرىدا
چۆتەوه كوردییەكەى بۆ راست كردوووه تەوه، چونكه نوسینه كوردییەكەم
زۆر تەواو نەبوو، زۆرتر عەرەبییەكەم باشتر بوو، له بەرئەوهى له خوراوى
عیراق گەوره بووم، بەلام لام وایە ئیستە و له دواى نوسینی دەكتیبى
چیرۆك وا بزانی نوسینهكە خراب نییه.
ئیتر زۆر سوپاستان ئەكەم له بەرئەوهى تووشى ئەم پوونگردنەوه
دووردریژەم كردن.

گەلاویژ

سلیمانى

۲۰۰۰/۹/۸

خوشكى گوره و بهرېز گه لايوژ خان پاش عەرزى سلاو...

بەرەو ئەشكەوتى دليرانم خویندەو، بە وردى و قوولى.. دىر بە دىر تا
دواى چىرۆكەكە، خوینمەو و لەگەلى ژيام، جاريكى تر بىرەوهرى بەشيك له
مناليم و سەردەمى لاویم هاتەو، ياد، بىرەوهرى سەردەمىكى گرنك له ميژووى
گەلەكەمان، كە (بەرەو ئەشكەوتى دليران) زۆر جوان له روانگەيەكى نوپو
وينەى گرتوو، وا بزنام هە موو كەس خويان يان خيزانهكەى لەو سەردەمەدا
خەريكى كارى سياسى بوون، شايەتى وردەكارى و سەرکەوتووى ئەدەن بە
نووسەرى چىرۆك، ئەوھى زۆرتر له هەموو شت سەرنجى راکيشام، دەورى
ئافرەتان بوو، ئافرەتانی سادەى وەكو داىكم و پوورم و كچەكانى پوورم،
پەنگدانەوھى رووداوھى سياسىيەكان له ژيانى خيزاندا و له پەيوەندىيە
ئينسانىيەكاندا، گەشەکردنى هۆشى سياسى پير و لاو و مندالى ئەو سەردەمە،
ياخوا دەستت خۆش بىت و قەلەمت نەرزى. هيوادارم كە ئەمە تەنها سەرەتاي
بەرەمە بلاوكراوھەتان بىت! چىرۆكەكەش هيشتا بە لای منەو تەواو نەبوو و
خوينەر بەتەماى بەشيك يان بەشانی تريەتى.

هەندى سەرنج و پرسياريشم هەبوو دەربارەى چىرۆكەكە، له دەرەتايكى
تردا عەرزتان ئەكەم بە گشتى بۆ من ماىھى خۆشبيھەكى زۆر بوو، دەمىكە
شتىكى وام نەخويندۆتەوھەكەوا بە دل و گيان لەگەلى بژيم، كە مامۆستاي
گەورەمان له پال خويدا، گەوھەريكى تريشى له ئيمە شاردۆتەوھە تۆى بەرېز وا
بەوردى و بەو شيوە ئەدەبىيە پەسەنە و خۆمالىيە رووداوھى سياسىيەكان و
پەنگدانەوھى كۆمەلايەتيانت تۆمار كردوو، جاريكى تر پيرۆزباييت لى دەكەم
و هيوای بەردەوامى و سەرکەوتنت بۆ دەكەم.

لەگەل رېزو تەقدىرى برايانەدا

دلسۆزتان

فاضل ملا محمود

کتیب به زمانی کوردی نووسینی - گه لاویژ به رهو ئەشکهوتی دلیران

له چاپخانهی جهمال تایهر چاپکراوه به پیتی عهره بی، ٤٠٤ لاپه رهیه. تیبینی: له سوید چاپکراوه، سهیری وشه ی دوا ی بکه: به رهو ئەشکهوتی دلیران که باسی ئەو رووداوانه ی سه ره تاکانی ١٩٦٠ ئەکات که له کوردستانی عیراق روویداوه.

سالی ١٩٥٨ حوکمی هاشمی کهوت، عیراق بوو به جمهوری... کوردهکان به چالاکانه له و ئالوگۆرهدا به شدارییان کرد... هیوایه کی زۆریان هه بوو به گه شپیدانی دیموکراسیهت له عیراقدا و به دهستهینانی مافهکانیان و حوکمی تازه. پاش ٢ - ٣ سال کۆماری تازه ی عیراق له هه موو ئەو به لێتانه ی که به گه لی کوردی دابوو پاشگه زبووه وه، بۆیه کوردهکان دهستیان کرد به ریکخستنی جوولانه وه یه کی به رگریبانه ی به هیز. کتیبه که باسی چۆنیه تی له دایکبوونی ئەو جوولانه وه یه دهکات. نووسه به شیوه یه کی بلیمه تانه دهچیته ناو رووداوهکان و بیروههستی کۆمه لانی خه لک و جه ماوه ره وه. ئەمه ش له رێگه ی باسکردنی ژيانی خیزانیککی کورده وه، که له ناو جه رگه ی سالی یه که می ئەو جوولانه وه به رگریبه دا ژیاوه.

ئوهش روون دهکاته وه که ههستی نه ته وایه تی و شوناسنامه ی مرۆقی کورد چ رۆلێک (دهوریک) ده بین. له گه ل ئەوه ی که هیشتا پیاو دهوری سه ره کی ئەبینی له کۆمه لدا له هه مان کاتیشدا ژنه گه نجه رۆشنبیرهکان، چالاکانه به شداری ئەکه ن له بزووتنه وه ی نه ته وایه تیدا...

بەرەو ئەشكەوتى دلیران، رۆمانىكى ئیجگار سەرنج پاكیته و مەزنە، پیره له
پووداو و بەسەرھات كه سەرنجی خوینەر به شیوهیهکی وا رائهكیشی كه
هەرگیز دەستبەرداری رۆمانهكه نهییت تا ئەگاته ئەنجام (واته وازی لئ نههین
له خویندنهوهی) له پووی زمانهوانیشهوه زۆر دهوله مەنده و پاراوه.. سهبارت
به بی هاوتای رۆمانهكه له پووی ناوه رۆك و چۆنایه تییهوه و وهزنی ئەدبیهوه
کتیبهكه دائه نری به یهكیک له کتیبه به نرخهکان و هونه ریکی مەزن و کتیبخانهی
کوردي و زمانی کوردي دهوله مەنتر کردوه.

محمدی مهتدی

تهرجه مە ی نووسینی

سویدی

له باره ی به رهو ئەشكەوتی

دلیرانهوه

۱۹۸۶

ستۆكهۆلم

(پیشہ کی)

دہر بہ دہری و غہریبی و دوورہ ولاتی و تاسہ و ئارہ زووی بینینی
کہ سوکار و خزم و ناسیاو
ہا ولاتی، وایان لیکردم کہ ئم چیرۆکہ بنووسم تا ہیچ نہ بیئت بہ خہیال
بچمہ وہ ئو شاخوداخہ
جوانہ و ناو ئو خہ لکہ خۆشہ ویستہ.

چیرۆکہ کہم بہ زمانی قسہ کردنی ئو کہ سانہ نووسیوہ کہ ناویانم ہیئاوہ و
باسم کردون و ناچار نہ بوو بم کہ لیمہی تازہم بہ کار ہیئاوہ، چونکہ نہک ہەر
لام وایہ کہ ئہ بی وای، بہ لکو بہ راستی خۆشم حہز لہ و نہوعہ نووسین و
قسانہ ئہ کہم، ئو نووسین و قسانہی کہ خہ جی و فاتہ و عہول و قالہ و
ئاسکۆل بہ باشی لیئی تیئہ گہن.

جگہ لہ مہ ئم چیرۆکہ بہ ہیچ نہوعیک و جۆریک ہق و عیلاقہی نییہ بہ سہر
ہیچ کہ سیکہ وہ، کہوا ناوی لہ ناوی کہ سیک بچیت کہ باسی تیندا کراوہ و ئو
ناو لہ یہ کچونانہ تہ نیا ریکہ وتہ و ہیچی تر، چونکہ شہ خسہ کان و
روداوہ کانی ئم چیرۆکہ ہہ موو خہیالین، تہ نیا لہ خہیالی ئو ناوچہ یہ
ہہ لقلولون کہوا ماوہ یہک تیایا ژیاوم، تہ نانہت بہ ہیچ جۆری ہقہی بہ سہر
خۆشمہ وہ نییہ و ہہ مووی لہ زرووف و وەزە و ژیانی ئو سہر دہمہی
میللہ تہ کہ مان وەرگیراوہ، لہ بہر ئہ مہ

تکایه کەس وانەزانیت کە شەخسەکانی داستانە کە خەلکی راستەقینەن. نە ک
تەنیا هەر ئەمە، بە لکو گویشم نە داووە تە ئەو هی کە باسی شەڕ و راستییەکانیش
لە پرووی کات یا شوین یا جۆری پرودانیا نەو بە تەواوی وەکو ئەو بن کە
بوو، چونکە من ویستوو مە چیرۆک بنووسم نە ک میژووی شوڕش یاخود
بیرەوهری خۆم، بۆیە داوای لیبوردن ئەکەم.
ئیتەر هیوام هەیه کە چیرۆکە کە تان بە دل بیت و لە گەلیدا وەکو من بە خەیاڵ
بگەرینەو بە بۆ شار و شاخ و ئەشکە و تەکانی کوردستانی خۆشەویست و
سەریک لە پیشمەرگە دلیرەکانی بدن.

گە لاویژ ١٩٨٦/٢/٢

لەندن

دهستی دایه عهباکهی و دای بهسه رییدا، به توره بییه وه پهلاماری توره که کهی دا و سؤلیکی کرد بهسه ر پییه وه، به بی قسه و به بی خواحافیزی کردن له کهس چووه دهره وه و دهرگا کهی به قایمی دا بهیه کا. چهند ههنگاو یک رۆیشت و نهختی راوهستا، عهباکهی به باشی دایه وه به سه رییدا و توره که کهی هه لگرته وه و کهوته ری، به لام هه موو له شی ئه کولا، ئه وهنده ته ره بوو.

کۆلانه کهی ته واو کرد و گه یشته سه رجاده که و سهیریکی ئه م لاو ئه و لای خۆی کرد، ئینجا په رییه وه ئه و په ری جاده که گوتی: باشتر ئه وه یه له گه ره کی خۆمانه وه دهست بکه م به دابه شکردن...

ئاخ چی بکه م؟ به راستی ئه و خه لکه ره حمیان نه ماوه و دلیان به کهس ناسوتیت. ده وهره توخوا ئه مه خوشکه! خوشک وا ئه بیت! به م قرچه ی گه رمایه و به م نیوه رۆیه ئه م کیسه زله ی بۆ پرکردووم له (نه شره) و ئه لئ ده ی رووناک برۆ دابه شیان بکه. چیه وه لا خانم خۆی کردووه به شت و خۆی گه وره کردووه، کچه که چۆته حیزبه وه! توخوا به شکم ئیستا پۆلیسیک یان ئه منیک دیمی نالیت ئا وهره کچه که ئه و کیسه زله چیه پیت؟ ده ی ئه مجارهش قه یناکه...

به لام جاریکی تر ئه گه رچی کردووه بۆی نابهم و هه قم نییه به سه رییه وه! رووناک به ده می خۆیه وه ئه بیولاند و له دلی خۆیدا ئه م قسانه ی ئه کرد، گه یشته مالی یه کی له و که سانه ی که و سه بری خوشکی پیشترا ناو نیشانه کانی پی له بهر کردبوو بۆ ئه وه ی نه شره یان بداتی.

دای له دەرگاکه و توژی پراوهستا... کهس نه بوو، ئەمجاره به قایم تر لینی دایه وه، دیسان دنگ نه بوو.. کهس نه هات دەرگاکهی لی بکاته وه. گووتی: ئەی.. دایکم خەلک بۆ خۆیان نووستوون، هه موو ئیسراحت ئەکەن، خۆ وه کو من نین! سه بری خان وائەزانی دار و به ردین. راستیان گووتوه (خەلک سه گ بیت و برا و خوشکی بچوک نه بیت).

له م قسانه دا بوو گوویی له دهنگی هاتنه خواره وهی یه کی بوو له باله خانه که وه، که زۆر دوور نه بوو له دەرگای هه وشه وه، دەرگاکه کرایه وه و پووره فه هیم (به ئاخ و ئۆف و وای ئەژنۆم باوکه پۆ خۆ هه ر ناتوانم به سه ر پێوه پراوه ستم) وه هات و گوتی: پووناک.. گیان ئەوه خیره وابه م گه رمایه هاتووی؟! پووناک چووه ژووره وه و دەرگاکهی به ئانیشک پێوه دایه وه، تووره که کهی کرده وه و دوو به سه تهی ئەستووری یه کی به قه د کتیبیکی دهرهینا که له کاغه زی بۆره وه پێچاوه بوون. گووتی: به خوا پوره فه هیم له مالی کاکه عه لی برام بوو، ئەویش ئیشی هه بوو به ئۆتۆمبیل تا سه ری کۆلانه که هیتامی و خۆی پووشت. منیش وا ئەم دوو کتیبه م بۆ دلە خان هینایه لای سه بری خوشکم بوون. به لام توخوا مهیده ره ده ست که سه وه له شوینیکی چاک بۆی هه لگره، چونکه وا بزانه یه کیکیان کتیبی دینه و ناوی خوا و پێغه مبه ری تیدا نووسراوه، به قوربانی ناویان بم.

پووره فه هیم هه روه کو ده ست بداته شتیکی پیروژ و موباره ک لیبی وه رگرت و ماچی کرد، توژی نای به دلایه وه و گوتی: ئۆ به قوربانی ناویان بم، هه ر ئیستا ئەچم له شوینیکی زۆر باش قایمیان ئەکه م تا کو دلە گیان دیته وه. دایکی بمری نازانه م به م گه رمایه ئەویش چووه بۆ کوئی گوتی، ئیشم هه یه له مالی کچیکی په فیکم، له ویشه وه پیکه وه ئەچن بۆ بازار، گوایه قوماشیکی زۆر جوان هاتووه به شی دوو کراسی لی ئەکرن!

پووناک گوتی: باشه که واته من به دوعا، با دوا نه که وم ئیستا دایکم به ته مامه. پووره فه ییم دەرگاکهی داخسته وه پووناکیش تووره که کهی چاک به سه ته وه و که وته ری دواي ئەوه له کۆلانی مالی فه هیمه خان هاته ده ری که زۆر دوور نه بوو له جاده که وه دیسان خۆی چاک کۆ کرده وه و پووشت زه رده خه نه یه ک گرتی و گوتی: ئەم حه مالیه مان به س نییه، وه ره ئەم هه موو درۆ و بیانوه ش

بۆ ھەر يەكەيان بدۆزەرەوہ... مېشكمان دەفتەرە دەى با ئەمرۆيش وا بېت، شەرت بى جارېكى تر زۆرم لى بكات بە باوكم و كاكە عەلېش ئەلېم، بەلام باوكم بەستەزمانە بلې چى، بە خوا دەرەقەتى نايەت. لەوہ زياتر كە توورە بېت و تووشى دلەكوتى بېتەوہ، ھېچ فايدەى نېيە. خۆى نەخۆشىى دلې ھەيە، ئاخى ئەم نەخۆشىيەى ئەو دەستى بەستووم، ئەگينا من ئەمەم قىوول نەكردا! بە خوا دايكېشم ھەر لە سەر ئەو ئەكاتەوہ، ئەلېت: سەبرى ئېشى خراپ ناكات بە ھەر ئەقلارى دونىاي ئەزانىت، دېسانەوہ بېرى ھاتەوہ سەر ئېشەكەى و گوتى: با لەم كۆلانە بچم باشتەرە و نزيكترېشە بۆ ئەسحابەسېى. زۆرىشم تىنووہ لە رېگا ئەچمە مالى ئامە خانى پوورم بەفراوېك ئەخۆمەوہ. ئەم كافرە ھەرنەشىگوت بەم گەرمایە نەوہكو تىنووت بېت ھا ئەوہ چەند فلستېك با پېت بېت بەشكم سۆدەيە، سېفونېك بخۆيتەوہ. بە راستى ئەم كچە وېژدانى نېيە خۆشم ئەوہندە توورە بووم جزدانەكەم لە بېر چوو...

سەرەو خوار بووہوہ بۆ ناو كۆلانەكە، ئەوہندەى پى نەچوو گەيشتە بەرمالې ئامە خانى پوورى. دەرگاگە كرابووہوہ و پەردەيەكى پېوہ بوو، با ئەيشەكاندەوہ. خۆى كرد بە ژووردا، ھەموو لەشى بووبوو بە ئارەق، دەموچاوى سوور بووبووہوہ و دەستى سېر بووبوو، قاچ و سۆلەكانى ھەمووى

بووبوون بە خۆل. چووہ ژوورەوہ سەيرى كرد وا لەژېر خانەكە دانىشتوون.. پوورى خەرىكى چايە، نەسرېنى كچى مەجەلەيەكى بە دەستەوہيە و كاكە حاجى باوكېشى شانى داداوتە سەر سەرىنېكى پەرى زۆر گەورە لە لوولە قەدىمىيەكان، كە رووناكيان دى ھەموو راپەرىن.

پوورى خېرا چوو بە پېرىوہوہ بە پەروشىكەوہ گوتى: ئاى رووناك گيان ئەوہ چېتە بەم گەرمایە ھاتووى؟ ئېنشاللا خېرە! ئەوہ چىيە بە دەستەوہ؟ داينى و بړۆ بەر بەلووہكە شلې ئاو بدە بە دەموچاوتەوہ. دەى زووكە واى.. دايكت نەمرېت بۆ وات لى ھاتوہ؟

رووناك چووہ بەر بۆرىكە تېر دەموچاوى و قاچوقولى شت و بە چنگ نەختى ئاوى خواردەوہ، تۆزى سەرىشى تەر كرد. كاكە حاجى بە پەروشەوہ جېى بۆ كرددەوہ و گوتى: وەرە رۆلە گيان، وەرە لای منەوہ. نەسرېن ھەر زوو

مەجەلەكەى فېرى دا، ھاتە لايەوۋە و دەستى كىردە مىلى. داىكىشى چوو پەرداخى ماستاوى ساردى بۇ ھىنا. ئەوئىش بە دوو قوم خواردىيەو، ئىنجا توررەكە و عەباكەى ھىنايە لاي خۆيەوۋە و پىشووئەكى باشى دا.

كاكە حاجى روى كىردە ئامە خان و گوتى: ديارە ئەمە بەزىمى سەبرى خانە ئەم تەلفەى دىسان ناردۆتە كۆلانان. ئامە خان گوتى: بلىم چى.. بە خوا دە رۆزىش ئەبىت سەرم نەكردوۋە بە مالىاندا،

بە راستى ئەو كچە ناخوشى كىردوۋە، كەس ناتوانى دەم بكاتەوۋە و نەسىحەتى بكات. كاكە حاجى گوتى: نەسىحەتى چى بى قەزا بى، ئەو ئىمە مانان بەبى ئەقلى و دواكەوتوۋ ئەزانىت! ئامە خان گوتى: كەس نامكوژىت خوشكەكەم نەبىت كە وەكو ئەوى لى ھاتوۋە و ھەر لەسەرى ئەكاتەوۋە.

حاجىش سەرىكى بادا و گوتى: خۇ حاجى مەجىدى براشم ھەر بوۋە بە پەرۋ و ھەد و وجودى نىيە قسە بكات، سەبرى خان و داىكى ھەر ئەيخۇن.

پووناك گوتى: دەى مامە گىيان دلى خۇت عاجز مەكە، خۇم ئەزانم ئەم جارە چى ئەكەم. پوورى گوتى: پىيى بلى با خۇى بيانبات و خۇى ئىشەكانى خۇى بكات.

كاكە حاجى سەرىكى سەعاتەكەى كىرد و گوتى: وا باشە منىش بكەومە خۇم، چونكە ئەبى بىرۇم بۇ مزگەوت بۇ ئەوۋەى فرىاي نوژى عەسر بكەوم. ھەستايە سەر پى و دەستى دايە كلاو و جامانەكەى و مىلى رىگاي گرت.

كاكە حاجى تەمەنى ۶۵ سال ئەبوو، پىاويكى كەلەگەتى گەنمپەنگى تۆزى لاواز بوو، پىاويكى بە حورمەت و كاسبى مالى خۇى بوو. دوكانىكى بچووكى ھەبوو لە قەيسەرى نەقىب، كووتالى ئەفروشت. چونكە زۇر سەر راست و بىفروفىل بوو، ھەموو لادىي و نەشارەزا، ھەر ئەچوونە لاي ئەو. بۆيە زۆربەى زۆرى مەعمىلەكانى لادىي بوون.

كاكە حاجى دوو كورى ھەبوو، نەورۇز و بەختيار، لە سانەوى و مەوہەستە ئەيانخويند. نەسرىنى كچىشى تازە بووبوو بە موعلیمە. كچىكى بە حورمەت و فەقىر و بىدەنگى ئىسكسووكى سەر و پرچ جوان بوو، وەكو باوكىشى بالابەرز بوو. ھاوتەمەنى سەبرى ئامۇزاي بوو، بەلام لە دلى خۇيدا وەكو شتى بەخىلى

پڻ ٺهبرد ڪه وا گهلي باسي ٺهڪري. دايم ٺهلين ميواني ههيه و خه لڪي لايه و زور ٺهچيته ڪوبونهوه و دانيشتنى حيزبيهوه، خهريڪه ناو دهرٺهڪات زور جاريش ٺهگوت، به خوا دايمڪ من وهڪو ٺهوم پڻ ناڪريٽ، ٺهوه دمى ٺهلي مهڪينهيه. له ههموو شتيڪدا خوي تي ههٺهقورتيئي و شتيڪ ههر چهنده ناههقيش بيت وازى لي ناهيٽ، تا قسهى خوي ٺهسهپيئي به سهر خه لڪدا. ٺيتر من چون ٺهتوانم ههر هيشووي له دواوه بڪهم.

بويه ههموو جاريڪ ڪه باسي سهبرى ٺههاتهوه پيشهوه، نهسرين ٺههڪهوته گلهمي له حالي خوي و له دلي خويدا ٺهگوت، فهقير و بيدهنگ لهم زهمانهدا ههر بهش خوراو ٺهبن. به تهواوي بهغيلي لي ٺههات، بهلام لاي ڪهس باسي سهبرى نهٺهڪرد. ههر به خوي ٺهگوت ههمووي خهتاي خوته، توش توڙي خوت گورج بڪرهوه بزانه چون لهو باشتر ناو دهرٺهڪهي.

پووناڪ نهختيڪ پشووي دا و چاههڪيشي خواردهوه، ٺينجا گوتي: ٺيتر ٺهبي برؤمهوه. پوري گوتي: ڪچي روله، ده توڙيڪيڪهش دانيشه با ماندوويهتيت بحهسيتهوه. پووناڪ گوتي: نه پوورئ گيان ٺيتر بهسه، وا خهريڪه دنياش فينڪ ٺهبي، برؤم باشه، ٺيشم ههيه. ههستا خوي ڪو ڪردهوه و توورهڪهڪهي ههلگرتهوه. نهسرين و دايمي تا بهردهرگا چوون لهگهلي و خواهافيزيان لي ڪرد و رويشت.. ٺامه خان گوتي: وهلا ٺهگهر ٺهم سهبريهه توڙي جوانيش بوايه ههر ههموماني ٺهخوارد، بهلام خوا بهوه رهحمي پڻ ڪردووين ڪه جواني نهداوهتي، نهسرين ههلي دايه و گوتي: بهلام دايه بيرت نهجي ڪه چند شوخ و بالابهرز و سهروپرجيڪي جواني ههيه، دايمي گوتي: ٺينجا خه لڪ چي له پرچ بڪات ٺيوه ههر به تايهفه پرچتان جوانه، چوونهتهوه سهر دايمي باوڪتان خوا عهفووي بڪات، سهروپرجي بهناو بانگ بوو. نهسرين له دلا زوري پڻ ناخوش بوو ڪه دايمي وا باسي سهبرى ٺهڪرد، بهلام زور خرس بوو. قهت شتي واي دهرنهٺهبري.

پووناک چوو بۆ ئەسحابەسپى بۆ ئەو مالەى كە سەبرى پىنى گوتىبوو. پراوەستا لە بەردەرگا و بە مستەكۆلە لىي دا. ھەر زوو دەنگى كورپىك ھات گوتى: باشە.. باشە وا ھاتم. بە پراکردن ھات دەرگاگەى كردهوہ و گوتى: ئەوہ تۆى پووناك خان! زۆر بە خىرىيى فەرموو وەرە ژوورەوہ.

وہكو شتىك كورپەكە ئەتوت ئەيزانى كە ئىستا شتى واى بۆ دىت. ھەر كورپە دەرگاگەى پىئوہدايەوہ، پووناك (۳) بەستەى دەرھىنا و گوتى: ھا.. كاكە بىستون ئەم كىتابنەم بۆ تۆ ھىناوہ بە پەلە توورەكەكەى گرى دايەوہ و وىستى بچىتە دەرئ. بىستون پىنى گوت: دە وەرە پشووويەك بدە ئاوى ساردىيەك بخۆرەوہ! پووناك گوتى: نە كاكە پەلەمە ئەبى برۆم زۆر سوپاس، ئىشم ھەيە، ئىتر ھاتە دەرەوہ، بە شپرزەيىيەكەوہ سەبرى دەوروشتى خوى كرد و گوتى: دە تو خوا وەرە خۆت مەكوژە! ئىنشاللا رۆژىك يەكىك لەم كورانە پەلامارم ئەدەن و ئابروويشم دەچىت، ئىستا بەشكم ناسياويك منى دى، نالىت ئەوہ چى ئەكەيت لە مالى ئەم سى كورپە عازەبە!؟

دونيە بەرەو فىنكى ئەرۆيشت خەلك ھەروا خەرىك بوون ئەھاتن و ئەچوون و چايخانە و بەردەرگاى سىنەماكانىش خەرىك بوو قەلەبالغ ئەبوون، ھەندى كەسىش بەردەرگا و ھوشەكانيان ئاورشەين ئەكرد. پووناك تۆزى بارى سووك بووبوو، بەلام ھىستا بەشى دوو مالى تىشى پى مابوو.

دووبارە بىرى لى كردهوہ و گوتى: خوايە... ئەگەر بگەرپىمەوہ ديسان ئەبىتەوہ شەر و ھەرا، تاكە سۆل و لنگە قاپقاپ ئەكاتە مالە دراوسى! ئەمە ھەمووى قەيناكە، ئىستا من چۆن ئەگەمە مەلكەندى؟ وەكو ئەو رۆژە كە سەگەكە پەلامارى دام، خەرىك بوو تورەكە و موورەكە فرى دەم لە ترسانا. كە باسەم كرد وام بەسەر ھات سەبرى گوتى: قەيناكا كەرە ئاخىر تۆ منالى، كەس شوبەھت ناخاتە سەر. بە دەم واى لى كردم منى گەياندە بەغدا و خەرىكىش بوو بىمكات بە دكتور و جلى دكتورىشم لە بەر بكات. كە پىشم گوت بۆچى ئيوہ ئەھيلن ھەر كىتەب بگەمەوہ، ئەمە دوو سالە من لە پۆلى شەش ئەمىنمەوہ. ئىتر فايىدەى نىيە. دەمى سەبرى ھەموو كەس شارەزاي بووہ. با برۆم دابەشيان

بکەم باشترە پزگارىم بىت. بەلام ئەگەر جارىكى تر هاتم بۆ ئەم ئىشە خوا بمکوژى!

هاتە سەر جادەكە و پەريپەوه، پووى كرده پيرمهسور لە ناکاو گوڤى لە دەنگى ژنيك بوو بانگى ئەکرد: پووناك گيان ئەوه ئەچى بۆ كوئى؟ ئىستا خەرىك بوو حەمە بنىرم بۆ لای دايكت كە پىي بلى جومعه ئىوارەكەى دىم بۆ لاتان، تا بەيانى زوو نانەكەتان بۆ بکەم. پووناكيش بە تۆزى حەپەسانەوه گوتى: ئۆ باجى پيروۆز گيان ئەوه توى، چۆنى... چاكى؟! باجى پيروۆز گوتى: بە ساقەت بم پۆلە، بە بەختى چاك بى. ئەوه بۆ كوئى ئوغر ئەكەى؟ پووناك گوتى: ئەچم بۆ ئەو ماله ئاشنايمان، ئەوئيش گوتى: دياره مالهكەيان لەم گەرەكەيه، پووناك گوتى: بەلى ئا ئەوئا لەو سەرەوه. باجى پيروۆز: دە باشە خوات لەگەل، بەلام بييرت نەچى بە دايكت بلىي. پووناك: بە سەرچاو، بىرم ناچى.

باجى پيروۆز چەند هەنگاويك پويشت و گەراپەوه گوتى: پووناك گيان بە قوربان ئاگات لە خۆت بىت ئەگەر قەلەبالغىيەك شتىكى وات دى مەترسە حەز ئەكەى با لەگەلت بىم. پووناك بە پەروشەوه گوتى: قەلەبالغى چى؟ بۆ چى بووه خوا نەكرده باجى پيروۆزم: تۆ مەترسە گيانە، مالى حاجى كەرىمى دراوسىتان فەقيرانە لە نيوەرۆه پۆليس و معاون و موسەلەحەى دونيايان بە سەردا دارپزاوه. پووناك رەنگى هەلبزرکاو مووچرکىكى ساردى پيا هات. لىوى وشك بوو بە شپرزەبىيەكەوه گوتى: واى فەقيرانە نازانى بۆچى؟ باجى پيروۆز بە ساقە، تۆ مەترسە، هىچى وا نىيە و دووريشن لە ئىمەوه. ئىمە هەقمان چىيە بە سەر يانەوه. پووناك وەختە بوو دلى راوەستىت، گوتى: باشە دەبلى بۆ وايان لى كردن؟ باجى پيروۆز: كچى پۆلە خەبەريان لى داوه كە وا مالى قاچاخى بۆ هاتوو. پووناكى فەقىر ئاھىكى هاتەوه بەر و هەناسەيهكى هەلكيشا و گوتى: تو خوا؟! وەللا سەيرە.. ئىتر دەمى تىكەلوپىكەل بوو، بە تەواوەتى نەيئەزانى كە چى بلىت. لە پاشان گوتى: دەباشە باجى پيروۆز من ئەپۆمەوه مالى، تازە ناچم بۆ ئەو مالهى ئاشنامان، تاقەتى پۆليس و مۆلىسم نىيە، باجى پيروۆز: ئەرى وەللا پۆلە بە قوربانەكەت بم بچۆرەوه مالهوه باشترە!

پووناك گەراپەوه بەرەو مال، بەلام هەرچەندى كرد نەئەهاتەوه سەر خۆى ئەوئەندە بە قسەكانى باجى ترسا بوو، هەر گەيشتە سەرى كۆلانەكەيان كەوتە

پاکردن و به پهل دای له دەرگا. سەبری دەرگای لی کردەوه و به پرویهکی خۆشه وه لینی هاته پیشه وه و گوتی: پرووناک ئەوه تۆی! هەمی ئافه رین کچی چاک.. باش بوو زوو هاتیتەوه. دوه ره ژوره وه دهی..

پرووناکیش هه روا به ماتومه لولوی چوه ژورری سەبری کرد گه سک و سه تل و سۆنده له و ناوه دا بلاوکراوه ته وه و لایه کی هه وشه که و ژیردار هه نار تووه که ئاو رشین کراوه وه کو ئەوه ی داده سەبری خه ریکی مال پاکردنه وه و گه سکدان بووی! سەبری به پیکه نینه وه گوتی: دهی کچی باش بۆم بگێره وه بزانه ئەمجاره چ فیلیکت لی کردن و چۆن خۆت دهرباز کرد؟ پرووناک گوتی: با بچینه ژوره وه ئەوسا بۆتی ئەگێرمه وه. ئەمه ی گوت و عه باکه ی دانا. هیشتا په نگه ی هه ر هه لپزرکا بوو. سەبری له پر چاوی به پیره تووره که کهوت که هیشتا شتی تیدا ماوه. به شیرزه یی و تووره بوونیکه وه دهستی دایه و گوتی: هەمی گیان! ئەمه چیه؟ ئەمی به ملی شکاوت ئەمه چوار سه عاته له کوئ بووی؟ پرووناک: تۆ راوهسته با بۆت بگێرمه وه. سەبری: دهی فەرموو بگێره وه!

هەمی یاخوا داوه شیئی. پرووناک: وه لالا هه ر خوا په حمی کرد که نه یانگرتم. له پیرمه سوور پۆلیس مالانیان ئەپشکنی خه لکیش هه روا خۆیان دور ئەخسته وه له ترسا، چونکه چه ند ریواریکیان گرتبوو. منیش پۆلیسیک شوینم کهوت و گرتمیشی به لام باش بوو خوا و راستان له و کاته دا کاکه عه به چاوی لی بوو. ئەویش له گه لیان بوو ئیتر فریام کهوت. له پۆلیسه که توپه بوو گوتی: چیه به سه ر منالی واوه؟ سەبری چاوی زه ق بوو گوتی: به راستی به ختمان بوو و خوا په حمی پی کردووین له به لایه کی گه وره رزگار بووین! تۆزی سست بوو، په نگه تیکچوو له جرت و فرتی خۆی کهوت. پاش نه ختی پرسی: باشه نه تزانی مالی کئ یان ئەپشکنی و بۆچی ئەگه ران؟ پرووناک: به خوا باجی سەبری! من هه ر خه می کیسه کهم بوو، ئەترسام له دهستی بسین، بۆیه هۆشم لای هیچی تر نه بوو. له پیرمه سوور وه تا گه یشتومه ته ئیره ئەوهنده راوه ستاوم و پشووم داوه و دانیشتووم، نزیکه ی دوو سه عاتم پی چوه! سەبری به ته واری شله ژاو دهستی دایه کیسه که ی له مه ر پرووناک بیبات بیشاریته وه، به لام هه ر زوو په شیمان بووه وه و گه راپه وه، کراس و فه قیانه کانی هینایه خواره وه و عه باکه ی دا به سه ری دا و گوتی: پرووناک، من تا مالی کاک عوسمانی

دراوسېمان ئەچم، توورەكەكەشى ھەلگرت و چوو ھەندى كاغەز و زەرفىشى
 ھىنايە دەرى، ئەوانىشى تىخست و بردى و رۆى.
 پرووناك كە دى كەس لە ژوورەكانى نىيە، چوو ھەوشە و بانگى كرد: دايە..
 دايكە گيان، دەنگ نەبوو! لە بەر خۆيەو ھە گوتى: دە برۆن دەى. ئەى ھەر ئىو ھە
 كەيف بكن و رابوئىرن و منىش ھەك
 سەگى پى سووتا و ھەر بىھىنن و ببەن! دە برۆ سەبرى خان تۆش بىخۆ،
 زەردەخەنەيە گرتى و گوتى: ئاى لە و ئازا و قرەقرەكەر و شىرى مەيدانە چۆن
 خەرىك بوو، ببورىتەو ھە لە ترسانا! تۆزى
 دانىشت و لە پر بىرى كەوتەو ھە كە باجى پىرۆز سبەينى دىت بۆ نان كردن.. لە
 دلى خۆيدا گوتى: نەكا قسەكانيان بۆ بگىرتەو ھە! خۆ ئەويش ھىندە چەنەبازە لە
 ھىچە ھەكايەت دروست ئەكات.
 ئىنجا ھەرە شتىكى دىيى نەسىحەتى منى كرد بى كە بگەرئىمەو ھە مالى. بە خوا تا
 مانگىكى تر ناىرئىتەو ھە ھەر باسى ئەكا. ھەر چۆنى بى پىش ئەو ھە دەى
 بگاتە سەبرى من خۆمى ئەگەئىمى و پىي ئەئىم كە باسى نەكات.
 پرووناك لەم باس و خەيالانەدا بوو، گوئى لە دەنگى ھەرگا بوو، چوو كرديەو ھە
 كاك سمائىلى ئۆتۆمبىلچى بوو بە بەرچنەيەكەو ھە، كە ئەمى دى گوتى: پرووناك
 خان ئەو ھە كاك حسەين ئەم بەرچنەيەى بۆ ناردوون و ئەئىت رۆژى شەممە
 خۆشم ئەگەرئىمەو ھە، ئىشەكەم خەرىكە سووك ئەبىت، پرووناكيش بە
 خۆشبيەكەو ھە گوتى: كاك سمائىل يا خوا بەخىر بىي دەمىكە ديار نىت. دە
 فرموو ھەرە ژوورەو ھە. ئەويش گوتى: سوپاست ئەكەم، بەلام ئەبى برۆم،
 چونكە پاسەكەم لە بەر كۆلانەكەدا راگرتوو ھەلگىشى تىدايە. ئەبى بيانگەيەنمە
 گەرچا، بەلام با بەرچنەكەت بۆ بھىنمە ژوورەو ھە تۆ نايتوانى.. دەستى دايە
 بەرچنەكە و ھىناى لە بەر ھەيوانەكە داينا. دەسپەكەى ھەرىنا و تۆزى
 دەمووچاوى پى سىرى و چاوىكى بە ھەوشەكەدا گىرا و گوتى: ئەو ھە چىيە ئەئى
 لە تۆ بەو لاو ھەكەسى تر لە مالى ھە نىيە؟ ئەرى تۆ خوا خال حاجى چۆنە؟ كاك
 حسەين دايم دلى لە لايەتى و ھەر ئەئىت ئەبىت باوكم ھالى چۆن بىت. پرووناك:
 ئۆى بە ساقەى سەرى بىم ياخوا! بە خوا ئەو ھەندەى بىر ئەكەم. ھەر مالىكەى بە
 جارئ چۆل كر دوو ھە. باوكم شوكر باشە، ديسانەو ھە سمائىل پىرسى ئەرى ئەو ھە

داده سه‌بری و پووره چه‌پسه‌خان له کوین؟ رووناک: وه‌لا تا ئەم ماله‌ی
دراوسیمان چوون. سمایل، ده‌که‌واته من به‌دوعا زۆر هه‌والی خاله‌ حاجی
بپرسه و ده‌ستی ماچ ئەکه‌م. ئەگەر پیم‌کرا پیش‌رۆیشتن سه‌ریکتان لێ ئەده‌م.
ئەوه‌نده‌ی پێ نه‌چوو دیسانه‌وه له‌ ده‌رگا درا، رووناک گوتی: ئەوه‌ چیه‌؟ خو
من هه‌یشتا دانه‌نیشتوومه‌ته‌وه، ئیتر لێیدا چوو ده‌رگا بکاته‌وه...

ماله که بیان خانوویه کی قه‌دیمی بوو، هه‌وشه‌یه کی زور گه‌وره‌ی به‌رد و خوئی هه‌بوو، سه‌کویه کی خوئی له ناوه‌راستدا بوو، هه‌روه‌ها هه‌وزیکی بچووکیشی تیدا بوو، که هه‌ر راست له کاریزه‌که‌وه ئاو ئه‌هاته ناوی وه‌ک کانی وابوو، له ده‌وروبه‌ری هه‌وزه‌که چه‌ند دره‌ختیکی توو و هه‌نار و میوی جوانیشی لی بوو. ئیواران ژیر داره‌کانیان ئاورشین ئه‌کرد و لاکیش و به‌ره‌یان لی رانه‌خست و سه‌ماوه‌ریان لی دانه‌نا، که میوان و خزمیشیان ئه‌هاتن شه‌وان تا دره‌نگ له‌وی دانه‌نیشتن و نانیشیان هه‌ر له‌وی ئه‌خوارد، ده‌رگا‌که‌یان دوو ده‌روازه‌یی گه‌وره‌ی قه‌دیم بوو، که له ده‌رگایان ئه‌درا، خه‌لک توژی پپی ناخوش بوو، چونکه ئه‌بوو ئه‌و هه‌موو هه‌وشه گه‌وره‌یه ببری تا بچی

بیکاته‌وه. جاران به‌ر ژور هه‌ر کراوه بوو، چونکه گه‌ره‌که‌که‌یان زور ئه‌مین بوو ده‌رودراوسیکانیشیان وه‌ک خزمیان لی هاتبوو. هه‌ر له ده‌می ساله‌وه پیکه‌وه بوون و هه‌ر له‌و خانووه‌دا له‌دایک بوون و گه‌وره بوو بوون. به‌لام ئه‌وته‌ی کوره‌کان حزبا‌یه‌تیا‌ن ده‌ست پی کردوو ده‌رگا‌که هه‌میشه دانه‌خریت. ئه‌لین هه‌رکه‌سیش که هات ئه‌بی بزائن کییه ئه‌وجا ده‌رگای لی بکه‌نه‌وه. هه‌میشه پووناکی فه‌قیر ئه‌بیته‌ رابکات ده‌رگا‌که بکاته‌وه، له‌به‌رئه‌وه هه‌رچه‌ند له ده‌رگا ئه‌درا پووناک ئه‌بیولاند و ئه‌یگوت: که حالتان وایه ده‌رگاوانیک بو خوتان په‌یا بکه‌ن قاچمان شکا!

پووناک که ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه، دایکی خوئی کرد به‌ ژوردا له‌گه‌ل که‌چه‌که‌ی عوسمانی دراوسجی یاندا. چینییه‌کی گه‌وره‌ی به‌ هه‌ر دوو ده‌ست هه‌لگرتبوو خاویلیه‌کی پاکی پندا درابوو. هه‌ر له دووره‌وه پووناک زانی ئه‌مه کولیچه‌یه، چونکه بوئی حیلی لی ئه‌هات. دایکی به‌ دلئیکی خوشه‌وه گوتی: ئوخه‌ی (نونه گیان) ئه‌وه شوکر هاتوویته‌وه؟ پووناک: به‌لی دایه گیان ده‌میکه هاتومه‌ته‌وه.. ئه‌ی ئیوه ئه‌مه چیتان کردوو؟ بوئی شتیکی خویش دیت! دایکی گوتی: به‌ ساقه باجی سه‌بریت ئیمرو میوانی دیت چووم له‌ مالی کاک عوسمان له‌گه‌ل هه‌لاو و مناله‌کان توژی کولیچه‌مان بو کردن.

هاتنه‌هه‌یوانه‌که و پووناک قاپه‌که‌ی له‌ ده‌ست که‌چه‌که وه‌رگرت، دایکی چاویکی گپرا و گوتی: ئه‌ی کوا سه‌بری؟ ئه‌یه‌رو.. بزائم هیشتا هه‌ر هیچی نه‌کردوو!

ڀووناڪ به سه رسامبييه وه گوتي: چوڻ ئه ي خؤ ئه و به مني گوت تا مالي كاك
 عوسمان ئه چم ئه ي لاي ئيوه نه بوو؟! داڪي: نه وه لالا ڪچم ٻوچي چي بووه؟
 ڀووناڪ: نازانم... ئه لئين مالان ئه گهريڻ ئه ويش دلي كهوته مهراقه وه، وا بزانم
 چوه هه وال و دهنگو باس ڀيرسيٽ. داڪي توڙي ماتبوو.. گوتي ئه مهه ڪي
 گوتي؟ ڪچي ڀوڙه ئه وه درويه.. ئه ٻي ڪي ئه م درو زلهي ڪردي! ڀووناڪ: وه لالا
 دايه درو نيهه من خؤم ئاگام لي بوو به چاوي خؤم بينيم له به رئه وه زو
 هاتمه وه و ئيشه ڪانيشم ته واو ڪرد، داڪي توڙي شله ڙاو گوتي: ده ي ڀووناڪ
 قاهه ڪه به تال بڪه ٻو گوله خان با ڀرواته وه داڪي چاوه ڀري ئه ڪات. هه ر (وه ڪو
 شتي ويستي ڪچه ڪه زو ڀروات و گوڀي له م قسانه نه ٻيٽ). ڀووناڪيش چو
 ٻي به تال ڪرد، خاوليهه ڪه ي ٻو قه ڪرد و خستيهه ناوي و گوتي: ها گيانه
 ئيسٽا داڪي چاوه ڀريٽ ئه ڪا، خوات له گه ل. ڪه هه ر خويان مانه وه گوتي: ئي ده
 ٻؤم باس بڪه بزانم چي بووه؟ ئه ويش عهيني شت چوڻ ٻو سه بري
 گنڀا بووه وه، واشي ٻو داڪي گنڀا پايه وه و ئه مهشي خسته سه ر (بهس نه بوو
 ڀرگارم بوو به لام به و خوايه ڀوڙي هه ر تووشي ئه ٻم..) داڪي: قه زاوبه لا دور
 نوري محه مه يي شهريف ئيشائنه لالا چاويان ڪوڀر ئه ٻيٽ و ڪهس ناٽيٺيٺ.
 ڀووناڪ: يا خوا وا ٻيٽ. داڪي توڙي نارپهحت بوو به لام زور له سه بري
 باشتر بوو، وه ڪ ئه نه ترسا، پاش نه ختي بي دهنگي گوتي: ده ي به قوربان
 وه ره با حه وشه ڪه ته واو بڪه ين نه وه ڪو ميوانه ڪان ٻيٽ. ڀووناڪ: ميواني چي؟
 به خوا ڀهنگه هه ر يه ڪه يان ئيسٽا له ڪونڪدا خوي شارديته وه. داڪي: ٻوچي
 چي بووه؟ قوربان به سه ر وا ده پانزه ڪه سيان گرت قابيله هه موو شارده ڪه
 بگرن ڪچي وه ره هه ر گوڻيشي مه ده ري!.

حه پسه خان چوهه حه وشه و سه تل و جامه ڪه ي هه لگرت و چوو ٻو لاي ٻوري
 ئاوه ڪه وه. ڀووناڪيش هات ٻو يارمه تيداني، داڪي گوتي: ئه م به رچينه يه چيهه وا
 له م هه يوانه دانراوه؟ به خوا ڀوڙه ئه وه نده شله ڙام له م قسانه هه ر نه شمدي.
 ڀووناڪ به خؤشيهه وه گوتي: ئو له ده وري گه ڀيم ئه وه حسه ين گيان ٻوي
 نارديوين. پيش ئه وه ي تو ٻي سمه هيناي. حه پسه خان له سه رخوي گوتي: ئو
 له ده وري سه ري گه ڀيم خوايه، ئه ي نه يگوت ڪه ي ڊيٽه وه؟ ڀووناڪ: به ري
 وه لالا گوتي: شه ممه، واته دوسبه ي ئه گه ڀيٽه وه، گوڻيشي ڪه وا زورمان ٻير

ئەكات. ھەپسەخان لە بەر خۆیەو ھە گوتی: ئەی دایکت بمری ئاخۆ حالی چی بێ. ئیستا لە گەرماي ئەو شارەزورە و بە دیار مەرەزەو؟ ڕووناك: كوێر بمر یا خوا باجی سەبری سەر ئەكاتە سەری و شەری لەگەل ئەكات؟! دایکی: وا مەلی ڕۆلە سەبری فەقیر كە ی قسە ی كردو؟ ھەمیشە ھەر ئەو لە سەبری توورە ئەبێ. ڕووناك: ھەلی دایە و گوتی: ئاخ لەبەر كۆبوونەكانی لی توورە ئەبیت، ھەموو ڕۆژیک ھەر لە دەرەو ھە و خەریکی كۆبوونەو ھە، خەلكیش قسە ئەكەن!! دایکی بە ھەلچوونەو ھە گوتی: ئەو خەلكی لەبەر كۆبوونەو ھە قسە ی پی ئەلین با سەریان بەدەن لە بەرد، ئەی ئەگەر سەبری وا ئەكات و تۆش بەشی خۆت ئەكەیت، مەن و ئەم و ئەو ئەبێ ھەر وا دانیشین سەرشۆر بێن و ھەر ئیشیکیان دا بەسەرمانا بلین لە بەیک و ملیان بۆ كەچ بەكەین. نە پنیوستە خەلك فیر بەكەین و ھەموو وریا ببەو. سەیری ولاتانی تر بەكەین، بە زیاد نەبیت بۆچی ئیمە چیمان لەوان كەمترە؟! ڕووناك لە دلی خۆیدا گوتی: كورە بابە بە خوا سەبری دایكیشی گۆرپیو و مەدەنی كردو! قور بە سەرمان ئیتر چۆن دەرەقەتی ھەردووكیان دین!

خەریك بوون لە ھەوشە پاك كەردنەو ئەبوونەو، كە سەبری ھاتەو، دیار بوو زۆر ھیلاك و ماندوو بوو، بەلام ڕووی خۆش بوو، بە پێكەننەو ھاتە ژووورەو و گوتی: كچی ھیچ نەبوو شوكر بۆ مالی قاچاخ گەراون، ڕووی كەردە ڕووناك گوتی: ئەو كە تۆشیان گرتوو و ایان زانیو لە مالی ئەوان بووی، چونكە ھەندئ شتیان بلاو كەردبوو ھە بەسەر خەزم و كەسیان و دەر بازیان كەردبوو، بۆیە دوو... سە كەسیان گرتوو كە كیسە سەعات و ڕادوییان پی بوو، ڕووناك لە دلی خۆیدا گوتی: ئەی قور بەسەرم نەبیت ئەو چ زوو وا ھەموویت لە بەر كەرد؟ سەبری گوتی: دایە گیان تو برۆ واز بێن ئیتر مەن و ڕووناك جیگاكان چاك ئەكەین. چۆن بەرەو لاکیش و شتەكانیان ھینا و خەریکی چا و سەماوەر حازر كەردن بوون و چەند كورسییەکیان ھینا لە دەورەو بەری ھەوزەكە.. دایكیشیان چوو سەر سۆكەكە خەریکی جی داخستن بوو. تەختە یەكی گەورە ی داریان لی دانابوو و لەگەل یەك دوو قەرەوێلە ی یەك كەسی شوینیکی فینك و خۆش بوو، تا پاییزیکی دەرەنگ لەوێ ئەنووستن.

سەبرى چوو دەست و دەمووچاوى شت و جلى گورى و گوڭبەرۆك و ميخەك بەنگى كرده مل.

هەرودها دايكى و پروناكيش خويان گورى.

بوو بە دەورى سەعات شەشى ئىوارە باوكيشيان گەرپايەو لە بازار و مزگەوت. پروناك بەخىرەتتى كورد و باوەشى پيدا كرد ، ژنەكەشى هەرودها بە پرووخوشى چوو بە پىرييهو. حاجى چاويكى گيرا گوتى: ئەو چيه ئەلپى ئەمشەو ميوانمان هەيه، تۆزى مات بوو پرووى كرده ژنەكەيبى و بە ئەسپايى گوتى: وا ديارە ديسان ديوەخانى سەبرى خانە! ژنەكەى بە نيوه توورەبوونەو گوتى: ئەى خەلك ميوان دەرئەكات! حاجى گوتى: نەو لە دەريان ناكەن، بەلام ئەبىت ميوانيش حسابى بۆ خاوەنمال بكات، ئيمەيش پىرين و هىلاكين و ئەمانەوى تۆزى ئيسراحت بکەين. حەسەخان گوتى: توخوا ئىنجا چ رىگايەكيان لە تو گرتوو گەنجن بۆ خويان ئەچنە لای يەكترى و ئيشيان هەيه. حاجى سەرى بادا و گوتى: ها تەيارە دروست ئەكەن لە قسەى قۆر و حىلكە حىلك زياتر هيجى كەيان نييه، تا نيوەشەو دانەنیشن و نايەلن كەس چارى بچىتە خەو! حەسەخان توورە بوو گوتى: ئۆى پياوەكە ديسان وا ديارە بەزمت پىيه دایم تۆ بۆلەت دى. پروناك گەرپايەو لای دايك و باوكى و گوتى: بابە گيان ئەو چىتە؟ دايكى گوتى: ديسان بۆلە بۆلى دەست پىكردوو! پروناك جوابى دايكى نەدایەو پرووى كرده باوكى گوتى: خۆت نارەحت مەكە فايدهى نييه، سەرىكى راوەشاند و گوتى: ئەبى خۇمان رابەينين!

ئەوئەندەى پىنەچوو ميوانەكانى سەبرى هاتن و هەر لە دوورەو قاقوڭ دەستى پى كرد، بە دەنگى پىكەنين و بەخىر هاتن و وەللا رۆحمان چوو ئەيەرۆ ئەو خەبەرەى نيوەرۆ چى بوو كرديان بە هەرا. حەسەخان چوو بۆ لايان و بەخىر هاتنى كردن و سەبرى بانگ كرده ئەولاوو گوتى: رۆلە ئەگەر باسى بە نەوعىك ئەكەن بچنە ژورەو و دەرودراسى هەموويان لە حەوشەن و لە مالن. سەبرى گوتى: باشە دايە جارى هيجمان نييه. ئيتەر دانیشن شەوئەكەيان وەك زۆر شەوانى تر بە قسە و گالته برده سەر.

حاجى بەيانى زوو هەستا و نوڭزەكەى كرد، بەرچايى خوارد و خوى كۆكردهو و كە بروات بۆ دوكان. حەسەخان پى گوت: چاوت لى بوو، بى قەزابى ئىوارى

هەر له خۆرایى خۆت توورە کرد، توخوا هیچ نارەحەتیان کردیت؟ ئەویش گوتى نەو لەلای بۆچی نارەحەت ئەبم خوا بکا هەروا دیوێخان گەرم بێت، من ئەوێندەم نەماوە نەخۆشیی دڵم هەیه، هاكا بەلادا هاتم، بەلام ئاخ خۆزگە چاوم لێت ئەبوو كە سەبرى چ پەتپەتینیكى پى ئەكردى...! قەیناكە هەر لەسەرى بکەرەوه و كەتنەكانى بۆ داپۆشە! حەسەخان قورگی پربوو لە گریان و گوتى: خوا نەكا یا خوا مەرگم پێش مەرگت كەوێت و قەزات لە هەموان. ئەگەر تۆ نەبى ئیمە بۆ چى چاكين! حاجى وەلامى دایەوه و

گوتى: دلى خۆت عاجز مەكە، بەلام لەدوايیدا قسەكانمت دیتەوه بىر. لێیدا و پۆیشت حەسەخانیش پاش تۆزى گریان چاوى سەرییەوه. دانیشت لەبەر سەماوەرەكەدا، لە دلى خۆیدا گوتى: بە خوا جوانیان گوتوو (قسەى حەق رەقە).

پرووناك هەستا و سەبریش دواى ئەو هەستا و نانەكەیان خوارد و مالهەكەیان كۆكردەوه. سەبرى گوتى: دایە من تامالى ئەو رەفیعەم ئەچم، حەسەخان خۆى تۆزى گورج كردهوه و گوتى: رۆلە ئەمە كامیانە، ئەى ئەم شەو هەموو پێكەوه نەبوون؟ سەبرى بە سەرسورمانیکەوه گوتى: ئەمە چیه دایە بزنام كەوتیتە پرس و پرسیار؟ ئەمە كەى وات لى هات؟ دایكى گوتى: وەلا رۆلە بلیم چى خەریكن ناخۆشى ئەكەن ئەى نازانى سبەینى نان ئەكەین و ئەبى تۆزى خۆمان كۆكەینەوه

حەسەینیش دیتەوه، سەبرى سەرى سوپما لەم گۆرینەى دایكى. جواب دایەوه و چوو زوورەكەى.

خۆى كۆكردەوه و عەباكەى گرت بە دەستەوه گوتى: خوا حافیز ئەوێندەم پى ناچى زۆر زوو دیمەوه. سەیریكى سەعاتەكەى كرد و گوتى: هەى هوو هەى هوو هیشتا سەعات نۆى بەیانیه. دایكى و پرووناكیش سەیریكى یەكتریان كرد، ئەویش دەرگاكەى دایەوه بە یەكا و رۆیشت. دایكى هەر وا بە ماتى دانیشت و دەستیكى خستە سەر دەستەكەى تری. پرووناك هاتە لایەوه و گوتى: دایكە بۆ وا عاجزى؟ دایك گوتى: وەللا رۆلە زۆر سەرم سوور ئەمێنى لە چوونە دەرەوه و میوانى ئەم كچە، پرووناك بە شەیتانییەكەوه گوتى: قەى چى ئەكا دایە باجى سەبرى ئیشى خراپ ناكات رەنگە ئیشى حیزبایەتیان هەبى و شەوى

تهگبیریان کردبی که ئەمرۆ له شوینیک کۆبنهوه. دایکی به ماتییهکهوه گوتی: هیچ ناچیتته ئەقلهوه ئەمه هیچ حیزبایهتی نییه. چۆن حیزبایهتییهکه ئەم هه موو خو گۆرین و فرک و هوورپه؟! دهستی کرد به گریان و گوتی: ئوی کویراییم دایه که عهزهی برام حیزبایهتی ئەکرد ئەوهی ئەو راست بوو، هه موویان ئەوهنده به ریکوپیکی ئیشیان ئەکرد هیچ کهس ئاگای له هیچ کارێکیان نه بوو. به خوا زۆر جار به ههفته میوانیکی ئەهات، هه ندیکیانمان ئەبرده سهردکتۆر. کهلوپهل و شتمان بو ئەکرین و بهریشمان ئەکردن له دواي چهند مانگی ئەمانزانی که ئەمانه ن پیاوی قاچاغ بوون، له برا کوردهکانی ئیرانمان هاتبوون لیرهوه ده ربازیان بکه ن که برۆن بو دهرهوهی ولات.

پرووناک دهستی کرده ملی دایکی و گوتی: توخوا دایه گیان مهگری و دلای خوت نارهحت مهکه، بزانی خوا چی ئەکات ئیتر با ههستین ئەمرۆ نان ئەکهین، نهوه لالا باجی پیروژ ئیواره دیت و لیره ئەنویت تا بهیانی زوو ههستیت، خوی وای گوت. دایکی گوتی: قهیناکه رۆله ئەگه ر چی پیشم خۆش نییه لیره بنویت ده می زۆر شره، هه ز ناکه م به م جرتوفرتهی سهبری بزانیته، به لام دهسه لات چیه ئافرهتی تایه ن ئەم شهو له مالان نووستنه ی کردوو به مۆده. خه لک زستانان وائه که ن له بهر به فر و سهرما که ناتوان به یانیان زوو بگه نه مالان که چی ئەم به هاوین وا ئەکا! بویه ئەترسم شتیکی له ژیرسه ردا بیت. پرووناک گوتی: نا دایه گیان باجی پیروژ فه قیره، هه ر ئەو عه بیبه ی هه یه که زۆر بلتییه، به لام من هیچ ترسی خراپه ی لی ناکه م. خوانه کرده ئەگه ر وا بوایه هه ر کاکه حه مه ی کوری له ناو ئەبرد. نازانی دایه کورێکی چهند پاک و دلسوژه! هه موو مه دحی ئەکه ن. ئە ی نابی نی دايم له گه ل کاکه علی و کاک حسه ی نه؟

حه پسه خان و پرووناک دهستیان کرد به هه ندی ئیشوکاری ناو مال و پرووناک گوتی: دایه گیان با ئەمرۆ شتیکی خۆش لی نیین له بهر باوکم گوناچه.. ئەوه چهند رۆژیکه چیشتیکی به دلای ئەومان لی نه ناوه.

دایکی گوتی: باشه ئەمرۆ هه ر خۆشم قه رارم دابوو که یاپراخ لی نیم، ده بچۆ به شکو تۆزی گه لامیوی جوان بکه یته وه له میوه که، به لام هیشتا پرووناک نه جولا بوو ئەو گوتی: نهوه لالا پرووناک گیان جارێ برۆ که وا و سوخمه قۆلداره که م بو بیته وه لای وه ستا ئەحمه د. له رۆژی شه ممه وه ئەلی ته واو بووه.

دهستیکى دا له شان و قولى و گوتى: شهو ساردى کردوه ئهم به يانییه هه ر به ته وای سهرمام بوو، که ههستام بۆ نویژ. پرووناک گوتى: باشه دایه گیان هه ر ئیستا ئه چم بۆت ئه هینمه وه، به لام تا من خۆم کۆ ئه که مه وه بیر بکه ره وه بزانه هیچی ترمان پیویسته له بازار با جاریکى تر نه چمه وه. دایکى گورج گوتى: نه ی گیانه هیچ ئیشی که مان نییه .. به لام ئه گه ر ئه توانی سه ریکى پوره ئامینه ت بده، خۆت ئه زانی ئه وه چهنه ر پۆژیکه نه هاتوون و نه دهنگیان بووه، نه وه کا خوانه کرده نه خۆش بن یان شتیکیان به سه ر هاتیبیت. پرووناک گوتى: به سه ر چاو من خۆشم زۆریان بیر ئه که م. عه باکه ی هه لگرت و لى دا پۆیشت، له به ر خۆیه وه ئه یگوت (دهمه هه راشه که ی سه برى که سی پیوه نه هیشتوین).

ڀووناڪ له پيشا سهريڪي مالى ڀووري دا و پٽي گوت كهوا داڪي بيريان
 ٿهڪات. ٿهويش گوتي: وهلا خوشم دام نابوو كه ٿهمرڻ بيين بڻ لاتان.
 ڀووناڪيش گوتي: توخوا ڀووري گيان هه مووتان وهرن! نه سرين له هه يواني
 باله خانه كه وه قيڙاني گوتي: ٿه ڇون نايهين به خوا تا قمان ليره نامينين!
 ڀووناڪ گوتي: يا خوا به خير بيين. لئي دا چوو بڻ مالى وهستا ٿه حمهه. باش
 بوو ڙنه كه ٿه له مال بوو كهوا و سوخمه كه ٿه داڪي وهرگرته وه و پارده كه ٿه دايه
 و خوا حافيزي كرد. هاته دهره وه و له دلي خويدا گوتي ٿه وه ڇون بوو ديسان
 نه يانگوت به خوا تهواو نه بووه وهكو جاريان تر! مالى ٿاوا بي هه رجاره
 بيانويه كي تازه ٿه دوزيه وه، جاري ٿه يگوت نه خوش بووم، جاري ٿه يگوت
 مه كينه كه م شڪابوو، جاري ٿه يگوت چووم بڻ لادئ بڻ سر ته عزئ. ٿيتر خهيات
 هه مو وهان! به لام وا شوكر ٿه مجاره به ختم باش بوو. ڀووناڪ ڪولانه كه ٿه
 برئ و خهريك بوو بگاته سر جاده كه ٿه بهر مزگهوتي گهوره، كه سهيري كرد
 له جاران قهره بالغتر ديتته بهر چاوي، به تاييه تي جگه له وانه ٿه له لاد
 سيان، سيان و چوار چوار وهستا بوون، ڪومه لئيكي بيست، سي كه سيش له
 دهوري چهند كه سي ڪوبو بوونه وه دهنگه دهنگيان بوو. ڀووناڪ گوتي: يا
 حافيز ديسان چي قه وماوه! ٿاخو ٿوتومبيل كي شٽلا بي؟ به راستي ناخوشيان
 كردوه، ڀوڙ نيه ٿه ٿوتومبيلچيه رهزا قورسانه يه كي نه كهن به ڙيره وه،
 هه رڪهس ههستا و دوو عانه ٿه بوو ٿوتومبيلكي ڪري. هه روهڪ شيت له ناو ٿه م
 ڪولانه و به سهه ٿه م جاده قهره بالغانه دا كهوته جرتوفرت بي ٿه وه ٿه زوريشيان
 به تهواوي بزائن ليخورين چيه! ڀووناڪ به پهله خوي گه يانده ڪومه له كه، كه
 سهيري كرد دوو، سي عه سڪه سهرو تيلايان به دهسته وهيه و دوو لاديينان
 داوه ته پيش خويان كه هه ريه كه باري داريان پيهيه و چهند مريشڪ و
 كه له شيريك به سهه باره كه وهن. ٿيتر ٿه وه عه سڪه ره كان هه ٿه مالن به سهه و
 گوٽلاكي لاديينه كانا، ٿه وانيش نازانن چي بڪه له وه به ولوه كه خيرتر برڻ.
 خه لکه كهش كه به دوايانه وهن كه سيان ناويرئ دم بڪاته وه و بلئ ٿه ٿه چيه و
 بڻ لتيان ٿه دهن! هه ندي سهه رشور ٿه كهن و ٿه رڻ. هه ندي هه بڻه بڻايانه و
 هه نديڪيش وهخته بگرين له داخانا. ڀووناڪ زور تريان لتيان چوهه نزيه وه

هه‌ندی جار ئەهاته لای که‌ره‌کانه‌وه و جاروباریش له پشت عه‌سکه‌ره‌کانه‌وه ئە‌رۆ‌یشت، چاوی پر بووبوو له فرمیسک و دلی له خه‌فته. هه‌زی ئە‌کرد ئە‌گه‌ر به ده‌ستی بوايه ئە‌م به‌ردی بدایه به ناو شان و ته‌وقی سه‌ری ئە‌و دوو عه‌سکه‌ره‌دا، که‌وا ده‌که‌ن له‌و لادییه‌هه‌ژارانه، به‌لام چی بکات هه‌ر به‌ داریک ئە‌یکوژن، ده‌ باشه ئە‌وا ئە‌م هه‌یج، ئە‌ی نابئ ئە‌و خه‌لکه‌ نه‌ختی غه‌ره‌تیان هه‌بئ؟! چۆن هه‌روا سه‌یر ده‌که‌ن و ئە‌م زو‌لمه‌ قبول ئە‌که‌ن. هه‌ر نه‌قه‌ش ناکه‌ن! وای خوايه خه‌لکی چه‌ند ترس‌تۆک هه‌ن! هه‌ر که‌سه له‌به‌ر ده‌سته‌که‌وت و ئه‌یش و کاری خۆی، ئە‌و هه‌موو غه‌دره‌ قبول ئە‌کات و خۆی سه‌رشۆر ئە‌کات، ئاخ خۆزگه‌ ئه‌ستا هه‌ر هه‌یج نه‌بیت ته‌فیکی زۆر قایم لئ بکه‌ردنایه و رامکه‌ردایه.. چی بکه‌م ئاخۆ چی له‌و به‌سه‌زمانانه ئە‌که‌ن؟ به‌ده‌م ئە‌م خه‌یالانه‌وه و له‌ داخ و تووره‌بییدا ئاگای له‌ هه‌یج نه‌ما بوو کاتئ به‌ خۆی زانی خه‌لکه‌که‌ی لئنی دوور که‌وتبوونه‌وه. ئە‌ویش گو‌ری دایه‌ خۆی و زۆر به‌په‌له‌ رۆ‌یشت تا گه‌یشته‌وه سه‌ریان که‌ سه‌یری کرد، دی وا یه‌کئ له‌ لادییه‌کان خوی‌ن به‌ سه‌رو چاوی دیته‌ خواره‌وه، ئیتر رووناک دنای له‌ به‌رچاو تاریک بوو گو‌تی: ته‌واو... به‌ خوا ئە‌گه‌ر من شتی که‌م سه‌گبابانه‌ نه‌که‌م خۆم ئە‌کوژم، ئه‌نجا بۆ به‌ خۆرایئ له‌ داخانا خۆم بکوژم! با شتیکیان لئ بکه‌م جا ئە‌وانه‌ بمکوژن! چاته‌ر!

به‌م بیره‌وه ئە‌م جاره به‌ ئاره‌زوو خۆی دوا خسته‌وه و ورده‌ ورده‌ ده‌رۆ‌یشت تا پیشی که‌وتن، گه‌یشته‌ لای شوینیکی قه‌ره‌بالغه‌ره‌وه، سه‌رووی مالی شیخ له‌تيف. دیار بوو لادییه‌کانیان به‌ره‌و حامیه‌ ده‌برد. له‌واوه‌دا چه‌ند دوکانیکی لئ بوو هه‌ندی منال سه‌به‌ته‌یان دانا بوو، میوه‌ و شتی وایان ئە‌فرۆشت. ئیتر رووناک ده‌ستی دایه‌ به‌ردیکی باش له‌ کۆمه‌له‌به‌ردی به‌رده‌می مالی که‌ خه‌ریکی ته‌عمیرات بوون تو‌زئ دانیشته‌ به‌ بیانوی پیلاره‌که‌یه‌وه که‌ گوايه قه‌چی ئە‌گریت. به‌رده‌که‌ی خسته‌ ژیر عه‌باکه‌یه‌وه و بوخچه‌ی که‌وا و سوخمه‌که‌ی دایکی جوان گری دا و خسته‌یه‌ بن هه‌نگلی چه‌پیه‌وه عه‌باکه‌ی له‌ خۆی پیچا و به‌په‌له‌ شوینیان که‌وته‌وه، به‌لام تو‌زئ شه‌ژا و گو‌تی: ئا په‌سم بمگرن و باوکم له‌ ترسانا و له‌ داخان بم‌ریت. ئە‌گه‌ر هات و نه‌شیانگرتم ئه‌سته ئە‌م خه‌لکه‌ فه‌قیره‌ ئە‌کوژ. باکیان چیه‌ لای ئە‌وان هه‌موو کورد دوژمنه‌! به‌لام ئە‌یچۆن هه‌روا بزانه‌ن که‌ ئە‌مه‌ هه‌قی خۆیانه‌، که‌ به‌ راست و به‌ چه‌پا خه‌لک

بگرن و بکوژن و که سیش قسه نه کات، نه وه کو خه لکی تریش تووش ببن!
کورپ ده خوی ئه کرد چاویان دهرئه هات خه لک که وای حورمهت و سه رشور
ژیا هه برمرئ باشته.

جاریکی تریش خوی گورج کرده وه و پیی هه لگرت تا گه یشته شوینیک که دوو
سی کولانی به سه ره وه بو. له سه ری کولانیکدا بویان وه ستا هه تا خوا هیزی
دابوایه به رده که ی هاویشت بو عه سه که ره کان، راست دای به کاژله ی سه ری
یه کیکیان دا و یه کسه ر خوی کرد به ناو کولانه که دا. توژی رای کرد، به لام که
دی که س دووی نه که وتوو خاوی کرده وه. به تایبه تی که چاوی به پیریژنی
که وت له به رده رگایه کی کراوه دا دانیشتبوو. پیره ژنه که که ئه می به و حاله دی
بانگی کرد:

ئه وه چیه که... بو وا رات کرد؟ رووناکیش به شپرزهی گوتی: قوربانتم بم
پووری گیان بمشاره وه! هه تیویکی سه سه ری شوینم که وتوه زور ئه ترسم!
پیریژن هه ر زو پالیکی پیوه نا بو ژووره وه و گوتی: ئه یه رۆ!! برۆ کچم برۆ
ژووری مه ترسه با ئه سه گبایه بیته بزانه چون هه ر دوو چاوی دهرئه هیتم!
رووناکي کرده ژووره وه و دهرگا که ی داخست.

پیریژنه که ژوور و هه یوانیکی بچووی هه بوو له گه ل حه وشه یه کی بچکوله. ژنه
چوو کاسه یه ک ئاوی بو هیئا و گوتی: وای بمرم یا خوا.. ئه وه بو وات به سه ر
هاتوو؟ رووناک که وا و سوخمه که ی دایکی دهر هیئا و به هه ناسه برکیوه گوتی:
به خوا پووری من چووبوو ئه م که وا و شتانه ی دایکم لای خه یات به یتمه وه.
کاتی به خوم زانی هه تیویکی ئاگر تیبه ربووی نه دیوو نه ناسیوم به شوینه وه یه
ئیتیر ئه وه هه ر ئه یوت (ئاخ گیان ئه وه ئاورپیک ناده یته وه... ده راوه سته با
بتگه من) و زور قسه ی ناشرینتریسی تیکه ل ئه کرد، چونکه هه ر قسه بوو خوم
لی که ر کرد، به لام که گه یشته ئه م چولاییه خه ریک بوو پلامارم بدات، منیش
رام کرد.

پیریژن گوتی: ده ک حه واله به خوا بن ئه م خویری و لاتولوتانه واز له کچی
خه لک ناهینن. خو که سیش نییه غیره تی هه بیته پییان بلین هه تیویینه بو وا
ئه که ن؟ به خوا چه ند رۆژی له مه و پیش دیسان هه ر له م کولانه دا هه تیوییک
خه ریک بوو په لاماری کچیک بدات، به لام باش بوو خوا و راستان باوکی

ئەبووبەكرى، منى بەسەردا ھات و كچەكەى نەجاتدا، چەند تىف و نەعلەتى لە ھەتيووەكەش كرد...

پووناك كزومات دانىشت، بەلام ھەر دەنگىگ ئەھات دائەچلەكى و ئەيگوت: ئاى پوورى بە قوربانىت بىم بۆ كوئى بچم؟! پوورىش بە دلسۆزىيەو ئەيگوت: كچى رۆلە.. بە قوربانىت بىم مەترسە.. كى ھەدى ھەيە دەستت بۆ بەيئىت! بەم ھالە نىو سەعاتىكىان برە سەر. ئىنجا پووناك نەختى ھاتەو سەر خۆى و گوتى: ئەى پوورى گيان چۆن برۆمەو؟ بە خوا ئىستا دايكم خۆى ئەكوژىت وا ئەزانىت شتىكم لىھاتووه! پىرىژنەكە گورج گوتى: دلئ ھىچ نەكات كچم پىم بلى مالاكەتان لە كوئىيە من خۆم ئەتەمەو و تا نەتەمەو دەست دايكت دەستت بەر نادەم. ئەگەر ئەتەوئ ھەستە با برۆين... بە خوا ئەوھى دەستت بۆ بەرىت دەستى ئەبىرم، قور بە سەريان ھەى بۆچى شارى بى ساھىبە! پووناك ھەستايە سەر پى و بە ترسىكەو گوتى: يا خوا بە قوربانىت بىم پوورى گيان! ژنە چوو ەباكەى ھىنا و پىلاوھەكانى لە پى كرد و سەر و سەربەست و دەسمالەكەى چاك كرد. ەباكەى نا بە سەردا و گوتى: دەى با برۆين پىاوم ئەوئ ھەر بە لاتا تى پەرىت! پووناك بە شىرەيەو گوتى: لە دەورت گەرىم پوورى گيان مەمبەرە سەرجادە با ھەر بە كۆلانا برۆين، پوورى گوتى: باشە گيانە. پووناكى پىش خۆى خست و لە كۆلانەكەى پشەو كەوتنەرى ھەر كۆلانە و كۆلان تاكو گەيشتنە سەر جادەكەى بەر مزگەوتى گەورە، لەویدا پووناك گوتى: ئىتر ئەگەر بەجىم بىلى ناترسم خوا جەزات بەداتەو پوورى گيان، پىرىژنەكە گوتى: بە راستە؟ ئەترسم لەبەر منت بى با بىم لەگەلت تا لای مالاكەتان. پووناك گوتى: نە بە خوا ئىتر ئەم ناوھەموو خزم و ناسىاوى خۆمانن و كاكە ەلىشم دوكانەكەى ئەوھتا لای ئەو گەراجەوھ. ئىتر تۆيش بگەرىوھە با لەمە زىاتر ھىلاك نەبىت. پىرىژنەكە گوتى: نە كچم ھىلاكى چى من فىرى ئەم ھاتووچۆيم.. باشە كەواتە برۆ لە پەناى خوادا بىت. بە دەم ئەم قسانەوھ دەستى كرده مىلى و پووناكىش دەستى ئەوى ماچ كرد و لىك جىابوونەوھ و ھەرىكەيان بەرەو مالى خۆيان كەوتنە رى.

هیشتا پووناک سی چوار ههنگاوی له کۆلانهکهی خۆیان نهبری بوو دایکی بهقیژه و پهرووشیکی زۆرهوه رای کرد بۆی و گرتییه باوهش و کهوته ماچ کردن و به قوربان و به ساقه بوونی. که نهختی هاتهوه سهرخۆی گوتی: ئەوه بۆ وا دواکهوتی؟ خۆ من ههر وهخته بوو شیت بيم. قسهکانی خۆتم بیرکهوتهوه گوتم: ههبيت و نهبيت شتیکی بهسهه هاتووه، ئەوه بۆ یهکیش هاتبوومه دهري که ههلاو و گولالهی کچی بنیرم بۆ مالی پوورت و دوکانی کاکه عهلیت که بگهڕین به دواتا. باش بوو خوا رحمی کرد دلی ئەوانیشم نهخسته مهراقهوه.. پیشم بکهوه بۆ ژووری... پووناک که هیشتا ههر پهشوکا بوو، بهپهله خۆی کرد به مالدا و پاش ئەوهی ههناسهی هاتهوه بهر خۆی و گوتی: دایهی گیان چ بکهه بهختهکهه وایه! رۆژ نییه من بچمه دهري و شتیکم بهسهه نهیهت! دایکی کیشای به سنگی خۆیدا و گوتی: وهی دایکت کویر بی! بلی بزانه ئەمرۆ تووشی چی بوویت!

پووناک گوتی: دیسان له دهشتاییهکهی لای مالی وهستا ئەحمهدهوه خهریک بوو سهگیک پهلامارم بدات. منیش زۆر ترسام ئیتر ژنیك بردمی بۆ مالی خۆیان تا هاتهوه سهه خۆم ئەوسایش خۆی لهگهلم هات تاکو بازار. ههپسهخان گوتی: وای رۆحی دایکت دههچی رهنگت ههلبرزکاوه! یا خوا کهوا و سوخمهکهه به میرات کهویت. بهس نهبوو نهیگرتوویت خوا رحمی پی کردووین! پووناک گوتی: خوا نهکا دایهی گیان موبارهکت بی و به لهشی ساغ له بهری بکهیت. تو چی بکهیت.. دایک به دل پیوهبوونه و گوتی: ده برۆ شلپی ئاو بده به دم و چاوتدا و نهختیکیش پال کهوه. پووناک پاش دهموچاو شتن چووه ژووری پشوویهک بدات.

هیشتا ږووناک جیگه‌ی گهرم نه‌بوو بوو له دهرگا درا. خه‌ریک بوو خو‌ی بکا به نووستوو، به‌لام که دی دایکی خه‌ریکی یا‌پراخ پیچانه‌وه‌یه به‌زه‌یی پیدا هاته‌وه، هه‌ستا و له‌بهر خو‌یه‌وه گوتی: ده‌ی بانو‌ش له سه‌ر ده‌ی بی! که دهرگای کرده‌وه باجی حه‌لاوی دراوسی یان بوو به‌خیره‌اتنی کرد و دایکیشی له دووره‌وه گوتی: یا خوا به‌خیر بییت خو‌م خه‌ریک بووم بی‌م به دواتا نه‌ختی یا‌پراخم له‌گه‌ل بی‌چیته‌وه.

ږووناک به‌ر له‌وه‌ی بچیته‌وه ژووری بی‌ری که‌وته‌وه به دایکی بل‌ی که‌وا ئی‌وارئ مال‌ی پووری به‌خاو خیزانه‌وه دین بو‌ لایان، دایکیشی گوتی: یا خوا به‌خیر بین. باش بوو قسه‌ت کرد، که‌واته حه‌لاو زه‌حمت نه‌بی تو جارئ نه‌ختی گه‌لای ترم له‌و میوه بو‌ بکه‌ره، ئه‌ترسم یا‌پراخه‌که‌مان که‌م بی‌ت و به‌شمان نه‌کات! ږووناک هه‌ر چه‌ندی ئه‌کرد له ترسا خه‌وی لی نه‌ئه‌که‌وت هه‌ر می‌شکی لای ږووداوه‌که بوو، ئه‌یگوت: ئه‌بی چی قه‌وما بی؟ ئاخو‌ چییان به‌سه‌ر ئه‌و منال و دوکاندارانه هینا بی‌ت! یا خوا ملم بشکی بو‌چی وام کرد، بو‌چی خو‌م پی نه‌گیرا. منیش وه‌کو ئه‌و خه‌لکه سه‌ری خو‌م شو‌ر ئه‌کرد و ئه‌رویشتم هه‌قم چی بوو به‌سه‌ر ئه‌م چه‌شنه ئی‌شانه‌وه. من لای خو‌م هه‌میشه گله‌یی له سه‌بری ئه‌که‌م که به قسه‌ سیاسه‌ت ئه‌کات که‌چی خو‌م که‌وته‌مه عه‌سکه‌ر کوشتن! له پر بی‌ری که‌وته‌وه ئی‌سته باجی پی‌رویش دیت. ئینجا وهره باسی بی‌ته سه‌ر و به‌ترش و خو‌یوه هه‌موو درو‌کانم ئاشکرا بکا به‌خوا خو‌شه! وه‌للا مه‌گه‌ر سه‌ر هه‌لگرم ئینجا به‌ده‌نگی نه‌ختیک به‌رز گوتی: ئه‌ری دایه‌ ئه‌وه هیشتا باجی سه‌بریم نه‌هاتوته‌وه؟ دایکی وه‌لامی دایه‌وه و گوتی: نه‌وه‌لا ږوله هیشتا هه‌ر نه‌هاتوته‌وه، ئی‌تر له‌بهر حه‌لاو نه‌یویزا قسه‌ی تر بکات، به‌لام زور دلی لی پی‌بوو.

مه‌نجه‌لیک یا‌پراخ خرایه سه‌ر ئاگر. حه‌وشه پاک کرایه‌وه و جی ږاخرا و سه‌ماوه‌ر و که‌لوپه‌لی چا ئاماده کرا. ئه‌وجا حه‌لاو ئیزنی خواست که برواته‌وه مال‌ی خو‌یان ږووناکیش که گوی لی بوو دایکی ئه‌وی به‌رئ کرد، له‌سه‌ر خو‌ هه‌ستا و چوو ئاویکی کرد به‌خویدا و خو‌ی گوری و له‌گه‌ل دایکی بو‌ی دانیشت چاوه‌روانی میوان بکه‌ن. ئه‌وه‌نده‌ی پی نه‌چوو ئامه‌ خان و نه‌سرین خان هاتن. دوا‌ی ده‌ست کردنه مل و ماچومو‌چ به‌خیره‌اتنیکی زور دانیشتن.

چه پسه خان پرسى ئەى ئەوانى تر كوان؟ خوشكى گوتى: حاجى و كورەكان
 دوایى دین. ئەوەندەى پىن نه چوو سه بریش هاته وه و ههت به خیرهاتنى كردن و
 دهستی كرده ملیان و چوو ژورده وه. ئامه خان پرسى، ئەرى ئەوه سهبرى له
 كوئى بووه؟ چه پسه خان گوتى: وهللا چوو بووه مالى ره فقیكى ئیشیان هه بوو؟
 ئامه خان به ترسیكه وه گوتى: ئەم ئیشه هه ته واو نه بوو! له دەرگا درا.
 پروناك چوو بىكات وه چونكه ئەزانى وهختى هاتنى باجى پيروژه، گورج
 دەرگاكهى كرده وه و كه دى ئەوه پیشى لى گرت و به ئەسپایى وهك پارانه وه
 پىن گوت: باجى پيروژ گیان به قوربانى بم نه كهى باسى دوینى بو دایكم بكهى
 زور له و پولیس ئەترسى له وانه به هه ناوى به ریت خوا نه كرده دلى بوهستیت
 باجى پيروژیش گوتى: نه گیان چون پىنى ئەلیم، هه ر قهت باسیشى ناكه م به
 تاییه تی كه ئەمرۆ شتى وا قه وماوه لای مالى شیخ له تیفه وه ئەوهى دوینى له
 چاويدا سه یران بووه! ئیتر چوو هه وشه كه بو لای چه پسه خان و خوشكى و
 سه لامى. دانیشت و دانه نیشت گوتى: واى په نا به خوا چى قه وماوه ئەمرۆ ناشى
 نه تانیستى! چه پسه خان له دلى خویدا گوتى: دیسان رادیو و ته لگراف هات
 سه رمان گىژ كات! بى ئەوهى لى بپرسن چى قه وماوه گوتى: وهللا رۆله به ك
 قیامهت و هه شر بوو نه بیته وه. ئەمرۆ قور به سه رىكیان له ژیر دارا كوشت..
 پروناك مووچرکیكى ساردى به له شدا هات و گوتى: ئى.. تو خوا ده بیلى بزانی
 چى بووه؟ باجى پيروژ عه باكهى گرمۆله كرد و له تهنیشت خویه وه دایناوه
 گوتى: ئامه خان گوتى: ئەیه رۆ خوا نه كا چى بووه؟ باجى پيروژ نهختى
 گه رووى پاك كرده وه ئینجا گوتى: ئەمرۆ چه ند عه سكه ر دوولادى ئەگرن،
 ئەیان هوى بیان به ن بو حامییه، رۆله له ریگا نازانم منالیک، پیاویك، به ته واوى
 نازانرى كى بووه، به لام ئەلین پیاو بووه چونكه منال ناتوانیت شتى وا بكات..
 هه موو به په رۆشه وه گوتیان ئى.. چى بووه؟ چى كرده وه؟ بو خاترى خوا!
 گوتى: وهللا به ردیكى كیشاوه به سه رى به كىك له عه سكه ره كاناوه سه رى
 كرده وه به دوو له ته وه! ئیتر به جارێك به لورى عه سكه ر دارژاون به سه ر ئەو
 ناوچه قور به سه رهدا و كىیان بهر دهست كه وتبى گرتوویانه و بردوویانن بو
 حامییه، هه تا گه یاندووشیاننه ئەوى دایان رزاندوون به دار و به شق و به
 قوناغه تهنه گ، پروناك دهست و قاچى سارد بوونه وه و هیزی تیدا نه ما. هه ر

له شویینهی که راوهستا بوو دانیشت. دواى نهختی ههستایهوه و چووه ژوورهوه، بهلام جیی به خوی نهدهگرت. زور بی نارام و ههراسان بوو نهشیئهویرا خوی به نارحهت پیشان بدا. له پر دایکی بانگی کرد گوتی: نوونه گیان ئهوه له کوئی! وهره وا باجی خهریکه ئیشمان بو ئهکات توش یارمهتییهکی بده، رووناک به داماوویهکهوه گوتی: باشه دایه وا هاتم، که چوو زور نارحهتهی پیوه دیار بوو، رهنگی پیوه نه مابوو هر چه ند به زهردهخه نهی دهستکرد نه یویست خوی ته بیعی پیشان بدات، بهلام هر که لکی نه بوو. دایکی گوتی: ئامه ی خوشکم.. چاوت له رووناکه رهنگی چی لی هاتوو! پوو ریشی گوتی: ئه ری وه لالا ئه وه نوونه گیان بو وا رهنگت په ریوه؟ دوور بی نه خوش نه بی، دایکی گوت: ئه مرؤ خوا رهحمی پی کردوو. سهگیک خهریک بووه بیگریت له دهشته که ی لای مالی وهستا ئه حمه دهوه. به خیری نار دبووم که وا و سوخمه کهم بو بهینیته وه، پوو ری زوری پیناخوش بوو کیشای به خویدا و گوتی: به خوا روژیک شتیک به سه ره ئه م تلفه ئه هینن.

سه بری هاته دهره وه ، سه لام و چاک و چونی له گه ل باجی پیروژ کرد و گوتی: ئه وه چی بووه چی قه وماوه؟ گویم له باسیک بوو باجی پیروژ ئه یگی رایه وه باجی پیروژ گوتی: ئو به ساقهت بم رو له چونی، سه بری وه لامی دایه وه و گوتی: خوش بی یاخوا کور ت نه مری. تو خوا بو م باس که بزائم چی بووه، باجی پیروژ روودا وه که ی بو گی رایه وه و ئه وه نده ی تریشی خسته سه، سه بری به نارحه ته ییه وه گوتی: وای مالیان کاول بی به خوا کافر و بینامووسن. یا خوا کهس نه که ویته به رده ستیان.. به لام ئه وه تیوه وش حه واله به خوا بیت که وا به ردی تی گرتوون ئه وان خویان له بیانوو ئه گه رین. له پاشا یه کئ ئه قلی بی وا راسته وخو په لاماریان نادات. ئه بی خه لک بزانی چی ئه کات؟ دایکی گوتی: رو له خه لک غیره تی هه یه، هه ندئ کهس شتی وا ئه بینیت چاوی تاریک ئه بیت و ترس و بیرکردنه وه ی لا نامینن، به تایبه تی جه هیله کان! رووناکیش لای نه سرینی کچی پوو رییه وه دانیشتبوو خوی ئه خلا فان به چا خواردنه وه گوئی له م قسانه ئه گرت و وه کو بی هوش وابوو.

له دهرگا درا نه سرین رایه ری گوتی: خوم ئه چم رووناک گیان تو بی تا قه تی مه چو. زوو به را کردن چوو دهرگا که ی کرده وه باوکی و دوو برا که ی و مامی پیکه وه کریان به مالا.

له پاش خوښی و چوڼی و بهخیر هاتنیکی گهرم پیاوهکان چوونه بهرهو ژووری دانیشن. پاش نهختی حاجی مهجید گوتی: دایکی عهلی ههسته ناوی خوی لئ بیته چیمان ههیه بو مان تیکه. لام وایه هه موومان برسیمان، ژنه کهی ههستایه سهر پی و گوتی: یاپراخیکی خوښ به دلئ هه مووتانم لیناوه. کاکه حاجیش ههلی دایه و گوتی: کهواته تا زوو بو مان دانیت درهنگه. هه موو دهستیان کرد به پیکه نین. هه پسه خان گوتی: وهی به سهر چاو. دهی کچینه ههستن بکه ونه خو.

ئیترا کچه کان چوون خه ریکی قاپ و سینی دانان و نان تهر کردن بوون. سهبری چوو ماستاویان بو بکات. باجی پیروزیس مه نجه لی چیشه که کی هینایه به رده می هه پسه خان و سینییه کی گهره می مسی بو هینا و مه نجه لی یاپراخیان قلب کرده و ناوی. بوون و بهرامه می شویت و گه لامیو و تهره پیاز به هه لموها لاهوه بلاو بووه وه به و ناوه دا، هه پسه خان گوتی: وهی دایکت بمرئ حسه یین.. چهند هه زی له بنی مه نجه لی یاپراخه کات، به لام گورج بیری که وته وه که میوانی هه یه، خوشکی و میرده کهی و خوشکه زاکانی له وین، جوان نه بوو که وای گوت. بو یه قسه می به سهر دا هینا و به دهنکیکی نهختی به رز بانگی کرد: به خه گیان.. وهره ئیشیکم بیته، به ختیاریش به په له هاته به رده می و گوتی: فرمو پورئ گیان... چیه؟ ته ته وئ من یاپراخه که به ش که م به سه ریانا؟ پوریشی به پیکه نینه وه گوتی: نه گیانه به شه که کی باوکت و مامت به ره بو یان، که به شی ئه وانی نارد بانگی کرده ئه وانی تر که بین ههر که سه به شی خو ی به دلئ خو ی به ریت. خوښی به سهر سورمانیکه وه گوتی: ئه وه چیه بو کوئ ئه چی؟ ئه ویش گوتی: ئه م دوو یاپراخه ئه به م بو حه لاوی دراوسیمان. تو خوا زوری ئه زیت له گه ل کیشاوم ئه و هه موو یاپراخه ی له گه ل پیچاومه ته وه ماله کهیشی بو پاک کردومه ته وه. رووناک هه ستا و گوتی: دایه تو دانیشه من ئه یبه م بو یان! سهبری هه لی دایه و گوتی: ده نانه که تان بخون ئه وسا یه کیکمان بو یان ئه به یین. دایکی گوتی: کچم تا ئه وسا خویشیان نان ئه خون ئیترا به که لکی چیمان دیت! ئیستا باشه که هیشتا نانیان نه خواردوه. نانکی تیری دا به سهر قاپه که دا، رووناکیش له دهستی وهرگرت بردی بو یان که گه رایه وه دایکی گوتی: وهره به ساقه نانه که ت ته واکه، رووناک به که ساسییه که وه گوتی: وه لا دایه

تیرم خواردووہ ئیتر ہیچم پی ناخوری. پووری به پیکه نینہوہ گوتی: ئەترسم تۆش بتەوی خۆت لاواز بکەیت! ئەم بەزەمی داھاتووہ ھەموو کچەکان یەکی کاغەزیکی پییە بە خیرئ ئەبئ بە مسقال و بە تەرازوو نان بخۆن! ڕووناک گوتی: نەوہللا پووری گیان من شتی وا ناکەم، من بی خواردن ھەلناکەم بەلام ئیستا دلم ناییات.

نەسرین ھاتە قسە و گوتی: وەللا ھەر ئەوہی ماوہ رێجیم بکات، خۆی بووہ بە داسک و دەرزی دایم ماشەللا بەرپوہیە. بە دەست ھەموویانەوہ و ھەر ئەیھتین و ئەیبەن بۆ ئەم لاو ئەولا! وەکو شتی نەسرین ویستی بەم جوۆرہ دەری برئ کەوا سەبری زۆر ئەینیریت بۆ ئەم لاو ئەولا، بەلام سەبری ھیچ قسە ی نەکرد خۆی تینەگەیاندا.

نان خورا و قاپوقاچاغ ھەلگیرا. نەسرین مەسینە و لەگەنی برد بۆ باوک و مامی و ئاوی کرد بە دەستیاندا. باجی پیروۆز ھەجەتەکانی کوۆکردەوہ لە خۆیەوہ گوتی: جارئ چایەک ئەخۆمەوہ ئینجا

ئەیانشوۆم. سەبریش گوتی: بە خوا نابیت، خۆم و نەسرین ئەیانشوۆین. باجی پیروۆز راپەری و گوتی: بەو مەرقدی حاجی کاک ئەحمەد و بەو غەوسە ی مالی لە بەغایە پەنجە ی بۆ نابەن، جارئکی تر دانیشتەوہ بۆ چا خواردن. سەماوہری سپی وەرشا و ئەبریسکایەوہ لەبەر گلۆپ و سپرە ی ئەھات. سینى و پیالە و شەکردانی جوانی ھەموو ریک و پیک دانرا بوون. ھەپسەخان زۆری ھەز لە پیالە و ژیرپیالە و قۆری چاک و قەدیمی و جوان ئەکرد و چاو سەماوہری بە ناوبانگ بوو!

دەنگی دەرگا ئەھات ئەمجارە سەبری راپەری و دەرگای کردەوہ و وا دیار بوو لە جوابی یەکیکدا بوو، کە گوتی: بەلئ باوکم لە مالم و مام و ئەوانیش لیرەن. لەپاش ئەم قسانە ئەفەنییەکی (٤٥-٥٠) سالە ی لاوازی دەموچاو دریزئ لوت باریکی سوور و سپی سەر نیوہ ڕووتاوہ ی چاو کوتوکۆیر پیتش سەبری کەوت ڕووی کردە لای پیاوہکان سەلامی کرد. ئەوانیش لە بەری ھەستان و بەخیرھاتنیان کرد و لا خۆیانەوہ دایان نیشاندا.

ڕووناک بەو ھالە شەرەوہ کە تیدا بوو، کە چاوی بە پیاوہکە کەوت نووورچئکی ئەسپایی لە نەسرین گرت و گوتی: ئەمە چییە! ئەلئئ سەعە فەنی چاوباشقال

خه یالی داووته مالی ئیمه وا دیسانه وه هات! سه بریش که هاته وه لای دایکی و ئه وان گوتی: یا خوا به ملی شکاو بیت. ئه م چاو باشقاله چی هینای! دایکی به ئه سپایی گوتی: سه بری ئامان.. بیده نگ به عیبه میوانه! پروناک به دهنگیکی له رزۆک گوتی: ئه و رۆژه چوو بووم گۆرهوی بۆ باجی سه بریم بکرم، ژنیک له دوکانه کهی بو، چووم به سه ردا تفی لی ئه کرد و پیی ئه گوت: ئه ی بیسه رهف چۆن نوقوو رچم لی ئه گریت به بیانوی ئه وه وه که باقی پاره که م ئه ده یته وه، به خوا ئیستا به و تاکه پانی به رزه هه موو ده موچاوت پر ئه که م له خوین. به زۆر ژنه که یان برده ده ره وه ئه ویش ئه تگوت نه بای دیوه و نه باران. نه سرینیش گوتی: ئه و رۆژه منیش له گه ل ئه خته ر خان و دلخواز، کچه کانی کاکه مه لای دراوسیمان چوو بووین بۆ بازار، دوایش گوتمان با سه ریکی کۆگا که ی سه عه فه نیش به دین بزانی چی تازه ی بۆ هاتووه. دوو سس شتمان داوا کرد و بۆی ده ره یان، کاتی ئیمه خه ریکی هه لبژاردن بووین دهنگی ئوتومبیلیکی زۆر هات له جاده که وه وا دیار بوو بووکیان ئه برد. ئه و ئه وه نده مان زانی سه عه فه نی به پاکردن چوو ده ره وه دوکانه که ی به سه ر ئیمه دا به جی هیشته. ئیمه ش هه ر وا سه یری یه کتریمان ئه کرد ئه مانگوت ئه یه رۆ.. خو ئه م پیاوه هه ره وه کو گا به له سه بوو! دوا ی ئه وه هه موو ئوتومبیله کان تیپه ر بوون هاته وه ژووری و هه موو له شی پیئه که نی و به شله ژاوی گوتی: هه موو ئافره ت بوون ئافره ت...!

ئامه خان به ئه سپایی گوتی: کچی رۆله وس بن.. پیاوه که گوئی لی ئه بیت. له به ر خووشییه وه گوتی: زۆر پیاویکی به دخووه ئه گینا خو ژنه که ی خو ی ئه لپی بوو که شووشه یه و به قه د کچیشیه تی! سه بری پرسى: ژنی چه نده مینیتی! چه پسه خان هه ر ئه یویست باسه که پی ببریته وه ریزی چای تی کرد و بانگی کرد: به خه گیان وه ره ئه م چایانه به ره بۆ پیاوه کان کچینه ئیوه ش ئه وه چایه کانتان.. هه ر که س چای خو ی هه لگرئ.

ئامه خان گوتی: ئه ری چه پسه ی خوشکم... ئه وه بۆ ئیمه ش وه کو ئه م عاله مه ناچینه شوینیک سه یرانی بکه ین بۆ خو مان؟ هه میشه له کونی ژووره وه خزاوین. خوشکی گوتی: وا دیاره ئیمه له چاره مان نووسراوه که گویمان له خه به ریک بیت و له دلماندا ئه خورپیته. ئامه خان به ده م چا تیکردنه وه گوتی: قسه ی راستت ئه وئ خه تای خو شمانی زۆر تیدایه ده وه ره با بۆ هه فته یه ک

بچين بۆ قهره داخ، خه لگى وا ئە چن بۆ سه يرانى قهره داخ و قو پ كه ناسيا و ئيكيشيان له و ناوه نييه. كه چى ئيمه خوا عه مر دري ژيان كات، جووتى ئاموزاشمان له وييه و مالىيان ههيه و حالىيان باشه و هه ميشه ش گله يى نه چوونمان لى ئە كه ن، جاريك سه ريكيان لى ناده ين. ده ده ي با مناله كان به رين و برۆين. هه پسه خان گو تى: زۆر چا كه با سه به ينى سه ين گيان بي ته وه ئينشائه للا ئە ويش ئە به ين و ئە برۆين. كه ناوى سه ينى هيتا نه سرين سوور هه لگه را و گو تى: كه ي دي ته وه...! سه به ينى؟! هه پسه خان به خو شيه وه گو تى: ئا گيانه سه به ينى دي ته وه به قوربانى هه ردووكتان بم. نه سرين به شه رمي كه وه گو تى: خوا نه كا پوورى گيان وا مه لى.

له پر گو تيان لى بوو كه باوكى نه سرين و سه عه فه نى كوره كان قه ره قريانه و ئە لى مشتومريانه له سه ر شتيك هه پسه خان به په رو شيه وه گو تى: ئا نه ختى بي ده نگ بن كچينه با بزاني ن ئە م ده نگه ده نگه يان له چيه، كه گو تيان گرت سه عه فه نى ئە يگوت: تينا گه م ئيوه بۆ ئە وه نده تووره ئە بن هۆ من كفرم نه كردوو، ئە ليم ئە م هه تيوانه شي ت بوون، بۆ دانانيشن؟ له چييان كه مه بۆ ئە م عاله مه ئە دن به كوشت؟ هه ر ئە مرۆ له ناو بازار سه رى سى عه سه كه ريان شكاندوه، ده دياره كه ئە وانيش وايان لى ئە كه ن خو بي ده نگ نابن.

كا كه حاجى و به ختيار و نه ورو زى كورى پي كه وه هاتنه جواب، تا كا كه حاجى گو تى: رۆ له ئيوه بي ده نگ بن جاري با من سه كه م بكه م، ئينجا گو تى: چۆن سه عه فه نى ئيستا ئە و خه لكه هه روا له خو رايى وايان له و عه سه كه رانه كردوو؟ خو شي ت نه بوون دياره ئە به ي ئە و بي نامووسانه كاريكى وايان كردي كه خه لكه كه ئيتر خويان پى نه گيرابى، نه ورو ز هه ليدايه و گو تى: جاري ئە وانه تو باسيان ئە كه يت هه تيوو نين و له سه رى باوكى ئە و كه سانه ش زياترن كه وايان پى ئە لين. مامى نه ختى به توندى گو تى: وس به كورم، له سه رخۆ.. له تو گه و ره تره. وس به به يله باوكت سه كه ي ته واو بكات، به ختيار له به ر خو يه وه گو تى: به لى.. وانه كه ن، بچن وه كو تو له دووكان دانيشن و وه كو ژن كر يم بده ن له ده موچاويان، چاو بركى له گه ل كچ و ژنى خه لك بكه ن، پاره بده ن به بي وه ژنى قور به سه ر به قه رز و به سى قات لييان وه ربگر نه وه، باوكى و سه عه فه نيش

هەر قهردیان بوو. ئهوهنده به توندی قسهیان ئهکرد کهسیان گوئیان له قسهی ئهوی تریان نهبوو.

سهبری گوتی: دایه بیانگهاری.. به خوا ئهترسم مامم بیکا به شه. دایکیشی گوتی: جارێ ئیوه بیدهنگ بن تا بزانی چى ئهئین ئهوسا ئهگه پێویست بوو ئهچم. که گوئیان گرت کاکه حاجی ئهگوت: مهسهلهکه وانیه وهکو تو ئهئیت. ئه دوو لادییه قوربهسهرا نههیچ گوناھتکیان نهکردوه، چه ند مریشک و کهلهشیریک به سهر بارهکانیانوه بووه، عهسکه رهکان گوایه و یستووایانه مریشکهکانیان لى بکرن، بهلام ئهوان تى نهگهیشتبووون له قسهکانیان و کوریکیان کردبوو به تهرجوومان. لادییهکان گووتووایه مریشکهکان نافرۆشین هیناومانن بۆ دیاری، ئیتر قوربهسهرا نه هەر ئهوهندهیان زانیوه کهوا ئهیاندهنه بهر دار و شهق و زله. جا ئهمه و یژدانه ئهمه دینه، سهعه فهنیش گوتی: ئهئى سهگبابی وا که مریشک نافرۆشیت بۆچی هیناوتی؟ حاجی مهجید که تا ئیستا هەر قسهی نهکرد، چونکه مالى خوی بوو، وا دیار بوو ئیتر خوی پی نهگیرا به توورپهیهوه قیرانی گوتی: بۆچی به زوره؟ مالى خویانه و نایفرۆشن، لهگهله ئهوهشدا پی یان گووتوون و ئهیانبهن به دیاری!

حهپسهخان ئیتر چاری نهما ههستا و لى یان چووه پێشهوه و گوتی: ئهئى باوکم، برام.. ئهوه چیتانه، ئهوه قهدهرتان له چیه؟ سلواتی لى بدهن و ئیوه بۆ وا خۆتان توورپه کردوه، ئهوه قوربهسهرا نهئى گیراون ئیستا خوا ئهزانى چیان به سهر هیناون، ئهه قهدهرتیه و شهههه ئیوه چی له حالى ئهوان ئهگورئ! سلواتی لى بدهن ئیتر بهسه! ئهوانیش تووزی بیدهنگ بوون، بهلام باجی پیروژ گوتی: رهبی جوانمه رگ بن و خوا ههقیان لى بکاتهوه بۆ خاتری فهخری عالم! سهبری به توورپهیهوه گوتی: تو خوا باجی پیروژ بهسه تازهی مهکه رهوه. سهعه فهنیش ههستایه سهر پی و گوتی: شهو درهنگه منیش به دوعا. حاجی مهجید گوتی: ده جارێ زوه نهختیکی که دانیشه، با باسی کاسبی و بازار بکهین، ئیمه ههقی ئهه باسانه مان چیه؟ سهعه فهنی گوتی: نهوهلالا حاجی برۆمهوه باشته شهو درهنگه به دوعا؟ ئهوانیش ههموو خوا حافیزیان لى کرد. کاکه حاجی بیدهنگ بوو تا چووه دهري، ئهوه تفيکی به دوا دهلدا و به رقیکهوه گوتی: دهک داوهشیت پیاو تو خوا ئهمه پیاوه دینی ههیه! خو من له

هیچا نیم به لام با له هیچیشا نه بم، ئەى ئینسان نیم؟ ئەى پیاو نیم؟ باشه تۆ کهوا هیچ چاکهت نییه، نانه جیب، خراپه شت نه بیت؟! دهستی دایه جامانه کهى کردیه وه و جارێکی تر به سستی وه و گوئی: دانیشتوه جنیو ئەدا به برا کورده کهى خۆی و له سهر ئەو عهسکه ره بینامووسانه ئەکاته وه! حهپسه خان ههلی دایه و گوئی: دهی کاکه حاجی گیان گوئی مه ده ری دهستت خۆش بیت تۆش چاکت پی کرد. سه بری رووی تی کرد و گوئی: شتی وا چیه دم خه نه ده می. ئەمان میکروۆب.. میکروۆب!! ئامه خان گوئی: دهی منالینه ههستن با ئیمه یهش برۆینه وه، ئەمان ئەبی زوو بنوون به یانی نان ئەکه ن. حهپسه خان گوئی: ده هیشتا زوه جارێ ئامه خان گوئی: نه وه لالا با برۆینه وه. خوشکی گوئی: باشه ئەى ئەلی چی! نه سرین گیان ئەمشه و لای ئیمه بنوی به یانی ئیشمان زۆره. ئینجا به زه رده خه نه یه که وه رووی کرده نه سرین و گوئی: سبه ینی حسه ین گیانیش دیته وه. ئامه خان کردی به پیکه نین و گوئی: زۆر باشه با لیره بنویت لام وایه خۆیشی له خوی ئەویت. نه سرین به لالووتی و توورپیه کی دهست کرده وه پشتی کرده دایکی و گوئی: ئۆ دایه.. هه ر له چه شنه گالتانه واز ناهینیت.. دلێشی کورکه ی ئەهات له خۆشیانا. نه سرین مایه وه و ئەوانی کهش خواحافیزیان کرد و لێیاندا رۆیشتن. دوی ئەوان ئەمان که و تنه شت کۆکردنه وه و مال پاک کردنه وه. هه ر لی بوونه وه رووناک گوئی: من نهختی بی تاقه تم ئەچم ئەنووم.. ئیتر به ره و دوا خه لکی چوون بنوون.

پووناک هەر ئەم دیو ئەو دیوی ئەکرد لە ناو جینگهکهیدا و هەرچەندی ئەکرد خەوی لێ نەئەکهوت. بیرى لەو کهسانە ئەکردهوه که بەر چنگى ئەو عەسکەرە درێدانه کهوتون، وەک سینهما دیمەنى ئازارایان ئەهاته بەر چاو، لەبەر خۆیهوه گوتى: باوەر ناکەم لادییهکان تا ئیستا مابن.. مەعلوم هەر زوو کوشتووایان. ئەى خویه گیان بۆ لەو کاتەدا من بەو شوینەدا تێپەڕیم! دەک مەم شکی چەند چاو قایم بووم. هەق نەبوو من شوینیان بکەوم بەشکەم بگیرامایه. بە خوا هەر ئابروویان ئەبردم و خوا ئەزانى باوک و برا و خوشک و کەسوکاریشیان چى لى ئەکردم! بەلام ئەى چۆن؟ ئاخەر ئەوان بۆچى لەو فەقیر و هەژارانە بدەن؟ خۆ بە راستى هەر ئەت وت سەوالکەرن جل شر و پینە پیناوى. خۆ یەکیکیان ئەژنوى لە شەرۆالەکهیهوه دیار بوو! وای که دلم پینان سووتا! ئاخۆ

چەند دلیان خۆش بووبى که گەیشتونەتە شار پاش ئەو هەموو ئەزیت و هیلاکیه. خوا ئەزانى ئەو دارانەیان لە کوێه هیتاوه، چەند هەتاو لینی داوون و چەند گەرمایان بووه ئەبى رینگەیان دوور بوو بى... بۆیه تیشووبەریان پى بوو. بەلام تیشووبەرى چى کویراییم دایه.. که عەسکەرە درێدەکان لێیان سەندن کردیانەوه و بەو ناوهدا بلایان کردەوه، تەنیا دوو سى نانى رەقیان تێدا بوو لە گەل هەندى بۆلە تری. لاوازهکهیان که سەر ئەژنوى شەرۆالەکهى درابوو هەر پانزه، شانزه سال ئەبوو.. دایكى بمرى، پووناک دەستی کرد بە گریان و بە ئەسپایی سەرى کرد بە ژیر لیفهکهیهوه هەناسهیهكى بە هەنسکهوه هەلکیشا و گوتى: ئاخ خویه.. پینشيان لە خویانەوه نەیانگوتوه، رۆژ ئەچیت و قەزا ناچیت، ئەگیانە من لە کوئ و ئەم بەزەمە لە کوئ، خۆزگەم بەیانی دایکم پى گۆتم بچم جلهکانى بۆ بهینمهوه جارئ گەلامیوهکەم بۆ بگردایهوه، ئەوسا بچوومایه بۆ جلهکانى. نە تووشم ئەبوو بە توشى ئەوانهوه نە ئەم کارەشم ئەکرد... دەى هەر چۆنى بى تازە لە دەست چوو.. بەدەم ئەم بیرانەوه هەر ئەم دیو ئەو دیوی بوو، جار جارەش که چاوی ئەچووه خەو خەویكى ناخۆشى ئەبینى و راتەپەرى و خەبەرى ئەبووهوه.. ئاشکرایه ئەم کوپ و کچ و خەلکانە ناهەقیان نییه که وا ئەکەن. خۆ هار نەبوون لە خۆرایى خویان بدەن بە کوشت و بە هەلواسین، وەک باس ئەکەن لە دەمیکهوه ئەم کورده هەژاره هەر حالى

وايه.. هيچ دور نه پوښ، کوږبم يا خوا، وهکو دايکم باسی ئەکات ئەوسا که من زور منال بووم خالم هەر خهريکی خهبات بووه و چوڼ پوژتیک دابوویان به سهر ماله که یاندا و تایپ و نه شره و زور شتی دیکه ی یاساغيان لا دوزی بووه وه و گرتبوویان. له پاشان به گولله ی ویله وه بن، ئیعدامیان کردبوو له گه ل چه ند که سیکی تر دا. نه نکیشم هەر به و داخه وه ئەمری و دايکم و پووریشم ئیسته ش که ئەم هه موو ساله به سه را تیهه ریوه که س ناویری ناوی به ری لایان... هەر چوڼیک بی تازه من نابمه وه به پروناکه که ی جارن، ناشمه وی بیمه وه! ئینجا له بهر ئەوه له مه ولا باجی سه بریم هەر ئیشیکم پی بکات به سهر چاو بوی ئەکه م. هەر شتیکم بداتی به دل بوی بلاوئه که مه وه و قهت ئیتر بۆله بۆل ناکه م بشمگرن چش. خو من له و خه لکه زیاتر نیم که ئەگیرین. له پاشان بۆچی گوايه منیش ئەتوانم وه کو ئەو کچه بکه م که ئەو پوژه باجی سه بری حه کایه ته که ی بۆ خویندمه وه؟ بۆچی کچه کورد چی له وان که متره؟ کچه کوردیش ئەتوان هه موو ئەو فرمانانه جینه جی بکه ن وه کو ئەوان و له وان باشتریش زور سهیره! چوڼ وا په ئم گۆرا؟ خو هه مووی هەر دوینی بوو که وهخته بوو زنده قم بچی که باجی سه بری به یاننامه کانی دامی بیبه م بۆ ئەو مالانه!! عه یب و شووره یی! با بۆم راوهستن بۆ له مه ودوا...

ئیتر پروناک هەر خه یال بلاو بوو و نه یزانی چوڼ و که ی خه وی لی کوتبوو... به لام به یانی هەر زوو له دهنگی سلواتی باجی پیروژ و خوږه ی ئاو و باسی هه ویر و داری وشک و ته نوور داخستن خه به ری بووه وه. هه ستا و توژی دانیشته له سهر جیگا که ی تا خو کوکرده وه و جیگا که ی هه لگرت چوو ده موچاوی شت و چووه لای دایکی که وا له بهر سه ماوهره که دانیشتبوو. باوکیشی له ولاره نانی به یانی ئەخوارد. که چاوی به پروناک که وت گوتی: گیانه ئەوه بۆ وا زوو هه ستای؟ پروناک گوتی با به گیان ئەی نان ناکه یین؟ باوکی گوتی: هه ی شه یتان خو تو نازانی نان بکه یته وه. دایکی گوتی: چاکی کرد زوو هه ستا، به ساقه ی بم بهر ده ستیمان ئەکات.

حاجی خواحافیز لی کردن و گوتی: ئیستا گوشت و شته کانت بۆ ئەنیرمه وه به توفه دا. هیچی ترتان ناویت؟ حه پسه خان گوتی: نه وه لالا هه موو شتیکمان هه یه شوکر زور سوپاس.

که سه‌بری و نه‌سرین هه‌ستان و نانیاں خوارد باجی پیرۆز ده‌میک بوو له هه‌ویر شیلان بوو بووه‌وه و تهنووری داخستبوو. پنه و تیرۆک و که‌ول و شته‌کانی حازر کرد بوو.

نه‌سرین زۆر دلّی خۆش بوو به‌وه‌ی که‌وا حسه‌ین ئەو رۆژه ئەهاته‌وه، چونکه له‌و کاته‌وه که ئەموس‌تیله‌ی کردبووه ده‌ست و لێی ماره کرد بوو رۆشتبوو بۆ شاره‌زور و ئیتر چاوی پێی نه‌که‌وتبوو، بۆیه له سه‌ر ئاگر چاوه‌رپێی ئەکرد، به‌لام رۆوی نه‌ئه‌هات ده‌ری بپریت. سه‌بریش که هه‌ر له دوینێوه کزومات بوو، که هه‌ستاش له خه‌و هیشتا هه‌ر ماته‌مینی به‌ری نه‌دابوو. دایکی چرپانی به گویی ر‌ووناکا و گوتی: نوونه گیان تو خوا تۆش وا نایه‌ته به‌ر چاوت سه‌بری له دوینێوه که هاتوته‌وه زۆر مات و خه‌مباره؟ ئاخۆ چی لی قه‌وما بی! ر‌ووناک که که‌وتبووه خه‌یالی دوو لادییه‌که و ئەو خه‌لکانه‌وه که به هه‌وی ئەوه‌وه توش بوو بوون، به گویا چرپانه‌که‌ی دایکی هینایه‌وه سه‌رخوی و به ناچاری له به‌ر دلّی ئەو گوتی: بلیم چی دایه گیان راستت ئەوی منیش نه‌ختی عاجزی ئەبینم! هه‌سه‌خان گوتی: ده‌ بزانه ناتوانی لێی ده‌ربینی، ره‌نگه به تۆ بلیت چاوت لێیه ئەم به‌یانیه هه‌ر نه‌یگوت: ئەرۆم ئیشم هه‌یه! ر‌ووناک گوتی: ئاخ‌ر ئەزانیت که نان ئەکه‌ین! دایکی به پیکه‌نینه‌وه گوتی: هه‌ی نوونه گیان بۆچی سه‌بری که ویستی بجیته ده‌ری نان کردن و شتی وا ئەزانیت! چیه ئەلێی تۆش هۆشت لای خۆت نییه؟ ر‌ووناک به پیکه‌نینیکی ده‌ستکرده‌وه و به ئەسه‌پایی گوتی: نا دایه گیان دلّت لای من نه‌بیت زۆر چاکم. بۆ سه‌بریش ئەچمه بنجوبناوانی بزانه چیه. به‌لام تۆ بلیت له گه‌ل کابرا به‌نیان تیک نه‌چوو بی؟ دایکیشی به ئەسه‌پای گوتی: تۆ بلیت؟! نا باوه‌ر ناکه‌م من ئەوه بیت. ئیتر بیده‌نگ بوون، به‌لام هه‌ر زوو ر‌ووناک که‌وته‌وه گیزاوی به‌سه‌رهاته‌که‌ی دوینیی خۆیه‌وه و هه‌ر به خۆی ئەوت، تازه هه‌ر چیه‌ک بکه‌م ئیشانه‌ی که کراون و ئەو خه‌لکه‌ی گیراوان و کوژراوان وه‌ک خۆیان لی نایه‌ته‌وه، به‌لام شه‌رت بی قه‌ت ئەم ر‌ووداوه‌م له بیسه‌ر نه‌چیته‌وه، هه‌تا ماوم و هه‌تا بتوانم هه‌ق له‌و زۆردارانه بکه‌مه‌وه وه‌شش.. چۆن ئەتوانن ئەو سه‌ر و مله که‌چه خویناوییه ئەو دوو لادییه بیر بجیته‌وه! ئەوه من هه‌ر دوو که‌سم دیوه ئینجا خوا خۆی

ئەزانىت چەند سەدان و ھەزاران خەلكى بى تەوانى تر و ھەل ھەش خراپترىان لى كراوھ و ئەكرىت!

ئەم خەيال و لىكدا ھەوانە بە لای رۈوناك خۆشەوھ بۆ كچىكى ۱۵ - ۱۶ سالاھى و ھەكوو ئەو شتىكى سەير بوو. ھەرچەندە دەوروبەرى ئەو شارە و ئەو مالاھى ئەوى تىدا گەورە بووبوو، ھەر ئەبوو بەو لايەدا راي كىشىت.

ھەپسەخان ھەستا چوو بۆ لاي باجى پىرۆز، ھەلاوى دراوسىشىيان لە گەل خوشكى و نەسرین ھاتنە سەر تەنورەكە. ھەرىكەيان لە بەر پەكەھى خۆيدا دانىشت و دەستيان كرد بە نان كىرەنەوھ.

پاش نىوھ سەعاتى ھەپسەخان گوتى: نەسرین تۆ ئەبى زوو ھەستىت چونكە ئەبىت توزى مالاھەكە رىك خەين و شتىكى خۆش لى نىين بۆ ھسەين گيان، لاي ھەسر ئىنشائەللا دىتەوھ. نەسرین و ھەلامى داىوھ و گوتى: نە بە خوا پوورى گيان تۆ خۆت بچۆ بە لاي مالاھەكەوھ خۆت بە نان كىرەنەوھ ماندوو مەكە، پوورى گوتى: ئۆى نەسرین گيان ماندوو بوونى چى خۆ كۆل ناكىشم.. ھەر خۆم ھەز لە نان كىرەنەوھ ئەكەم، ئەشمەوئى نەختى شان و قۆلم بچوولنىمەوھ و ھەكو ئەلەين، رىازەيە رۆلە، پىكەنى و گوتى: با قەلەو نەبىم، نەسرین بە زەردەخەنەوھ گوتى: ئىنجا تۆ كوا قەلەوى! بە خوا ماشائەللا لە ھەموومان جوانترى، بە خۆى گوت ئەوھ چىيە بە سەر لووتمەوھ، تا پوورى بە چاوھوھ نەبىت، پوورى گوتى: ئەرى ئەوھ باسى كى ئەكەيت؟! رۆلە جوانى چى.. من چىم پىنوھ ماوھ! باجى پىرۆز ھەلى داىھ گوتى: واى چۆنت دل دىت! بۆ لە تۆ جوانتر و شەنگوشۆختر ھەيە؟! ھەپسەخان گوتى: دە باشە داىكم دل خۆشكەن.

ئەمانە ھەر وا بۆ خۆيان قسە و گالتهيان ئەكرد و پىئەكەنەين كە تۆفە بە كۆلىكەوھ كىردى بە مالا. كۆلەكەى دانا و بەخىر ھاتنىيان كىرد. تۆفە ناوھ شكىنەيەكەم بۆ بكەن؟ باجى پىرۆز گوتى: ھى بە سەرچاو تۆفە گيان ھەر تۆ و كۆلىرەبەرۆن! تۆفە گوتى: چاوت خۆش بى ياخوا، بەلام من نەمگوتوھ كۆلىرەبەرۆن ئەلەيم ناوھ شكىنە، ھەپسەخان: ھەرچى تۆ ئەلەيت بە سەرچاوا! تۆفە چاوى گىرا و گوتى: ئەوھ كوا نوونە خان؟ ديار نىيە ھەر خۆيم لى ئە شارىتەوھ. بە دەنگىكى بەرز گوتى: بە خوا بچى بۆ ئاسمان ئەبى پاكەتەكەم بۆ

بکری، خۆت مەشارەوێ لێم! ڕووناک هاتە دەرەوێ و پیکەنی و گوتی حەوال بە خوا بێ، من کەم تۆم دیوێ تا خۆمت لێ بشارمەوێ؟! نەختی ڕاوەستە و ئەچم بۆتی یەنم، حەپسەخان پێی گوت: دەتۆ تۆزێ دان بە خۆتا بگرە تا کولێرەکەت ئەبرژیت و ڕووناکیش چوو پاکەتەکەت بۆ بهینێ. تۆفە دانیشت و دانەنیشت گوتی: ئەوێ سەبە کو؟ با بێ چایەکمان بۆ لێنیت، ژنەکان دەستیان کرد بە پیکەنین و گوتیان: هەمێ گیان زۆری پێت و کەمێ دەرئەخات، دوا بێ تۆفە وەکو چاوی تازە بە نەسرین کەوتبێ و گوتی: هەناسە تەمەل.. ئەوێ تۆش نان ئەکەیتەوێ؟! نەسرین پیکەنینکی و گرتی خەریک بوو تیرۆک و نانەکەمێ لە دەست بکەوێتە خوارەوێ، کە کۆلی پیکەنینی نیشتەوێ گوتی: تۆفە جەرگ کون من تەمەلم؟! تۆفە گوتی: ئەمێ نەئە ئەو هەموو فەرش و قالییە تۆ چنیوتن! ژنەکان هەموو دایانە قاقای پیکەنین. سەبریش هاتە دەرەوێ گوتی: ئەوێ چیبە توفیق بەگ چی ئەفەرمووی؟ تۆفە گوتی: زۆر چەقە چەق مەکە برۆ دەم چایەکم بۆ لێتی تا بە ناوەشکینەکەمەوێ بیخۆم، سەبریش پیکەنی گوتی: ئەمێ ئەکەم بەگم! تۆفە دانیشت، پاکەتەکەمێ ڕووناکی بە دەستەوێ بوو، کردیبەوێ جگەرەیهکی دەرھینا و حەپسەخان گوتی: تۆفە گیان بۆچی لە ئیستاوێ جگەرەکەت دەرھینا هیچ نەبێ ڕاوەستە تا دوا بێ نان و چایەکەت. سەریکی بادا و نەختی بێ دەنگ بوو ئینجا گوتی: ئۆف لە دەست ئەم جگەرەکیشانە. تو خوا ئەم دوو کەلە پێسە بۆ ئەکەن بەو سینگە پاکەیان! ئەلێ نازانن کەوا چەند بۆنی هەناسەمێ خەلک ناخۆش ئەکات، سەرهەرای ئەوێ منالی دوینین ئەکیشن، بەیانیان ئەلێ پیرە میردن ئەکوکن عەمری جگەرە نەمینێ. سەرم لەوێ سوڕ ئەمینێ کە ئەو هەموو خراپەیهشی باس ئەکرێ و ئەو نەخۆشییە کوشندانەشی لێ پەیا ئەبیت کەچی ئەم خەلکە چاویان ناترسیت و هەر ئەکیشن! تو خوا جگەرە نانە، ئاوە ئاخەر چیبە؟ دە وەرە ئەو هەموو پارە جوانەمێ خۆت بدە و ئەو دەر دو بەلایەمێ پێ بکرە! تۆفە سەیریکی حەپسەخانێ کرد و گوتی: تازە بە پیری پیمان تەرک ناکریت. ئیتر زۆریش قسە مەکە! حەپسەخان پیکەنی و گوتی: ئی باشە بزانی دوا بێ چیت بە سەر دیت، تۆفە گوتی: بە خوا قەت لەمە خراپترم بە سەر نایەت. بە شەو ناھیلیم کەس بنووت ئەوەندە لە دەھۆلی کۆکە ئەدەم بۆیان! دوا ئیستیگ ئاخیکی هەلکیشا و گوتی: کورە ئەوەندە خەم زۆرە ئەگەر

جگه ره نه کیشین هه ر شیتت ئه بین. خو گویتان لی بووه دوینئ چییان له و دوو لادینییه قوربه سه ره کردووه؟ ئیستاش کهس نازانی دوینئ دوی ئه وهی که بران بو حامییه چییان به سه هات! به یانی عومهری عهسکه رم له مزگهوت چاو پیکهوت، ئه ی وت تا سهعات یهک و دووی شهویش هه ر لییان داو و ئه وانیش هه ر هاواریان کردووه، ئیتر دهنگیان نه ماوه. زوریشی هه ولداوه بزانی که چییان به سه هاتووه، به لام پی پی نه کراوه زور ترساوه نه وه کا بزانی که نارحه ته بو یان و ئه ویش تووشی به لایهک بکه ن، گوتی: وا بزانی یه کیکیان هه ر زو له ژیر دارا مرد بوو، به لام به قسه ی ئه و عهسکه رهش که به رده که ی پیا کیشرا بوو، یهک سه ر براوه بو خهسته خانه ی که رکوک و ئه لئین زور له خه ته رایه.

توفه دوو سی مژی له جگه ره که ی دا و گوتی: به خوا له سه ریکیشه وه ئه لیم ئه وه گوناخه خو ئه م عهسکه ره به که یفی خو ی نه هاتووه، به خوا به عزیزکیان ئه وهنده منان بو دایک و باوکیان ئه گرین.

هه موو ئه هلی ئه و خواره وه ن، ئه وانیش قوربه سه رانه به زور کراون به عهسکه ر. نه سرین هه لی دایه و گوتی: ئوه.... ره زایان مرئ تو خوا ئه وه نه له سه ریان مه که ره وه ده مودان که لاهه! خو یان ئه گه ر داخ له دل و بی ناموس نه بن بوچی ئه و خه لکه وا یه کسه ر ئه دهنه به ردار و شه ق. خو عبدولکه ریم قاسم به ژوور سه ریانه وه رانه وه ستاوه ده ست به ده مانچه! بلئ ده ی وا بکه ن ئه گینا ئیستا گولله یه کتان پیوه ئه نیم!! خو یان نائینسان و داخ له دلن له کورد. توفه ده ستی به رز کرده وه و گوتی: وس بن موفه تیش قسه ی کرد، کچی نه سه ته مه ل تو ئه و شتانه له کوئ ئه زانی! به خوا ئه و پوژه له گه ل عه لی به قه مه ره که ی چووین دوو سی براده رمان به ری کرد تا ئه و لای سه رچنار. به و خوا یه چه ند عهسکه ریک چاوشیان لیمان بوو قسه یان نه کرد و گوتیان: کاکه روح لا تدربال. که ژنه کان گوئ یان له عه ره بییه که ی توفه بوو هه موو پیکه نین. باجی پیروژ گوتی: شکور عه ره بیش ئه زانی کاکه توفه! ئه ویش گوتی: ئه ی چوئن! ئه ی عهسکه ر نه بووم وه ختی خو ی!

سه بری چای بو هینا له گه ل کولیره ناوشکینه که ی و توفه ش ده ستی کرد به خواردن. حه پسه خان پرسی: ئه ری توفه ئه وه عه لی هیچ دهنگی نه بوو؟ ناخو

که ی ئەگەر پیتەوہ.. زۆر دلەم لە لایەتی! تۆفە شانیککی ھەلتەکاند و گوتی: من ھەر ئەو ھەندە ئەزانم کہ دوینی شتەکانی گەشتن و ھەموویمان داگرت. شاگردەکانیش ھەروا خەریکن. ھەپسەخان گوتی: بە قوربانە خاڤلیان نەگەیت! تۆفە بە بزەپەکەوہ گوتی: بە خوا بزماریش ئەژمیرم کہ چەند دانەپە خەمی منت نەبێ.

ھەپسەخان لە سەر قسەکە ی رویشت و گوتی: ئیتر نەو بە ھار خان بی و بگاتە بەغا کئی ئەیگەر پیتەوہ سلیمانی! تۆفە گوتی: دە ی دیسان دەست بکە بە قسە خووشەکانت، نەو بە ھاری فەقیر بلێ چی؟ کورەکە ی خووت ئیشەکە ی تەواو نەبوو، ھەپسەخان گوتی: بە خوا کورەکە م ئیشەکە شی تەواو بیت، ئەو تا ھەموو بازار دووکانی بەغا نەگەر پیت نایە تەوہ. تۆفە گوتی: دە جەحیلە و لەگەل میزدی خوپیەتی با بو خویمان نەختی بگەرین، تۆ بوچی پیت ناخوشە؟ خوشت کہ م نەگەر پیت لەگەل کاکە حاجی. پاش ئەم قسەپە ھەستایە سەر پی و گوتی: درەنگە... لەبەر دووکانەکە ی کاکە عەلی برۆمەوہ باشە. خوا حافیزی لی کردن و رویشت. بەلام ژنەکان ھیشتا ھەر بە قسەکانی پی ئەکەنین، ھەپسەخان لە ھەموویان زیاتر.

نیوهړو بوو چهپسه خان به ژنه کانی گوت: ههستن ئیتر با بچین پشوو په ک
 بدهین و شتیکش بخوین. نهسه گیان توش ههسته بهسه ئیتر بچو به لای
 ئیشی خوته وه، به ئه سپایش پیی وت: گیانه که می جارئ بچو ئاویک بکه به
 خوټدا هه موو له شت بووه به ئارد. ئه ویش بیدهنگ رووی کرده هه مامه که یان.
 رووناک و سه بریش که ئیشه کانی مالیان ته واو کرد، چوونه ژووره که ی
 سه بری دانیشن به بی دهنگ. پاش نهختیک رووناک گوتی: باجی سه بری ئه وه
 چیه وا له دوینوه ماته مینی دایگرتوویت و عاجز دیاریت؟! سه بری گوتی: نا
 هیچ عاجز نیم ماته مینیش دای نهگرتووم! چیه بو ئینسان ئه بی هه ترپقه ی
 پیکه نینی بیت؟! رووناک نهختیک بی دهنگ بوو، له پاشا به ماته مییه که وه گوتی:
 باجی گیان نه واش و نه واش، تو زور ماتی، منیش وهخته دلّم شق بهریت
 ئه ترسم له گه ل کاکه شیروان عاجزیتان بوو بیت! سه بری نهختیک سه ری
 داخست و گوتی: نه شتی وا نییه، به لام تو ئه م قسانه له کوئ ئه زانی؟!
 رووناک گوتی: ئاخ تو زور ماتی، تو خوا تو سه ری باوکم، تو سه ری حسهین
 و عه لی ئه گهر پیّم نه لیبت. سه بری به تورپیه وه گوتی: هه ی مباره ک نه بیت
 ئه وه تو موحا که کم ئه که ی! تووره بوونه که ی وا رووناکي عاجز کرد که هه ر
 زوو ههستی به هه له ی خو ی کرد و په شیمان بووه وه و هه ستا هات به لایه وه و
 دهستیکی هینا به سه ریدا و گوتی: ئه ری وه لّلا شه پمان بوو شهیتانی مهیموون
 تو چوزانی؟ رووناک گوتی: ئاخ ئه زانم چونکه هه ر که له گه ل کاک شیروان
 تیک ئه چیت ئه وه نده عاجزیت پیوه دیار ئه بیت. سه بری به ماتیه وه جاریکی
 تریش دهستی به سه ر رووناکدا هینا و گوتی: ده ی گوئ مه درئ ههسته با
 بچین به لای چیشه که مانه وه دهستی گرت و رویشتنه دهره وه.

نزیك ئیواره هه وشه که یان رازانده وه. سه بریش قبوولی و بامیه کی جوانی لئ
 نابوو، خو ی گوړپیوو نه سرینیش هه ر چاوی له دهرگا که بوو. هه ر که ته قه ی
 ئه هات دلّی دانه خورپا وای ئه زانی حسهینه. باجی پیروزیس کول و باره که ی
 پیچاپه وه که چهپسه خان بو ی دانا بوو، هه ر له کراس و سوخمه وه تا
 دهسته واره نان و کولیره به روون و زور شتی تر و نه شیهیشت برواته تا لای

ئەوان شىۋو بىكات. پروناكىش ھەروھە ھەندى جار دالخۆشى خۆى ئەدايەوھ و شەرت و قەولى ئەبەست لەگەل خۆى. ھەندى جارېش پروداوھكەى بىر ئەكەوتەوھ ترسى لى ئەنىشت و ماتى دايئەگرت.

لە ھەرگايان دا باجى پىرۆز چوو كرديەوھ و لەپىر قىراندى: ئۆخەيش شوكر حسەين گيانە ھاتەوھ! ھەپسەخان بىنە مزگىنئىيەكەم! ھەموو رايان كر د بە پىرىيەوھ و دەستيان كر دە مى، نەسرین نەبى لە شەرما تۆزى خۆى قورس راگرت و دوا كەس بوو ھات بەخىرھاتنى كر د. حسەين زۆر بە خۆشىيەوھ جوابى دايەوھ. نەسرین سوور ھەلگەرا نەيزانى چى بلىت. حسەينىش زۆر ھەزى ئەكر د بىتە نزيكئىيەوھ تاوھكو تىر سەيرى بكات، بەلام پرووى ئەئەھات چاوى تى بېرىت لەبەر دايكى و خوشكەكانى. خۆ باجى پىرۆزىش كە بانگى ئەكر د كچى نەسرین وەرە بچووھ تەنىشت حسەين گيانەوھ زۆرت بىر ئەكات، يا كە بە ھەپسەخانئى ئەگوت ئەرى ئەوھ كەى ئەيكەيتە باخەلىيەوھ، دەى زوو شاىيەكەمان بۆ بکە، ھەردووکیان لە تەرىقىدا سوور ھەلئەگەرەن و سەريان دائەخست. نەك ھەر ئەوھ تەنەت نەسرین لىشى توورە بوو.

بەلام لە راستىشا ئەتوت لە كانگای دلى ئەوانەوھ قسە ئەكات. خۆ حسەين ھەر لە دلى خۆيا دەستخۆش و دەمخۆشى پى ئەگوت. بەلام ھەپسەخان ھەر خەرىكى ماچ كر دنى حسەين بوو و قسەى بۆ ئەگىرايەوھ باسى عەلى براى و خزمانى بۆ ئەكر د. لەپىر قسەكەى بىرى و گوتى: ھەستە بە ساقەت بىم ئاوى بکە بە خۆتا.

حسەين گوتى: دايەى گيان پىش ھاتن خۆم شتووھ و جلى پاكەم لە بەر كر دووھ. ئەوھ بەخىرى رەنگى ھەمامە! ھەپسەخان پىكەنى و گوتى: بە خوا حسىن ئەوھندەى تر رەش و دىز بوويت، ھەروام ئەزانى مانگىكە خۆت نەشتووھ. سەبرى خوشكى گوتى: دەلى گەر حسەين ھەرچىيەك بكات ھەر قۆز و رەزا سووكە. ئەو پياوھ جوانى ناوئى جوانى بۆ ژن باشە. ھەپسەخان گوتى: لە دەورى گەرپىم بە خوا كورپى من زۆر پياوھ و زۆر تەبىعەت پياوھ. حسەين ھەلى دايە و گوتى: دەى دەى ھەلم دەن. ھا كچى نەسە تۆ چى ئەلىت. ھەستايە سەر پى و دەستى خستە ناو پشتنەكەيە و چاوىكى گىرا بە دەورى خۆيا و گوتى: دە دەى تۆش قسەيە بکە بزانم قۆزم وەكو سەبرى ئەلىت يا

رەش و دیزم وەك دایكم ئەلێت؟! نەسرین بە پێكەنینیكى شەرماوییهو گوتی: هەر دووکیانیت. هەموویان دەستیان کرد بە پێكەنین ڕووناك نەبێ كە بێدەنگ لە سەر كورسییەكە دانیشت بوو. حسەین چوو پشتییهو. ڕاوەستا و هەردوو پرچە هۆنراوەكان گرت و بە ئەسپایی تۆزێ ڕای كێشا و گوتی: ها... نوونە شەیتان تۆ بۆ قسە ناكەیت. ماچێكى كرد و گوتی: بەو خوایه زۆرم بێر ئەكردی. ڕووناكیش ڕاپەڕی و هەستا هەر دوو دەستی كردە ملی و تێر ماچی كرد. هەر دانیشتەو شێوێ دەو كەسەكەى دوینیى هاتەو بەر چاؤ، كە ئەوانیش دیارە دایك و خوشکیان هەیه و ئەوانیش وا خوشەوێستن لای كەس و کاریان و ڕەنگە هەر ئیستا چاویان لە ڕیگا بێت بۆیان. دوور نییه گەرەكەیان ژن و منالیش چاوەڕێی بكەن.

لە نان خواردن و چاؤ میوه و هەموو شتیك بوونەو. نەسرین گوتی: ئیتر دەبێ من برۆمەو، حەسەخان ڕاپەڕی و گوتی: نا لە دەورت گەرێم ئەم شەویش لێرە بە. مامی گوتی: ڕۆیشتنی چی! سەبرى هاتە قسە و گوتی: مەرۆ بەیانی پێكەو ئەچینه دەری منیش ئیشم هەیه. حسەین لە بەر باوكی ڕووی نەدەهات قسە بكات. نەسرینیش هەر (بە خوا و ئاخ چۆنى) بوو. لەدواییدا وەك لە خواى وێستى چوو لە كچهكانەو بێدەنگ دانیشتەو. حسەین پرسى: ئەرى بابە گیان ئیش و كارت لە چیداى؟ باوكی گوتی: بە خوا پۆلە خراپ نییه. بەلام پۆژ نییه شتیك نەقەومیت لە ناو بازار و ئەمن و عەسكەر بەزمیک دانەمەزرىن. هەر نەشرەیه بلأو ببیتەو، ئەكەوونە ناو بازار و دووكان و خەلك ئەگرن. حاجی زەردەخەنە گرتى و گوتی: ئەمە بە خیرى (حیزب) ئیجازەى هەیه و بە ئاشكرا ئیش ئەكات! ئەى ئەگەر وەكو زەمانى نوورى سەعید نهنی بوايه چیان لەم خەلكە ئەكرد؟! دەستیكى بە ریشیدا هینا و هەناسەیهكى هەلكیشا و گوتی: بە خوا ئەم حیزب ئیجازە دانەش بە خوشى خۆیان نەبوو. چاریان نەبوو تازە هاتبوونە سەر حوكم و دۆژمیان زۆر بوو. ئیستا وا خۆیان گرتەو ئیتر بیانوو بە كورد ئەگرن و ئەو تا كە وتوونە لیدان وەكو هەراكەى دوینیى لادینییه هەژارەكان! بە كورتى ڕووداوەكەى بۆ گێراپەو ئینجا بە ماتییەكەو گوتی: خو ئیستا كۆرم كە یەكێ ئەمرى دۆست و ناسیاو و

خزم ناویرن له گه ل تهرمه که ی بچن بو سهر قه بران. چونکو سبه ینی هر
 نه ونده نه زانن چهند که سیکیان لی گرت وه لالا دوینی له سهر قه بران قسه یان به
 حکومت گوتوه! حسه ین ئاخیکی هه لکیشا و گوتی: نازانم نه میلیله ته مان تاکه ی
 هه روا نه بن و له هه موو لایه که وه هر خه ریکی کوشتن و برینیان نه بن. باوکی
 گوتی: له هه موو شی ناخو شتر نه وه یه که که س نییه بلای بوچی وایان لی
 نه که ن. له هر قوژبینیکی دنیا دا یه کیک نه کوژریت، یا دوو که س له کاتی
 مه له کردندا نو قم نه بن، یا یه کیک نه چی بو شاخه وانای و نه که ویته خواره وه
 هه موو غه زه ته و رادیوی دنیا شه و رۆژ باسیان نه کات، به لام به م ده ست و
 به و ده ست کورد له ناو نه به ن و نه یانکوژن که چی که س هه ر باسیشی ناکات،
 نه خواره لا نه وه ی که نه م زولم و زوره ویزدانیان بجوولینیت، هه ر هیچ نه بی به
 قسه له سه رمان بکه نه وه! حاجی نه ختیک بیده نگ بوو ئینجا سه ری با دا و
 گوتی: کوره خو شمان خراپین. نه گه ر حکومتیش نه مانکوژریت خو مان یه کتر
 نه کوژین، نه ی نه م جاشانه کورد نین؟ کوره هی وا هه یه که نه لیت رۆژباش
 گالته پی نه کات و نه لیت: که وش و که لاش و باوک باپیریان بیر خو یان
 نه به نه وه حسه ین گوتی: وه لالا با به گیان نه بی خو مان له سهر خو مان بکه ینه وه.
 خو مان نه بی شت بین و نه بی یه ک بین.. هه تا ناوا چهند پارچه بین و یه کتر
 بکوژین ناگه ین به هیچ ناواتیک. به پیچه وانه وه ناواتی دوژمنه کانمان دینینه دی
 و هه روا بی هیزو لاواز نه بین. حاجی باوکی گوتی: جا کورم خو قه دیم به درۆ
 نه یانگوتوه (برا له پشت برا بیت مه گه ر قه زا له لای خوا بی) به خوا نه گه ر
 هه موو یه ک بووین و نه م شه ر و ئاژاوه و یه کتری کوشتنه مان له ناوا نه مینیت،
 ده ست نه که یین به چاوی هه موویانا و نه گه یین به ناوات. حسه ین گوتی: زور
 راست نه فه رمووی. نه وسا خه لکیش حورمه تمان نه گرن و باسیشمان نه که ن و
 حسابیشمان بو نه که ن، به لام نه قلی من ته نیا هر به یاننامه بلاو کردنه وه و
 موزاهه رکردن هیچ ناگه ین به هیچ. پیویسته ئیمه ش ده ست بکه ینه وه نه گینا
 نه ک هر ناگه ین به ناوات له ناویشمان نه به ن.

خوا لی خو ش بوو فایه ق بیکه س نه لی:

داری ئازادی به خوین ناونه درئ قه د بهر ناگری

سه ره خو یی بی فیداکاری نه به د سه ر ناگری

پیاو ئەبى بۆ سەندنى ھەققى لە مردن سلل نەكا

ھەر (بېرووخى)! بەس نىيە، تاكو نەسەنرى نادرى

ھەپسەخان گەيشتە سەريان، قسەكەى پى بېرىن و پرووى كرده مېردەكەى و گوتى: پېرەمېرد دە واز لە كورەكە بېنە و ئەو خەفەتەنەى مەدەرى. پەلى حسەينى گرت و گوتى: دەى ھەستە وەرە بۆ لای ئىمە. حسەين ھەستايە سەر پى و دەستىكى دا لە پرومەتى داىكى و گوتى: ھەپسەخان تۆ چىتە بە سەرەوہ؟ دېسان ھەپسەخان ماچى كردهوہ و گوتى: وەرە تۆزى لای كچەكانىش دانىشە. حاجىش ھەستايە سەر پى و گوتى: ئىتر كورم من شەو باش، ھىلاكم ئەچمە سەر جىگاكەم پال ئەكەوم حسەين گوتى: كەواتە دايە ئىوہ وەرە ئىرە. كچەكان و ھەپسەخان ھاتن. دواى تۆزىك ھەپسەخان گوتى: بە خوا من ھىلاكم بە قوربان ئەمرۆ نانمان كردهوہ ئەچم پال ئەكەوم. شەو باشى لى كردن و رۆى، پرووناك و سەبرىش ھەر يەكەيان بە بيانوويەك ھەستان و رۆيشتن ھەر وەكو بيانەوئى حسەين و نەسرىن بە تەنيا بەيلنەوہ. حسەين گوتى: ئاى خو ھەموويان رۆيشتن. نەسرىنىش گوتى: با ئىتر بېروم منىش ھىلاكم. حسەين دەستى گرت و گوتى: دانىشە كچى بۆ كوئى ئەچى، ئەوان بۆيە ھەر كەسە خوئان دزىيەوہ و رۆشتن تاكو ئىمە بە تەنيا پىكەوہ بىن. نەسرىن گوتى: تو خوا لە بەر مامم عەيبە نەوہكو چاوى لىمان بىت. حسەين دەستى گرت و رايكىشا و گوتى مامت چووہ سەر جىگاكەى و چاوى لە كەس نىيە و ئەگەر چاوىشى لى بوو بۆچى ئىمە چى ئەكەين تا عەيب بى؟ ئەى ھەلالى يەكتر نىن بەدەم قسەكردنەوہ بى ئەوہى دەستى بەر بدا راست بووہوہ و ھات لە سەر كورسىيەكەى تەنىشتىيەوہ دانىشت. نەسرىن لەپەر ھەستا و گوتى: نە... بۆ خاترى خوا، ھەموو بە خەبەرن و ئاگايان لىمانە ئىوت و دەستى خوئى راپسكان لە ناو دەستى حسەيندا و چوو بۆ لای سەبرى كە لە تەنىش جىگای ئەوہوہ جىگای نووستنى بۆ داخرا بوو حسەينىش ھەستا چووہ سەر جىگای خوئى و لە بەر خوئەوہ بۆلاندى و گوتى: تو خوا كچى واتان ديوہ ھەر ئەلئى پشیلەى سركە! بە راستى دونيا بيشەيە ھەموو نەوعىكى تىايە، كچى وەكو نەسرىنىش ھەيە و كچى وايش ھەيە سوار لە زىن دىئىتە خواریوہ! ئىتر چارى نەما پالکەوت و خەرىكى نووستن بوو.

بهیانی دواى چا خواردنه وه حاجى رۆيشت. حسه نیش له گه‌ل نه‌سرین خۆيان ئاماده کرد بچنه مالى ئه‌وان، بۆيه حسه‌ين به دايكى گوت ئه‌وان له مالى مامى نان ئه‌خوات و بۆ نيوهرۆ چاوه‌رپى نه‌که‌ن. سه‌بريش هه‌روا به ماتى و عاجزى چوو خۆى گورى و هات به دايكى گوت که نه‌ختى ئيشى هه‌يه ئه‌يه‌وى برواته ده‌رى دايكى به زه‌رده‌خه‌نه‌يه‌که‌وه گوتى: باشه خوا حافيزت بي‌ت، به لام تو خوا تو سه‌رى خۆشه‌ويستت پيم بلئ بۆ وا مات و كزى؟ له دوينتوه دلم كه‌وتوته مه‌راقه‌وه و ماوه‌شم نه‌بووه كه لي‌ت بپرسم سه‌برى تو زى ماتبوو له‌دواييدا چاوى پر بوو له فرميسك و به گه‌روويه‌كى پر گريانه‌وه گوتى: به خوا دايه چيت لى بشارمه‌وه له‌گه‌ل شيروان تيك چووين، به راستى زۆر خراب بووه خه‌ريکه ئيشه‌که‌شم لى تيك ئه‌دات، زۆر وشك و ره‌قه له گه‌ل ره‌فيقه‌كانم وا ئه‌زانى هه‌ر ئه‌وه هه‌يه له‌م دونيايه‌دا. دوينى له به‌ر چاوى دله‌ خانى باجى فه‌هيم وا ده‌ستى با دام وه‌خت بوو قۆلم له بن ده‌ر به‌ئىنى و تا به‌رده‌رگاش دوام كه‌وت ئه‌يگوت هه‌ر ئيستا ئه‌چم به باوكت ئه‌ليم و كه كاكه عه‌ليشت هاته‌وه به‌ويش ئه‌ليم. كه ليشم پرسى چى بووه ئاخىر چيم كر دووه؟ نابى خۆشم بزاتم؟ گوتى: ئه‌ى ئه‌وه هه‌يچ نيه‌يه كه يا هه‌ر به كۆلانا نه‌وه‌يت و ئه‌چيته لاي ئه‌م و ئه‌وه، هه‌ميشه له مالا نيت يان ميوانت هه‌يه كه‌سيش نازانى خه‌ريكى چين! دايكى گوتى: ئى كه‌واته ئه‌وه بۆيه شه‌وى نه‌هاتبوو سه‌رم سوپمابوو گوتم ئاخۆ بوچى ديار نيه‌يه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا گوى مه‌ده‌رى كچم شيروان كوڤيكي زۆر ليوه‌شاوه و پياوه هه‌ر ئه‌وه‌يه كه تو زى تونده ته‌بيعه‌ت و قسه‌شى له پوه، هه‌يچ له دلى خۆيا ناهيلىته‌وه. حه‌پسه‌خان زۆرى پى خۆش بوو كه شيروان واى كر دووه، له دلى خۆيا گوتى: ئۆ به قوربانى بم ده برۆ ده‌ى وه‌كو ئه‌لين: (دين سز ئيمان سزى گه‌ركه) ئنجا له‌سه‌برى پرسى: ئيستا بۆ كوئى ئه‌چيت؟ با پرونك له‌گه‌لت بي‌ت نه‌وه‌كو تووشى شه‌ر بي‌ت له‌گه‌ل شيروان حه‌ز ئه‌كه‌يت مه‌رۆ ده‌روه ئه‌م‌رۆ، بزانه ئه‌وه چى ئه‌لي‌ت سه‌برى به ماتيه‌وه گوتى: به خوا خۆشم دوو دلم نه‌وه‌كو ئه‌وه شيته بي‌ته شوينى كۆبوونه‌وه‌كه‌مان ديسان كه‌تنىكى تر بكات؟ ئاخ خۆزگه ئه‌وه رۆژه ئاگات لى بوايه ئه‌وه كا براهه چى پى كردين. وه‌كو شيت ئه‌ينه‌ران به‌سه‌رمانا ئه‌يوت ئيوه بۆ شايى و كه‌يف و

رابواردن هاتوون، يا بۆ خەبانکردن و كراسى شيفون و سوخمەى پوولەكە ريز
 لە بەر ئەكەن و خۆتان ئەپازیننەوه، هەر وەكو دەورى بەرد تەماشای ژن
 ئەكات زۆرىشى رق لە دلەخانى پووره فهيمه، ئەلئیت: زۆر بە دەم خەلكەوه پى
 ئەكەنئیت نازانم ئەو هەموو قاقای پىكەننەى لە چىيە و هەزار قسەى ناشرىنى
 لای من پى گوتووه، منىش خۆم پى نەگىرا و گۆتم: خۆ بەزىندووىى نامانخەنە
 قەبرەوه، ئەى ئەتەوئى كراسى گۆينى لە بەر بکەين و هەر بگرىن؟ ئەوئىش گۆتى
 نە گۆونىيە و نە شتى وا تەنكىش كە هەموو سنگ و مەمكتان بە دەرەوهيه،
 حەيای جل كوردىتان برد، دەتو خوا دايە ئەمە قسەيه يەككى وەكو ئەو بە منى
 بلئى؟ جلوبەرگى من چ بى حورمەتییەكى تىايە خۆ من گۆئ نادەمە ئەو قسانەى،
 بەلام جوان نىيە بۆ خۆى و پىم ناخۆشە ئەم جۆره قسانە بكات، لای خۆى ئەو
 لاوه و خويندەوارە بە خىرى، حەپسەخان گۆتى: رۆلە بە زۆرى ئەو جەهیلانە
 وان، ئەوئەندە شتى خراپيان ديوه و بيستووہ لە هەموو شتى ئەسلىمىتەوه. كچم
 خۆ تۆ ئاقلئى ئەبى قسەكانى شىروانت پى خۆش بى، چونكە ديارە دلئى لاتە و
 خۆشى ئەوييت و نايەوييت كەس پىت بلئى بەرى چاوت كلئى پىتوہيه، ئەگەر بە
 تەنگ تۆوہ نەبوايە هەقى چى بوو بە سەرەوه ئەوئىش وەكو ئەوانى تر بۆ خۆى
 سەيرى تۆ و ئەوانى ترىش ئەکرد، ئىنجا بزانه كە چەند كورپكى بە نامووس و
 بە حورمەتە. دواى ئەوئەش كچى خۆم خەلك حورمەتى خۆى و نامووسى خۆى
 نە بۆ باوك ئەپارىزئى و نە بۆ برا و نە بۆ مێرد، يا دەزگىران، خەلك بۆ خۆى و
 نەفسى خۆى حورمەتى رانەگرئىت، لای هەموو كەس سووك و بى نرخ ئەييت.
 لەبەرئەوهى تۆ عاجز مەبە لە قسەكانى شىروان مەعلووم ئەمپروش هەر سەر
 ئەدات. تاقت ناگرئىت دوو رۆژ لە سەر يەك نەتبىنى. بۆيە ئەلئىم نەچىتە دەرەوه
 باشترە، سەبرى گۆتى: باشە دايە ناچمە دەرەوه خۆ ئەمرو هىچ ئىشىكى
 ئەوتوشمان نىيە. بەس ئەبوو تۆزئى پارە كو بکەينەوه بۆ خىزانئى ئەو گىراوانەى
 براون بۆ موسل، قەى ناکات منىش نەچم كچەكانى تر ئىشى خۆيان ئەكەن..
 باش بوو هەفتەى پىشوو كوتالئىكى باشيان بۆ كۆکردنەوه هاوپرئىكانم چووبوونە
 قەيسەريەكەش لە مامم بەشى چوار كراسئى كوردەوارى جوانيان وەرگرتبوو.
 سەريان لە دووكانئى باوكىشم دا بوو، بەلام پارەيان لەو وەرگرتبوو خۆى

گوتبووی سابوون و شهکر و چاتان ئه ویت یا پاره، ئهوانیش گوتبوویان پاره، من نه چوو بووم هر دله خان و دوو کچی تر چوو بوون.

پووناک که تا ئهوسا هیچ قسهی نهئه کرد، جاربه جار نو قمی خه یال ئه بووه وه و جاربه جاریش گوئی لی ئه گرتن هه لیدایه و گوتی: تو خوا باجی سه بری له مه ولا ئیش به منیش بکه، منیش چیم پی بلین بۆتانی ئه که م. سه بری پیکه نی و گوتی: هه ی له نوونه ئه وه یه له که یه وه وا ئازا بوویت! خو تو هه مووی پی ری بوو که به شه ر و فهرته نه دوو سی نه شره ت بو بردم! پووناک گوتی: ئه وسا جیا بوو، ئیستا منیش حه ز ئه که م خه زمه ت بکه م. سه بری گوتی: هه ی ئافه رین کچی به لام یه که م شت ئه بی لای که س قسه نه که یه ت که شتیکت برد بو یه کیک؟ زه رده خه نه یه ک گرتی و گوتی: ئه ی گیان ئه لئی له گه ل یه کیکی ناشییا قسه ئه که م، خو تو له فیل و پینه په رۆکردن و درۆی ریکو پیکا گرهوت له هه موان بردۆته وه! پووناک قسه که ی پی بری و گوتی: سابه و خوا یه من هیچ حه ز به درۆو فیل و شتی وا ناکه م و زۆریشم رق له خه لکی فیلباز و درۆزنه، به لام بو ئه م ئیشه هه موو فیل و درۆیه ک ئه که م بو ئه وه ی فه رمانه که شم جیبه جی بکه م و خو شم ده رباز بکه م. دایکی زۆر پی خو ش نه بووله دلا که پووناک وای گوتوو سه بری ئافه رینی کرد چونکه پووناک نه که هه ر منال بوو زۆر جوانکیله ش بوو، رۆژ به رۆژیش تا ئه هات جوانتر ئه بوو. له بهر سه بری قسه ی نه ئه کرد و له دلی خو یا گوتی: دوا یی نه سیحه تی پووناک ئه که م ئه ترسم له و ریکابانه توشی شتیک بییت. به تاییه تی باسی ئه و رۆژه و گرتن و پولیسی له بیر بوو، هه روه ها هیی ئه و رۆژه ی نارد بووی بو مالی وه ستا ئه حمه دی خه یات، که له گه رانه وه دا سه گ په لاماری دابوو، وه ک پووناک خو ی بو ی گیزابوو وه، حه پسه خان که ئه م پووداوانه ی هاته وه بیر وه کو شتیک پووناکی لا بووه وه به مناله که ی جارن. ئه و کاته ی که ئه چوو ه ده ری به بست توفه ی لی دوور نه ئه که وته وه به لام ئیستا توفه له کو ی ئه وه ی پی ئه کری، به تاییه تی له وه ته ی عه لی کو ری خه ریکی دووکان و کاسپییه، پیویستی زۆر به توفه هه یه وه کو ئه میندار به دیار دووکانه که وه یه. ئه گینا خو فه قیره توفه رۆحی له سه ر سه ری هه موویانه و هه موو ئه و منالانه له سه ر کو لی ئه و گه وره بوون. ئه م بیر کردنه وه یه خه یالی حه پسه خانی برده وه بو سه رده می منالی و ئه و ماوه

دوورودریژەى خۆى و خوشكى له گەل تۆفه پيکهوه ژياون. لهو رۆژهوه که دايكى و باوکی مرد بوون و باوکی ئەميش هيتا بوييه مالى خويان و ئەويش و دايکيشى وهک کورپى خويان تهماشايان ئەکرد، ئەمانيش وهک برا له گەلى ئەجوولانهوه. نەسرین له گەل حسەين بەرهو مالى خويان ئەرۆشتن قسهکانى حسەينى ئەوهنده پى خۆش بوو تا ئەيتوانى خۆى دوا ئەخست بۆ ئەوهى درهنگتر بگه نهوه مالهوه. حسەين باسى رابواردنى ئەو ماوهيهى خۆى ئەگيرايهوه که له شارەزوور بوو. چەند بيري کردهوه و چۆن رۆژ و سهعاتى ژمار دووه تا هاوتوتهوه و چۆن کاغهزهکانى ئەوهنده خویندۆتهوه، زۆريانى هەر له بەر کردوه و دوينى ئەگەر شهرمى له دايكى و باوکی نهکردايه هەر له ويوه باوهشى پيا ئەکرد و تيروپر ماچى ئەکرد. که گلهيى ئەوهيشى لى کرد که ههموو چوون بنوون و ئەمانيان به تەنيا جي هيشت ئەو کاتەش نهيهيشت ماچى بکات، نەسرین له دلى خويا ئەيگوت: ئەى ئاگات له دلى من نهبوو! بهو خوايه که دەستت ئەگرتم وهختهبوو منيش باوهشت پيا بکهم.. بهلام گوتم ئەه شهرم و حەيا و پهوشت و خوى بەرز له ههموو خۆشيهىكى دنيا به نرخ و گرانتره، بۆيه باشتر ئەويه که راولهستين تا ئەچينه مال و حالى خومان ئەوسا هەقى ههمووى ئەکهينهوه.

هيشتا سهبرى و دايكى قسهيان ئەکرد که دەنگى دەرگا هات و رپوناک راپهپى که بچى بيکاتهوه بهلام سهبرى گوتى: نا گيانه تو مهچۆ خۆم ئەچم رهنهگه يهکى بى ئيشى به من بى! سهبرى دەرگا کهى کردهوه لووتى بوو به لووتى شيروانهوه. تۆزى چهپهساو واى ههست کرد که دەست و قاچى ئەلهرزى، بهلام ئەه رهنهگه له خۆشى ئەوه بى که چاوى به شيروان کهوت، هەر چۆنيک بى نهينهزانى چيبه و بۆچى دلى وا خوربا. بهبى قسه شيروان پيشى کهوت و چوو بەرهو ههيوانهکه بۆ لای چهپسهخان و رپوناک. چهپسهخانيش که چاوى پيکهوت ههستا و له دوورهوه گوتى: يا خوا بهخيّر بيت به راستى بيرم ئەکردى، ئەوه چەند رۆژه له کوئى خۆت شاردۆتهوه ليّمان؟ شيروانيش گوتى: ئەوه چى ئەلييت چهپسهخان من خۆم بشارمهوه؟ نه به خوا هەر و ناخنى ئيشم ههبوو. ئەمهى گوت و دانيشت. سهبرس تۆزى خۆى دوا خست له هاتنه

لایان و دواییش به بیانوی ئیشه که یه وه چووہ ژوورہ که ی خوی و له درزی پەردە ی ژوورہ که یه وه سەیری شیروانی ئە کرد بزانی چی ئە کا و چی ئە لیت.. شیروان گوتی: ئە وه کا که حسەین؟ ئە لێن هاتوتە وه؟ حەپسە خان بە خوشییە وه گوتی: ئە ری بە خوا شوکر شەوی هاتە وه؟ چوو سەریکی مالی پووری بدات، داخ ناچی نە بزانی تۆ دیت ئە گینا نە ئە پویشت. شیروانیش هەر دەستی خوی هەلئە گلۆفت ئە تگوت ئە یه وی شتیک بلیت بە لام نە یئە زانی چۆن دەست پی بکا. پا ئیستیک حەپسە خان گوتی: چی ئە خویتە وه شیروان گیان؟ ئە ری سەبری ئە وه تۆ چیت لی هات؟ وەرە پۆلە چایە شتیک بینە بۆ شیروان پاش نەختی سەبری هات سینییە کی پی بوو پەرداخی شەربەتی پرتە قالی لە سەر بوو بیدەنگ بوی پراگرت و بە چاویکی پەرخۆشی و گلەییە وه سەیریکی کرد، که دی جوولە ی نە کرد بە نازیکیە وه پنی گوت: دە هەلگرە هەلگرە... پیرە میزد!

هەمیشە ئە لی هەموو ئالەت و بە هاراتی هندستان خوار دووہ ئە وه ندە تووری! ئە ویش بە زەردە خەنە وه گوتی: بینە هە ی ئاقلی لە سەر خوی ماستی مە یوو! دەستی برد پەرداخی هەلگرت. حەپسە خان زۆر دلی بە م چە شەنە رازو گلە یانە خۆش بوو له دلی خویا گوتی: وا دیارە هەراکه یان ئە وه ندە توند نە بوو وە ک سەبری گیرایە وه. شیروان قومیکی لە شەربەتە که ی دا و گوتی: من بۆ لای تۆ نە هاتوووم دلم نە هات دلی مامە حاجی عاجز بکەم هاتم لای حەپسە خان شکاتت لی بکەم! سەبری دیسانە وه گوتی: شکاتم لی ئە که ی! ئە ری تۆ پیم نالیت من چیم کردووہ؟ شیروان بە مۆنیە کی دەست کردووہ و دەستی برد بۆ گیرفانی و بەر باخە لی و گوتی: زۆر چاک ئە زانی چیت کردووہ، چونکە ئە مە یه که م جار نییە پیت بلیم، بە لام هەموو قسە کانم لە م گوتییە تە وه ئە چیتە ژووری و لە و گوتییەت دیتە دەرە وه. زەرفیکی دەرەینا و بە ئە سپایی گوتی ئە مە ش باشە! حەپسە خان تۆزئ شلە ژا و دلی داخو رپا و هەر سەیری دەستی شیروانی کرد و بە پەرۆشە وه چاوەروانی ئە کرد بزانی چی ئە لیت و ئە و زەرفە چییە. سەبری که هەستی کرد دایکی شلە ژاوه پووی تی کرد و گوتی: دایە گیان شکاتی ئە م ئاغایە و ئە و قسانە بوون که بۆم گیرایتە وه ئینجا روی کردە شیروان و گوتی: دە ی بزانی چیت پیتیە لە باسی جل گۆرین و چوو نە دەرە وه زیاتر. دە بلی دە ی، شیروان که قەلمی بە دەستە وه بوو بیدەنگ شتیک ی لە سەر

زهرفه که نووسی. سه‌ری هه‌لب‌ری و سه‌ریکی سه‌بری کرد و گوتی: ئە‌ی باسی پ‌ووناکی فه‌قیر که هه‌موو پ‌وژیک ئە‌ی نیریت ئە‌م کۆلان و ئە‌و گه‌ره‌ک نه‌ش‌ره‌ت بۆ بلاو کاته‌وه، تاکو له‌ کۆبونه‌وه‌کانا خۆتی پ‌یوه هه‌لک‌یشی بی ئە‌وه‌ی باکی ئە‌وه‌ت ببی که پ‌وژیک ئە‌م مناله‌ تووشی به‌لایه‌ک ئە‌که‌یت؟ ئە‌ی ئە‌م باسه‌ت بۆ چه‌پسه‌خان کردووه؟ چه‌پسه‌خان ئاهیک‌ی پ‌یا هاته‌وه و به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه ده‌ستی دا به‌یه‌ک‌دا و گوتی: ئۆه ئە‌م ورده‌ بابه‌تانه هه‌یج نین هه‌مووی چاک ئە‌کرین.

ش‌یروان قومیک‌ی له‌ شه‌ربه‌ته‌که‌ی به‌رده‌می دا و به‌ شه‌رمیکه‌وه گوتی: چه‌پسه‌خان گیان لام وایه که گواسته‌وه‌ی سه‌بریش زۆری درێژه ک‌یشا ئ‌یتر هه‌قی خۆیه‌تی که بگ‌ویزیته‌وه، بۆیه ئە‌لیم هه‌تا دوو هه‌فته‌ی تر ئە‌ویش ج‌یه‌ج‌ی بکه‌ین باشته‌! چه‌پسه‌خان پ‌یکه‌نی و گوتی: له‌مه‌دا له‌ گه‌لت نیم دوو هه‌فته زۆر که‌مه هه‌ر خۆمان پ‌ی حازر ناکرئ.. ش‌یروان سه‌ری داخست و گوتی: باشه له‌به‌ر خاتری تۆ با س‌ی هه‌فته‌ی تر بیت. سه‌بری خۆی گورج کرد و گوتی: ئ‌ای ئ‌ای بزانه به‌ که‌یفی خۆتان پ‌وژ داننه‌ین و هه‌لی ئە‌وه‌شیننه‌وه بی ئە‌وه‌ی من ره‌ئیکم هه‌بی له‌ مه‌سه‌له‌که‌دا، چ‌یه‌ بۆچی حوکمی قه‌ره‌قوشه‌ یا ده‌وری به‌رده؟! ش‌یروان گوتی: ده‌وری به‌رد بیت یان ک‌فته بارین بیت ئە‌وه ئە‌وه‌هایه. سه‌بری له‌ سه‌ریکه‌وه د‌لی زۆر خۆش بوو که ش‌یروان په‌له‌یه‌تی و زۆر به‌ ته‌نگه‌وه‌یه، به‌لام له‌ سه‌ریکی تریشه‌وه ئە‌ترسا له‌وه‌ی که ش‌یروان زۆر زاله‌ و له‌وانه‌یه که ئ‌یتر چ‌وونه م‌الی باوک‌یشی به‌ حساب و به‌ پرس و پرس‌یار بیت. ئە‌ویش ف‌یر نییه‌ خۆ ئە‌گه‌ر پ‌وژی دووسی جار نه‌چ‌یته‌ ده‌ره‌وه بۆ م‌اله‌ دراووسی و خزم و ئ‌اشنا و سه‌ریکی ناو بازار و دووکانی قوماش نه‌دات هه‌ر شه‌ق ئە‌با! له‌ به‌هانه‌یه‌ک ئە‌گه‌را که ئە‌و دوورتر خاته‌وه، بۆیه گوتی: جارێ جل و شتم ته‌واو نه‌بووه، م‌اله‌که‌شتان بۆیه و ته‌عمیراتی ماوه! ش‌یروان گوتی: تا س‌ی هه‌فته‌ی تر هه‌مووی ته‌واو ئە‌بیت، ئە‌وه له‌سه‌ر من. چه‌پسه‌خان به‌ مه‌لوولیکه‌وه گووت: به‌ خوا ب‌لیم چی وا بزانه س‌ی هه‌فته‌ش که‌مه تا تۆزێ خۆمان کۆ ئە‌که‌ینه‌وه. هه‌ندئ ماتبوو وه‌کو ش‌تیک به‌ر چ‌اوی که ئە‌وه بوو به‌ راست خۆ وا سه‌بری ئ‌یتر ئە‌روات و به‌ج‌ییان ئە‌ه‌یل‌یت، ج‌یگای زۆر دیار ئە‌بیت و هه‌ر م‌اله‌که‌ بی قه‌ره‌ق‌ری ئە‌و ناخۆشه‌ ئ‌نجا چی بکات؟ ش‌یروان په‌رداخه

شهر به ته که ی ته او کرد و به دایکی خوشه وه هه ستایه سهر پی و گوتی: ئیتیر به خواتان ئه سپیزم منن ئه پۆم، به لام ئیوار هس سهر ئه دهمه وه بۆ لای حسهین و چاویکیشم به مامه حاجی ئه که ویت. دوا ی ئه و سه بریش ژووره که ی به جی هیشته به ماتییه که وه.. چه پسه خان دلگیر و چاو پر له فرمیسک به ته نیا له ژووره که دا بوو، که پووناک هاته ژووری به په رۆشییه که وه گوتی: دایه گیان ئه وه بۆچی ئه گریت؟...

دایکیشی گوتی: وه لا پۆله بۆ باجی سه بریت ئه گریم، ئه و کوره په له په لیه ته ی ئه بی تا سی ههفته ی تر بگوازیته وه، پووناک قورگی پر بوو له گریان، به ده سه که ی چاوی خوی شارده وه و گوتی: به خوا ناخوشه.. زور زور بییری ئه که یین.. لیره دا سه بری هاته وه بۆ لای دایکی و ئه ویش تۆزی مات بوو گوتی: باشه دایه بۆچی تو رازی بوویت به (۳) ههفته؟ من چه ز به په له په ل ناکه م! خه ریک بوو ئه ویش بگری، گوتی: من بیرتان ئه که م ناتوانم لیتان جیا ببه وه، چه پسه خان چاوی خوی سرپی و گوتی: قهینا به ساقهت بم خۆ ناچی بۆ شام و شیراز هه ر له شاره که دای و دائیم پیکه وه ئه بین، با بچیه سهر مال و حالی خۆت باشتره، ئینشائه لا به ختیار ئه بن و زور به خۆشی ئه ژین. هه موو که سی وایه به لام ورده ورده رایه ن. شکور به س نییه له شاریکی فه قیری وا هه ن که شوو ئه که ن ئه چنه شاریک یا ولاتیکی تر و یه کسه ر له دایک و باوکی خویان و برا و که سوکاریان دوور ئه که نه وه. به لام ئیمه ئه توانین هه موو پۆژی پیکه وه بین. پووناک گوتی: به و خوایه هه ر له گه ل باجی سه بریم ئه چم ناتوانم بی ئه و لیره بژیم له ئیسته وه بییری ئه که م!.

سڼ ههفته ته واو بوو ژوور و مال حازر کرا بۆ بووکی، دایک و باوکی شیروان سهریان قال بوو خوشکه کانی هه موو هاتبوون، ئه وهی له به غدا ئه ژیا له گه ل میژده که یا و ئه وهی تریان له که رکوکه و هاتبوو خووی و میژد و مناله کانی، دوو پووریسی له هه له بجه وه، ئیتر ماله که زور قهره بالغ بوو بوو خزمیکه شیان هه ر به پیره بوون.

خانوی مالی باوکی شیروان زور گه وره بوو، گه لی ژووری تیا بوو، حه وشه یه کی گه وره ی هه بوو باخیکی خووشی پر گول و دار و درهخت و میوی تیا بوو.. دیار بوو وهختی خووی له بنه ماله یه کی به ناو بانگه کان بوون، ئه گه ر چی ئیستا ئه و پاره و حاله یان نه ما بوو، به لام دیسان له چاو ده وره به ره که یانا، تیروته سه ل دیار بوون. شیروان کوری بچووکیان بوو. زوریان خووش ئه ویست، کوره گه وره که شیان ژن و منالی هه بوو له گه ل ئه وان نه ئه ژیا، دایکی شیروان حه زی ئه کرد کچیکی جوانتر له سه بری بۆ بهیننی، به لام شیروان که سی که ی نه چوه ده وه له سه بری زیاتر، که به دل خووشی ئه ویست، بۆیه زور ته قه لای دا تا دایکی رازی کرد.

رۆژی شایب هات، حه وشی مالی زاوا پر بوو له خه لکی زور، ژن و کچ به جلی رهنگا ورهنگی کوردی و سه رولاگیره و میخه که بنگ و مله لیره و بازنه و گۆی زیپه وه کۆمه ل کۆمه ل راوه ستا بوون قسه یان ئه کرد و کوپانیش ده ور و خولیان ئه دان، ئه وهنده ی پینه چوو ده هۆل و زوپنا جووشی سه ند، چه ند کوریکی ده ستی خوشک و کچی خزم و ده ستگیرانی خو یانیان گرت و که وتنه هه لپه رکی، ئیتر پهت پسا، هه ر کور و کچ بوون رایان ئه کرد و ده ستیان ئه گرت و هه لئه په رین. ته په ی پی و هاره ی میخه ک و مله لیره و خشه ی که وا و سورمه و دهنگی بازن و گۆ. بۆنی گولاو و ئارهق و خه نه و سپیاو و سووراوی هه لپه رکیکه ران، هه ل هه له ی به یین به یینی خزم و که سی زاوا هه مووی تیکه ل بوو بوون. هه لپه رکی و شایبه که یان وا گه رم کرد ته نانه ت ئه وانه ی ده ستیشیان نه گرتبوو له جیی خو یانه وه ئه یانژه نی.

_ سەربانی دراوسێکانیشیان پربووبوو له سەیرکەر که سەیری شایى و
 هەلپەڕکێکەیان ئەکرد بەتایبەتى کورپی هەرزەکار و بە کۆمەل و دووان و سیان
 پیکەوه راوهستا بوون پى ئەکەنین و باسى هەلپەڕکێکەرەکانیان ئەکرد:
 _ بە خوا ئەمەیان زۆر جوانه ئەوهى بەینى کراس شین و کراس سپیکە.
 کورپ بە خوا هەمووی هەر سووراو و سپیاوه له نزیکەوه وا نییه، ئەوى که
 ئەیگوت دە تو خوا سەیری ئەم دەلەورچە ناکەن چۆن هەلپەپەڕیت؟ ئەوى که
 جوابی ئەداییهوه مردووت مری هەلپەڕکى ریازەیه با تۆزى زەعیف بیت. له پەر
 یەکیک که ئەیگوت تو خوا سەیری ئەم کراس سەوزه بکەن ئاخر خانم که
 نازانیت هەلپەپەڕیت ئیتر بۆچی دەستت گرتووه؟ لهو لاوه یەکیکی تر ئەیگوت
 چاو چاو ئەم کچ عەرەبه چۆن باى ئەدات، مال کاوله وائەزانیت رەقسى
 عەرەبییه، بە جارێک دەستیان ئەکرد بە پیکەنین. یەکیکی که هەلى دایه و
 ئەیگوت خۆزگه لى ئەگەرەن به تەنیا تۆزیک باى بدایه... ئەوى تر ئەى پرسى
 به راست ئەوه کچی کتیه وا هاتۆته ئەم شاییه؟
 کچی موحاسیبى ئەشغاله مالیان وا له سەرى کۆلانەکه.

_ هەتیوو تۆ له کوی ئەیناسیت؟

_ ئینجا کى هەیه باوکی نه ناسیت ئەوه شەش مانگ نابیت هاتۆته سلیمانی ئەلین
 دزی وا هەر نه بۆتهوه، کل له چاو ئەفرینى.

سینی دانرا به قاپی پر له پلاو و سلقاو و فاسولیای وشک و پله گوشت و
 دەسته نانی تیرییهوه. خەلکەکەیش چوار و پینج له دەوری دانیشتن و کەوتنه
 خواردن. ئیتر ئەوه هەر منال بوو قیرەى ئەهات و هەر ژن بوو ئاشتی
 ئەکردنهوه یا ئەیقیران به سەریا غەلبەغەلبیک بوو نه بیتەوه.
 _ وامەکه رۆله به گوللهی ویلهوه بیت.

_ ئاگات له خۆت بیت دەستت چهوره جلهکانم پیس نه کهى.

_ تۆه په نا به خوا دەبلى ئەم هەموو منالانەتان بۆ هیتاوه؟

_ دە به سه بیکەن به خاتری خوا ئەو منالانە بیدەنگ بکەن کەر بووین.

_ تۆه ئاگرت تیبەریت خۆ ماستاوه کهت پیا رستم.

_ کورپ رۆله تۆزى دان به خۆتا بگره با نانه کهمان بخوین ئەرۆینهوه.

باشه، باشه، به لامل نابی بووکه که بیت ئهوسا برۆین.

ئوخهش دهنگی هۆرینی ئوتومبیله، بووک هات.

کچی بووکچی چی تا به هه موو شهقام و کۆلانهکانی شارا نهیگیرن چۆن

ئیهیننه مالهوه، خوا ئهزانی ئه مه هۆرینی ئوتومبیلی کتیه!!

دوای نان خواردن بووکیش گهیشته جی، ئوتومبیل شوین یهک کهوتیبون،

هۆرینی ئوتومبیل و چهپله لیدان و تهپ و تۆزی گه رهک و کۆلان سهری له

رینوار تیک دابوو، هه ندی راوهستا بوون سهیریان ئه کرد، هه ندی له ژیره وه

ئهیان بۆلاند و جنیویان ئه دا و سهیریان را ئه وه شاندا و ئه یانگوت: ئه وه خۆ

شاره که یان شیواند ئه ری ئه وه شایئ ئه م هه رایه ی بۆ چیه؟ ئه وی تر ئه یگوت:

کوربه باوکم خه لک ژن ئه هینیت و شوو ئه کات ئیتر ئیوه ئه م قره قهر و جنیو و

بۆله بۆله تان له چیه؟! هه قتان چیه به سهیریانه وه خۆ بی شه رعییان نه کردوو؟

خوالیان پیروز بکات....

حه پسه خان به تنیا له و ماله چۆله دا مابوو هه. پروناک و ئامه خانی خوشکی

و نه سرین و هه موو خزم و دهرودراوسی یان له گه ل بووک پۆیبیون هه ر

زوو چووبون بۆ شایه که. ئه ویش ماتومه لول هه ر ئه سوورایه وه و له هیه چ

شوینیک ئوقره ی نه ئه گرتوو ئه چوو ژووری کراسه که ی سه بری هه لواسرا

بوو، ئه هاته دهری سۆله کانی له به رده رگای ژوره که دا ئه دی، چاوی به هه ر

شوین و شتیک ئه کهوت ئه یهینایه وه بیر، ئه تگوت سالیکه لپی دوور کهوتوته وه

ئه وه ندی بیر ئه کرد.. له دلی خۆیا گوتی باوکی حسه یینیش وا دیاره دلی ته نگه

بۆیه تا ئیستا نه هاتوو هه مه علوم خۆی ئه خلافتی تا تاریک دایه ت ئه وسا

دیته وه.. هه لئه ساو ئه چوو دهرگای هه وشه ی ئه کرده وه و چاویکی به

کۆلانه که دا ئه گیرا و ئه گه رایه وه و توند دهرگاکه ی پتوه ئه دایه وه و له به ر

خۆیه وه ئه یگوت: ئه یه رۆخۆ هه موو رۆشتون بۆ شایئ، که سیک نییه بی

به لامه وه بلی ئه م ژنه به تنیا ماوه ته وه، مات و خه مبار، باچین نه ختی دلی

بده ینه وه.. کی ئاگای له کتیه..؟ ره نگه وا بزانی ئه مرۆ خۆشترین رۆژمه !!

دیسانه وه ئه چوو ژیر دره خته کان دا ئه نیشته وه ک وړینه بکات ئه یگوت: دایکم

بۆیه خه لک که کچیان ئه بی پی یان ناخۆشه. ئاخرا ئه وه تا کچ گه وره ئه که یته

به خوینی جگه ر به هه زار قور به سه ری و دهرده سه ری و شه ونخونی به

دیارهوه ئه کیشی تا پی ئه گات و له خه م ئه ره خسی ئه وسا له پر یه کینک دیت و پری پیا ئه کا و ئه بیات بۆ خۆی... جا ئینسان چۆن پینی ناخۆش نابن که کچی ئه بی؟! ئه وه تا ئیستا مالی ئه وان ئاوه دان ئه کا و وا منیش ماتومه لول و کزوله دانیشتووم لیسه به ته نیا. هه پسه خان هه موو خراپییه کانی سه بری بیر چوو بووه وه ته نیا چاکه کانی له بهر چاو مابوو! دیسانه وه گوئی: ئه گینا فه رقی کور و کچ چیه؟ هه ردووکیان هه ر جه رگن ئۆف مالی جه رگ به قور گیرئ. لیسه دا له ده رگیان دا، گوئی: ئۆخه ی ئه لحه مدولیا ئه وه چۆن بوو؟ بزانه کیه؟ که چوو ده رگای کرده وه حسه ین کردی به ژوورا و هه پسه خان دلئ خۆش بوو، حسه ین زانی دایکی گریاوه و چاوی سووره و ناره حه ته، خۆشی له کانگای دلئا هه ر وا بوو، به لام نه یئه برده سه ر خۆی، به زه رده خه نه یه که وه گوئی ها هه پسه گیانم ئه وه چیه ته؟

دایکی به مه لولوی گوئی: وه لا رۆله زۆر جینی سه بری دیاره.

_دایه چ زوو؟ خۆ هینستا نه گه یشتووته جینی خۆی، وابزانه چۆته ده ره وه و نه هاتووته وه وه کو هه موو جارئکی که ی.

_خۆ راست ئه که ی، به لام هه ر چۆنی بی ئه وسا ئه مزانی که ئیستا یا نه ختیکی تر دیته وه، به لام ئه م جاره ئه زانم که به یه کجاره کی رۆییوه و مه گه ر بۆ سه ردان بیته وه لامان، بۆیه دوور له سه ری ئیوه ماله که م هه ر به ته واوی لا چۆل بووه...

_ده ی دایه گیان گوئ مه دره ئه و چه شنه خه یالاته. پیم بلی بزانه چیمان هه یه بیخۆین؟

له گه ل ئه م قسانه دا ده ستئکی کرده ملی دایکی و ماچی کرد دایکیشی خۆی له ده ست راپسکان و به ده نگئکی نه ختی به رز گوئی:

_ئه یه رۆ حسه ین خۆ ئه وه بۆنی ئاره قت لئ دئ؟

_دایه ئه وه نه ختی رام کرد ئاره قم کرده وه!

دایکی ده ستی گرت به دم و لووتی خۆیه وه و پیکه نی و گوئی:

کورپه من ئه لیم تو ئاره قت خواردۆته وه راکردنی چی؟ ئیستا باوکیشته یه ته وه و سا خوا بمان پارئزئیت. ئامان کورم نه چیه نه زیکییه وه به و خواجه پی بزانی ئه یکا به فه رته نه یه نه بیته وه.

خەمت نەبىن داياھ ئەۋە ئەزانم

باشە ئەي بۇچى خواردەتەۋە، بەزمەكەي جاردىت بىر چوۋەۋە؟

بە خوا داياھ نىۋەرۇ لەسەر دەعوەت بووم، لەۋى چەند دۆست و برادەرى كە دەمىكە نەمدىون زۆريان لى كىردم منىش دىلم نەشكاندن ھەروا دوو قوموم خواردەۋە، ئەگىنا تۇ خۆت ئەزانى كە من ئەۋەندە ھەز لە خواردەنەۋە ناكەم بە تايبەتى بە پۇژ.

ئۇ ھەزاي مەرى ئەۋ شتە پىيسە ۋا خەلك ھۆگرى بوون پۇلە خۇ خوا، بە قوربانى بم بە خۇپايى ھەرامى نەكردوۋە؟ ئەمان لەم قسانەدا بوون حاجىش ھاتەۋە ۋە بە ماتى كىردى بە ژوورا، بەلام كە دى ژنەكەي نارەھەتە خۇى نەختى گەشانەۋە ۋە بە بزەيەكى دەست كىردەۋە گوتى ھا دايكى ەلى لە چىيى؟ ژنەكەي بە كىزىيەۋە گوتى: ۋەللا ئەبىنم دەورمان زۇر چۇل بوۋە.

گوى مەدەرى، دۇعاى خىرى بۇ بىكە، باش بوو چوۋە سامال ۋە بەختى خۇى. سەبەنى كورەكەي تۇش ژن ئەھىنى دىسان مالەكەمان قەرەبالغ ئەبىتەۋە، لە پاشا گلەيى چى ئەكەيت تۇ خۇشت ئەۋەتا داگىر كىردوۋە بۇ كورپىكت ۋە ۋا خەرىكى كچى يەكىكى كەشى بۇ كورەكەي كەت ئىتر بۇچى گلەي لە خەلك ئەكەيت؟ دىياكە خۇى وايە ۋە خوا ۋا ۋاى كىردوۋە.

قسەكەي تۇ راستە، بەلام ۋەكو خۆت ئەزانى مالە خەزورانى زۇرن ۋە كورەكەش خۇى توۋرە ۋە ترۆيە ئەترسم ھالى باش نەبىت.

لە سەبرى مەترسە.. بە ھەتوۋيە ھەموۋيان ۋەك ئەموۋستىلە ئەكاتە پەنجەيەۋە، يا ئەگەر من نەدەن ۋە ناھەزى پىشان بدن ۋەك مەشك ئەيانخاتە كونەۋە.. لەگەل كورەكەش يەكتريان خۇش ئەۋى بۇيە ھەر زانى لە گەل دايك ۋە باۋكى ھەلناكەن مال ئەگۈيزنەۋە ۋە پزگارىان ئەبى.

ئەمانە لەم قسانەدا بوون پووناك ۋە پوورى ۋە نەسرین لە شايى ھاتنەۋە.. پووناك ۋە نەسرین بە جلۇبەرگ ۋە خۇش ۋە خۇپازاندەۋە ئەۋەنەي تر جوان ۋە دلگىر بوو بوون....

ئامە خان ھەر زوۋ كەۋتە مەتھى مالەكەي، كە چ مەسرەفەكەي كىردبوو ۋە چەند خەلك ھات بوون، چەند سەر مەريان سەر بىرى بوو ھەپسەخانىش ھەر لىي ئەپرسى ئەي توخوا سەبرى چۇن بوو؟ چى ئەكرد؟ ژوور ۋە مالەكەي چۇن

بوو؟ خهسوی چی ئهگوت؟ ئامه خانیش بوئی باس کرد. پرووناک چووبوو خۆی بگۆری که هاته ههوشهکه لایان دی دایکی هیتشتا هه ماته مینی دایگرتوو، هاته تهنیشتییهوه دانیشت و دهستی کرده مل و گوتی:

دایه گیان بهو خویه من قهه بهجیت ناهیللم و قهه شوو ناکهم ئهگهه بشمکوژن دایکی ماچیکی کرد و خهریکی قسه کردن بوون تا ههپسهخان وتی: ههستن با بچین بنووین هه موومان ماندووین. پاش ههفتهیه به بوئهی باوه خونکردنهوهی سهبریهوه مائی بووک زیافهتیکی گهورهیان کرد بو مائی خه زورانی و خزمهکانی، چونکه ههپسهخان ئه یویست له بهرچاوی مال خه زورانی کچهکهی خۆی دهرخات ههه زوو هه موو شتیکی ئاماده کردبوو، خوشکی و خوشکه زاکانی هینا بوو بو یارمهتی، باجی ههلاو چهند دراوسیهکی له دهوری خۆیا کوکردبووهوه ههچی چیشتیکی خۆش و خواردنیکی کوردی ناودار ههیه بوئی لینابوون!

جگه له مائی خوزورانی سهبری خزمانیان ههسینیش چهند ره فیهکیکی خۆی بانگ کردبوو. سهبری زور دلی خۆش بوو به دهوری دایکیا ئه هاته و دهستی ئه کرده ملی و ماچی ئه کرد، ئه ویش جار و بار ئه بیرده په نای و له بارهی حال و نهحوالی خۆی و میردهکهی و ماله خه زوریهانهوه پرساری لی ئه کرد، دوی بانگی ههسر میوانهکان خویان کو کردهوه برۆن و مال ئاویان کرد و پئیان گرته بهر به درییایی ریگهش باس ههه باسی خۆشی و چاکی خواردنهکانی ههپسهخان و میواندارییهکهیان بوو. مائی بووکی له قاپ و قاچاخ و شستن و مال پاک کردهوه و ریخستنهوهی بوونهوه و دانیشتن پشوویهک بدن. ههپسهخان رووی کرده پرووناک گوتی: پرووناک گیان ههه چهنده ئه زانم ماندوویشی، بهلام تو له هه مووان منال تری ههسته زوو چایهکی عهنا بیمان بو لی بنی، ئهوی راست بی من ئه مرۆ چایهکی به دلی خۆم نه خوادوه تهوه.. له قسهکه نه بووبوووه و هارهی دهسریژ و ته قوتوقی گولله دلی هه موویانی داخوریان.. ههپسهخان له جی خۆی ههه وشک بوو، خوشکی کیشای به خۆیا و قیزانی: یا روسووله لا هاوهر به خوا قهوما. پرووناک رهنگی هه لبرزکا و مائی به لاروومه تیا گوتی: ئای کاکه ههسین و کورهکان هه موو له دهرهوهن، حاجی مهجیدیش له ژوووهوه قیرانی به سهریانا. گوتی: ئه ری ئافرهت ئهوه چیتانه بو

وا شیت بوون؟ به شک و مناله ورکه بن و تهرهقه و دهمه قاچان بتهقینن. به لام
 ژنهکان گوئیان نه دایه قسه که ی ئه و ههمو رایان کرده به ردهرگا بزانی چی
 قهوماوه، دییان هر خه لک بوو و رای ئه کرد، ئاخری نه سرین خوی پی نه گیرا،
 رای کرد عه باکه ی هیئا و گوتی: به خوا ئه گهر کوشتومیان ئه چم بزائم ئه م
 هه رایه چیه و مامی لی توره بوو گوتی: دانیشه کچی تو بۆ کوئی ئه چی؟
 حه پسه خان گوتی: ئه ی چۆن هر ئه بی یه کی بچی بزانی چی قهوماوه. که واته
 نه سه گیان عه باکه م به ری من ئه چم، میرده که ی له ویش توره بوو گوتی: باشه
 ئیوه بچنه ژووری وا من خۆم ئه چم پووناک به رده می گرت و لی پارایه وه که
 ئه و نه چیت چونکه له شی خوی نییه نه وه کا شتیک بیی.. حاجی مه جید به
 ئه سپایی ئافره ته کانی در پی دا و جامانه که ی تووند کرده وه و به دوو لوق
 خوی گه یانده سه ری کۆلانه که. ته ماشای کرد خه لک به تاک و به جووت خویان
 ئه که ن به کۆلانه کانا، ناوبه ناویش ته قه ی تفهنگ دیت، ئه وه نده ی پی نه چوو
 حسه یی کوپ و دوو کوپی تر به هه ناسه برکی رایان کرده لای ئه م و حسه ی
 به په له بروسکی گوتی: بابه ئه وه تو چ ئه که ییت لیتره؟ زوکه بابچیینه ماله وه.
 باوکی به په رو شیکه وه گوتی: هاتم بزائم چی قهوماوه؟! تو جارئ وهره با
 برۆینه ماله وه ئه وسا بو تان ئه گیرمه وه.. ئیوه ش کوپینه مه وه ستن، زوکه ن با
 بچینه ماله وه ئیتره جیی وه ستان نییه. ئه مه ی گوت و ههمو به په له خویان کرد
 به مالا و حسه ین دهرگا که ی داخست. خه لکی ماله که ش ههمو شپرزه دهوریان
 دان هه ری که یان پرسیاریکی لی ئه کرد تا حسه ین بی دهنگی کردن، باوکی نه بی
 ئارامی له بهر برابوو هر ئه یقیراند: ده بلئ رۆله بزائم چی قهوماوه شه قمان
 برد، حسه ینیش هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: پۆلیس دایان به سه ر باره گای
 پارتیدا و دایان خست، له و دهوروبه ره ش هر که سیکیان هاته ریئ گرتیان و
 بردیان.. ئه م ته قوتوقه شیان گوایه بۆ ترساندن خه لکه نه وه کا هه ستن دست
 بکه ن به خۆپیشاندان و هه راوه وریا، باوه ریش ناکه م که س بریندار بوو بی...

ئى ئه ی بوچی ئه م هه رایه وا کتوپر قهوما؟

کتوپر نه بووه پیئری به پارتیان گوتوه که باره گا که یان داخن، ئه وانیش به
 قسه یان نه کردوون تا له باره گای گشتیه وه پیمان نه لئین دای ناخه ین، ئه م
 سه گبابانه ش له به هانه ئه گه رین بۆیه کردیان به م هه رایه...

باوکی دەستی دا بەیەکا و گوتی: لاهەولەوہ لا قوہتە ئیلابیلا. راست ئەکە ی کوپم، دیارە سەگبابانە لە خویان ویستووہ ئەگینا ئەم ھاوار و تەقوتۆقە ی بۆچیہ.. ئیی... کەواتە ئەوہ بۆیە ھەر لە بەیانییەوہ پۆلیس کەوتونەتە ناو بازار و بە عالەمی ئاشکرا شەریان بە خەلک ئەفرۆشت... بە خوا خۆشە ئەمە ئەوانەن کەوا ھەقی کوردیان ئەدا ئەشەویلا ھەق ھەر وا ئەدری.. کوپ لایان بە لەعنەت لە بابی ھەرە چاکیان، ھەرچەندە باوہر ناکەم لەعنەت بەر کەسیان بکەوی.. سەریکی بادا و گوتی: لە سەریکیشەوہ ئەلیم ھەقمانە وامان لی بکەن خۆ ئیستاش زۆرمان ھەیە چەپلە بۆ کەریمە شیت لی ئەدەین و بۆی ھەلئەپەرین و بە شان و باھویا ھەر ھەلئەدەین.. حاجی بیدەنگ بوو. ئامە خان بەپەرۆشەوہ لە حسەینی پرسی وەکو بزانی زۆریان خەلک گرتووہ؟

نا پووری گیان دلەت ھیچ نەکا ھەر ئەو ۵، ۶ کەسە گیران کە لەبارەگابوون لەگەل ھەوت ھەشت رییواری ئەزانم لە کوپوہ قسە ئەکە ی خەمی نەوڕۆز و بەختیارت نەبی تا کرد و من بە مالاً پینکەوہ بووین، مامیشم ھات بووہوہ لە مزگەوت و لە مالەوہ دانیشت بوو دایکی پووی کردە حسەین و گوتی: دە باشە بە ساقەت بم بەسە ئیتر ھەستە لە گەل رەفیقەکانت بڕۆنە ژووری با ئیمشەو لیرە بنون تازە رۆینەوہ نییە.

خۆ من ھەر لە رییوہ ئەوہم پیتوون دایە! بەلام دایکی فەرەیدون لەوانە نییە رەنگە ھەتا ئیستا چەند مالە دۆست و خزم و ناسیاوہی بە دوادا گەرابی، جا ئەگەر لەم شەوہدا نەچیتەوہ ئیتر ئەو ھەر شیت ئەبی و ئەداتە کێوان چونکە وای لیک ئەداتەوہ کە یا کوژراوہ یا گیراوە. فەرەیدوون ھەلی دایە و گوتی: بە خوا پوورە ھەسەخان قسە ی حسەینە ئیستا عەباکە ی لی بووہ بە بال و بە کۆلانا ئەسوریتەوہ و بۆیە ھەر رۆیشتنەوہ چاکترە.

بە قوربانەکەت بم چۆن بەم ئاخۆرانە و بخۆرانە ئەرۆیتەوہ لەوانەییە، قورعان لە بەینا بی، تووشی بەلایەک بی...

خۆ قسە ی دایکیشەم چوونەوہ خەتەرە.. ھەر چۆنیک بیت جاری مەرۆ بەشکو دنیا نەختی بیدەنگ بی. باشە مالەکە دوور نییە ھەر بە دوو فرکان ئەگەیتەوہ.. ھەسەخان پرسی:

بۆچی مالیان لەکوئیە؟

ئەوھتا لە کاریزی دایکی پاشا. پوورە ئامە ی گوتی:
 ئەیەرۆ حسەین گیان ئەو ناوہ بە شەو زۆر چۆلە، شەوانی تر خەلک بە
 ترسەوہ پیا ئەروا جا نەخوازە لا ئەمشەو!.

نە پووری ئەو شوینانە باشترن بۆ هاتوچۆی شەو، چونکە چۆلن عەسکەر و
 پۆلیس ھەر ناویرن نزیک ئەو ناوانە بکەونەوہ. ڕووناک لە لاوہ گوتی: ئۆہ خوا
 کویریان کا...

نەختی بی دەنگ بوو لە پرحەپسەخان گوتی:
 ئاخۆ سەبری و ئەوان چیان بەسەر هاتیی؟ حسەین گوتی: مەراق مەکە
 ھەموویان چوونەوہ مالی.

ئێستا ئەبی چەند دلایان لای ئیمە بی؟
 دل لە لابوونی چی دایە بەر لە هاتنەوہ چاومان بەیەک کەوت ئەوان چوونەوہ
 مالی خویان ئیمەش ئەوہتاین لێرە! ئیتر ئەم خەيالانە چییە! سەیر ئیمەش ھەر
 خەمی خۆمانە! ھیچ بیریک لەوانە ناکەینەوہ کە گیراون و خوا ئەزانن چیان لئ
 ئەکەن...!!

ئیتەر مات و خەمبارو شپرزە بی دەنگ دانیشن تاحەپسەخان هاتە قسەو لە
 مێردەکە ی پرسی: ئەری پیاوہکە بۆ چی ئەو کورہ دیار نەبوو؟ تۆ بلئ شتیکی
 بەسەر هاتیی؟

کور کینیە دایکی عەلی؟ حەپسەخانیش بە زەردەخەنەیکە تفتەوہ گوتی: عەلی.
 عەلی ئەلیم.. نازانم بۆچی ئەوہندە دواکەوت، دوو شەوہ خەوی پینوہ ئەبینم...
 خوا بیپاریزی..

بە خۆرای خەفەت بە خۆت پەیدا مەکە، کور لە سایە ی خواوہ ساغ و سەلامەتە.
 شتەکانی ھەموو گەیشتون خۆیشی وا دیارە ئیشی تەواو بووہ، یەک دوو
 ڕۆژی تر بیگومان ئەگەر پیتەوہ، خۆ منال نییە ون بی؟

جاریکی تر مات و بیدەنگ بوونەوہ، لەپر یەکتیان شتیکی ئەووت یەکتیکەیان بە
 توورە یەوہ وەلامی ئەدایەوہ، شتیکی بی ئەھەمیەت و بچوکیانم زۆر لا گەرە
 نەبوو، وەکو ئەوہ ی ڕووناکی فەقیر دەمی سووتا گوتی: ئای ئەوہ سەرپۆشیک
 لە میوانەکە بەجی ماوہ!. لە ھەموو لایەکەوہ تیبەر بوون ئەویان ئەیگوت: دە
 وس بە ئیستە وەختی ئەوہ نییە. پووری گوتی: دە فریی دە چاوی سەرپۆشیش

دەربى. داىكى گوتى: دە باشە رۆلە لە جىيە داينى تا ساجىبەكەى بوى يەتەوہ..
ئىتر سەرى ئەم خەلكە مەيەشەينە!!
حاجى مەجىد كە ويستى دواى بەو قرەقرە بەينى گوتى: ئەوہ چايەك، شتەكمان
نادەنى؟ نەسرەين ەستايە سەر پىو گوتى: باشە مامەى گيان ەر ئىستە
چايەكى جوانت بۆ لى ئەنىم.

دوو، سځ ههفتهی پاش ئەو ږووداوه شارەکه زۆر شلەژا بوو، نائارامی و نارحەتی به گەلئ کەسهوه دیار بوو هەر کەس شتیکی ئەبیست چوار ئەوهندهی پێوه ئەنا، بۆ ئەوی دیکە ی ئەگێرایهوه. هه‌ندی کەوتنه سه‌خیره خستن، هەر خەلک بوو تەنەکه نەوت و فەرده ئاردی به کۆلهوه بوو ئەی بردهوه بۆ مالهوه. له‌وه ئەچوو که هه‌موو خەلکی کوردستان به تاییه‌تی سلیمانی و کۆیه چاوه‌روانی ته‌قینه‌وه‌یه‌ک بکه‌ن عه‌سکه‌ریکی زۆریش بلاو بووبونه‌وه به ناو شارەکانا و به چاوی پڕ مه‌ترسی و گومانه‌وه جوولانه‌وه‌ی خەلکه‌کانیا سه‌یر ئەکرد و ئەژمارد و بیانوویمان پێ ئەگرتن، خەلکیش زۆر دلایان پربووبوو نیوه‌ڤۆیه‌ک حاجی مه‌جید له‌ناکاو کردی به مالی ژنه‌که‌ی شپرزەیی چوو به‌ره‌و پیری و شتی وائەوه چیه‌یه باوکی عەلی خۆ هیشتا نیوه‌ڤۆ نه‌بووه بۆچی هاتوو‌یه‌ته‌وه؟ دیسان قوله‌که‌ت نه‌هیناوه‌ته‌وه ژان؟ ئەترسم شتی قه‌وما بی یا خوا نه‌کرد خه‌به‌ریکی خراپت پێ بی؟ ده‌ی دیسانه‌وه خۆت شتی مه‌که نه‌هیچ قه‌وماوه و نه‌هیچ خه‌به‌ریکی خراپم بیستوه و نه‌قۆلشم ئیشی.. جارئ خۆ تۆ ماوه‌ی ئەوه‌ت نه‌داوه که مژده‌ی هاتنه‌وه‌ی عه‌لیت بده‌می... ئۆخه‌ی یاخوا به‌خیر بیته‌وه.. یه‌لام بۆ تۆ وا ره‌نگت تیک چوه‌؟ بۆ به‌م چیشتنگایه‌وه هاتوو‌یه‌ته‌وه؟ تاقه‌تم نه‌بوو دیسانه‌وه ناو بازار پربوو بوو له‌ عه‌سکه‌ر و مه‌سکه‌ر. هەر به‌ ئاشکرا شه‌ریان به‌ خەلک ئەفروشت، به‌ ناهه‌ق میوه‌ فروشه‌کامیان دایه‌ به‌ر شه‌ق گوتیان فیکه‌ت بۆ کیشاوین. وه‌للای چهند تۆ فیکه‌ت بۆ کیشاوون ئەویش ئەوه‌نده! قور به‌ سه‌ره‌ هەر هه‌قیشی به‌سه‌ر ئەوانه‌وه نه‌بوو بۆی خۆی گۆرانی به‌ سه‌ر میوه‌کانا هه‌له‌دا... ئیتر ئیمه‌ش زۆرمان دوو‌کانه‌کانمان هه‌لگرت هەر کەس چوه‌وه بۆ مالی خۆی. راسته‌ ئەوه‌ی ئەوان له‌ شه‌ر ئەگه‌ران و ئیمه‌ش به‌م حاله‌وه پیاوی شه‌ر نه‌بووین. حاجی سه‌ریکی با‌دا و گوتی: به‌ راستی زۆر ناخۆشیان کردوه، خه‌ریکه‌ له‌ تام ده‌رئه‌چی کەس ئەم خه‌دره‌ی پێ قبول ناکرئ وه‌ک ئەلین: جام که‌ پڕ بوو لئ ئەڤرئ. ژنه‌که‌ی به‌ کزیبه‌وه گوتی: له‌ سه‌ریکه‌وه ئەلین خۆزگه‌ عەلی نه‌هاتایه‌وه ئەترسم توشی شتیکی بیی ئەی حسه‌ین کوا ئەو بۆچی نه‌هاته‌وه؟ ئەو چوو بۆ لای عەلی، قه‌وله‌ تۆزیکێ تر بین بۆ ئێره‌.

لای عهسر عهلی و حسهین کردیان به مال به دهست و دیارییه کی زۆره وه که عهلی بۆ دایک و باوکی و خوشکهکانی هینا بو، دایکی دهستی کرده مل و کهوته ماچ کردن و بۆن پیوهکردنی و گوتی: له دهورت گه پیم ئه وه بۆچی ئه وهندهت پی چوو؟ به خوا دایه گیان هر وا فریا که وتم، له بهغداش وهزع باش نه بوو له ویش کوردیان ئه گرت تا له ئیشه که م بوومه وه سی ئوتیلم گۆری له پاشان ناچار بووم چوممه مالی مامی نه وه بهار، چونکه نابوویان به سهر دوو سی ئوتیلا خه لکیکی زۆر ته له بهی کوردیان گرتبوو، باوکی پرسی: ئه ی له وئ مه قهری پارتیان داخست؟ له وئ تاوه کو ماوه یه ک هیشتیانه وه، به لام وهک داو وابوو نابوو یانه وه بۆ ئه وه ی بزانی کئ هاتوچۆ ئه کات تا بیانگرن رۆژی خۆم له وئ بووم که گوتبان وا هاتن ئه لاین بۆ هه ندئ که س ئه گه پین ئیشیان به وه باش بوو شوینه که دوو ده رگای هه یه تا ئه وان هاتنه ژووری ئیمه له ده رگای پشته وه بۆی ده رچووین ئیتر من پیم نه کرا سه ری لئ بده مه وه، به لام وه کو بیستم ئه ویشیان داخستوه و هه موو که لویه ل و شته کانیشیان ده ست به سه را گرتوه، خۆ بۆ داخستنی رۆژنامه ی خه باتیش وه کو ئه زانن، ده می بوو لئی به به هانه بوون به رامبه ر به کرده وه نا په واکانی حکومه ت چونکه لای خه لک بووبوو به تا قه رۆژنامه که نا په زایی خۆی و گه ل به رامبه ر به کرده وه نا په واکانی حکومه ت به سه ربه ستی ده ربهری ت. خۆ له م دواییه دا هه روا سه عاتی پاش بلاو کردنه وه ی له بازارا نه ما هه ندئ رۆژیش دانه ی به دیناری ده س نه ئه که وت ناحه زه کانی قاسم ئه وه نده به دلایان بوو هر ئه یانقوسته وه.

باوکم ئه و قسانه ی زۆر لا خۆش بوو وهک شتی ئه یانگه رانه وه بۆ کاتی لاویتی خۆی، کومه لئ هه ست و خه یالی له دلا ژیا نه وه به گه رموگورپییه وه گوتی: ده ی ده با ئیتر هه ستنه سه ری و شتی بکه ن، هه ق نییه گوئ بده نه قسه ی ئه و ترسنۆکانه ی له بیوره بییدا ئه لاین کوردی فه قیر چیی پی ئه کرئ؟ کئ ده ستی ئه گرئ؟ و چۆن هه روا بکه ونه شاخ و کئو؟ به ئه قلی من چه ک نییه له هه ستی سه ربه ستی ویستن و ولات ئازاد کردن و گه لی چه وساو ه و ژیرده ست

پزگارکردن بههیزتر و کاریگهتر کورد ئه بئ به ئیمان و بههیزی شان و بازوو
 پۆله نه به زه کانی خۆی به عالم بناسیتیت و په نه بکات به چاوی ئه و که سانه دا
 که وا دان به هه قا ناین و نالین که کوردیش میلله تیکه و ئه رز و ولاتی خۆی
 هه یه و هه موو شتیکی جیاوازه له و میلله تانه ی که له گه لیان ئه ژی، به راستی
 سهیره خۆ هه ر ئه لپی کویرن ئه گینا منالیکیش بیهیته ئه و شاخانه به ره و
 کوردستانی ئیران و به ره و ژووریش بو لای بادینان و شاخه کانی کوردستانی
 تورکیا ئه زانیت که ئه وه هه مووی یه ک ولاته و یه ک میلله ته، مه سه له که مان له
 پۆژی ناوه راستی ئاسمان دیاتر و ئاشکراتره: زالم و زوردار هاتوون
 ولاته که مانیان داگیر کردوو و هه ریه که یان خستوو ته سه ر ده ولاتی خۆی...
 هیچ چاره نییه له وه به ولاره هه ستنه سه ری و شتیک بکه ین... ده ست له ده ست
 و قه وه ت له خوا... حاجی هیشتا له قسه کانی نه ببوو وه که دیمه نیکی هه ندی
 ئه نجامی ئه و چیشن هه ستانه ی به میتشکا تیپه ری وه کو ئه وه ی له وانیه
 شاره که یان کاول کریت، دوور نییه کورپه کانی و برازاکانی، خوا نه کرد، شتیکیان
 لی بئ، ئه ی خه لکی تر و مالومالیان؟ ئه ی دوکان و بازار و کاروکاسبیان؟ خۆ
 چه پسه خان هه ر که کورپه کانی لی دوور ئه که ونه وه ئیتر به ندی دلی ئه پچری،
 ئه ی کچه کانی؟ له پر زولم و زوره که ی ئه هاته وه بیر ئینجا وه ک دوعا بکا گو تی:
 ده ی له سه ر تو خواجه هه رچی تو نه یکه ی نابیت.

دنیا به ره و پایز ئه چوو خه ریک بوو ساردی ئه کرد، په شه با گوری دابوو
 خۆی هه رچی خۆل و زیخ و ته پوتۆزی گوئیسوانه کان هه بوو رای ئه مالی...
 ئه توت ئه ویش ئه یه وئ هونه ری خۆی ده رخا نه وه کا خه لک له بهر سه رقالی
 خۆیان له بیر چوو بیته وه، جار به جار خاوی ئه کرده وه و دیسانه وه گوری
 ئه دایه وه خۆی... چیخ و میغی هه لئه که ند و توور ئه دا و سینیه دوشاوی
 ته ماته ی قلب ئه کرده وه، یا پری ئه کرد له توز و خۆل... ئیتر ئه وه هه ر کچ و ژن
 بوون به بانانه وه و خه ریکی کو کرده وه و داپوشینی شته کانیان بوون، به لام
 هیشتا هه نگاوی دوور نه ئه که و تنه وه په شه با نه ک هه ر په نه کانیانی ئه برد
 شالاویشی ئه هینا بو سه ر و پۆته لاک و که واو و کراسه کانیشیان هه ر

ئەوئەندەيان ئەزانى رەشەبا خۆى ون كرد، كەچى پاش تۆزى ھەلى ئەكردەو،
 راست ئەتگوت چاوشاركينيان لەگەل ئەكا..
 زۆر كەس عادەتيان بوو كە لەم حەلانەدا سرکە دروستكەن و ترشيەت ئەكەن
 و بەلام ئەمسال گەليكيان ئەمانەيان نەكردە ئەيانگوت جارئ با بزانيا دنيا چى
 بەسەر ديت؟ ھەندئ كەسش ھەر وەك و ئاگايان لە ھيچ نەبى وا ئەجولانەو،
 بۆيە بەرچنە ترئ رەشەكەى جوانيان لە حەوشەكەيانا ريز ئەكرد كوپەلەيان
 ئەھينا و تەشت و سەبەتەيان پەر ئەكرد لە ترئ رەشكە و ئايانكردە
 كوپەلەكانەو و ئەيانبردە ژير خانەكەيانەو.

چيشتەنگاويك عەلى لەناكاو كردى بە مالاً بە شپرزەيى پرسى: دايە ئەو كوا
 حسەين؟

- لەمال نيبە. بۆچ بەقوربانەكەت بم ھيچ قەوماو؟ لەبەر دلئ دايكى
 گوتى: ھيچ ئيشيكي خۆم پينيەتى، لەپاش نەختى گوتى: ئەى كوا روناك
 بۆ ديار نيبە؟
- تۆزى لەمەوبەر چوو بۆ لاي سەبرى. عەلى چوو بەردەرگا، لە
 شپرزەبيدا نەيئەزانى چى بكات، دواى نەختى ھاتەو لاي دايكى و
 گوتى: راست ئەوئ دايە بۆ ئەو ھاتووم پييان بلئيم كە لەوانەيە
 دووسەبى ببئ بە ھەرايە بۆيە واى بە باش ئەزانم كە ھەمووتان
 پيکەوہبن يا لە مالئ ئيمەبن يا لە مالئ مامم، دايكى موچرکيكي ساردى
 بەلشدا ھات و گوتى: بۆچ چى بوو؟ تخوا عەلى گيان پيم بلئ چى
 قەوماو و ئەبئ بە ھەراى چى؟ ئەلى لەسەرخۆ گوتى:
- باشە جارئ شپرزە مەبە و مەشلەژئ.. خو ھەر ئيمە نين ھەموو
 شارەكەيە.. عەلى كە دى دايكى زۆر تىكچوو بۆ ئەوئ نەختى زاتى
 بخاتەو بەر گوتى: دايە ئەمە ھيچ لە تۆ ناوہشيتەو، خزمان ئيستەش
 باسى ئازايەتى تۆ ئەكەن كە چۆن ئەوسا كە خالم كوردايەتى كردووہ
 يارمەتيت داوہ و شتت بۆ شاردۆتەوہ و نامە و نووسراوت بۆ ھيناوہ
 و بردووہ كەچى ئيستا خەريكى ھەر بە قسەيەك ورە بەردەى.

- ئەوى راست بى عەلى گيان ھەموو ترسەكەم ھەر لەبەر تۆ و
حسەينە... زۆر دلم لاتانە.
- ئاخر مەسەلەكە ئەو ناهينى، چونكە جارى ھىچ نەقەوماوہ. ئەمەى من
ئەيليم تەنيا ئەگەر بپرہ.. چونكە پارتى داواى كردووە كە رۆژى (٦)ى
ئەيلول لە ھەموو شارەكانى كوردستان مانگرتنىكى گشتى پيىك
بھينريت بەبۆنەى بىرەوہرى رۆژى رەشى ئەيلولى (١٩٣٠)ھوہ و بۆ
پيشاندانى يەكيتى و نارەزايى گەلەكەشمان بەرامبەر بە كردارە نارەوا
و دوژمنەكانى حكومەت بەرامبەر بە كورد و مافە رەواكانى، ئىنجا دور
نييە كە ميريش ئەمە بكا بە بيانوو بۆ دەسوہشاندن لەبەر ئەوہ بەلاى
منەوہ ئەوہيە كە ھەمووتان لەشوینىك بن بەم قسانە حەپسەخان
ھاتەوہ سەرخۆى و گوتى: كە مەسەلەكە ھەر ئەوہ بيت، بەلاى منەوہ
مالى ئيمە باشتەرە چونكە لە ھى ئەوان گەورەتريشە وە شوینەكەشى
چەپەكە. توش نەوبەھار بينە و با مالى ئامەى خوشكم و نەسرین و
ئەوانيش بين.. ئەى سەبرى چۆنە؟ خۆزگە ئەویش ئەھات لەگەل
شىروان.
- ئىنجا بۆ نەيەن؟ ھەر ئىستا ئەچم بە ھەموويان ئەلیم كە لە سبەى
ئىوارە بينە ئىرە.

بوو به شه‌شی مانگ و شار به جاریک هه‌مووی مانئ گرتبوو دووکان و بازار
هیچ شوینیک نه‌بوو، حکومت هه‌ر شیت بوو له داخانا نه‌یئه‌زانی چی بکا،
خه‌ریک بوو به‌زور دوکانیان پییکاته‌وه، به‌لام ئه‌وه‌ش سه‌ری نه‌گرت،
مانگرتنه‌که زور سه‌رکه‌وتو بوو، خه‌لک هه‌موو یه‌ک دل و یه‌کده‌ست بوو وه‌ک
و یه‌ک خیزانیان لیته‌اتبوو، ده‌وله‌م‌ه‌ند و فه‌قی‌ر، وه‌ک و برا له‌پشت یه‌که‌وه
وه‌ستابوون و هه‌موو له‌ژیره‌وه په‌یمانیا‌ن له‌گه‌ل یه‌ک ئه‌به‌ست، ئه‌و ژماره
که‌مه‌ش که وه‌زه‌که‌یان به‌دل نه‌بوو له‌ترسانا تۆقی بوون نه‌یان ئه‌وی‌را ورته
بکه‌ن دوا‌ی مانگرتنه‌که به‌ دوو سی رۆژ رۆژیک، حسه‌ین به‌ په‌له کردی به
مالئ مامیدا پوری به‌په‌رۆشه‌وه هات به‌ پیرییه‌وه و گوتی: حسه‌ین گیان ئه‌وه
چینه؟ بو و ا ره‌نگت هه‌لبزرا‌وه؟ حسه‌ین تۆزی منگه‌ منگی کرد به‌لام پوری
لیئئ نه‌ده‌بووه گوتی: به‌سه‌ده‌قه‌ت بم به‌قوربان‌ت بم له‌ریئ خودا و ا هه‌ناوم
به‌ر‌بووه بلئ بزائم چه‌بووه.

حسه‌ین به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کاله‌وه گوتی: ئوه‌ پووری.. دیسان خۆت بوورانه‌وه،
به‌خوایه‌ تق و دایکم به‌ته‌واوی سه‌رتان لیثیواندوین نازانین چۆن قسه‌بکه‌ین و
چۆن بجولئینه‌وه حسه‌ین که دی پوری خه‌ریکه‌ بگری به‌په‌له لیئئ نزیک بووه
و ده‌ستی کرده‌ ملی و گوتی:

نا نا پوری گیان له‌سه‌ر گریانمان نه‌کردووه...

ئامه‌ خان به‌ پشتی ده‌ستی چاوی خۆی سپی و نه‌ختی زاتی خسته‌وه به‌ر
خۆی به‌ ئه‌سپایی به‌ حسه‌ینی گوت: ده‌باشه‌ بلئ بزائم چه‌ بووه.. حسه‌ین به
دودلییه‌وه گوتی:

- ده‌نگ بلاوه‌ که له‌ ده‌ربه‌ندی بازیان هیزی حکومت و عه‌شایه‌ری
کوردی شه‌ریان بووه، ئه‌لین میری ویستویه‌تی عه‌سکه‌ریکی زور
بنی‌ری بو سلیمانی و هیزی عه‌شیره‌ته‌ کورده‌کانیش ریگه‌یان
پیگرتوون.. ئامه‌ خان که ئه‌مه‌ی بیست ده‌ست و قاچی سارد بوونه‌وه،
ده‌م و لیوی وشک بوو، پاش نه‌ختی وه‌ک له‌گه‌ل خۆی قسه‌بکات
گوتی:

- ھەي قوور بەسەرمان دوور لە سەرى ئىتوھ... جا ئەبى چى بکەين؟ مالمان کاوول ئەکەن ئەم سەگبابانە.. قير سیا لە مەل بەلام ئىتوھ چۆن پزگارتان ئەبى لە دەستيان؟.. ئەي کورەکان لە کوين؟ حسەين گوتى کورەکان ئەو تان لە گەل کاک عەلى، خەمى ئىمەشتان نەبى ھەروا چەند پوژىک خۆمان ون ئەکەين، ھەر دنيا تاريکيش بوو بوى دەرنەچين. تا لە شکرەکە نەگاتە شار لەوانە نيە حکومەت دەست بوو شينيت بۆيە تا زوتر برۆين باشترە...
- ئامە خان ئەو نەيتر بەراسى برا.. پاش نەختى حسەين سەرىكى بادا و گوتى: ناشزانم چۆن بە دايکم بلیم و چۆن تيبگەيەنم کە پويشتن باشترە لەوہى ليرە لەبەر دەستيانا دانىشتين. دەي پورى گيان با ھەندى جل بۆ کورەکان بەرين و برۆين بۆ مالى خۆمان، ئەوانيش کە تاريک داھات ئەچنە ئەوئ، حسەين بۆ ئەوہى پورى بەيئيتەوہ سەرخۆي ھەندى قسەي خوشى بۆکرد لەوانە کە ئەو زور پيتيان پيئەکەنى، لە پاشا دەستىکى دا بە شانیا و گوتى: دە ھەستە نارى خواي ليئینە با جلى کورەکان کۆبکەينەوہ و بيان بەين و برۆين.. پورى ھەستا بەلام لەوہ نەئەچوو باش ئاگاي لە خوييتيەک دوو جار چووہ ژورئ و ھاتوہ دەري جاري خاوييەکى ئەگرت بە دەستەوہ و جاري جوتئ گۆرەوئ. چاوي تاريک بوو بوو دەستى ئەلەرزى نەئەيزانى نەئەيتوانى جل و بەرگى بۆ کورەکان بخاتە جانتاکەوہ. بۆيە حسەين پيئگوت: کە ئەو وازبيئيت ئەم خۆي بۆيان ئامادە ئەکات.
- پورى قورگى پر بوو لە گريان و گوتى: باشە ئەي بۆچى خويان نەھاتن کەل و پەلى خويان ببەن؟ تخوا حسەين گيان چييان بەسەر ھاتوہ؟
- وەلا بەسەرى باوکم و مامم ھەموو سەلامەتن و ھيچيان بەسەر نەھاتوہ. بەلام پۆليس و ئەمن چوبونە دوکانەکەي عەلى ھەوالى ئەوانيشيان پرسىبوو، باش بوو کەسيان لەوئ نەبو بوون، تەنانەت شاگردەکانيش، ھەر تۆفە لەوئ بوو بوو بەتاقى تەنيا ئەوئيش ھەر زوو دوکانى پيچابوہوہ و چوبوو پيئى گوتبوون، ئەوانيش چوبونە مالى رەفيقيکى بيئانويشانمان لەوئ ئەبن تا تاريک دايت ئەوسا يەنەوہ

مالی خۆمان و لهویوه بۆی دهرئهچین، پوناک و نهسرینیش له مالی سهبرین، خهبرم بۆ شیروانیش نارد، ئەوانیش ئیسته ئەرۆن بۆ مالی ئیمه چونکه شیروانیش ناوی هاتوه!

- ئامه خان عهباکهی دا بهسهریا و گوتی: دهلالات چیه رهزام به رهزای خوا، ههرچی خوا نهیکات نابیت.. و ئیتر به بۆله بۆل و ورته ورتهوه پیتاوهکانی لهپیکرد و شوین حسهین کهوت، بهره و مالی خوشکی کهوته ری.

حسهین و پوری گهیشته مالی ههپسهخان ئەویش ئەگهرچی به پروویهکی خوشهوه چوبو بهپیریانهوه بهلام تۆزیکیش داخواریا لهم هاتنه کتوپرهیان به تاییهتی که حسهین گوتبوی ئەمرۆ نهختی درهنگ دیمهوه و خوشکیشی مهتهمینى چروچاوی شیواندبوو. حسهین ههرچهند ویستی به قسهی خوش بیهئیتته پیکهنین ماتیهکهی پوری له چارهی نهئهبووهوه، بۆیه دایکیشی ههتا ئەو زۆرتر لهسهر قسه خوشهکانی ئەرۆیی زیاتر دلی ئەکهوته مهراقهوه و ههستی ئەکرد که شتیک قهوماوه، بۆیه ناو به ناو قسهکهی پینتهبری و پرساری وهزعی لیئهکرد، له دواییدا حسین ناچار بو به بههانهی ههندی ئیشهوه بچیتته ژورهکهی جل و کهل و پهلی ریشتاشین و خاوی و ئەوشتانهی که پیوستی پیتانه بخاته جانتا بچوکه دهستیهکهیهوه له پهنایهکی ژورهکهدا داینی و خهریک بو بچیتتهوه بۆ لای دایک و ئەوان گوئی لیبوو دایکی به خوشکی ئەگوت: ئامه شتم لیمهشارهوه، تو قهبری باوکمان، چی قهوماوه و پینم بلای دلم تهقی، حسهین که گوئی لیبوو به ئەسپایی کشایهوه دواوه و لهبهر خۆیهوه گوتی: ئوخهیش ئیسته پوری له دهردی سهری پیگوتنی ههپسهخان رزگاری ئەکا.

پوره ئامهی دایه هارهی گریان و بهدهم ههسکهوه گوتی: شهر دهستی پیکردوهو ئەبئی ئیمشهو کورهکان بچنه ئەو کهژ و کیوه.. ناویان هاتوه که بیانگرن، پۆلیسیش چووبووه سههر دوکانی عهلی بهلام شکور کهسیان لهوئ نهبوون. ههپسهش له خوشکی خراپتری بهسهرهات کهوته باوکهرۆ و برا رۆ، به چهپۆک بهربووه سههر و

پۆتەلاکی خۆی، حسەین بە پەلە هاتە دەرەو و دەستی گرت و کەوتە ساردکردنەو و دلدانەو، ئەویش هەر بە دەم گریانەو و گەیی لێتەکردن کە بۆچی زوو راستی پینتەگوتوو و لەبەر چی ئەو دەنگوباسانە لەو ئەشاریتەو...؟

حسەین کە دی دایکی نەختیک ساردبوو پێی گوت:

ئەوی راست بێ لەم حالەت ئەترسام بۆیە خۆم خەبەرە کەم نەدایتی، ئێستەش پرساریکت لێتەکەم بە ئەقڵی تۆ ئێمە لێرە دانیشین تا یەن ئەمانگرن، یا بۆ چەند پۆژیک بچینە شوینیک ئەمین باش لەو شاخ و کێو جوان و خۆشائەو خۆمان وەک و سەیرانکەر رابووین تا بزائین دنیا چی بەسەر دیت؟؟

دایک چاوی سەری و هەناسەیهکی هەلکیشاو گوتی: وەلا بچن باشترە.. قسەکە ی کرد و دایەو و هارە ی گریان سەریکی باداو گوتی: خوایه ئەو بۆ وا یە کجارەکی بەقورپ گرت؟ نیازتان هەیه بۆ کو ی بچن؟ ئامە خان هەلیدایە گوتی: ئینجا بۆ هەرکوێیە ک بچن خۆ تا خەبەری بە سەلامەتی گەیشتنە جێئانمان پینتەگات جەرگ و هەناومان بەرئەبیتەو.. ئەمە ی گوت و هەردو دەستی خستە باو و شییەو، فرمیسکیش هۆن هۆن بە چاو و کانیا ئەهاتە خوارەو، حسەین ئەمجا چوو بەلای پورەیهو و کەوتە دلدانەو و سۆیندی بۆ ئەخوارد کە هەتا یەنەو، لەهەر شوینیکین هیچ پۆژیک بێ کاغەزیان نەکەن.

لەم کاتەدا دەنگی دەرگای هەوشە هات، حسەین ئەگەرچی لە ترسی دایکی و پوری شلەژانی خۆی دەرئەخست، بەلام تۆزئ سەلمییەو و ئەوسا چوو بە دەنگەکەو و تا لە درزی دەرگا کەو و سەیریکی نەکرد نەیکردەو، شیروان و سەبری و روناک کردیان بەمالا، ئەوانیش رەنگ هەلبزکاو و نارەحەتبوون حەپسەخان و خوشکی بە دەنگیکی نزم و بێ تین بەخێرھاتتیان کردن، سەبری جانتای جەکانی شیروانی لەژێر عەباکە ی دەرھینا و داینا لای خۆیەو، روناک حەپەسابو نەسەرینیش ماتەمینیەکی زۆر دایگرتبوو بەلام لە هەموویان وورە ی باشتر بوو.

ئەوئەندەى پېتەچوو ھەردوو حاجىش ھاتنەو، چونكە تۆفە ھەموو شتىكى پىگوتببون زۆرى لەسەر نەپۇشتن ئەيانوويست خۆيان بىباک پېشان بەن، بەتايبەتى حاجى مەجىد. سەيرىكى ژنەكەى كرد و بەزەردەخەنەيەكەو گوتى: دايكى عەلى ئەو چىتە؟ دايكى عەلى جوابى نەدايەو خوشكى ھەلدايە و بە دەنگىكى لەرزۆكەو گوتى:

- ئەى بۆچى نازانن كەوا شەر دەستىپىكردوو و لەترسى گرتن كورەكان ئەبى لەشارا نەمىتن..؟

- ئنجا قسەى چى ئەكات؟ ئەپۇن خويان لەگەلبى ھەمووى چەند پۇژىكە.. وابزانن ئەچن بۆ گەپان.. ژنەكەى لەژۆرەو خىسەيەكى لىكرد و گوتى: ئەرى ئەو لەكەيەو وائازابوى حاجى گيان؟ ئەچن بۆ گەپان؟! خوا ھەقە. غەپان ھەروا ئەبىتت...؟

- ئەمانە لەم قسانەدا بوون و عەلى و نەوبەھارى ژنى و تۆفە و دوو كورەكەى ئامە خانىش ھاتن. حاجى مەجىد گوتى:

- سەيران و گەپان بى يا ھەلاتن و پاكردن ناچارن ئەبى لەبەردەستى ئەم زۆردارانەدا نەمىتن، دەى خوا لەسەر ھەقە، ھەستن شتىكمان بەنى با بىخۆين!

نانيان خوارد و بەزۆر ھەندى تېشوو ياندانى، نزيك سەعات دەى شەو كورەكان ھەستان و وتيان ئىتر بەسە با برۆين! تۆفە ئەيويست لەگەليان بچىت كورەكان نەيانھىشت، حاجى ھەولېدا كەوا دوور و نزيك دوويان كەويت تالەشار دەرئەچن ئەوئەشيان قبول نەكرد، خواحافىزىيان لەيەك كرد و مى رېى شاخيان گرتەبەر.

ئەوانەى مانەو تا ماوئەك ئەوئەندە شلەژاوبوون خۆشيان نەيانئەزانى چى بلېن و چى بكن بۆيە پاش نەختى قرە قر و پىكھاتن كز و مات دانىشتن ماوئەكەش وەھا مانەو دەست لەسەر دل و گوى ھەلخست و دوواى بە ناچارى ھەريەكەيان چوو سەر جىگا بەھىواى نوستن، بەلام خەوى چى، ھەرياكەيان خەيالئىكى لەمىشكا بو، كە ھەر خوا خواى ئەوئەى بوو سەھىن پۇژى زوتر لەشارەزور بگەپتەو و كاسىبىيەكەى بەدلى خۆبىتت و ئەم پايزە شايبەكەيان بكن كەچى وا

حسهین پښت خوا ئه زانې کهى ئه گه پښتوه و وه زعى ئه مان و دنيا چى لښت.. ئيتر ئه وه هر خه يال بوو ئه ببرد و ئه يهنا و ئه يخسته ناو گيژاوه وه، ئه ي سه برى چوڼ خه و بچيته چاوى که هه مووى دوو مانگ نه بووه که شووى کردووه له گه ل ميړده کهى پوڅيان له سهر سه برى يه که، شيروان تاکو بازار يا بو دهره وه ئه چو ئه م سه عات و ده قيقه يى ئه ژمارد تا ئه هاته وه، که چى ئيستا وابه ئاسانى و کتوپر له باوه شيان دهره ينا؟ به راستى دنيا سه يره! شتى واى تيا ئه قه ومى به خه يالى که سا نايهت، بو يه سه برى ش هر ئه مديو و ئه وديوى ئه کرد به ئه سپايش ئه گريا.

نه و به هاريش که وا سالي که شووى کردووه و سكى دوو، سى مانگه ببرى له وه ئه کرده وه که به به زم و هه رايه ک پيک گه يشتن، و چوڼ و چه ند جار ته نانه ت پاش ماره کردنيش سه باره ت به گيروگرفتى برا کهى و هه ندئ خزماني خه ريك بوو ئيشه که يان هه لوه شيته وه، چونکه برا کهى قه ولى دابو به هاوړييه کى خو ي که ژبه ژنى پيکا له گه ل خوشكى ئه و هاوړييه ئيتر هه تا به ينيک هر هه راو هور يا و په لاماردان و چه قو له يه که هه لکيشانيوو.. وا ئيسته ش عه لى رو ي و به جيى هيشت.. نه و به هار له دلخويا ئه يگوت:

- خو ئه لى هر دو سى پوژمان پيئه چى، به لام دوو، سى پوژى چى؟ خو به ده ست ئه و نيه به خوا به دوو سى هه فته و به دوو سى مانگيش نابريته وه.. باش بوو له وده دا به ختم بوو که وا نه گيرا، ئه لين ئه مرؤ زور که سيان گرتوو.. کى برواى ئه کرد که ئيمشه و من به ته نيا بم. دو ينى شه و ئه م وه خته مشت و مرمان بوو له سهر درهنگ هاتنه وهى، ده وهره توخوا ئه گه ر ئه زماني ئيمشه و وا به جي م ئه هيلايت و ئه روا دلیم عاجز نه ئه کرد! به لام خه تاى خو يشى بوو، چه ند جار شه رمان بووه له سهر ئه م درهنگ هاتنه وه يه ي، هه موو جار ي به لينيشى ئه دامى که شه ويكى که زو و نه گه پښتوه منيش نان و شتى به دلى خو يم بو حازر ئه کرد و دانه نيشتم چاوه روا نم ئه کرد که چى نانه که سارد ئه بوه وه و کوڼ ئه بوو له ويډا ئه که وت، خو شم له داخانا به برسيتى سه رم ئه نايه وه، ئه ويش

هەر دیارنەبوو کە هاتیشەوێ ئەکەوتە بیانوو هینانەوێ بو
 دواکەوتنەکەئەبێ.. بیرم نایە پوژێ بەدلی خۆمان بێ قەرە دانیشتین، یا لە
 دەرەوێ بووێ یان برادەرەکانی بەرپێ مائی ئیمەوێ بوون، سەری
 ئەوێندە قالیبوو هەندیک جار کە میوانەکان ئەرویشتن ئەویش لەگەڵیان
 ئەچووێ دەرێ بەبێ ئەوێ کە پێشم بلی واروشتم، وای کە تورە
 ئەبووم و خەفەتم ئەخوارد بەم کردەوانەئەیانخستە دلمەوێ هەر
 خویی چشتیش نەبوو لەچاو دەر و داخی پوینی ئەو شەویدا.

ئامەخانیش هەر بەجاریک لە پەل و پۆکەوتبوو، چەند جاریک لەگەڵ
 میردەکەئەدەمەقالییان بوو، چونکە ئەو پێدەگوت پالکەوێ بەشکو
 نەختی بنوی، بیاندەرە دەست خوا خۆ تۆ وابرووی بەشی دوو پوژێ
 کە ناکەئە؟ هەر بە نیوێ پوژێ رەنگی مردوت لینیشتووێ مالت بە
 قورگیری کاکە حاجی وای بە ژنەکەئەگوت کەچی خۆیشی ئارامی
 لەبەر برابوو خەو نەچووێ چاوی ئەترسا لەوێ کە بەر لەوێ
 خۆیان دەر بازکەن لەرێگا تووشی بەلایەک بێن..

ئامە خان هەر خۆی رانەوێشان بەبێدەنگ و پرمیسکیش وەک و
 پلوسک لەچاوی ئەهاتە خوارێ، خەمی گەرەئە هی کورە بچوکەکەئە
 بوو چونکە منال و دەستە پارچە بوو هەمیشە ئالووی ئەکەوت و
 زۆری وەختیش نەخۆش بوو، شەوان ئەبوو چەند جاریک سەری بدات
 و دایبۆشیتەوێ ئەوێندە نوینەکانی لەسەر خۆی لا ئەدا، زۆرجار ئەگەر
 دایکی پێنەگوتایە (ئێرێ پۆلە بەختیار برسیت نییە) بیری نەئەکەوتەوێ
 کە نان بخوا ئەوێندە سەقالی کوردایەتی بوو بەو منالییەوێ کە هینشتا
 لە سنفی چواری سەنەوی بوو لیپرسراوی هەموو هاوڕیکانی بوو
 ئەوێندە چالاک و ئازا بوو بۆ کاروباری پارتایەتی، کەچی بۆ ئیش و
 کاری تایبەتی خۆیشی وەها دەسە پارچەو ساویلکە بوو، هەرچەندە
 ئامە خان دلخۆشی خۆی بەو ئەدایەوێ کە حسەین بەلینی دابووێ
 کە زۆر ئاگای لیبی بێ و ئەشیزانی کە حسەینیش چەندی خۆشئەوێت
 و چەند کوریک ریک و پیک و دو چار کە بۆ ئەو جۆرە ئیشانە لەگەڵ
 ئەوێندا کە زۆر حەب و (فیکس) و پەرۆی نەرم و شتیوای ئاخنیووێ

جانتا که یه وه، به لّام هر دلی ئاوی نه ئه خوارده وه و قولپی گریانی نه ئه وه ستایه وه به تاییه تی که بیرى نه که وه ته وه دوا جار ه که ی که نه خۆش که وتبوو چۆن تایه کی گهرمی لیّه اتبوو چۆن به دم تا وه ئه بیزرکان ئامه خان ههستی ئه کرد وه که یه کی به ههردوو دهست توند دلی بگوشی وای لیّه هات.

هه رچی وه کو چه پسه خانیش بوو هه ر به جارئ ئاراميله بهر برابوو: جارئ پالئه که وه ت بیده نگ، جارئ رائه په ری و هه لئه ستا ئه یگوت: یاره سوله لله هاوار، به خوا و ابزانم ته قه ی تفه نگ هات...! حاجی میردیشی پی ئه گوت، (کچی ئافره ت ته قه ی چی ئه وه ته نه که نه وه ته به تالبوو که ئیواره توفه لای په یژده که وه داینا تا کو بیبا پریکا، ره شه باکه خستویه تی ئیتر بوچی تو دهنگی ته نه که ت لیوو به ته قه ی تفه نگ! چه پسه خان ههروه ک گویشی له قسه ی میرده که ی نه بو بی خوی مات نه کرد و به په روشیکی زیاتره وه گوپی هه لئه خست تا وه کو شتی ئاگری جگر هه لیگرت هه ستایه سه ری و له تاوانا ئه چوو بو لای نه و به هاری بووکی و به دهوریا ئه هات و به قوربان و به سه ده قه ی ئه بو، که هه مووی چه ند رۆژیک له مه و پیش قسه ی پی ئه وت و سه رزه نشتی گه رۆکی و کۆلان کوتی و چونه دوکان و بازار پی ئه کرد، به لّام ئیسته له تاو کورده که ی نه و به هاری لابوو به فریشته و کوله که ی پۆحی...! حاجی مه جیدیش ئه گه رچی ئه یزانی له سه دا سه د که ئه وه دهنگه هی ته نه که نه وه ته به تاله که یه، که چی ئه ویش ئه که وه ته دودلی و له دلی خویا ئه یگوت: خویه بیکه ییت به خاتری خۆشه وستی خۆت ئاگات له و کوره بیگونا هانه بی و بیان پاریزه و به سه لامه تی ده ربازیانکه له چنگی ئه و کافرا نه. و ئه ویش گوپی هه لئه خست و له دلی خویا ئه یگوت: و ابزانم چه پسه راستیکرد به خوا، له ته قه ی گوله ی ده سترپژ ئه چوو، هه لّاساش به بیانوی دهست به ئا و گه یاننده وه چوو هه وشه که تا بزانی دهنگه که هی چیبوو....

به یانی که ههستان هه موو خه لکی ماله که بیخه وییان پیوه دیار بوو. جوته حاجیش هه زوو که وتنه مشت و مری ئه وهی که چۆن بچنه سه ر ئیشه کانیان، نه وهکا دوکانداره کانی دراوسییان لییان بکه ونه گومان و مقو مقو، بلین ئه وه بوچی نه هاتون و قسه که گه وره بیت! یه کیکیان ئه یگوت ته نیا تو بچو ئه گه ر که سیک هه والی منی پرسى بلئ توژیک ناساغه، ئه ویکه یان ئه گوت: لای من ئه وه باشته ره که هه ردوو کمان بچین...

ژنه کانیش هه ریه که یان قسه یه کی ئه کرد و جیگه یان به خویان نه ئه گرت. ئاخری هه ردوو حاجی رۆیینه سه ر ئیشی خویان و توفه شیان نارد که ئاگای له مال و دوکانه که ی عه لی بیت.

شه و رۆژیک هیچ دهنگی کوره کان نه بو، به لام خویان حالیان زور باشته ربوو، بیده نگییه که یانیا له لا خوشتر بوو له وهی که نه رۆشتنایه و بگیرانایه، به تایبه تی پاش ئه وهی که زانیا له و ماوه یه دا خه لکیکی زور گیراوه و که س نازانی ره وانیهی کوئ کراون، بویه چه پسه خان و خوشکی هه ر به وه دا ئه گه یشتن که ده ست به سه روچاوی خویان به یزن و بلین: یاره بی شکور که رۆیشتن، ئوه له په نای تو دابن خوایه!..

حاجی مه جید هه ر زوو گه راپه وه مالی ئه ویش دلی خوشبوو که کوره کان ده رباز بوون نه گیران، بویه که وتبووه قسه ی زل، زوو زوو روی ئه کرده ئه وانیتر و ئه یگوت: کوره وازیا لیبینن زور شتیکی چاکیان کرد، مه رگ له گه ل عه والان جه ژنه. برۆنه ناو بازار گوئ بگرن ئه و جا ئه زانن که دوینی و ئیمرو ئه و سه گ و گورگانه چیا به خه لکه کردوه؟!.. سه ری با ئه داو ئه یگوت: نه خیر ئه مه واناب، و ابروا هه رکه سهی ده نکه جو یه کی مالی پاشای خوار دین ئه بی بگریت و له ناو ببریته، به راستی یه کجار ناخوشیا ن کردوه.. هه ر پنیوسته کوردیش ده ست بکاته وه.. ئه بی ئه ویش ده ستی بووه شینیت!!

چه پسه خانی ژنی له وه زیاتر خوی پی نه گیرا، لچیکی لیته لقورتاند و گوتی:

- پیاوه که ئه وه تو چیه؟ هه ر ئه لیته کورد ئه بی ده ست بکاته وه و کورد ئه بی ده ست بووه شینی! هه قه ئیمه هه میشه ده ست به دوعا بین که خوانه کا ئه وه بقه ومی، ئاخ کوردی داماو به چی ده ست بوه شینی و

چون دەست بکاتەوہ؟ ئەتەوی بەبەردو تیللا بچن بەگژ تۆپ و تەیارە و دەبابەدا!!! نازانم بۆچی وابۆیان ئەقەرتی؟

- من بۆیان ناقەرتیم و قەتیش حەز لە شەر ناكەم.. چ سەگبایی حەز ناكا بەخۆشی و بیقرە لەناو منال و کەس و کاری خویا پالی لیبدا تەوہ و بەئارەزووی خوی بژی و بخاوا رابوویریت؟ بەلام کە ژیان ت پە بوو لەسە رۆی و زولم و زۆرو لەمالەکە ی خۆشتا نەتوانی سەر بەستبیت بەخوا.. بەخوا مردن زۆر خۆشترە لەو ژیانەو لەو ژیردەستییە!! کچی ئافرەت باوەر بکە ئەو کەسە ی بە ئیمان و برواوە بچیتە مەیدانی شەرەوہ بۆئەوہی کە لەسەر شەرەفی خوی و میلەتەکە ی بکاتەوہ، بەرد و تیللاکە ی زۆر بەهیزتر و کاریگەرتر ئەبی لەو دەبابە و تۆپ و تەیارانە ی کە دینە سەریان و بە دەست کەسانیکە وەن کە لە ترسا، یان بۆ پارە و دەستکەوتی شەخسی شەر بۆ حکومەت ئەکەن!

- باشە باشە، بیکە لەرپی خودا بەس باسی شەرمان بۆبکە، ئیمە خۆمان وەختە دلمان شەق بەرئ دەردمان کاریتر مەکە.. پاش نەختی بیدەنگی رپوی قسە ی کردە خوشکی و گوتی: خۆزگە ئەمزانی بۆ ئەم پیاوہ بەم چەند رۆژە لیمان بوو بە قارەمان، خۆ تا دوینئ کورەکان لە ترسی ئەو بە دزییەوہ کوردایەتییان ئەکرد؟ مێردەکە ی بە تەوسنیکەوہ گوتی:

- ئە ی پیشینان نەیانگوتووە: جام کە پە بوو لینی ئەرژئ؟! بۆ رۆژی سینیەم ئیوارەکە ی کاغەزی عەلی گەیشت کەوا بەسەلامەتی گەیشتونەتە شوینی خویان و دلایان لایان نەبیت. خا و خیزان ئەم خەبەرەیان زۆر پئ خوشبوو، چونکە بەتەواوی دلنای کرد، سەبری هەرزوو هەستا و بەهەلەداوان مژدە ی برد بۆ خەسوو خەزوری، ئەوہشی پێراگەیاندن کە لەمەودوا ئەو لە مالی خەزوری ئەبیت چونکە زۆر دلایان تەنگە.

پارتی بریاری دەرکردبوو کەوا هەموو ئەندام و لایەنگرەکانی و ئەو کەسانە ی ترسی گرتنیان لەسەرە بەرەو شاخ بڕۆن. بەم جۆرە بنکەو هیزی

چه‌کداری پارتی له‌و خه‌لکه پیکهینرا و ناو‌نرا پیشمه‌رگه‌ی کوردستان و به‌چه‌ند تهنه‌نگیکی کۆن و که‌مه‌وه که هی خه‌لکه‌که خۆیان بوو که‌وتنه په‌لاماردانی هیز‌ی حکومت له‌ قه‌زاو ناحیه‌کانی کوردستانا.

میری که هه‌ر وه‌ختبو شی‌ت بی، به‌په‌له هیز‌یکی زۆری هه‌ل‌رشته ناو شاره‌کانی کوردستان، به‌لام له هه‌ر شوینیکه‌وه په‌لاماریان ئە‌دا، پیشمه‌رگه ئازا و دل‌یره‌کانی کوردستان به‌و تۆزه چه‌که که‌م و کۆنه‌ی خۆیا‌نه‌وه ئە‌و هه‌موو هیزه پرچه‌ک و خاوه‌ن تۆپ و تانک و فرۆکه‌یه‌ی حکومه‌تیان ئە‌شکاند و پشتا‌و پشت ئە‌یانگێرانده‌وه دوا‌وه به‌سه‌ر شو‌ری، پآس ئە‌وه‌ی ژماره‌یه‌ک عه‌سکه‌ر و ئوتومیلی سوتا‌و و شکا‌و و چه‌ک و ئازوقه‌یان به‌جیئ‌هه‌یشته.

لاله‌یه‌کی دیکه‌وه حکومت ئە‌یویست خه‌لکی شار و دیهاته‌کان بسوتینی بۆ ئە‌وه‌ی پشتی پیشمه‌رگه‌کان نه‌گرن و تیکه‌لی بزوتنه‌وه‌که نه‌بن بۆیه ده‌ستی کرده لیدان و ئازاردان و گرتنی خه‌لکه‌که، وه هه‌ر وه‌ک و سه‌گی هار که‌وته ناو گه‌وره و منال و قه‌ده‌غه‌کردنی خوارده‌مه‌نی و که‌ل و په‌ل و کوتال له‌شاره‌کانی کوردستانه‌وه به‌ بیانوی ئە‌وه‌وه که ئە‌گاته ده‌ست پیشمه‌رگه، به‌لام حکومت دوا‌ی کلا‌وی با‌بردو که‌وتبوو، چونکه ئە‌و خراپه‌ی زیاتر ئە‌کرد و خه‌لک زیاتر رقی لی‌ی هه‌ل‌ه‌ستا‌و خوینگه‌رمتر و ئازاتر ئە‌بوون و پیشمه‌رگه‌یان لا خۆشه‌ویستتر ئە‌بوو به‌جۆری که لایان بووه مایه‌ی سه‌ربه‌رزی و دل‌خۆشیان و له‌خۆیا‌نه‌وه پیتاک و ئازوقه و جل و به‌رگیان بۆ کۆ ئە‌کردنه‌وه، به‌شیو به‌دزییه‌وه به‌ناو ره‌بیئ‌ه‌کانی عه‌سکه‌ردا تیئ‌ه‌په‌رین و ده‌سته ده‌سته ئە‌چوون بۆ لایان و شتیان بۆ ئە‌بردن، عه‌سکه‌ریش له‌ناو ره‌بیئ‌ه‌کانیاندا خۆیان مه‌لاس ئە‌کرد به‌هیچ جۆری لی‌ی نه‌هه‌اتنه‌ دهره‌وه، به‌لام هه‌ر ئە‌وه‌نده‌ی خشپه‌ی پیتیه‌ک یاخود وورته‌یه‌ک ببوا‌یه ئیت‌ر له هه‌موو لایه‌که‌وه و به‌گشت لایه‌کا ئە‌که‌تنه ده‌ست‌پێژ کردن و گوله‌ به‌تاریکیه‌وه‌نان، که جار و بار خه‌لکی به‌ر گوله‌ی ویلیان ئە‌که‌وتن، که ئە‌مه وای لیک‌کردن هه‌ول‌بدن ری‌ی با‌شتر و بیمه‌ترسیتر بدۆزنه‌وه بۆهاتو‌چۆ‌کردنه شه‌وانه‌که‌یان.

شه‌ری پیشمه‌رگه و هیز‌ی حکومت هه‌تا ئە‌هات توندتر ئە‌بوو، بۆ‌چوونی عه‌بدولکه‌ریم و ده‌ورو به‌رکه‌ی که لایان وابوو یاخیبو‌ونه‌که به‌چه‌ند رۆژیک

پینشیل ئەکەن، هیچ دەرچوو، هیزی پینشمەرگە نەک هەر لەناو نەبرا و بەس زۆر جیی گرنگیشی لێداگیرکردن و هەفتە بوو بە مانگ و مانگ بوو بە ساڵ و سالیش تەپەری و بە پیچەوانەیی بۆچوونی حکومەت و پەنئی زۆریی شارەزا بیگانەکان، بزوتنەوێکە هەتا ئەهات ڕوو لە سەرکەوتن و پەرەسەندن بوو. دوژمنانی ناوێکە و دەرەوێکە پڕیتمەکە بەکەلک وەرگرتن لە خەریکبوونی بەو شوێرشە کوردەوێکە کەوا بەسیاسەتی کەرانی و خراپی خۆی هەلگیرساندبوو، وە لە و بێدەسەلاتییە پێشان دا لەچارەکردنی داو لەو بۆلە بۆل و ناپەزاییی لەناو خەلکدا پەیدا بوو توانیان کۆدەتایەکی لێبەن و سەرەونگومی بکەن و عەبدولکەریم قاسم و دەستەو دایەرە بکوژن و لەناوبەرن و دەستەبەری تیکەلی نەتەو پەرست بێنە جیی.

هەرچەندە کاربەدەستانی پڕیتمە تازەکە لە سەرەتاوە نەرمییان پێشاندا بەرامبەر بزوتنەوێکە، و ئامادەییان دەربری بەرامبەر گفتوگۆکردن و پیکەوتن لەگەڵ سەرکردایەتی شوێرش، بۆ ماوەیەکی هەندێ لە بەغداوە چوون بۆ شاخ و لە شاخیشەوێ چوون بۆ بەغدا بەنیازی گواهی پیکەوتن بەلام دواى سێ چوار مانگی هاتو چۆو وتووێژ دەرکەوت کە ئەمانە لە کەریم خراپتر و لەویش دەرندەتر و داخ لەدلترن بەرامبەر بە گەلی کورد و شوێرشەکە و ئەو میچکە میچکەیان تەنیا بۆ ئەوێبوو کە ماوەیان دەسکەوێ تا دوژمنەکانی ناوێکە پڕیتمەکەیان پانەکەنەوێ و جییخۆیان خۆشئەکەن ئەوسا بگەڕێنەوێ سەر کوردا!

ئالەم کاتی پشودان و قسەکردنەى نینوان حکومەت و شوێرشدا شەویک نزیکى بەرەبەیان حاجی مەجید لەسە دەنگی خەبەری بوووە وەیزانی بەنگە، ئەمدیوو ئەویدیویکی کرد و لە دلێ خۆیا گوتی: دەى با لە بانگەکە بێتەوێ هیشتا زووێ بۆ نوێژ بەلام ئەو دەنگەى بە بانگی نەزانی هەر نەبریەوێ.. شتیکی سەیرە، دەنگ لە هیچ یەکی لە مزگەوتەکانی کەى نزیکیشیانەوێ نایەت؟ کە بەیانانتر دەنگزاکەرەکانیان نایەلێ کەس بنوێ حاجی بە شپەزەیی هەستا و لەناو جیگەکەیا دانیشت، هەموو هەست و هۆشی خۆی کردووە و سەیریکی سەعاتەکەى کرد هیشتا سەعات (۳) نەبوو ئەى ئەمە بانگی چ محەلییە؟ تا ئەهاتیش دەنگیەکە زیتەر لێی نزیک ئەبوووە و حاجیش زۆرتر شپەزە ئەبوو

ئەى خوايه ئەمه چيپيٽ؟ با حەپسەخەبەر بکەمەوہ؟.. ئەئ نەکەى بۆ خاترى خوا، ھەر بە جاريتک سەرت لى ئەشيويٽى. ھەستايە سەرپىن و بە بيانوى چوونە سەر ئاوهوہ پږويشتە حەوشە. سەيرىكى ئاسمانى کرد و شايبە تمانىكى ھيناو تۆزىک راوهستا، حوشەکە کش و مات و بيدهنگ بوو بە نەرمى و لەسەرخۆ خورەى ئاوى کاريز و حەوزەکە ئەھات، دنيا ساردى کردبوو ئاسمانيش سامالىكى پاک و دلگير بوو دەنگەکەش وردە وردە نزيکتر ئەبوہوہ، دەنگى لۆريپيەكى قورسيش لە دورەوہ ئەھات، باشە ئەى ئەو زیکە زیکە ناخۆشە چيپە؟.. لا حەولە وەلا قوہتە ئيلا بيلا، حاجى بەم خەيال و قسە لە دلى خۆداکردنەوہ بى ئارام و بە پەرۆشيكى زۆرەوہ چووه ھەيوانەکە، لەويش تۆزى وەستا خۆى پينەگيرا ھاتەوہ حەوشە.. دەنگەکەى والى نزيک بوہوہ کە بەباشى بۆى دەرکەوت بانگ و شتى وا نيبە، کابرايەکە کە بە کوردبيپەى تیکشکاو جار ئەدا ھەى ھاوار ئەوہ چيپە؟ جاروو بەم شەوہ! لەپيشەوہ لە قسەکانى نەگەيشت بەلام کە جارىکتر گوتيبەوہ ئەمر لە حاميبەى سلیمانى بە مانع ئەلتەجول لە ئىستەوہ بۆ ئيشعارەک ئاخىر، حاجى بە پەلە پروزى بەدەم موچرک و لەرزەوہ خۆيکرد بە ژوورەکەيا و کەوتە بانکردنى حەپسەخانى ژنى، ئەويش خۆى ھەلغىرايەوہ ئەوديوو توند ليفەکەى لەخۆيەوہ ئالاندەوہ و بەدەنگىكى نيوہ نوستوو گوتى: بۆچى سەعات چەندە؟ نويزى چى جارى؟ حاجى بە دەستىكى لەرزۆک ليفەکەى لەسەر دەموچاوى لابرد و بە زەردەخەنەيەكى تفتەوہ گوتى:

- کچى کى باسى نويزى کردوہ تو ھەستە و گوئ بگرە بزائە ئەو کابرايە بەم شەوہ جارى چى ئەدا!

حەپسەخان راپەرى و بەپەلە دەستىكى ھينا بەسەر و چاويە و گوتى:
تۆ جارى پيم بلئ چى قەوماوہ؟ و باسى چى ئەکا؟ ھەى ھاوار!!
ھەستايە سەرپىن.

ميردەکەى دەستىكى بۆ بەرزکردەوہ و گوتى: وسبەو بەچاکى گوئيگرە.. دەنگى کابرا ئەوہندە نزيک بوہوہ لەژووريشەوہ بە باشى ئەبيسترا. ژنى تايەن کە گوئى لە جارەکە بوو لە ميردەکەى خراپترى بەسەرھات، ھەر سەريپۆشەکەى لە مىلى ئالاند و بەھەلەداوان رايکرد

ئامەى خوشكى ھەلسىيىنى لە خەو كە ئەو شەو ە بەرپكەوت لەلايان
نوستبوو بە بانگە بانگ نەك ھەر ئامەى خوشكى ھەموو كچەكانىشى
لەخەو راپەراند و توفەش كە لە ژىرخان نوستبوو بە بۆلە بۆلە ھاتە
دەرى. پوناك رەنگى ھەلبىزركابوو چۆقە چۆقى دانى ئەھات! كاكە
حاجى ھەر زوو خۆى گەياندە براكەى تا بزائى چى قەوماو، بەلام
ئامە خانى ژنى ھەر بانگرددنەكەى خوشكى، قەلەمى دەست و پىيى شكا
لەسەر جىگەكەى خۆى دانىشت و ھەردوو ئەژنۆى گرتە باوھش،
نەسرین لە ھەمووان بەورەتربوو، گورج ھەستاو گوتى: ھەستن دەى
ئىستە وختى قسەكردن و گريان و شيوەن نىيە خىرا مالە بگەرپن بۆ
كاغەز و شت.. ھەپسەخان قىژانى: بەقوربانتابم، كەواتە جارئ فرىاى
ژوورەكەى ھسەين بكەون بە پەشوكاويىو ھە كىشاي بە خۆيا و گوتى:
ئىنجا چوزانم بەخوا رەنگە سەبرىش سەبرىش ھىشتا كاغەز و ماغەزى
واى لىرە مابى ھەى ھاوار كوى بگەرپن و كوى نەگەرپن؟

پوناك ھەلىدایە گوتى: دایە تۆ خۆت بە خۆرايى سەغلەت مەكە، بەخوا
من بزائم باجى سەبرىم ھىچى واى لەم مالەدا نەماو ەكەجىي مەترسى
بىتچونكە ئەو رۆژەى كە لە پىرمەسور ھاتمەو ە پۆلىس خەرىكن
مالان ئەپشكنن ئەو، لەبەر چاوى خۆم ھەموو كەغەز و زەرفەكانى
كۆكردەو ە بردنى نەزانم بۆ مالى چ ھاوپرپىيەكى!. دايكى ھەناسەيەكى
ھەلكىشاو گوتى:

- خوابكا و ابىت كچم.. بەخوا تازە تياچووین بەو پىغەمبەرە شارەكە بە
تەواوى وىران ئەكەن و كەسى تيا نايەلن.. بەدەم ئەم قسانەو ە ھەر
ئەھات و ئەچوو بەلاى نەسرینەو ە جارئ پەلەى لىئەكرد و جارئ
پوناكى بۆ ئەنارد يارمەتى بدا و ئەگەرپاىو ە لاى نەوبەھارى بووكى،
بەدەوریا ئەھات و بەقوربان و بەساقەى ئەبوو پىئىئەگوت: نەترسى و
نابىت ھىچ خۆت بشلەژىنيت چونكە خراپە بۆ سەكەت خەمى ھىچت
نەبىشكور كەرەكەمان لىرە نىن ئەلین قەت ھىچ ھىچىش لە ژن ناكەن،
ئىمە ھەقمان چىە؟ نەوبەھار ھەرچەندە بە ئاشكرا گوئى لە قسەكانى
گرتبوو بەلام ئەو ەندە دلى لاى نەبوو لە خواى ئەويست دەقەقەيە زوتر

خوی بگه یه نیتته حه مامه که چونکه له بهر بیزوکردن دلی تیکنه چوو،
ئه ترسا له وهی که برشیتته وه، خوی له پیشا وابوو ئیسته ئه م حاله شی
هاته سه ر.

- ئه مان له م حاله دا بوون که زیریکه و قیژه له مالکه کانی کولانی
ئه و دیویانه وه به زبوه وه، که گوئیان هه لخت دهنگی ئای هاوور.. باوکه
رۆ.. تخوا مه بیهن کورده که م پانزه ساله، زور مناله و هه ر له هیچا نییه
هه روه ها گوئیان له تورده بوونی عه سکه ر و جنیوی عه ره بی و شهق
وه شانندن و کوپه و شووشه و په نجه ره شکانندن بوو. نه خیر وا له
دهرگایه کی تر ئه دن... به له قه دهرگایان شکانندن و چوونه ژوره وه و
هاوار هه ستا.. ئه وه دهنگی مونیری وه ستا ساله و به عه ره بی
قه سه ئه کت، ئه لی: که سمان نییه جگه له باوکم که ئه ویش ئه و پیره میرده
نه خو شه یه که له ناو ئه و جیگه یه دا که وتوو، دیسان دهنگی شهق
وه شانندن و شت شکانندن هات.. وهی له مونیر که کچیکی ئازایه بو
به سه ریانا ئه قیژینی و جنیویان پیئنه دا و هه ر باوکه گیان باوکه
گیانیشیه تی!! واگره ی ئوتومبیل هات و غه لبه غه لبه که دوور که وته وه..
به لام له ماله کان تایه ت دهنگی هاوار و گریان و دوعاو نزا و جنیو
زیاتر ئه بی.

حه پسه خان به دلکی داخو رپاوه وه به په رنگیکی وه کو مردوه وه پووی
کرده میرد و شو براکه ی و گوتی: به و خوا به ئیسته یه ن ئیوه ش ئه به ن،
که ئه وان ئه و پیره میرده نه خو شه یان برد ئیتر هه رکه س نایه لئه وه له
مالا..

میرده که ی که وادیار بوو له و هات و هاوار و زیریکه زیریکه ی ماله
دراوسیکانیان زور نارحه ت بوو گوتی: ئینجا ئه وه شتیکی ئاشکرایه
که ئه و سه گبابه بی دینانه نه خو ش و منالیان له نییه! و ئیمه ش له و
خه لکه زیتر نین، وه خته بلیم عه بیه ئه وان بگرن و ئیمه نه گرن!! هه سته
برا با خو مان کوکه یه وه هه سات دهرمانه کانیکه ی خسته ناو
ده سه سه رکه یه وه و ئاخنییه گیرفانی به رباخه لی و له گه ل براکه ی
ئاماده دانیشته وه وه ک چاوهر وانین که بین بیان به ن.. کچه کان

به بیدنگ دهستیان کرد به گریان زور ئه ترسان له وهی که لینیان بدهن چونکه ئه یانزانی که داروباری لیدرانیان نییه، به تایبه تی حاجی مه جید هر بهرگهی زلله یه کیش ناگریت.. هه ندیکیان له دلی خویانا ئه یانگوت: نا باوه ر ناگریت که ئه وهنده بیناموس و بیویژدانین که له م پیره میزدانه بدهن، رهنگه هر بهرامبه ر به کوره لاهه کان وا درنده و دهسوه شینبن چونکه به ئاگری بن کایان ئه زانن. له پر وهستا سالی باوکی منیره ی بیر ئه که وهتوه خور خور ئاو به چاویا ئه هاته خواره وه و ئه یگوت: ئه گهر ویزدان و ناموس و دینیان ببوایه چۆن ئه بوایه به کوته کی دهستی ئه م زورداران.. ماشه لالا ریش سپی و نه خوشیان له بهرچاوه..! توفه ش هر خهریکی جگهره کیشان بوو، له و ماوه که مه دا پاکه ته که ی نیوه یی کرد، هر ئه هات به ملادا و ئه چو به ولادا و جنتیوی ئه دا به حکومت، به لام چه سه خان و نه سرین هه ردوکیان پیکه وه هه لیا نکوتایه سه ری و بیده نگیان کرد نه سرین به ئه سپایی پیتیگوت: شیت مه به ئیشته وهختی جنیودان نییه جاری وهره باتا نه هاتون چاره یه کی ئه و کۆمه له به یانامه و کاغه زوو کتیبه یاساغه بکه ین که له په نا و قوژبنی ژوره که ی حسه ین دهرم هینا وون.

چه سه خان له گه ل رومه تی خو رنیندا به ئه سپایی گوتی: ئاخ حسه ین ئاخ چه ندهم پیته گوت رۆله ئه وهنده شت له خۆت کۆمه که ره وه.. هیهچ! له م گوئییه وه ئه چو له و گوئییه وه ئه هاته وه دهری.. ئاخ ئیسته چیان لیکه ین، سا به خوایه هه موومان ئه گرن.. میرده که ی به توریه یه وه گوتی: بییره وه. ئیسته وهختی ئه م بۆله بۆل و راز و گله ییه نییه، ئه م قسه یه ی کرد و ئاوریکی دایه وه بۆلای نه وه هاری بوکی، که دی له شوینی خۆی نییه زۆری پیخۆشبوو، ئینجا به ئه سپایی به ژنه که ی گوت: ئه وه چه دایکی عه لی ئه لینی هۆشت لای خۆت نه ماوه! تۆ له که یه که وه کچه به سه زمانه که ت داگرتوه به نه سیحه ت مه وا نه ترسیت هیهچ له ژن ناکه ن که چی ئیسته ش قسه ی وا ئه که ی؟ چه سه خان له گه ل خۆشکی توفه و کچه کان وا سه ری قال بوو به مه سه له ی له ناوبردنی کاغه زه که انه وه هر ئاگاشی له قسه ی میرده که ی نه بوو. خوشکی

ئەيگوت: لە ھەمووی چاتر ئەو ھەبە کە بیانسوتینین، ئەلین ھەمام
دائەخەن.. ھەپسەخان بە شپرزەبەبە ھەبە گوتی: ئەبەرۆ. ئەب نالین ئەم
ھەمام داخستەن لەم ھەرتەنەبە دا چیبە و ئەم چەرە دوکەلە ھەب چیبە!
خۆ بۆنی کاغەزی سوتاو زۆر دیارە، تۆفە جگەرەبەبە کی داگیرساند و
خستیبە بەبەبە لیوی و گوتی:

- چی ئەلئیت بیانسوتینین؟ بەخو تەببیری باش ئەکەب؟ خۆ ھەبەب
دنیامان بەسەر ئەبڕوختین. نامەخان بە کزۆلەبەب گوتی: باشە گەورەب
گەرەک ميسوتینە با ھەبەبەب بېبەن بە قوربانی کاغەز و کتیبە شری
ھەبەب! تۆفە ھەستایە سەرپەب و گوت: تۆ ھەر لە پالەو ھەب ئەم قسانەبە
و لەبەب غیرەت بەبەبە بەر ئەم کچە گەنجە ھەبەبەب، زەندەببەب
بەرە...!! ھەبەبەبەب بۆب راپەببەب و گوتی: کوربەب باوکم بیکە لەببب
خوادا و ھەبەب ئەو ھەبەبەب قەسە زەکانت ھەبەبەب بۆ و ھەبەبەب، ئیبستە
چارەبەبەب ئەم بەلایەبەب. تۆفە خۆب گورج کردەو ھەب بەبەبە
جگەرەکەب کوزاندەو ھەب روبرو کردە ھەبەبەبەب و گوتی: تۆش و ھەب
خوشکت ھەر بۆ ئەو ھەبەبەب بکیشی بە سەنگتاو بلبببەب دلم رابەستا.
بەگورجی چو ھەب لای نەسربەب کە خەربببەب کاغەز و شتەکانی ئەخستە
ناو چەند کبەبەبەب ھەب و پبببگوت: لاقچۆ لاقچۆ ببەبەرە دەست من خۆم
ئەزانم چۆن چارەبەب ئەکەم. نەسربەب بەبب ئەو ھەب گوبب بەداتب لەسەر
ئیبببب خۆب رۆببببب و گوتی و پرسب:

- باشە بزەبم چی ئەکەبب؟

- جا تۆ ببەبەرە دەستم ئیبستە ئەزانببب چی لبببەبەب، بەدەم قەسەو دەستب
دایە کبەبەبەبەب و گوتی: ئیبستە ئەمەببەب لەسەر ئەو توبە گەورەبەب
قەبم ئەکەم. خەرببب بوو بببببەب ھەبەبەب بچبببەب سەر دار توبەکە بەلام
نەسربەب راب و ھەبەبەب و پبببگوت: باشە ئەب ئەگەر چو ھەبەبەب، بانب
سەرببەب ھەبەببب، خۆ مەگەر کوببببب کە نەببببب. تۆفە گوتی: بەو خوا
رەست ئەکەب بەم پبببەب سەر تەنور، خەلوزانەکەب لە ھەبەبەب بچببەب
چاترە.. نەسربەب گوتی: ئاوس ئاوس بەخوا دبسان ئەو دەنگە دەنگە

هاتهوه، تازه به هیچ شتیک را نهگین و هیچ شتیکمان پیناکری، وا گهیشته سهرمان.. توفه گوتی:

- چار نییه هر سهرتهنورهکه لیره باشتره، پهلاماری تورهکهی کتیپهکانیدا و نهسرینیش کیسه کاغهزهکانی هه لگرت و دووی کهوت، له دلی خویا ئه یگوت راست ئه کا له ناو مه نجهل و قاپه کانا بینشارینه وه باشتره، به په له چوو سه ماوه ریکی زلی کونیان هه بوو مه گهر بو جه ژن و زه ماوه نند به کاریان بهینایه، سهره کهی هه لبری و تا توانی کاغهزهکانی ئاخنییه ناوی و سهره کهی نایه وه وهک و خوی، شتهکانی که شی خسته ناو مه نجهلی ساوهر کولانه که یانه وه و سهر قاپه کهی خسته وه سهری و بردییه وه ژووری زه خیره و له ویش پر توره که یه یک نوکیان هه بوو هه مووی کرده ناو قازانه که وه باش کاغهزهکانی پینشارده وه و سهرینایه وه و هه ستا چوو له لای پوری و دایکی. له پاش ماوه یه که توفه ش به ده ست و دهموچاوی خه لوزاوییه وه هاته لایان. به لام چه پسه خان نه یهیشته دانیشیت ناردی بو چه مام گوتی: هر ئیسته بین و بهم حاله بتیین ئه زانن که له خه لوزان و شوینی واشتت شار دوته وه! دهنکه دهنکه که نزیکتر بوه وه و هه موو داماو و وره به درراو گوئیان هه لختبوو بو دهنگی دهرگا به لام نهک هه ر نه دهنگی دهرگا بوو نه که سیش دهرکهوت به ره به ره دهنگی خه لکه که و گوره گوری ئوتومبیله کانیشیان تا ئه هات که متر ئه بوه وه تا له گوی را.. به چه په ساوی ته ماشای یه کتریان ئه کرد بی ئه وهی یه کیکیان بویری له وی که یان بپرسی ئه وه بوچی کهس نه هاته سهریان؟ به لام که بیده نگییه که دریزه ی کیشا ورته ورتیان پیکهوت و ئه یانپرسی له یه که تو بلنیت ئیتر ئه وان نه یه نه وه سهریان!؟.

دنیا خه ریکبوو روناک ئه بوه وه، رۆژ به ره به ره له کهل ده ئه کهوت به لام نه کهس له دهرگای داو نه که سیش هاته سهریان. تۆزی بوژانه وه. ئه گهرچی نوژی به یانی به سه رچوو به لام ئه هلی نوژی ماله که هه ستان و چوون به لای نوژه کانیه وه، خو ئامه خان هه ر له سه ر بهرماله کهی مایه وه، بو نان خواردنیش نه هات. هه ر به وه دا ئه گهیشته

دەست بەرزکاتەوه بۆ ئاسمان یەخەى داچەکینى و دوعا لە حکومەت و دەستە و دایەرەکەى بکات! و لەخوا بپارێتەوه کە کوێریان بکات، لە عاستى ئەو خەلکە و لەناویان بات و ئەم کوردە بیکەسە سەرخات. بو بە چیشتەنگاو کۆلان و جادە و رینگا و بان هەموو کش و مات بوو، تەنانت دەر و دراوسیش دەنگیان نەبوو، هەموو خزابونەوه ژوور و ژێرخانەکانیانەوه جار بە جار دەنگى لۆرى یان جیى عەسکەرى ئەهات کەبەسەر جادەکانا تێئەپەرىن.

نەسرینی فەقیریش کەوتبوو مشورى نان و چیشت. حەپسەخان گوتى: ئۆف هەمووى لەلایەک و داخى ورگیش لە لایەک! دنیا کاولبیت خەلک ئەبیت مشورى نان خواردن بخوات! رووى کردە نەسرین و گوتى: دایکت نەمرى رۆلە هەموومان بوین بە جل و کەوتینە ملی تۆ، بەخوا من هەر هەناوم تیا نەماوه ناتوانم دەست بۆ هیچ شتیک بەرم، چى بکەین ئینسان بەبى نانیس ناژى، نەسرین گوتى:

گوئى مەدەرى پورى گیان خۆت سەغلەت مەکە وا روناک گیانیش بەردەستیم ئەکا، چىبە خۆ کۆل و بارم نەکیشاوه بۆتان!؟

بۆ نیهەرۆ دەنگى بانگ لە هەندى مزگەوت بەرز بوەوه، بەلام لەچاو رۆژانا زۆر کەم بوو تاكو تەرا دەنگیان ئەهات، ئەویش زۆر بە کزى و مەلولى و بى دەنگزەلکەرەکان و دوا بانگ بە نيو سەعاتى ديسانەوه گوێيان لەدەنگى تەقەبوو لەنزیکیانەوه ئەهات لەگەل دەنگى ئوتومبیل و غەلبە غەلب. ديسانەوه شلەژانەوه بەلام ئەمجارە ئەوهەندە نەترسان، وەک شتیک هەندى راھاتن.

حەپسەخان رايکردە بەردەرگا و گوتى: بەخوا ئەچم لە درزى دەرگاگەوه سەیرئەکەم بزەنم چىبە، خۆ شەقمان برد. دەرگەکەیان دوو دەروازەى کۆنى داربوو، درزى گەورەى وای تىابوو کە ئینسان ئەیتوانى بەباشى کولانەکە ببینیت، کە چاوى نا بە درزەکەوه گورج بە دەست کەوتە ئیشارەتکردن بۆ جەماعەت کە بىن سەیرکەن، ئەوانیش بە هەلەداوان چوون بۆ لای کە لە درزى دەرگەکەوه تەماشایان کرد هەر واقیان ورمایان هەروا عەسکەرن لە ئوتومبیلەکانیان دینە

خواری و هه‌ئه‌کووته سهر ئه‌و سى چوار دوکانه‌ی ئه‌وبه‌رى شه‌قامه‌که‌ی به‌رده‌میان که‌وا میوه و سه‌وزه و شه‌کر و چا و خواردمه‌نى و شتى وایان ئه‌فرۆشت، به‌له‌قه و شه‌ق ده‌رپه‌کانیان ئه‌شکینن و ئه‌وى ئه‌یانه‌وى ئه‌یبه‌ن و ئه‌یخه‌نه ئوتومبیله‌کانیانه‌وه ئه‌وى ناشیانه‌وه به‌و ناوه‌دا په‌رش و بالوى ئه‌که‌نه‌وه و به‌ پۆستاله‌کانیان ئه‌یشیلن و له‌ که‌لکى ئه‌خه‌ن و لیئه‌ده‌ن ئه‌رۆن، ئه‌گه‌رچى شوینیکه‌یان له‌ درزى ده‌رگه‌که‌وه لی‌دیار نه‌بوو تا بزانه‌ن بۆ کووى ئه‌چن به‌لام ئاشکرایه که ئه‌چن دوکانى تر ئه‌شکینن و تالانى ئه‌که‌ن!! ئه‌مانیش به‌ خه‌مبارى و شپه‌زهبى گه‌رانه‌وه هه‌وشه و ژوورى ماله‌که‌یان.

پاش دوو سى سه‌عاتى هه‌پسه‌خان که له‌ هه‌وشه‌بوو به‌هه‌له‌داوان هاته‌وه هه‌یوانه‌که و گوتى: ده‌نگى کابراکه‌ی شه‌وییه‌ راپه‌رى و چووه هه‌وشه‌وه ده‌نگه‌که‌ش ورده ورده گه‌یشته نزیکیانه‌وه و گوئیان لی‌بوو کابرایه‌ک سواری ئوتومبیلێک بووه به‌ شارا ئه‌گه‌رپا و جار ئه‌دا ئه‌لى: ئه‌مر له‌ حامییه‌ی سلیمانى به‌لابردنى (مه‌نعل ته‌جه‌ول) له‌سه‌عات سیوه تاكو سه‌عات چوار هه‌رکه‌سێک بینرا له‌سه‌ر جاده و شه‌قام و به‌رده‌گا حالا په‌مى ئه‌کرى، خه‌لک که گوئیان له‌م جارپه‌ بوو و روژان، ده‌ر و دراوسى ده‌نگه‌ ده‌نگیان تیکه‌وت هه‌ندى به‌نه‌ چوونه ده‌ره‌وه که زۆر بیزار و بی‌تاقه‌ت بووبوو ئه‌یانویست بایه‌کى بالى خۆیان به‌ده‌ن، هه‌ندیکتر ئه‌یانویست بزانه‌ن ده‌نگ و باس چپیه، هه‌ندیکیش له‌تاو کوپ و برا و میزد و که‌س و کاریان که شه‌وى گیرابوون برابوون هه‌ر خوا خویان بوو ده‌رفه‌تیکیان ده‌سکه‌وى و هه‌والیکیان بزانه‌ن بۆیه خه‌لک گووى نه‌ئه‌دایه ئه‌وه که‌لابردنى (مه‌نعل ته‌جه‌وله‌که هه‌ر بۆ یه‌ک سه‌عاته‌)!

ده‌نگى هه‌لاوى دراوسیتیان هات که ئه‌یگوت: ئۆه خوايه لیت به‌زیاد بى، نازانه‌م چۆن چاویان کوپ‌ربوو نه‌هاتنه‌ کۆلانه‌که‌مان، دایکیشى که‌وادیاربوو له‌ هه‌یوانه‌که‌یانه‌وه قسى ئه‌کرد. ئه‌یگوت: هه‌ی قورپان به‌سه‌ر به‌خوا ئه‌وه‌نده‌م دوعا خویند و هاوارم کرده شاهى نه‌قشبه‌ند و غه‌وسى گه‌یلانى شوکور موقرایه‌یان داها‌ت و کۆلانه‌که‌ی ئیمه‌یان

نەدى.. عوسمانى زاواشى دەنگى لىبەرزكردەوہ گوتى: بەخوا ھەر ئەوہىيە كەوايان زانىوہ كۆلانى مزگەوت و بەس، دوعا بۆ دو دەروازە زلەكەى مەلى حاجى مەجىد بكن.

ئەمانىش كەوتنە خۆيان، لەسەر ئاگر چاوەرۋانى سەعات سىيان ئەكرد، كە بړۆن بزائن سەبرى چۆنە و سەرى خانووەكانى عەلى و ئامەخان بەدەن و ھەوالىكى خزم و كەس و كار و دۆست و ناسياوہكانيان بزائن. ئامە خان ھەرزوو ھاوارى پىكەوتبوو ئەيگوت ئىستە مالاكانيان ھەر كاول كرددوہ، خوا ئەزانى ئەو كورپانە، بىقەزابن چيان تيا بەجىھىشتووہ، سەرەراى دەردانىش مالى كەسى لىنيىوہ دەرگەى داخراوہ، ئىتر ھەر خوا خۆى ئەزانى چىيان كردووہ!

نەوبەھارىش ئەيگوت: خۆ مالى ئىمە ھەر باسى مەكە بەخوا ئاگرىان تىبەرنەدابى باشە.. تۆفەش جامانەكەى بەست و دەستىكى بەشان و بەرۆكيا ھىنا و چەند جارى مىلى خواركردوہ بۆ سەعاتە گەورەكەى كە بە دىوارى ھەيوانەكەوہ ھەلواسترابوو، دو سى جارىكيش كۆكە گرتى و ديسانەوہ جامانەكەى كردوہ و جارىكىتر ديسانەوہ بەستىيەوہ، نەسرىنىش كە لە ھەموويان ورى بەرزتر بوو ويستى نەختى بە قسەى خۆش شىپرزەييەكەيان خاوكاتەوہ روى كرده تۆفەو گوتى: ھەى لە كاكە تۆفە ھەر خەرىكى خۆ رىكخستە ئەلى ئەچىت بۆ خۆنۋاندن! ئەمە چوارجار جامانەكەى كردوہ و بەستىوہ، لای واىە ھەر ئىستا چووہ بەر دەرگا رەسمى ئەگرن!

تۆفە قسەكەى بەدل نەبوو روى كرده گويگرەكان و گوتى: ئەرى ئەوہ دەمراستى مالاكە چى ئەفەرموى؟ حاجى مەجىد ەك ئەوہى كە بىرى كەوتبىتەوہ كە رەنگە باش نەبى تۆفە بچىتەوہ دەرەوہ كە نەوہكا بىگرن، لە دلى خۆيا گوتى: شەوى بەختى ھەبوو كە نەھاتن، ئەگىنا بەر لە ھەمووان ئەويان ئەبرد. بەتايبەتى كە دەمى خۆشى پىناگىرىت لەبەر ئەوہ گوتى: ئەرى جەماعەت من بە باشى نازانم كە تۆفە بچىتە دەرەوہ، ئىوہ ئەلین چى؟ وەلا كاكە منىش ئەلىم با جارى نەچىت، ھىچ دوور نىيە نەگىرى!! تۆفە كە ئەوہندە تاقەتى چوو بوو ھەر وەختەبوو

شەق بەرئ بۆ چونەدەرەوہ کہ بزانی شارەکہ چی بەسەرہاتووہ،
 وەک یەکیک سالیک لە کونی ژوورەوہ حەپسکراہی قیرانی
 - نەبەخو، نەو ہەرچیہک ببی ہەر ئەچم، ئەم قسانە چین؟؟ کئی ئەلی
 دیسانەوہ نابیتەوہ بە تەقە؟ ئامەخان بەدەم سەر و سەرپۆش
 ریکخستنەوہ گوتی: بەخو قسەئەوانە، تۆ مەیە، تاقەتی بەزمی
 تۆمان نییە! تا ئامەخان ئەم قسەیەئە کرد تۆفە خوئی گەیانە بەردەرگا
 و لەوئ لەگەل حەلاوی دراوسێیان و میدرەدەکی قسەیان ئەکرد، کہ
 ئەوانیش وەک و ہەموو خەلک چونکہ سەعات سێ چوار دەقیقەئەکی
 مابوو بۆ (۳) لەبەردەرکی مالەکانیان بیئارام چاوەرپی چوونە
 دەرەویان ئەکرد.

کەسەعات بوو بە سێ حەپسەخان و خوشکی کەوتنە پئی ہەر لە حەوشەوہ
 گوئیان لە دەنگە دەنگی تۆفەبوو، حەپسەخان گوتی: چاوت لەم حەوالە بە
 خواہیہ چۆن دەنگی لیبەرزکردۆتەوہ ئەلی خوتبە ئەدا، ہەر ئەلیی لەبیری
 چۆتەوہ کەوا چ رۆژیک لەشارەکہدا قەوماوہ! خوشکی جواہینەدایەوہ چونکہ
 خەریکی ئەیەتلکورسی خویندن و فوکردن بوو گەیشتنە سەرچادە و ئیتر ہەر
 عەبابەسەر بوو لەم کۆلان و لەو کۆلان دەرئەپەری و ہەموو لەسەرچادەئەکی
 کہ ئەچوو بۆ بەردەرکی سەرا و فولکەئەکی ئەو ناوہ وەک لافاویکی رەشی
 لێہات لە ژنی عابا بەسەر و وەک شەپۆل چین چین بەرزئەبوونەوہ و
 ہەلئەگەرئەوہ بەلای مزگەوتی گەورەدا بەرہ و ژوور ئەرۆشتن بەرہو حامیہ.
 بەخیرای و بەپەلە و بەدەم رۆیشتنەوہ ئەگەر توشی خزم یا ناسیاوی ببونایە
 بەپەرۆشەوہ بەچاوی فرمیسکاوییەوہ ہەوالی یەکتریان ئەپرسی:
 حەپسەخان و خوشکی کەوتنە ئەم لافاوەوہ، بەلام پاش کەمیک جیابونەوہ،
 لایاندا بۆ مالی سەبری. تۆفە ہەرزوو لە دەرگەیدا و سەبریش بەہەلداوان ہات
 و کردییەوہ باوہشی کرد بەدایک و پوریا بە گریانەوہ گوتی: توخوا باوکم و
 مامم.. باوہشیکرد بە تۆفەدا و گوتی: وەئ تۆفە گیان پۆحچوبو ئەمگوت ہەر
 کورژاوی! زۆر لە مەراقاتنا بووم ہەر وەختەبوو شیتبم نەشم ئەزانی چییکەم و
 چۆن ہەوالیکتان بزنام.

دایکی به پەرۆشیکى زۆر و چاوى پرفرمیسکه وه پرسى:

- ئه‌رى ئیوه‌چۆن بوون؟ هاتنه‌سه‌رتان؟ ئیمه‌ش زۆر دلّمان له‌لاتانبوو..
لیره‌دا گه‌یشتنه‌ به‌ره‌و زۆرو خه‌سوى سه‌برى هات به‌ پیریانه‌وه،
ده‌ستیان کرده‌ ملی یه‌ک و که‌وتنه‌ گریان، سه‌برى چاوى سېرى و به‌
هه‌نسکه‌وه‌ گوتى: کافران هه‌رزوو مامیان پېش خۆيانداو بردیان، ره‌بى
ئاگریان تېبه‌ربیت.. دایکی کیشای به‌خویا و گوتى: ئوه‌ مالیان کاولییت.
خه‌سوى سه‌بریش به‌ قورگی پر گریانه‌وه‌ گوتى: خۆ وه‌ستا هه‌سه‌نى
ئوه‌دیومانیان هه‌ر کوشت، ئه‌وه‌نده‌ ده‌مى سوتا گوتى: به‌خوا ئیمه
له‌هیچانین، و‌ابزانم به‌ نیوه‌مردووى فرییان دایه‌ لۆرییه‌که‌وه‌! سه‌برى
گوتى: ئۆف من هیچ شیتى نه‌کردم کوره‌ بچکوله‌که‌یان نه‌بى که
ئه‌گریاو ئه‌یگوت: وای باوکم خوین له‌ ده‌مى دیت! خه‌سوى سه‌برى که
خه‌ریکبوو هه‌ندى شتى ئه‌خسته‌ زه‌میله‌یه‌که‌وه‌، فه‌رشیکى بچوکى
هینده‌ی به‌مالیکیش لولدابوو و لای خۆیه‌وه‌ داینابوو، پوی کرده
هه‌پسه‌خان و خوشکى و گوتى: هه‌ر گویمان له‌ مالى وه‌ستا هه‌سه‌ن
و هاوار هاواری دراوسیکانبوو هه‌ر زېره‌مان کرد، وتم ئیسته‌ش دین
ئهم پیره‌میره‌ هه‌ر ئه‌کوژن، که‌چى که‌ هاتن گوتیان ئه‌وه‌ کوره‌کانتان
له‌ کوین؟ وتمان منالمان نییه‌، ئه‌وانیش به‌ باوکى هه‌مه‌یان گوت که
هه‌ستى خۆى کوکاته‌وه‌ و ئیتر هه‌روا، بى ئه‌وه‌ی هیچ شوینى بشکینن
چاویکیان به‌ ژوره‌کانا گیرا و باوکى هه‌مه‌یان پېش خۆیان داو لینیان دا
پۆین، سه‌برى که‌ زانى عه‌سکه‌ر نه‌چۆته‌ مالى باوکى نه‌ختى هاته‌وه‌
سه‌رخۆى به‌لام زۆر به‌زه‌یشى به‌ خه‌زوریا ئه‌هات، بۆیه‌ به‌داخه‌وه‌
گوتى: وه‌ی پۆحم ده‌رچى بۆت (مامه‌) گیان!

تۆفه‌ هه‌لیدایه‌ گوتى: دریزه‌ی پیمه‌ده‌ن هه‌ستن نیازی کویتان هه‌یه‌ با بچین
بیرتان نه‌چى که‌ ماوه‌که‌ هه‌ر سه‌عاتیکه‌، سه‌رى پاز مه‌کوئن، ده‌ی زوکه‌ن
هه‌ستن با برۆین، سه‌برى سه‌یریکی سه‌عاته‌که‌ی کرد و گوتى: ده‌ی ئامۆژن
په‌له‌ بکه‌.

تۆفه‌ زه‌میله‌که‌ی بۆ هه‌لگرتن و هه‌موو که‌وتنه‌ رى، گوايه‌ بچن ئه‌و شتانه‌ به‌رن
بۆ خه‌زورى سه‌برى تۆفه‌ سه‌ریبادا و له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ گوتى: گیان فه‌رش و که‌ره

و مەرەبای بۇ ئەبەن، قوربەسەرە خوا ئەزانى ئىستە لە کوئىيە و چى بەسەر هاتووه، لە پاشا بەم وەختە کەم و تەنگ و چەلمەيە، لەناو ئەم ھەموو عەشامەدا چۆن ئەدۆزىتەوہ؟ بلىم چى خو لەبەر حەپسەخان پياو ناوئىرئ دەم بکاتەوہ، ئەگىنا ھەر زو پىم ئەگوتن کە دوى کلورى با بردو کەوتون، لەپاشا گوتى: دەى بەستەزمانە چىبکەن سەريان لىشىواوہ، خوا سەر لەو زۆردارى بىشەرەفانە بشىوئىنى کەوامان لىئەکەن.

بەپەلە رۆيشتن و کەتنە ناو شەپۆلى عەبا بەسەرەوہ کە تاکو تەرا پياوئيشيان تىادياربوو، ھەموو بىوہستان پشودان، خواش ئەزانى لە گەرەکی چەند دورەوہ هاتيوون، رايانئەکرد بەرە و حامىيە، عەسکەريش بلاوبوبونەوہ بەناو شرەکەدا، ھەرسەر کۆلانئىک دەبابە يان لۆرييەکی پر عەسکەرى لى راوہستابوو، ھەرودھا لەسەر جادە گەرەکانئىش بىجگە لە فرکو ھورى جىب و لادروڤەر، ھەموشيان سەريانقال بوو بە پەيوەندى لەگەل يەک کردم بەبى تەلەکانيان قسەيان ئەکرد. تۆفە سەيرى کردن و شووئىن حەپسەخان و ئەوان کەوتبوون، لە دلى خويا بەتەوسەوہ ئەيگوت: بەخوا باش سەرى مالى کاکە عەلىمدا؟ ھىچ نەبى لە رىگاوہ چاوئىکمان بە مالى ئامەخانداندا خشان کەلەوہ ئەچوو کەس بەلایا نەچوبى.. کى ئەزانى؟ خو ئەگەر چوشبن کە ملان شان دەرگاگە ھەر دائەخەنەوہ! ئىتر تۆفە لەمە زىتر خوئى پىنەگىرا و گوتى: تۆ سەرى ئەم سەگبابانە ئەکەى خو ئەلىت بەرامبەر ھىزى پروس راوہستاوان (ھا ئىستە، ھا دەقىقەيەتر بە تۆپ و تەيارە پەلاماريان ئەدەن)! دەک زەندەقتان چىت.. وەرە بەرامبەر ئەو خەلکە بىچەک و ئەو چەن منال و پىرەمىردانە وابکەن؟ تف لەعنەت لە باوکی چاکتان، ئەگەرچى حاجى مەجى وتەنى بەر کەسيان ناکەوئى. حەپسەخان سىخورمەيەکی لىدا و گوتى: ئەيەرۆ لەرئى خودا دەمت داخە، مال کاول ئىسە وەختى ئەم قسانەيە؟ ئامەخان لەژىر عەباکەيەوہ کىشاي بەخويا و گوتى: نەمگوت با ئەم ھەلەوەرە نەيەت لەگەلمان، بەوخوايە بەرەمىکردنمان ئەدا! سەبرىش لەلایەکی ترەوہ بۆچوو، تۆفە چارى نەما بىدەنگ بوو.

گەيشتە کۆمەلە خەلکىکی گەرە کەوا دەورى جىبىکی عەسکەرييان دابوو، عەسکەرىکىش قسەى لەگەل دو سى ژن ئەکرد. ئەمانىش وىستيان بزائن چىە خويان کرد بەناو کۆمەلەکەدا و تۆفە لەپىشيانەوہ، کە روانيان ژنىک بە نيوہ

بوراوھیی بەسەرشانى دوژنى كەوھىە و ژنىكىش بە عەرەبى لەگەل يەكئىك لە
عەسكەرەكانا قسەئەكا پىئى ئەلئى: خىرت ئەگا ھەر تەنيا پىمان بلى گىراوھكان
براون بۆ كوئى و ھىچى ترمان ناوئىت وا ئەم ژنە خەرىكە ئەمرئىت لەعەزەت
كورەكەى چونكە زۆر منالەو ئەم خۆشى نەخۆشە، خىرت ئەگا تۆش دايك و
خوشكت ھەيە و ئىستە ئەوانىش دلىان لای تۆيە و پەرىشانن بۆت! عەسكەرەكە
تۆزئى مات بوو بەلام دياربوو كە لەبەر ئەوانى لەگەلئى كە لە جىبەكەدا بوون
نەيئەوئىرا بەنەرمىش جوابى ژنەكە باتەو، ئەگەرچى دياربوو كە پلەى لەوان
بەرزترە بوو، بۆيە ھەر ئەوھندەى پىكرا كە بە توندى بلى: ھەموويان براون بۆ
حامىيە ئىتر ئىمە ئاگامان لەھىچ نىيە، برۆن بۆ ئەوئى.

نەختى دەنگى ھىواشكردەو، رەنگە فرىاش نەكەون. ئەمانىش گەرانەو ھاو
خەلكەكەى كەوا مليان نابوو بەرەو حامىيە ئەكشان، ئەوھندەى نەخاياند
سەيرىيانكرد وا شەپۆلئىژن گەرايەو بەرەو دواو و بووبە غەلبە غەلب و
پىكھاتئىك نەبىتەو، ئەمان لەوانىان ئەپرسى كە بۆچى ئەگەرپىنەو و ئەوان
لەمانىان ئەپرسى بۆ كوئى ئەچن ئاخىرى ژنىكى سەلار چووھ سەر شوئىئىكى
نەختى بلىد و دەستى بەرز كردهو بۆ خەلكەكە كە بىدەنگ بن و گوتى:
خوشكەكانم ئەگەر بەقسەم ئەكەن ھەموو ئەگەرپىنەو مالى خۆتان، چونكە
ماوھبەكى زۆر كەممان ماوھ بەشى ھىچ ناكات و ئەوانىش لەمسەر پىمان ئەلئى
لە حامىيەن و لەسەر پىمان ئەلئى وان لە سجن ئەگەر وابروا كاتەكە بەسەرئەچى
و لەگەرانەو ئەماندەنە بەر دەسپىژ لەوانەيە نيوھمان بكوژرىين، دور نىيە ئەم
بەنگ و باوھ فىلئىت بۆ ئەوھى لە دەرەوھ بمانھىلنەو، بۆيە لە ھەمووى باشتر
ئەوھىە كە ھەركەس بگەرئىتەو مالى خۆى و خۆشەويستە گىراوھكانمان
بسپىژن بە خوا، لەپاشا وا نيوھشيان لەناوبردن، نەخىر خوا نەكردە ھەمووشيان
كوشتن، پىرەمىزد وتەنى: كورد نابرىتەو خەيالى خاوە.. زوكەن دەى وەختەكە
بەبەرييەو نەماو.. كئى پىئى ئەكرى بەكۆلانا تىپەرىت، كۆلانەكان چۆلن، ژنەكە
ئەمەى گوت و ھاوھ خوارەو و خۆيكرد بەناو شەپۆلى عەبا بەسەرەكانا و ون
بوو. ھەموو خەلكەكەش سەرەو خوار ببونەوھو بلاوھيان لىكردو بەپەلە خۆيان
لەچاو و نكرد.

ئەو شەو رۆژە خەلکی شار غەمبار و پەرىشان و داماو بوون، چەندان ژن بەبى مامان منالايان بوبو، چەند نەخۆشى خەتەر بى دكتور و دەرمان مابوونەو، سەدان مال نانيان ليپرابوو، زور لەو مالانەى رۆژانە شت ئەکرن، ئەگەر دەر و دراوسى نەبونايە بە برسىتى ئەمانەو..

چەند رۆژيک وەزە هەروا بە ئالۆزى مايەو مەنەل تەجەول لە سەعات چوارەو دەستى پيئەکرد تا سبەينى سەعات (۳) لە پاشا و رده و رده کەمکرايەو و بو بە لە شەشى ئيوارەو تا شەشى بەيانى، دواى ماوہيەک گيراوہکانيشيان بەرەللاکرد، بەلام هەر يەکەمشەو زور کوردى چاک و پاک و دلسۆز و بيتاوانيان شەهيد و زيندەبەچال کردبو. جا وەنەبى هەر سلیماني بەم مەرہيە برابى، تیکرا لە هەموو شارەکانى کوردستانا کردەوہى وا درندانەيان کردبوو بەتاييەتى لە کۆيە چەند مالىشيان سوتاندبوو و هەندى کەسى بيتاوانيشيان بەدارى ئەلەکتريکەو هەلواسيبوو.

ئەم سياستە درندانەيەى حکومەت لەباتى ئەوہى وەک و ئەو چاوہرپى ئەکرد هەرس بەهينيتبە و رہى خەلکەکە، کەچى بووبە راپەرینەر و کۆکەرەويان، هەموو يەک دل يەک دەست وەکو برا لەپشت يەک بوون و بەبى دريغى يارمەتى پيشمەرگەيان ئەداکەوا لەرزيان خستبووہ دلى حکومەت و لەشکرەکەيەو، شەو نەبوو لەلایەکەوہ جەزەرەبەى پيئەگەيەنن، ئيتر حکومەت نەيئەویرا بەسەرەستى هاتوچۆ بە عەسکەرەکانى بکات، ئەبوو بە کاروان و بە دەيان تانک و توپ و لۆرى پر هيزى چەکدارەوہ هاتوچۆى بەينى بەغداو دەرەنديخان و سلیماني دەرەندى بازيان و کەرکوک بکەن و عەسکەر بگويژنەو، ياخود نازوقە و کەل و پەل و تفاقى پيوستيان بۆ بەرن.

پيشمەرگەى قارەمان کەوتنە پەلاماردانى هەندى قەزا و ناحيەو مەخفەرى حکومەت و زوربەيان داگيرکرد و عەسکەر و پوليسەکانيان بەدیل گرتن، بەلام بە پيچەوانەى ئەوان کرد رەوشتيان زور پياوانەبوو لەگەل دیلەکان و قسەيان بۆ ئەکردن و تيان ئەگەياندن کەوا کورد پياوکۆژ و ريگر نين، زور ئاشتيخواز و مروقدۆستن و زور حەز بە برايەتى عەرەب ئەکەن بەلام حکومەتەکانيان دان بەوہدا نانيان کە کوردیش ميلەتيکەو ئەويش وەک و ميلەتانيتر هەقى خۆى ئەويت بەلام حکومەتەکان ئەوہندە خراپن نەک هەر مافى خۆى نادەنى ئەيانەوي

بیاتتویننه‌وه و له‌ناویشیان ببه‌ن ئه‌وانیش ئه‌مه قبول ناکه‌ن و بو ده‌ستخستنه‌وه‌ی سه‌ربه‌ستی و ئازادی خو‌یان و پاراستنی خاک و مافی خو‌یان خه‌بات ئه‌که‌ن. به‌م قسه ئاقلانه و راستانه‌و به‌کرده‌وه‌ی جوانیان زوربه‌ی عه‌سکه‌ر و پولیسه دیله‌کانیان و الیکرد که له‌کانگای دله‌وه رقیان له‌حکومه‌ت هه‌ستیت و جنیو به‌سه‌رکرده‌کانی بده‌ن. زور په‌شیمانان ده‌رئه‌بری و هه‌ندی له‌کرده‌کانیان هه‌ر راست ئه‌بوون به‌پیشمه‌رگه و له‌ژیر شیعاری کوردستان یان نه‌ماندا ئازایانه خه‌باتیان ئه‌کرد، ئه‌وانیکه‌یان که به‌ناوی دیله‌وه مابونه‌وه هه‌رچه‌ند پیشمه‌رگه زور دۆستانه له‌گه‌لیان ئه‌جولانه‌وه و خوراکیان وه‌ک هی پیشمه‌رگه‌کان خو‌یان بوو. به‌لام چونکه به‌سه‌ختی شاخ و داخ رانه‌هاتبوون بیری مال و منال و که‌س و کاریان ئه‌کرد تیکرا ناره‌حه‌تبوون به‌لام ئه‌م ناره‌حه‌تییه بوو به‌هوی زیاتر رق ئه‌ستوری بوونیان به‌رامبه‌ر به‌حکومه‌ت که‌وا به‌ناهه‌ق شه‌ر به‌حکومه‌ت ئه‌فرۆشیت و ئه‌مانیشی توشی ئه‌مداوه کرد، و که‌ بیریان له‌وه ئه‌کرده‌وه که زابته‌کانیان چۆن دیلی پیشمه‌رگه‌یان ئه‌دایه به‌ر گولله جوامی‌ری پیشمه‌رگه‌یان زیاتر بو‌ده‌ره‌که‌وت و شوکری خویان ئه‌کرد که له‌مه‌ترسی شه‌ر رزگاری کردنو خستنییه به‌ر ده‌ستی ئه‌م خلکه چاکه.

په رهسه ندى شهړ و درنده يې هيزى حكومهت و كاربه دهستانى و كه وتنه گرتن و نازاردان و سزاردان ته نانهت كوشتنى كه س و كارى ئه وان هس كه پيشمه رگه بوون واى له و خه لكه كرد كه له خويان ئه ترسان به په له مال كو كه نه وه و بیده نه خزم و دوستو ناسياويان كه بويان هه لگرن و خو شيان به خاو و خيزانيان هه بچن بو شاخ بو لاي كور يا ميړد و كه سيان كه له ويويون.

مالي حه پسه خان و خوشكيكي كه له وكه سانه بوون، به تاييه تي رهوشتي درندان هى حكه مه تيش له وه دا نه مابوو كه ده گوترا هيچ له ژن ناكه ن. ئه وان هس ترسيكى زوريان لين هس، به لام هه رچى وهك و حه پسه خان بوو بوى نه ئه كرا وهك خوئى ئه ويوست په له له رو هس ته كه يان بكات چونكه نه وه به هارى بوكى سكى هه بوو، جا له بهر ئه وهى مالي باوكى له به غدا بوون وايان به باش زانى كه له پيشا ئه و بنيرنه مالي باوكى تا مناله كه شى له وى بى به ده رديسه رى، كه له وه بوونه وه ئه وسا خه مى رو ينى خو يان بخون.

حه پسه خان بو كه ي ئاماده كرد و هه رچى پويوست بوو بوى كرد و له گه ل ماليكى دوستو ئوتومبيليكى ناسياو، به چاوى پر فرميسكه وه به رييان كرد بو به غدا. نه وه به هار تا له شار ده رچو كولى گريان نه نيشته وه، له پاشا به ره به ره بيري كردنه وه له وه مه ترسيان هى كه دوور نييه بينه رپى گريانى له بيري برده وه و ترسيكى زورى لين هس، به لام هه رچه ند سه رى ماله ناسياو كه لايه وه ئه كرد كه چون بيناك كه وتونه ته قسه و باس كردن وهك ئه وهى بچن بو سه يران ته ريقى دا يگرت، جگه له مه كاك سمكوى ئوتومبيلچيش كه يه كى بوو له هاوړى نزيكه كانى هلى ميړدى و ئه م له ته نيشتيه وه سوار بوو ئه و به ئاسپاى دلى دايه وه و قسه ي خو شى خوئى و هلى بو گيزايه وه و هه موو شتيكى بيرچوه وه و ئه و هس كرايه وه له گه لى و خوئى تيكه لى قسه و باسى له هاوړيكانيشى به ئه نديزه يك كه هه ر گه يشته نوخته ي سه يته ركان، قسه ي پينه برين. له و نوختانه شا نه وه به هار پرسيار كردنى عه سكه ره كانى كرد بوو به گالته چونكه هه رجاره ي ناويكى تازه ي ئه نا له خوئى و مال و ميړديكه ي بو خوئى پيكه وه ئه نا، وهكو ئه وهى كه جاريك ئه بوت كه ناوى زه كيه يه مالي موهن دس فلانه، له نوخته يه كى تر ئه يگوت كه ناوى عايشه يه و مالي ماموستا سانه وى فيساره،

وهله بهر ئه وهى كه نهوبه هار له بهغدا گه وره بوبو، ئه وهنده عه ره بيبه كهى باش بوو له زورى سه يته ره كان لايانابوو كه عه ره به، بويه هه ندى جار عه سكه ره كان لايان ئه پرسى: خوشكى ئه وه تو چى هيناوييه ئيره خه لك مه گه ر خوا شيىتى كر دى بيته ناو ئه م ئاگره وه.

نهوبه هاريش خووى گيل ئه كرد و به كه ساسييه وه ئه يگوت وه لا برام بللمچى به خيري ماله ئاشنايه دهعه تيبان كر دووم، كى ئه يزانى واتيك ئه چيت، له هه ندىكى كه يانى ئه پرسى، ئه رى تخوا برام پيم ناليت ئه م خه لكه بوچى وا ئه كه ن و ئه م شه ر و شو ره چيه؟ هه ندى عه سكه ر له وه راما ئه يانگوت: چون نازانين ئه مانه كوردن شه ر له گه ل حكومه ت ئه كه ن ئه وانن دنيايان شيواندوو. نهوبه هاريش ئه وه نده تر خووى هيجنه زان پيشان ئه داو ئه يگوت: ئيجا چون ئه وان ده ره قه تى حكومه ت دين؟ عه سكه ره كه ش سه رى رائه وه شاندا و ئه يگوت: ئه م كوردانه ئه لىت؟

- چه ند جنيويكى ئه دا: خوشكم تو چوزانى، به خوا هه ر ئه لىنى جنوكه ن چونكه هه ر ته ق و هه ر يانه و كه سيش نايانينيت، ئه وه ته شه و و روژ زورمان خو مان خزانده ته ئه م چالانه وه، هه ر شي تبووين به ده ستiane وه، بروره وه خوشكم جار يكيتر نه يه يته وه به م ناوه دا. كه له نوخته كان تبه په رين نهوبه هار قسه كانى خووى و عه سكه ره كانى بو هاوړيكانى ئه كرد به كوردى، ئه وه نده پيئه كه نين جارى وابو تا نوخته يه كى تر كولى پيكه نينيان نه ئه وه ستايه وه جار جار نهوبه هار به سمكوى ئوتوميلچى ئه گوت كه بيري نه چيت ئه م قسانه بو ماله خه زورانى بگيريه وه با دليان خو شيبت.

پاش به ريكردنى نهوبه هار مالى حه پسه خان و خوشكيشى خويان كو كردوه و وهك له سه رئاگرين چاوه روانى كاغه زى عه لى و كوره كان بوون كه راو شوينيان پيشانبدن و خه لك بنيرن به دويانا.. له پاش چه ند روژيك خه به ريان بو هات كه چى بكه ن و كهى بكه ونه رى و چون بچن!

هه موو خويان گورج كر دبوو: جلى ئه ستور و رهنگ تيريان كر دبووه به ر و سه ر و گوياكيان باش پيچابوه وه، پيش هه موويان كاكه توفه سنگى

دەرپه راندبوو په له ی پړوینی بوو به تاییهت که دو سى پړوژ له وه و پيش قسه ی به ئەمینکی هه رامزاده گوتبو ئەویش تیر و پری لیدابوو، خوښی نه ئەیزانی که بۆچی سه پای تیهه لدانه که به گرتنیشى نه دابوو! جگه له مه تۆفه هه ر ئەبوو بچیت له گه لیان چونکه به حساب ئەو مه حره م و پیاویان بوو.

له سه ر ئاموژگاری ئەو کوره که هاتبوو به شوینیا نا لای چیشته نگاو یه کی توره که یه، یان بوخچه یه کیان خسته ژیر هه نگل و به بیانووی چوونه هه مام چوونه ماله ته عزیزه بوون به دوو قول و هه ر یه که یان به لایه کا خو ی گه یانده سه رجاده و له و یوه به عه ره بانه چوون تا خانووه کانی عه قاری و له و ی له عه ره بانه دابه زین و به پسی پړوین تا چوونه ئابلاخ و بو ئەو ماله ی که ناو نیشانیان درابوو یه و له و ی یه کیان گرت ه وه خه لکی ماله که که هه ر به ناو ئەیانناسین.. زور به گه رمی و خو شه و یستیه وه به پیریا نه وه چوون و به خیره اتیان کردن بو ئەوه ی دهر و دراوسیکانیش هه ر به میوانیکی ناوه ختیان بزانی، به په له که وتنه مریشک سه ربړین و چیشته لینان قاپ و سینی خواستن له ملا و ئەولا، ئەگه رچی هه مووشیان خه لکی باش و دلسۆزبوون و هه ندیکیان خو شیان ئەم چه شنه میوانانه یان زورجار به ری کردبوو، به لام هه میشه خو یان له یوانی و میوانداری یه که بیده نگ و گیل ئەکرد، نه وه کا قسه که یان له ده می منالیک یان هه رزه کاریک ده رچیت.

نانیان خوارد و پشوییه کی باشیان داو تا سه عات بوو به ده ی شهو، دتیه که کپ و بیده نگ بوو، کۆلانه که چۆل بوو پيشمه رگه که که هاتبوو بیانبات، ناوه نهینیه که ی حه سه ن ئاغابوو هات و بانگی کردن که ئاماده ین بو پړوین. دوا ی ئەوه ی به ئەسپایی له گه ل خه لکی ماله که خواحافیزیان له یه که کرد و بیورته و بیده نگ که وتنه دوی حه سه ن ئاغا، دو سى کۆلانیان بری و به سه ر یه کدو جوگه له ی ئاوو چلکاووا بازیان دا.

حه پسه خان توند ده ستي رونکای گرتبوو، وه هه ناسه برکینی پیکه وتبوو له دلی خو یا دوعای ئەکرد. روناکیش نه قه ی له خو ی بریبوو، و ئامه خانیش پشتیتیکی ئەستوری به سستبووه پشتی و شوین خوشکی که وتبوو تۆفه ش له ته نیشتییه وه ئەرۆیشته، زورجار له شوینی به رده لان قۆلی تۆفه ی ئەگرت و له ژیر لیوه وه هه ر ورته ورتی بو نه ئەزانرا که وا دوعای ئەکا یا له ترسا بۆله بۆلیه تی، به لام

تۆفە ھەر وەختە بوو لىككىتە تەوہ نەك لە ترسا بگرە چونكە پىنگوترا بوو نابى جگەرە داگىرسىنى تا حەسەن ئاغا نەلىت: سەبرى و نەسرىنىش لە دواوہ بىدەنگ لە تەنىشت يەكەوہ ئەرۆيشتن.

لە دىيەكە ماوہ يەك دووركە و تەوہ گەيشتتە دۆلىكى پان و بەرىن مانگە شەوئىكى زۆر خۆشبوو، لە كارىز و زەلكاوہ كانەوہ قرە قرى بۆق ئەھات لە دوور تارمايى ولاخ و زەلامىكيان بەدىكرد كە بۆى وەستابوون ئامە خان ترسىكى زۆرى لىنىشتبوو وەختە بوو زەندەقى بچىت و ايزانى عەسكەرن، كە نزيكيان بونەوہ بە دەست ئەو بوايە دەم و لوتى ولاخەكانى ئەبەست چونكە زۆر مشەمش و فرە فرىان ئەكرد، بە سپايش بە تۆفەى ئەگوت ئىنجا چىبەكەين تۆفە گيان؟! بەخوا ئىستە عەسكەرەكان گوئيان لىئەبىت و ئەزانن كە خەلكن ئەيانەوئى دەربازبىن، ئەلەين شتىكيان ھەيە وەك و فېشەكە شىتە لە پىشا ئەوہ ئەتەقەينن دىيانان بۆ روناك ئەكاتەوہ ئەوسا دەسپىز لە خەلكەكە ئەكەن، وەك و مالا قوربەسەرەى دو شەو لەمەوپىش، ئەى خوايە گيان چىبەكە دە بلئى بۆ ھاتىن؟ ئاخىر چى لە ژن ئەكەن؟ تازە تەواو....

تۆفەش كە لەم قسانە تورە بوبو بە ئەسپاى پىئەگوت: ئەوہ چ زوو لەبىرت چوہوہ، خو تۆ شەوان خەوت لى ھەراسان كەردبووین ئەوہندە ئەھاتىتە سەرمان و راتنەپەراندین دەنگى دەرگە و پەنجەرەشت لىبوو بە گرمى تۆپ و بۆمبا و ھەر ئەتگوت زوكەن لەرئىگەى خودا با برۆين! خەرىكبوو قسەيتر بكا كورە پىشمەرگەكە بىدەنگى كرد. دواى ئەوہى كە شتەكانيان ھەموو لە ولاخەكان باركەردبە دەنگى ئەسپاى گوتى: ئىستە ئىوہ ناوى خواى لىبىنن و سواربن و بكوہنە رى تەنيا يەك تكام ھەيە كە نابى كەس قسە و پرسىار و ورتە ورت بكا، چونكە شەوہو دىنيا كپە و دەنگ زۆر ئەروات!

حەپسەخان بە دەنگىكى نزم گوتى: ياخوا عەمرت درىژبى باوكەكەم، بەلام پىم نالىت ئەو ھەموو عەسكەرە ئاگر تىبەربوانە لەم دەورو پىشتەن چۆن ئەتوانىن ئىمە دەربازبىن؟ پىشمەرگەكە بە زەردەخەنەوہ گوتى: خەمت نەبى، ئىمە رىگای تايبەتى خۆمان ھەيە ھىچ مەترسن، خوا ياربى بەسەلامەتى ئەگەينە شوپىنى خۆمان، دەى زوكەن ناوى خواى لىبىنن و سواربن.

بەردىكى گەورەى لىبوو ولاخەكانيان ئەھىنايە بەردەمى و ژنەكان ئەچونە سەر بەردەكە و تۆفە و قەتارچىيەكان يارمەتییان ئەدان تاكو سوار ئەبوون.

بهو جوړه كهوتنه ړې بهلام نهوهندهی پینهچو كه چهپسهخان به دهنگیکی لهرزوکی نزم گوتی: ئای من بهقوربانانیم وامن نهكهومه خوارهوه، شتهکانی ژیرمان زور لوس و خزن. خوټمانی بهسهرهوه ناگرین! چونكه نهوانه پینج كهس بوون و ولاخهكان چوار، روناكیش له پشت نهوهوه سواربوو.

باری ولاخهكهی چهپسهخان و روناك راست كرایهوه و دیسانهوه كهوتنه ړې له چالابیهكه هاتنه دهري و كهوتنه دهشتایی، قهتارچییهكانیش جلهوی ولاخهكانیان رانهكیشا... بهینك وا روشتن تا پیشمه رگهكه ئیشارهتی كردكه پارهستن، هاته نزیکیانهوه لهسرخو به چرپه وتی: نهبی زور وریابین، ئیتر جاده قیرتاوهكهی سلیمانی و كهركوك، نهبی ئیمه پیا تپهپرین و بچینه نهوبه، نهملاو نهولاش هه مووی ره بیئهیه، هه رورتهیهك یان خشپهیهك یان پژمین و كوکهیهك ببهین ئیتر دم و دهست نهكوژرین بویه تا نهوانن ناگاداری خوټانبن، هه موویان لهترسانا وهك و بهردییان لیټات بی نهوهی بویرن بیرسن چوون و بو یاشتیکی تر بویه بیدهنگ سهریان بو لهقاند و لهبه ر خوټانهوه به مهلولی وتیان باشه.

نامه خان چاوی قوچاند، هه ر وهك نهوهی ئیتر گیانی ده رچیټ، لهترسی خوټی نه كچ و نه خوشكه زاكهشی بیرنه ما، چهپسهخانیش هه ر له دلی خوټا هاواری خوای لهم بهلای ناگه هانه بیان پاریزیت.

گه یشتنه سه ر جادهكه دنیا نهوهنده كش و مات بو هه ر تهقهی نالی ولاخ نه هات، دیمه نهكه زور بهسام بوو بهتاییهت لای چهپسهخان و خوشکی و كچهكان كه یهكه مجاربوو شتیاو ببینن، قهتارچییهكان به پهلهو توند جلهوی ولاخهكانیان راکیشا، هه موو هیز و لیزانینی خوټانیان بهكارهینا تا بهزوترین كات جادهكهیان بری و په رینهوه نهوبه ری كهوتنه دهشتاییهکی تر و هه ر بهو گورجی و خیراییه رویشتن تا گردیکیان لی دهركهوت و به پهله پروزی خوټان گه یانده گردهكهو به دوریا سورانهوه تا كهوتنه نهودیوی. پیشمه رگهكه هه ناسهیه كیداو به دهنگیکی نهختی بهرز گوتی: دهی جهماعهت ئیتر سلوات له دیاری پیغه مبه ر بدن، شكور به سه لامه تی ده ربازبووین ئیتر نهوانن بو خوټان قسه بكه ن، جگه ره بکیشن، چه ز نه كه ن گورانیش بلین! هه موویان بوژانهوه و شایه تومانیکیان هینا و هه ندیكیشیان ده موچاوی خوټانیان سری،

که‌وا له ترسا به‌و شه‌وه سارده‌ش ئاره‌ق به سه‌رو چاو مليانا ئه‌هاته خواره‌وه. تۆفه پيش هه‌موويان سنگي ده‌رپه‌راند و كه‌وته قسه‌ي زل و فيش‌الكردن و باسي سياسه‌ت و خاك پاراستن و نيشتيمان په‌روه‌ري، هه‌پسه‌خان كه‌وته دوعاكردن به‌لام وه‌ها شله‌ژابوو، هه‌ر قسه‌يه‌كي چهند جاريك ئه‌گوته‌وه و پاش و پيشي ئه‌خستن و روناك له خووشي ئه‌وه‌ي كه له مه‌ترسي ئه‌و جاده‌يه‌ي رزگاربوون له قسه‌كه‌وتيوو! سه‌ري نابوو به پشتي داكييه‌وه‌و توند ده‌ستي گير كردبوو له‌ناوقه‌دي هه‌ر وه‌ك و ئامه‌خانيش بوو وه‌ك و ورينه‌بكا كه‌وتبووه قسه‌هه‌لرشتن ئيتر هه‌قي نه‌بوو به‌سه‌روه‌ه كئ گويي لئيه‌تي و كئ گويي لئيبه، خيرا خيرا و بيوچان ئه‌يگوت: ئوه به‌قورباني پيشمه‌رگه‌يم، ياخوا قه‌زيان له عه‌مرم كه‌وي، سه‌يركه چهن ئازان بيچاوييني بن، ياخوا عه‌مري عه‌سكه‌ر نه‌ميينت خو ناويرن له‌و كونه سه‌گانه بينه ده‌ري له ترسا. ياره‌بي مالت ئاوابي.. خو خه‌ريكوو له‌ناو چه‌قي ئه‌و جاده‌يه‌دا بكه‌وم گويم له ده‌نگي بوو وه‌مزانى ئوتوميلى عه‌سكه‌ره بو‌مان هات.. ئو قوربه‌سه‌ريان.. له پر ترپ ها! له‌و ولاخه‌ي كه‌وته خواره‌وه (واي باوكه‌رو به‌خوا و ابزانم پشتم شكا.. ئاي له‌پاي خوا بمگه‌نى مردم...).

تۆفه رايكرد و پيشمه‌رگه‌كه راپه‌ري قه‌تارچيه‌كه به په‌رۆشه‌وه چووبه‌لايه‌وه، خوشك و كچه‌كان هاواريان تيكه‌وت ئامه‌خانيان هه‌لسانه‌وه، نه پشتي شكابوو نه هيچيشي لئه‌هاتبوو، ئيشي به‌وه باشبوو شوينه‌كه‌ي نه‌رمان بوو له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا مردن و سوتان و ئيتر ئامه‌خانيان پئ سواري ولاخ نه‌كرايه‌وه لئى ئه‌پارانه‌وه كچي داكيم زورمان ماوه و ريگه‌كه سه‌خته، به‌رده‌لانه و درك و داله، به‌هيچ جو‌ري ناتواني به پيبرؤيت، نه‌خوش ئه‌كه‌وي به‌سه‌رمانا! به‌لام كه‌لكي نه‌بوو نه‌يويرا و نه‌يويرا سواربيته‌وه ئيتر وازيان لئه‌هتيناو كرديان به پيكه‌نين و قه‌تارچيه‌كان هه‌ريه‌كه‌يان كه‌وته‌نه گيرانه‌وه‌ي روداوي كه‌وتنيكي وه‌كو ئه‌مه‌ي ئامه‌خان، تۆفه‌ش خو‌ي پينه‌گيرا و باسي به‌سه‌ره‌اتيكي سه‌يرانكي بو‌كردن كه وه‌ختي خو‌ي چووه‌و دو سئ ژن له ولاخ كه‌وتونه‌ته خوارى و چو‌ن ئه‌گه‌ر ئه‌م نه‌گه‌يشتايه به پريايان ئه‌كه‌وته‌نه شيويكه‌وه و هه‌لا هه‌لا ئه‌بوون!! روناك چرپاني به‌گويي داكييدا لئيبه‌رسی وه‌كو ئه‌و بزاني تۆفه‌كاري واي كردووه، هه‌پسه‌خانيش ملي لار كردووه و به سه‌په پئى گوت: حه‌رام بي

پۆلە ئەمە يەك شتى وای لیبیستم، ئەمە چل و ئەوەندە سال لەگەلیم پوداوی وای باسنەکردوو، لە کاتیکدا که تەنانت بەسەرھاتە ھەلبەتراوەکانیشی دەیان جار بە چەند جۆر بۆ گێراوینەتەو پوناک دەمی نا بە پشتی دایکییەو ھە تیر پیکەنی.

لە پۆینا کہ ئامە خان لەگەل تۆفە و پیاوھکانا بە پئی ئەرۆیشتن چونکہ نەییەتوانی پئی بە پئی ئەوان بپروا بەرە بەرە لەوان دوائەکەوت و لە پپر ھاواری لیتھەلئەستا: وای باوکه پۆ ھەناسەم لەبەر برا... بیکەن لە رای خودا، کچی دایکم بەجیم مەھیلن ئیستە گورگیگ شتیک پەلاماری ئەدا! تۆفە بە پەلە فریای کەوت و ھەندیکی تر لەگەل خەریک ئەبوو وەعز و نەسیحەتی دا ئەدا کەوا سواربیتەو بەلام بپھودەبوو نەییەویرا.

پوناک سەری خستبوو سەر پشتی دایکی خەریک بوو خەوی لیبکەوئی، ھەندی جار وەختەبوو بەلادا بیت، دایکی خەبەری ئەکردهوو ئەیگوت: ئەیەرۆ پوناک گیان ئەو خەوت لیکەوتوو!؟ بەخوا ئیستە ھەردوو کمان بەر ئەبینەو، بۆ خاتری خوا مەنو، ئاگات لەخۆت بیت، ھەپسەخان گەیشتە تینی بەبیزاری و شەرمیکەو گوتی:

- ئەری ھەسەن ئاغا باوکه کەم ئەو ناییت لەشوینیک دابەزین تۆزئ

پشویەک بدەین! بەخوایە من قاچم وا سربو ھەر ئەلیی پەرۆیە و ئەم کچەش خەویلیکەوتوو، ئەترسم بکەوئیتە خوارو ھە جییکە بئیک.

ھەسەن ئاغا گوتی: بەری وەلا ئەوەندەمان نەماو ئیستە ئەگەینە لای ئەو ئاشە و لەوئ بار ئەخەین ئیوھش بۆخۆتان پشوو بدن و سەرخەویکیش بئیکین، نەسرین و سەبریش لە دلی خویانا گوتیان، یارەبی کارت راستی کەوا دلت خۆشکردین، بەخوا ئیمەش ئەو نە مانو بووین قاچمان یەشیت، بەلام رومان نەھات قسەبکەین.

ئەو نەدی پینەچو گەیشتنە ئاشەکە، بەلام ئاشی چی بۆردومان وا کاولی کردبوو بەردی بەسەر بەردەو نامابوو. بەلام ئەمان گوتیان نەدایە ئەو دابەزین و بارەکانیان خست. ئیتر ھیتە مانو بوون خیرا ژنەکان ھەریەکەیان عەباکەیی لەخۆیەو پپچاو وەک مردو بەلادا ھاتن نەیانئەزانی ژیریان بەردو دپک و دال و مار و دوپشکە یان دۆشەکی پەری قو!

هیشتا دنیا تاریک و پروون بوو، ئاسمانیکی پاک و سامال ئهستیرهکان جریوهیان ئههات گهلایوژ دمیک بوو کهوتبوو، زور گهش و دلگیر دیاربو، جاروبار شهمالیک ساردی شهونماوی بهسهریانا تئهپهپری ئهتگوت ئهیهوی خهبهریان کاتهوه بو ئهوهی ههستن سهیریکی ئه م دیمه نه جوانه ی نیشتمانکهیان بکهن.

پیاوهکان ههستان و چوون بهلای و لاخهکانیانهوه و ئامادهیان کردن و ههسن ئاغا بانگی کرده ژنهکان که ههستن و به پهله خویان کوکه نهوه و گوتی: ئه بی پیش ههتاو کهوتن ئیره جیهیلن نهوهکو تهیاره بیته سهerman.

ژنهکان راپه رین و به هاتنی ناوی تهیاره خه و ماوییان بیرچوووه، ئامه خان سهیریکی دورووپشتی خوبی کرد و رووی کرده خوشکی و گوتی: کچه که چ زوو رۆژ بووه، خو مادویمان نههسایهوه ههستایه سهریی خوی تهکاند و گوتی: وهی قور بهسهرم نه بیته، ئهوه چۆن لهسهر ئه م بهردانه نوستوین، بهس نه بوو شتیکیان بو نههاتوه. پشتی کرده پیاوهکان و سهر و لهچک و دهسماله کهی کرد بو رۆیشتن. توفه پییگوت: وهره دواربه دیسان تاقهتی هاوار هاوارمان نییه، ئامه خان چونکه دنیا توژی رونکا ببوهوه و ریگا و بانه کهی ئه بیینی وهک و شتی ئه و ترسهی نه مابوو بویه گوتی: سوار ئه بم ئه ی چی ئه کهم؟

هه موویان بهسهر و موته لاکی شیواو و خه والوهوه سواربونهوه، ئه و دهستی ئه برد بو پشتی و ئه ویکه یان دهستی ئه برد بو کلینچکه و که له کهی، هه ریه که یان شوینیکیان ئه یه شا، له سهرمانیشا خویان ئه وهندی تر کزوله کردبوو خویان پیچابوهوه، روناک تاکو به یینکیش هه ر سهری نابو به پشتی دایکییه وه و خه بهری ئه نه دا. هه پسه خان له دلی خویا ئه یگوت کچه که ئه مه چیه خو من هه موو له شم تیکشکاوه، له بهر ئه م پیاوانه نه بوایه هه ر نه مئه توانی هه ستم، که چی له ماله وه چهند له شم سوکه؟ چهند زو هه لئه ستم و نوژ ئه کهم، وای دایکتان بمری تمه ز حال و خه وی پیشمه رگه وایه، رهنگه هه میشه به ترسه وه بنون له بهر دوژمن و ته یاره کان.

هه سه ن ئاغا هه پسه خانی له خه یالدا، گوتی: ئیسته ئه گه ینه ناو ئه و دار و دره ختانه و به ره و قه یوان ئه رۆین، هه روا به یینکیتر ئه گه ینه شوینیکی باش

ئاویشی لئییه لهوئی دابهزن و نانیک بخۆن، باکتان نهبی دارستانهکهی ئهوهنده چره تهیارهش هیچ نابینیت.

ئهوهندهی پینهچوو ههتاویش کهوت، ورده ورده کهوتنه سه رینگایهکی بهردهلان تاویری کهوره کهوره و درهختی بهرو مازو و ههرمی و کرۆسک و بهلالوک و گوژ لهو ناوهدا بلاوبوبونهوه، ههندیکیان لهبهر سهرماو رهشهبا روت بوبونهوه و ههندیکیان گهلایان زهرد و سور ههلهگه رابوو، ناو به ناو قهتارچییهکهی پیشهوه ئهقییران: داده سهرتان دانهوینن بۆ ئهوهی لق پۆبی درهختهکانتان بهر نهکهوی. ورده ورده له ههوراز بونهوهو کهوتنه ناو بنار و دۆلهوه ئهوهندهی پینهچوو هسهن ئاغا گوئی: ئهوهتا گهیشتن، ئهتوانن لیره دابهزن.

دوای ئهوهی نانهکهیان خوارد و نهختی هسهانهوه دیسانهوه کهوتنه ری. ههپسهخان دهستیکی برد بۆ سهری و گوئی: خۆزگه چایهکیشمان لیبنایه، وای که سهرم ژان ئهکا... چونکه ئهوانیکه به ریز ئهرویشتن ههر تۆفه که له نزیکیهوهبوو گوئی له قسهکانی ههپسهخان بو بۆیه ههلیدایه گوئی: جا ئیسته وهختی چایه؟ دهبا ئهه ژمه چا نهبیته کفره؟ ههپسهخان له ترسی تۆفه که له نهوهکا قسهی زیاد بکابیدهنگ بوو چونکه ئهیزانی ئهمانی نییه که قسهی بهاتهیه دهمگرتنی لانهبوو بۆیه پییگوت: باشه باشه نهمانویست بییرهوه ئیتر.

نزیکی نیوهرو گهیشتنه قهیوان. کچهکان زو زو دهمی خۆیان ئهگرت و بهولاخهکان پیتهکهنن که وهختی سهرکهوتن بهسهر ههورازا چون دهنگیان لیبهرزئهبووه. روناک دلشی پنیان ئهسوتا و لهبهر خۆیهوه ئهیگوت دهوهره ئیمه وایسراحت لهسهر پشتی ئهه حیوانه فهقییرانه دانیشتوین کهچی تاقهتمان چوهو مانوین و ههر ئهبولینین، ئهی ئهه حیوانه بیزمانانه ئهبی ئیسته چهن هیلاک بن؟ ئهوه چون ئهتوانن بهم رینگا سهخت و باریکانهدا برۆن؟ بهراستی جی ترسه: خهریک بوو فرمیسک لهچاوی دهروپهری لهسهر دهنگی تر لیبهروبهوهکانیان خهیاالی لئ تیک ئهچو بی ئهوهی حهزی کردبی سهیری ئهکرد وای دهمی خۆی گرتوهو پیتهکهنیته.. لهپریهکیک به پهروشهوه قیراندی: ئای باوکه ئهوه کوئییه وای دوکهالی لیبهرز ئهبیتهوه؟

جهماعهت دلایان داخواریا یهک له دوای یهک راوهستان و له قهدی ئهوه کیوه بهرزوه ئاوریان دایهوه دییان وای ههر دو کهلهو لهچهند لایهکهوه بهرز ئهبیتهوه،

لهو دورهوه دیاربوو که وهک گيژهلوکه لولی ئەخوارد و بهره و ئاسمان بهرز ئەبوهوه. حهسهن ئاغا دهستی دا بهیهکا و گوتی: وایش بهوخوايه ئەوه دیتی ئابلاخه ئەسوتی دیاره حکومهت پییزانیوه و چۆته سهریان و ئەو مالی ئەو کهسانه ئەسوتینن که یارمهتی خه‌لک ئەدهن بۆ دهربازبوون وه له سه‌دا سه‌دا ئەم دوکه‌له هی ئەو مالانهن. ژنه‌کان به‌مه زۆر ناره‌حه‌تبوون هه‌ریه‌که‌یان له لایه‌که‌وه که‌وتنه بۆله بۆل و دوعاکردن و به‌چاویکی پر خۆشه‌ویستی و به‌زه‌یی و داخ و خه‌فه‌ته‌وه سه‌یری دوکه‌له‌که‌یان کرد و ئەیانکیشا به‌خۆیانا. نه‌ختی به‌مجۆره راوه‌ستان به‌لام دوايي چاره‌یان نه‌ما که‌وتنه ری. ئامه‌خان که دی هه‌تا دیت هه‌ر بهرز ئەبهنه‌وه گوتی: ئەری به‌قوربانانم ئەوه ئیمه بۆ کوئی ئەچین خۆ توژیکی ماوه بگه‌ینه لای خوا، توفه ئەمه‌ی به هه‌ل زانی که نیکه‌یه‌ک بلی و خۆی بکا به گولی مه‌جلیس، رووی تیکرد و گوتی: باشه که ئەوه‌نده نزیکي خوا بویته‌وه ده دوعایه‌ک له‌و زۆرداره نامه‌ردانه بکه که‌وا له‌م خه‌لکه بی‌تاوانه ئەکه‌ن به‌لک و دوعاکه‌ت گیریت و خوا رزگارمان بکات له‌ده‌ستیان..

حه‌پسه‌خان به‌ تورهبییه‌وه هه‌لیدایه گوتی: کفر مه‌که توفه، بلی ئەسه‌غفیرولا ئەو قسه‌یه کفره.. خوا به‌قوربانیم بی‌شوینه و له هه‌موشوینیکیش هه‌یه و نزیکه، توفه گه‌تی: وه‌لا من کفرم نه‌کردوه.. خوشکه‌که‌ت ئەلی.. توژیکی ماوه بگه‌ینه لای خوا، ئامه‌خان و خوشکی ئەسه‌غفیرولایان کرد و توژی له ژیره‌وه پیکه‌نین. به‌لام روناک هه‌ر ناره‌حه‌ت بوو، دوکه‌له‌که برینه‌کانی کولانه‌وه به‌جاری، ئەو نیشانه‌ی قومابوون و ئەمه‌ی چه‌ند وه‌خته ئەقه‌ومئ هه‌مووی وه‌ک سینه‌ما ئەهاتنه به‌رچاوی و میتشکیان ئالۆز کردبوو سه‌بریش چاوی بریبوه ئاو شاخ و کینو و ریگاو بانه، هه‌ر په‌له دوکه‌ل یا ئاوايي‌ه‌کی له دوره‌وه به‌دی بکردایه دلی دانه‌خورپا و ئەیگوت: تو بلی ئیسته‌ شیروان له یه‌کیک له‌و ئاوايانه چاوه‌ریمان ئەکات؟ روشی نه‌ئه‌هات بپرسی که ئاخۆ که‌س دیت به‌ پیریانه‌وه؟.

نه‌سرینیش که ئەگه‌ر له دوره‌وه لادیتی یا شوان، یا چه‌ند چه‌کداریکی ببینیایه که‌وا به‌ره و لای ئەوان دین وه‌یزانی ئەوه حه‌سینه و هاتوه به‌ پیریانه‌وه. توفه هه‌ناسه‌برکیتی پیکه‌وتبو خیزه‌ی سنگ و ده‌نگی کوکه‌ی له‌و ناوه‌دا ده‌نگی ئەدایه‌وه.. هه‌ر که ئەگه‌یسته ری‌بازیکي توژی ته‌خت و رمان هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌له‌کیشا و ده‌موچاوی ئەسریه‌وه‌وه ئەکه‌وته باسی زه‌مانی عه‌سکه‌ریتی خۆی

که چەند ھاتووہ بۆ ئەم شاخ و داخانە و چۆن بە شاخی زۆر لەمەش سەخترا
 وەک ئاسک ھەلگەراوہ و سەرکەوتوہ و قاچاغچییەکان چەندی لێئەترسان و
 چۆن جارێک لای پیرەمەگرونەوہ توانیویە بە تاقی تەنیا پینج کەسیان لێبگریت و
 لەویوہ چوہ سەر باسی ئەوہی کە چۆن ژنیکی گۆرانییژی عەرەب عەزی
 لێکردوہ، ھەسەن ئاغا و قەتارچیئەکان کە ھەر زو لەوہ گەشتن کە پیاویکی
 فیشالگەرە حەزیان ئەکرد زۆرتر پێیرابویرن، جا ھەسەن ئاغا کە خویندەوار
 بوو عەرەبی ئەزانای و شارەزاتر بوو لەوان لەباسی گۆرانییژی عەرەبدا ناوی
 چەند گۆرانییژیکی بەناوبانگی وەک و سەباح و شادییە و فائیزە ئەحمەدی بۆ
 ھەلدا کە پێیان بلێ لەوانە کامیان بووہ کە حەزی لەو بووہ ئەویش سەریکی
 رائەوہ شاند و ئەیگوت: نە ئەمانە نەبوون... ئەونەش زیاتر سەریان ئەکردە
 سەری و لێی ئەپارانەوہ و سویندیان ئەدا کە پێیان بلێ کئی بووہ، ئایان وت
 کاکە خۆ تازە ئەوہ چەند سالی بەسەرا تێپەریوہ ئیتر بۆچ پیمان نالیی، لە پاس
 پارانەوہ و تکایەکی زۆر تۆفە بەدەم رۆینەوہ بە زەردەخەنە یەکەوہ گوتی: وەلا
 سەمیرە توفیق بوو، گۆرانییەکیشی بۆ من گوتوہ، ھەسەن ئاغا و ئەوان ھەموو
 بەیەکجار کردیان بە ھاوار: سەمیرە توفیق ئەی مال کاول بۆچی بەجیت ھیشت؟
 تۆفەش نەختی بە ماتەمینییەوہ گوتی: بلیم چی ئیتر نسیب و قسەمەت، پیاوہکان
 بەزۆر خۆیان گرتبوو کە نەدەنە قاقای پێکەنین، تاکو کاکە تۆفەش لەسەر
 قسەکردنی خۆی برۆا و ئەوانیش بۆخۆیان پێی رابویرن، ھەر کە نەختی بیدەنگ
 بوایە لەپر یەکیکیان پرسیاریکی لێئەکرد و ھانی ئەدا کە قسە ی تریان بۆ بکات،
 ھەپسەخان و ئەوان زۆریان پیناخۆش بوو، بەسپای لەبەر خۆیانەوہ ھەر بۆلە
 و خوتەیان بوو، کەوا تۆفە ئەمانیشی شارەزای خۆی کرد. بەر لەوہی ئەم
 قسانە بکا چەند حورمەتیان ئەگرت وایان ئەزانای پیاویکی تەواوہ کە ئیستە
 شارەزای بوون ئەوہتە گالئە ی پینئەکەن! گەیشتنە شاخەکە ھەموو ھیلاک و
 ماندووبوون، تۆفە ھیزی لەبەر برابوو، ئەوہندەش خۆی ھەلکیشابوو لەلای
 پیاوہکانیتر روشی نەئەھات باسی ھیلاکی خۆی بکا، دوا ی پشودانیکی کەم
 کەوتتەوہ رێ ماوہیەک بەرەو خوار رۆیشتن تا گەیشتنە پاناییەکی خوشی پر
 دار و دەوہن. ھەسەن ئاغا روی کردە ژنەکان و دەستی درێژکرد بۆ چەند
 درەختیکی بەرزی پیر و کەلە کە بەردیک و گوتی: ئا ئەوہ کانی و ئاویکی زۆر

خوشه بچن پشویهک بدن، ئیمهش ئهچینه ئه و خوارهوه ولاخهکان ئه بهینه سهر ئاو و نهختیکس ئالیکیان ئه دینی بویه پهله مهکن.

ژنهکان که دابهزین و هندی له تیشوهکانیان له گهله خویان برد رویان کرده کومهله درهخت و کهلهکه بهردهکه. که چوونه پیشهوه دییان له بن چند درهختهکه کانیاویکی جوانو سارد ههلهقولی، بهدهوریا چند بهرده نویژی دانراوه هندی ژنه لادیی له سهریان دانیشتوون دهستنوژیان ئه گرت، ههندیکیکهش له ولاره خهریکی دهست و پل شتن و ئه گریجه داهیتان، یا کوندهیان پر ئه کرد و مهشکهیان ئه شت.

روناک له بهر ئه وان روی نه هات بچینه سهر کانیهکه، دهست و پلی خسته ناوی ئاوی جوگله و له ژیره وه ههر سهیری ئه کردن، به تاییه تی هی دهست و پلی پر له بازن و ئه نگوستیلهی جورا و جور و متوموروی ملیان که له زیوینه وه تیایانابوو تاوانه ی له ئاسن و من و له پلاستیک دروست کرابون له گهله ئه وه شا که هه وایه کی ساردیشی ئه هات به لام ژنه لادییه کان ههر گویشیان نه ئه دایه ئه تگوت لای جورنه ی ئاوی گرمی هه مامه وه دانیشتون که ژنه شاریه کان هه تنه سهر کانیه که وهک ناسیاویکی کون، چاکو چوئیه کی گه رمیان لیگردن و زور به په رۆشه وه هه والیان پرسین چونکه خراپی حالی خه لکی شاریان بیستبوو، بو ئه وه ی شه رمیش نه کهن و به ربه سستی پشوی خویان بدن، ههر زوو کانیه که یان بو چۆلکردن و به ره و مال بوونه وه دواي ئه وه ی هه ندیکیان تکای ئه وه شیان لیگردن که میواندارییان قبول بکن.

هه پسه خان و ئه وان ههر دانیشتن ئامه خان عه باکه ی توند له خوینه وه پیچاو لیکه وت و ئه وانی کاشیان پاش نه ختی هه سانه وه که وتنه دانانی تیشوو هکانیان ئینجا پیاوه کانیشیان بانگ کرد که بین ئه وانیش شتی بخون.

دواي نانخواردن و پشودانیکي باش هه سه ن ئاغا گوتی: ئینجا هه ستن با بکه وینه ری شه و له و دییه له مالی یه ک دو ناسیاو ئه نوین و به یانی زوو ئه که وینه ری ئیتر پشو نادهین تا نه گه یینه (ماوه ت) لای کاکه عه لی.

شه و درهنگ بوو بوو که گه یشتنه دییه که، ولاخه کانیان له به رده می مالیکا راگرت و ژنه کان دابهزین، هه موو کوور بوون ئامه خان ههر له شوینی خوی دانیشت

بهو تاریکیه و له ناو ئه و پهن و خۆلهدا و له بهرخۆیه وه گوتی: چی به قورعان هه بووه به په رۆ.

ماله که ی نوستبوو، حه سهن ئاغا خه بهری کردنه وه، به چراوه هاتن به پیریانه وه و به خیزهاتنیکی گه رمیان کردن، وا دیار بوو که ئه مه یه که مجاریان نه بوو که میوانی ناوهخت، له خه و رایانه پهرینن، فییری هاتوچۆی ئه و چه شنه ماله له شار هه لاتوانه بوو بوون که به ناچاری له و دیهاتانه لایان ئه دا. ژنه خاوهن ماله که پیشیان کهوت به دهستی چرای هه لگرتبو به دهستیکیش خه ریکی سهر و سه ریۆش ده موچاوی بوو، که زو زو دهستی پیا ئه هینا بو ئه وهی خه وه که ی به باشی به رییدا. ژنه که سهر پلیکانه یه کی ته سکی باریک کهوتکه له ته نیش ده ری حه وشه که وه بو حه پسه خان و خوشکی و کچه کانیس شوینی کهوتن تا گه یشتنه ژوریکی دریز، ئه مبه ره و ئه وه به ری چه ند به ره و کلیمیکی لیزخرا بوو، دوو سی دۆشه کیان له سهر راخرا بوو، له په یه کیشا کومه له نوینیک دانرا بوو. له سهر یه کیکی له دۆشه که کان بو ی دانان و گوتی: فه رموون ئه وه نوین و ئه وه ش جی، ماندووی پینگه ن بوخۆتان بنوون، خه وی خیرتان بی، ئه مه ی گوت و لییدا رۆیشت، ئه مانیش کهوتنه نوینه کان و به په له هه رییه کیکیان لیفه یا جاجم یا په تو وه سه رینیکیان هه لگرتو، له لایه که وه لال و پال لییکه وتن، هه ره که مردوو بی هه ست و هۆش. تا ماوه یه که وه ها مانه وه، له پاشا به ره به ره جو له جولیان پیکه وت، بهر له هه مووان ئامه خوان خه به ری بوه وه به چاوی نوستوه وه خۆی ئه خوراند و ئه ییۆلاند و به ئه سپایی ئه یگوت: ئه م کیچانه نه یه لن بنوین. نه ختی ئه مدی و ئه ویدی کرد و هینده کفت بوو، هه رزوو خه وی لییکه وته وه، پاش ئه و سه بری و نه سرینیش هه ندی ورته ورتیا کرد به لام زۆری پینه چوو کهوته وه پرخه پرخ، ئه مجا حه پسه خان نه کهوته وه ئه مدی و ئه ویدی کردن، به زمانیکی قورسی خه و الوه وه ئه یگوت: وه ی باوکه رۆ ئه مه چییه خوراین؟ به لام له گه ل ئه م هه موو خه به ربونه وه و خۆ خوراندن و بۆله بۆله یان، هه ر ماندویتی و خه و زالتربوو بو یه ئه نوستنه وه.

هیستا دنیا تاریکو روون بوو که میشیش وروژمی هینایه سه ریان، ئیتر هه ر به وه دا ئه گه یشت که له سهر و چاویان ده ریانکه ن. حه پسه خان به بیزارییه که وه سه ریۆشه که ی له ملی خۆی کرده وه و به په له دای به دم و چاوی روناک و

دەسمالەكەشى لە سەر و چاوی خۆی ئالاند. ئەوانیکەشیان ھەیهكەیان بەشتی سەر و پۆتەلاکی خۆیان شار دەو، بەو حالەش خۆیان مات کردو، و چاویان چوو ھەو ھەو. بەلام ئەو ھەندە پینەچوو ژنە خاوەن مالاكە ھاتە سەریان ئیتر چاریان نەما ھەستان، ژنەكە پینگوتن: ئەگەر ئەیانەوی با بین بیانبا بۆ کانی ژنان، ئەوانیش گوتیان بەشەو کەوتنە خۆیان، ھەپسەخان لەشی بوو بە لیر و ھەر خۆی ھەلەکراند و لەگەل روناك پرتە و بۆلە ی بوو، سەیری ئەوبەری ژورەكە بە ئەو تەویلە ی و لاخ و شوین گا و گۆتەلیانە.. ھەر شوینی ژورەكە خۆشی سەیری لەملاو بە ھەموو پلیکانە یەدا دەچیتە سەری کە چی ئەوسەریشی لە ئاستی ھەوشە و تەویلەكە یە.

ئامە خانیش عەباکە ی تەکاند و دای بەسەریا و بە ئەسپایی گوتی: ژوری چی مالیان ئاوابی ئەلئی فارغونی قیتارە ئەو ھەندە دریزە، خوشکی گوتی: ئەو ھە قەینا بەلام ئەو دیوی لەسەر ئەو تەویلە یە یە، ئەو ناخۆشی کردو، خو من ئەمشەو ھەر کافر بە حالم بیت بە دەس کینچەو، ھتا بەیانی ھەر خۆم ھەلکراندو ھە گەوزم داو، سەبری بە ئەسپایی گوتی: دایە دایە لەری خوا بیدەنگن ژنەكە لەسەر پینلیکانەکان و ھەستاو چاوەریمان ئەکا لەوانە یە گوئی لیبت، قوربە سەرانە سەرەرای چاکەش، گلەبیان لیبکەین؟ چی بکەن ھەر ئەو بیان ھە یە، بەلام ئیو بەھیچ رازینابن و ھەر ئەبۆلین، ئیتر بیدەنگ دووی ژنەكە کەوتن چەند ھەنگاویک لەمالەكە دور کەوتنەو و لەیەك دو جوگەلە پەرینەو و پاش نەختیک گەشتنە دەشتاییەکی بەردەلان، کە چەند درەختیکی گەورە ی لیوو، سەریان نابوو بەیەكەو، ھەساریکی گەورە سەریگراوو، دەرگایەکی گەورە ی داری پیو بوو بەلام لەسەر پشت بوو، ژنەكە چوو ژورەو و ئیشارەتی ئەمانیشی کرد و گوتی ئەمە تا کانی ژنان، کە سەریان کرد کانی چی وەك ھەوزیکی گەورە وایەو دەوری کراو بە بەرد و چیمەنتۆ و چەند جوگەلە یەکی بچوکی لیبۆتەو و ژنان شلپ و ھورپیانە، ھەندیکیان رووتن خەری خو شوشتنن، ھەندئ سەر و پرچی کردۆتەو، ھەندئ خۆی پۆشتە ئەکاتەو، ھەندئ دەسنویژ ئەگرن و، ھەندیکیش جل ئەشۆرن، ئەمانیش رەق و ھەستا بوون، جوگەلە یە نەئە کرد، روناك سەری نایە بناگوویی دایکی و گوتی: دایکە بەخوا بمکوژن لەبەر چاوی ئەم ھەمو ژنانە دەستنوژ ناووم و خو ناکەم بە سینەما،

دایکی گوتی: ئەری دایکم ئەوہ بوچی واتان لیھات، ئەی ئەمانەش ژن نین وەک و ئیوہ؟ چاو بقوچینن و گویشی مەدەنی، نەسرین گوتی: ھەمووی قەیناکە بەلام بەخوا شوینەکە ی و ئاوہکەشی زۆر پیسن.

ژنە لادیببەکان وادیاربوو ھەستیان کردبوو، کەوا رەنگە مشت و مری ئەم ژنە شارییانە لەوہبی کە روویان نەبە وەک و ئەوان بکەن، بۆیە سەیری بەکتریان ئەکرد و پینئەکەنین، ھەندیکیان بە تەوسەوہ قسەیان لەگەڵ ئەکردن و دەوہرن ژنی چاک بنبوچی واقتان و پرماوہ؟ بەکیکی کەیان لەولاوہ بە زەردەخەنەبەکی مەکراویبەوہ ئەیگوت:

- ئاخر ئەوان شارین فیری ھەمام و شوینی پاک و تەمیزن.. بەلام ھەرچەند کردیان، بەھیچ جوړی نەیانتوانی وایانلیکەن ھەنگاویکیش لەخۆیانیان نزیک خەنەوہ، بە پیچەوانەکەوہ کشانەوہ دواوہ و ھاتنە دەری، چەند خانە خویکەیان ناچاربوو کە بیانباتە تەویلەکەوہ و ھەندی ئاویان بو بہیننی کە لەوی سەر و شلپ بەدن بە دەموچاویانا.

نان و چایان بو دانان، بەلام لەبەر میش نەیانتوانی بیخۆن، چونکە دنیا ساردی کردبو، ھەموو میشەکان رایانکردبوو ژوورەوہ، ئیتر مەجبور بوون بەکیکیان بە پەرۆیک باوہشینی ئەکردن و بەنۆرە ئایانخوارد، چایەکەشی بە دلی ھەپسەخان نەبوو، چونکە خو وەک و ئەلین وەستای سەماوەر و چا بوو چاکە ی بەناوبانگ بوو ئیستەش ئەم چا شلەتینەیان بو ھیناوە و بەو حالەش کە ھەبە تاک و ھیناویشیانە نیوہی پڑاوەتە ژیرپیاڵەکانەوہ ئەمانیش شەرمیان ئەکردو چی بلین سەرەرای ئەوہی کە ھاتونەتە سەر مالاکە و عەزیەتیان داون ھەر ئەوہیان کەمە کە داوای چای ھوت پەنگیشیان لیکەن. ئاخو فەقیرانە ئەو چایەشیان چۆن پەیا کردووہ چونکە ھکومت ریگای ھەموو شتیکی لیگرتوون و ئەیانگوت بوو پینشەمەرگە ی ئەبەن، بۆیە ھەروا شتیکیان خوارد و سوپاسی مالاکەیان کرد و دانیشتن و چاوەروانی جوابیان ئەکرد تا بکەونە ری.

۱۷

لای ئیوارە کە ھەسەن ئاغاو تۆفە ھاتن بەدووی ژنەکانا، ھیندەیان پیخۆشبوو ئەتگوت مژدە ی بەھەشتیاپیداون، بەپەلە ھەموو ھەستان بە سوپاسەوہ مالاواویان لە ژنە خانەخویکەیان کرد، ئەویش زۆر بە گەرمییەوہ بەری کردن.

که هاتنه بهردەرگا ئەماخان چاویکی بە دەوری خۆیا گێرا و پوی کردە تۆفە و
پرسی: ئەری تۆفە گیان ئەو چیە؟ بزنام نە ولاخیک نە شتیک دیار نییە؟ چییە
بە پی ئەرۆین؟

- نا بە تیارە ئەرۆین، ئەو بۆ دیسانەووە کەوتیتەووە بێلە بۆل کردن؟
ئامەخان گوتی:

- ئەیهەرۆ خوا بترگی من چیم گوتو، پرسیاریک بوو لیم کردی
تۆفە گوتی: کچی خوشکم تۆ دە جاری وەرە با نەختی دورکەوینەووە لە مالهە
ئینجا ئەزانی بە پی ئەرۆی یا نە... خۆ ئێرە شارە رەشید نییە ئوتومبیلەکەت بۆ
بەر دەرگا! ئەو هتا جییک لەو خوارەووە راگیراوە بۆتان، ئیتر برۆ و ئەو هەندە
مەلئ ئاخ و ئوف و وای مردم.

هەپسەخان لە گەل حەسەن ئاغا و کچەکان لە پێشەووەین ئەرۆین و باسی مالهەکی
بۆ ئەکرد کە چەند خزمەتیان کردوون و چۆن ئەو ژنە بەسەزمانە مێرد و دوو
کورەکە هەر بەیانی زوو رۆیشتن بۆ سەر ئیش و ئەو مالهەش بە تەنیا بەسەر
ئەو ماوەتەووە: بە دەستی هەویری شیللەو و بە دەستی خەریکی سەر و پیی ئەو
گیسکە بوو کە بۆیان سەر بریبوون و مالهەکەشی لە بێشکەدا هەر گریاوە و
ئەویش نەپەرژاوە قومی شیری باتی و سەرەرای دەردانی پەیتا پەیتا هاتووە
بەلای ئەمانەووە و چۆتە کاننیکەش بە تەنەکە ئاوی هیناوە. روناک هەلیدایە و
گوتی: ئەی دۆشین مانگا و بزەکانت لەبیر چوو، دایکی پیکەنی و گوتی: وەلا
راست ئەکەی ئەو هی لە هەموو ئیشەکانی لام من قورسترە، ئەو هی لەبیر چوو.
ئامەخان و تۆفەیش گەیشتە لایان و گویان لە قسەکانی هەپسەخان بوو.
ئامەخان داوینی کەواکە هەلکردووە، کە بە دوویا نەخشاو تۆفە پیی ئەگوت:
چاوت لە کەواکەت نییە کە چەند جوان رینگە کە گەسک ئەدات. ئەویش بە دەم
هەلکردن و تەکاندن کەواکە یەو لە دلی خۆیا ئەگوت: (بەخوا لەبەر قسە
هەپسەخانی خوشک و ئاگام لە کەواو کراسیش نەماوە) مالی ئاوابی چەند شت
گەورە ئەکات، ئەو یەکی گوی لیتی، ئەو هەندە مەتھی ئەو ژنە و باسی سەرۆپی
پاکردنی کرد وائەزانی گێپەیی دەرخوارد داوین...

کچی دایکم گورج و گۆلی چی سا بەو خواپە کەمە باوەر ناکەم تا دو رۆژی
تریس لە پاکردنی ئەو سەلکە گیسکە بچوکە بێتەووە، ئەو هەندە خا و خلیچک

بوون، ھەر چاومان لە رېگەى سەرۆپىن بوو، ئاخريش وا رۆيشتین و نەمانخوارد، کچەکە ئىنسان لەم رې و بانە چەن نەوسن ئەبى، زۆر سەيرە لە مالى خۆمان ئەو ھەموو نان و چيشتە خۆش و جوانە ھەندى جار بە زۆريش پيئمنە ئەخورا، کە چى ليزە مرخم لە سەرۆپيى ئەو ماله خۆشکردبوو، ئەو دايکتان بمرى ئىستە ئاخۆ کورەکان و ئەو پيشمەرگە نازدارانە چى ئەخۆن و چەند حەز لە خواردنى خۆش بکەن، رۆحم دەرچى بۆيان.

گەيشتنە شوينىک جيبيکى بچوکى ئەمريکى راوہستابوو، منالە ورتکەى ئەو ناوہى تينالابوو، ئەوى سەيرى ئەکرد ئەوى ئەيقيرژاند بانگى رەفيعەکەى ئەکرد ئەيگوت: ھاتيو راکە جيئەکە ھاتووہ ئىستە ئەرواتەوہ، دوايکەشيان مشت و مريانبوو، ئەو ئەيگوت چوار گلۆپ ھەيە دوانى زل لە پشەوہ و دوانى بچوکيش لە دواوہ، ئەويتريان ئەگوت نەخير وانبيە لە پشەوہ چوار ھەيە..

حەپسەخان ھەر سەيرى جيئەکەى کرد لە دللى داخوريا و بە ئەسپايى گوتى: ئەى قور بەسەرم نەبى ناشى ھەموومان بخزيئەوہ ناو ئەم جيئە بچکۆلەيەوہ؟ بەلام خويگرت و ھيچ قسەى نەکرد تا بزاني چى ئەلئين، بەشکو وانەبيت ئەمە ھەر بۆ بەشيکيانبيت و ئەوانیکەشيان بە جيبيکى کە برۆن ديسانەوہ حەسەن ئاغا لە خەيالداو گوتى: دەى دادە گيان سواربن و جيى خۆتان لە پشەوہ بکەنەوہ، من و کاکە تۆفەش لە پيشەوہ ئەبين.

ئامەخان سەيرىکى خوشکى کرد و گوتى: ئينجا چۆن جيئان ئەبيتەوہ؟ سەبرى و نەسرین عەباکانيان لە خويانەوہ پيچاو چوونە ئوتومبيلەکەوہو خويان خزانە يەک و بانگى دايک و پوريان کرد و گوتيان: دەى وەرن ئيمە ھەر جيى يەکيمان گرتووہ.

ئامەخان بە کەساسى گوتى: ئاخىر من دللم زۆر تیکەچى ئەبى لای پەنجەرەکەوہبم، حەپسەخان بە دەم بۆلەى ئەسپايیەوہ گوتى: بەخوا من لە ناوہراستابم ھەر ئەمرم، سەبرى و نەسرین گوتيان: باشە ئەملاو ئەولاکەى بۆ ئيوہو ئيمەش لە ناوہراستاو روناکيش ئەخەينە باوہشمان، روناک دەمى خوى گرت و بە پیکەنيئەوہ گوتى: ئەمخەنە باوہشتان؟ بەخوا ھەردوکتان ئەپليشينيئەوہ.. رۆلە من ئەلئى ورچم..

ھەموو پیکەنين و دايکى و پورى لە دللى خويانا، دو سى دوعاى چاوہزاريان بۆ خويند و ھەرچۆنيک بوو بوو نارەزايیەکى بيئەنگ حەپسەخان و خوشکى

سواربوون، ئەوجا پیاوہکانیش ئیتر جیبہ بۆریان کہوتہ ری، بەلام قوربەسەرہ بەحالتەیتوانی برۆا، خەلکەکە ی ناویشی وەک و یاپراخیان لێھاتبوو، ئانیشک و قۆلیان چەقیبووہ کہلەکە و رگی یەکتەری، ئامە خان ھەرزوو شتیکی خستە دەمیەوہ و دەستی کرد بە مەلچە مەلچ، روناک بە ئەسپایی لێپرسی پورئ گیان ئەوہ چی ئەخۆیت. پریاسکە یەکی بۆ راگرت و گوتی: ئەوہ ترش و خویبە بە صەدەقەتیم، بۆ دل تیکنەچوون زۆر چاکە، ھا تۆزی بکەرە دەمتەوہ، روناک بە ئەسپایی و بە پیکەننەوہ لە کوئ پەیاتکرد؟

ئەوہ بەقوربان ھیشتا لەشاربوین خستبوومە گیرفانمەوہ وامەزانی ھەر بە قەمەرہو شتیوا دین بۆ ئیرہ.

جیبەکە لەبەر ناریکی رینگەکە کہوتبووہ ھەلتەک، ئەوہندەبیینەچوو شەویش داھات و ئیتر چاویان لە ھیچ نەما، کہلەمەدا بەختیان ھەبوو ئەگینا پیش ھەموویان ئامەخان زیرە ی ئەکرد چاوی بە شیو و کەندەلان و ھەزار بە ھەزار و بەرز ی و نزمی و باریکی رینگەکە بکەوتایە، بالام چونکە شاخ و داخ و ری و بان گشت تاریکبوون تەنھا رۆشنایی چرای ئوتومییلەکەبوو کہ بەردەمی خۆی روناک ئەکردوہ چاویان لەملا و ئەولای خۆیان نەبوو.

تۆفەش گەرمی کردبوو ئەمجارە باسی تورکیای بۆ ئەکردن، کہ چۆن سالیک بە لاوی رینگای بزر کردوہ و شاخو شاخ گەشتۆتە شاریک و زانیویەتی کہ ئەوہ شاریکی تورکیایە، ئیتر بە ناچاری بووہ بە میوانی مالتیک، مالاکە پیریژنیکی تیاووہ بە دوو کچیەوہ ئەمیش داوای لە پیریژنەکە کردوہ کہ ژوریکی بداتی بە کرئ، ئەویش ژوری ئەداتی و کچەکانیش ھەرزوو حەزی لێئەکەن و زۆرجار ئەیکەن بەشەر لەسەری یا نانیان نەئەخوارد تا کاکە تۆفە ئەگەراییەوہ لە سەیران و گەپان، لێخوری جیبەکە پیشمەرگە یەکی زۆر دلسۆزبوو، وەختی خۆی بۆ دایەرہ یەکی حکومی کاری ئەکرد، لەپاشا بەخۆی و جیبەکە یەوہ گەشتبووہ ناو پیشمەرگە و کاری ئەکرد، لەویش جیبەکە ی بۆ ئەوان ئیشپیتەکرد و خەلکی دەرباز ئەکرد و ئیشی بۆ شۆرش ئەکرد و ناوی حەسەنە بچکۆل بوو، جا لەگەل ئەوہشا کہ کوریکی خویندەوار و زیرەکیش بوو، بەلام چونکە یەکەمجاربوو تۆفە بیینی شارەزای فیشالەکانی نەبوو، بە گومانەوہ گوئی لێئەگرت و لەپ لێپرسی:

- باشه كاكه تو ئەلئيت گوم بووم شاخو شاخ رۆيشتم تا گەيشتتە توركيائەى چۆن لەو ھەموو رینگايە يەكئىكى توش نەبوو كە لئت بېرسئت بۆ كوئ ئەچئت، كئى تو، لە كوئو ھاتووى، كوا پاسپۆرتت، ھەر تو خۆت كە زانئت رئت بزر كر دوو نەئەبوو بۆ يەكئىك بگەرئئت بەشكو رینگاكەت پئ پئشان بدا؟ تۆفە منگە منگئىكى كر د و جگەرەيەكى دەرھئنا و خۆى بە داگئرسانئنيو ھە خەرىك كر وئستى بەسەر پرسارەكەيا بازبدا و لەبئر خۆئى بەرئتەو، ھەسەن ئاغا دەستئكى لە لئخۆرەكە وەژەند و بە چاو تئئگەيانئ كە ئەو ھەقى نەبئ بەسەرە ھەر گوئ بگريئ.

- ژنەكان زۆر سەغلەتئوون بەلام ئئشئان بەو ھە باشبوو كە خەيالئ ئەوئ ئئستا ئەگەنە لائ خۆشەوئستەكانئان و دەست ئەكەنە ملئان و بەيەك شاد و شكور ئەبنەو ھەموو شتئكئكەئى لەبئر بردبوونەو ھە خەيالئان ئرۆئى تا لەپر يەكئىكان بە بئزارئئو ھە بۆلەيەكى لئوئەئەھات و وائ بەو كە گئانئكى بۆ ئەكر د و ھەولئ ئەدا بەشك بئوانئ بارئ ئەندامئكى يا جئ دەستئ يا جئ قاچئكى بگورئت، ئەوئ زۆرتر سەغلەتئ كر دبوون تۆفەبوو كە وەك و رادئوئ چائخانە كر ابو ھە و ئەو ھەكائەت و بەسەرھات و بئسەر و بئە درۆئانەئ ئەگئراپەو ھە دوو پئشمەرگەكەش پئئ پئئەكەنئ و پئئان رائەبوارد، ئەمانئش نەيانئەتوانئ بئدەنگئكەن ئەئانئاسئ كە چ دەمئكى پئوئەو دور نئئە كە تەرئقان بكاتەو ھە چەنكە زۆر نازئ بەسەرا ئەكر د و ئەوئش لە گەرە و بچوكئان تۆرە ئەبووبئ ئەوئ كەسئان لە قسەئ يا لە جئئوئەكانئشئ تۆرە بئن يا بئگرنە دل بۆئە لائ ئەو كەسانەئ شارەزائ پەئوئەندئ ئەو خئزانە و تۆفە نئوئائە دەمئ تۆفەئان نەئەكر دەو.

شەو درەنگ گەئشئتە ماوئ روناكئ چرائ چەن مالئك بەھال دئاربوو، جار جارەش رۆشئنايئەك لەپر لەناو دۆل و گرد و شاخەكان و ناو ئاوايئەكەدا شەوقئ ئەدائەو ھە زۆر ئەبوو، ئامەخان چەند يا اللە و بئسمئلايەكئ كر دوتئ: بەخوا بە بروسكە و ھەرە ترئشقە ئەچئت ئاخوا بگەئنە جئ بەرلەوئ بئكا بە تۆف و باران! ھەسەن ئاغا دلئ خۆشكر د و گوتئ: باجئ ئەو لائ پئشمەرگەكانە وائئتر گەئشئتئە جئ. ئەوئ خەوالوبوو كەوتە چاو گۆفئنو خەرىكئ سەر و پۆتەلاكئ بوو، تۆفەو كە لەبەر چەندان وەنەوزئشئ ئەدا، بەدەم

باویشکیکه وه جامانه که ی کرده وه و بهستیه وه و خوی گیف کرد، هر
ئه ونده یان زانی جیبه که هیواشی کرده وه له بهر بینایه کا وهستا گورج چند
زه لامیکی چه کداری لیده ره پهرین و هسه ن ئاغاش دابه زی و که وه ته قسه کردن
له گه لیان ئینجا به ئافره ته کانی گوت دابه زن. ئه وانیش چونکه له جیکا ته نگه که یانا
ده قیان گرتبوو به گوچی و شهلی له پیره جیب هاتنه ده ری. هه ر دابه زین
حه پسه خان ئه ونده ی زانی چه ک له شانیک باوه شی پیا کرد له پیشه وه زور
سه لمیه وه، به لام گورج به دهنگی که نه ختی به رز گوتی: وه ی له ده ورت گه پریم
ئه وه توی عه لی گیان ئه یه رۆ ئه وه چونم نه ناسیته وه؟

ئیتتر هسه یین و کوره کانی ئامه خان هه موو به جلی پیشمه رگه بیه وه و تفهنگ
له شان هاتن بۆ لایان و بو به ده ست له ملان کردن و ماچ و موچ سه بری
ئه گه رچی برا و پورزا کانی ماچ کرد، به لام هه ر چاوی ئه گتیرا و دلای خورپه
خورپی بو بۆ نه وشیروان و هه ر به چاو تروکانیک چند خه یالیک به میشکیا
تیپه ری: رهنگه ئه و له م دئییه نه بیت، ئاخۆ له کوئییت؟ دوربی نه خوش نه بیت؟
له وانه یه نوستی، نا ئه ی گوایه نازانی که من دیم، هه موومان دیین؟ تۆ بلایی
هه روازوو منی له بیر چوبه وه؟ هه ر ئه ونده یان زانی له لایانه وه لایتی ده رکه وت
و دهنگی هات، شیروانبوو به هه له داوان رای ئه کرد تا خوی گه یانه لایان: به
گه رمی و به په رۆشه وه ده ستی خه سوی و خوشکی ماچ کرد و ئه وانیش لامل و
سه ریان ماچ کرد، له گه ل روناک و نه سرینو سه بریش ده ستیان گوشی، کوره کان
پیشیان که وتن بیان بهن بۆ خانویه کی نه ختی له شوینی دابه زینه که یانه وه دوور،
به چراو لۆکسه وه که وتنه پیشیان و پیشیان گوتن که ئه و شه وه له وئ ئه نوون، تا
به یانی شوینیکیان بۆ په یا ئه کهن، له لایه کی تریشه وه پیشمه رگه ی تریش هسه ن
ئاغایان ئابلوقه دابوو، چونکه جار و بار کاغه زی بۆ ئه هینان و له کهس و
کاریانه وه، ئاینوست ئه گه ر بۆی هیتابن زوو وه ریگرن!

له رینگای رۆشتنا بۆ خانوه که، عه لی دیسان ده ستی کرده ملی تۆفه و گوتی: ئای
کا که تۆفه گیان به راستی بیرم ئه کردی، یاخوا به خیر بییت، هه رچه نده باو کم و
مامبه ته نیا مانه وه به لام گوئ مه ده ری زور چاکت کرد که هاتی تۆفه ش
ده ستیکی به سه ر و جامانه که یا هینا و کوکه یه کی بۆ کرد و خه ریکبوو بکه وئته
قسه کردن به لام هه پسه خان نه یه یشت پیشیکه وت و گوتی: وه لا له ده ورت

گه پريم، هيچ مهراقى باوك و مامت نه بيت، رۆژى پيش هاتنى ئيمه، پوره ئافتاوت و ههردوو كچه كهى به باول و جانتاوه هاتن بو لامان، پيى گوتم كه يهك دهنگ دلت لاي ئه مان نابيت، ئيتر هه ر ليژه ئه بم. جا خوشت پوره ئافتاوت ئه ناسيت كه چهند ريك و پيىك و به دهست و برده، عه ليش گوتى: به خوا ئيشيكي باشى كردوو هه ي ئافه رم پوره ئافتاوا!

توفه ئيتر نه يتوانى خو ي بگري قسه كه ي حه پسه خانى برى و گوتى: ئه وه قسه يه تو ئه يكه يت عه لى گيان، چون من نه ئه هاتم؟ هه ر يه كه م رۆژ ئه مويست بيم له گه لتان به لام بيقه زابيت تو نه تهيشت، ئه گينا چون دلم به رايى ئه هات ئيوه له به ر ئه م گوله بارانه بن و من له شار بم؟!

حه پسه خان گوتى: وه ي رۆحم ده رچى بو خه لكى شار ئه وه نده ترسيان له دلایه، بوچى ئه توان تير بنوون؟! هه موو رۆژى ئه و زوردارانه به زميكيان پى ئه گيرن، بوچى وائه زانى خه لكى شار له كه يفان؟ توفه هه ر ئه يويست محازره كه ي خو ي له سه ر ميلهت و خاك و پاراستن و په رستنى ته واو بكات، به لام ماوه ي نه بوو چونكه گه يشتنه خانوو كه ئيتر بوو به غه لبه غه لب و هه ركه سه قسه يه كى ئه كرد.

چونه ناو خانوویه کی چیمه نتوی ژوور گهوره ی فهرح و خوش، به لام له هندی بهره و په توو سهرین به ولاره هیچ ناومالیکی تیا نه بوو. ئامه خان ههر زوو عه باکه ی له خو ی کرده وه و گوتی: ئوخه ی خانووی واش هه یه لیره، خو ئه لئی خانوی شماره! حسه ین دایه قاقای پیکه نین و گوتی:

ئهی ههر لای ئیوه خانووی کونکریت و خوش هه بی؟ ئه وه تا ئیمه ش هه مانه. ئه مانه هی حکومت بوون که پیشمه رگه ماوه تیان گرت، ئه م خانوانه شیان بو مایه وه.

دایکی گوتی: ئوه یاره بی مباره کیان بیت و نوخشه له هه زان خانو دپهات و شاریش که داگیریکه ن.

حه پسه خان و خوشکی له خوشی کوره کانیان که وا به جلی خاکیه وه چه ک له شان لایانه وه بوون له دیاری پیغه مبه ر! له پاشان دانیشتن پیکه وه و عه لی له گه ل دایکی و روناک باسی شار و مال و چونه به غدادی نه وه هاریان ئه کرد. ئامه خانیش که وتبووه توره که و پریاسکه هه لپشتن، جل و بلوز گوره وی و ئه و شتانه ی پیشان ئه دان، که بویان هینا بوون و باسی سواربوون و که وتن و به پیروشتنی خو ی و جیب سواربوونه که یان بو ئه گپرا نه وه و کولیچه و کولیره به رو نی ئه خسته به رده میان، کوره کانیان ههر یه که یان به شی خو یان له خوارده کانیان کرده ناو دهره کانیانه وه که بییه ن له گه ل هاوریکانیان بیخون.

سه بری و شیروانیش هه رچه نده پیکه وه دانیشتبوون و قسه یان بع یه ک ئه کرد و باسیان بو یه ک ئه گپرایه وه، به لام له خوشی به یه کگه یشتنه وه که یان ههر ئاگیان له قسه کانیان نه بوو.

حسه ین و نه سرینیش له ژیره وه سه بری یه کیان ئه کرد و ئه تگوت هه رچی خوشی دنیا هه یه له چاو و دلی ئه وانا کوبووه ته وه.

پاش به یینیک دانیشتن، کوره کان هه ستان و پنیان گوتن، ئیوه ماندون بنون ئیمه ش ئه گه رپینه وه بو باره گا، ئینجا سبه ینی دپینه وه بو لاتان و خانوشتان بو په یا ئه که یین.

به لامل ئەما خان نەبەشت کورە بچکۆله کهی برواته وه له گەلیان و گوتی: تخوا با ئیمشەو لای من بچ، تیر دەست بکەمە ملی، ئەوانیش کردیانە پیکەنین و هەلاو گوتیان: باشە با هەر لاتبیت تا تیری لیتەخۆیت، ئیتر ئەوان لیتاندا پۆین.

ئامە خان سەری بەختیاری نابو بە سنگییه وه و لێی ئەپرسی: تخوا بەخە گیان لەگەڵ نەخۆشی چۆنبووت؟ چەند جار ئالوو هەتەت وای لیتاتۆتە وه؟ وهی دایکت بمری بەخوای شەو پۆژ و پینەنی تایە کەشت لە گوچکەمە ئەزینگیایه وه، دیسانه وه ئەکەوتە وه ماچکردنی.

بەختیار بە زەرەخە نەیه کی خۆشە وه گوتی: نەخۆشی چی و تاو و ئالکو کەوتنی چی دایە گیان؟! بەسەری باوکم ئەوتەتە هاتوم بو ئیرە یەک پۆژیش نەخۆش نەکەوتوم، مەگەر لە کاغەزەکانما بۆم نەئەنوسیت!!

دایکی بە چاویکی پڕ خۆشە و یستی و پەرۆشی دایکانه وه سەیریکی کرد و گوتی: بلیم چی دلەم بەو قسانە ئارام نەئەبوو، وامزانی لەبەر دلی من ئەو جۆرە قسانە ئەنوسیت، بۆ ئەوهی خەفەتم نەدەیتی.

شەوی کە کورەکان گەرانه وه باره گا، بیستونی هاورپیان هیشتا هەر لەو پوو چاوهروانی ئەکردن، لەگەڵ هەوالپرسینیکی گەرمی کەس و کاره کە یانا، گلەبیه کی زۆریشی لیکردن کە ئاگاداری ئەویان نەکردوه، لەگەڵیان بچیت بو بەخیرهاختیان، ئەوانیش دلان دایه وه پینان گوت: کە نەچووه بچی بەیانی ئەیبەن بۆ لایان <

ئەو شەوه بیستون خەویکی ئەوتوی لیتەکەوت، یان راستتر خەو و بیخه و بیه کی وهک و یەک بوون: بیری ئەکرده وه لە ژیان پڕ بە شۆرشی، لە سلیمانی کەوا لەگەڵ هاورپیه کی، خانوویه کی بچوکیان گرتبەه، خەریکی خویندنبوون، ناو بە ناو سەبری کە لەگەڵ ئەما هەردوکیان ئەندامبوون لە پارتیدا، بە پوناکي خوشکیان بەیاننامەو بلاوکراره کانی بۆ ئەنارد، ئەویش زۆر بە حایاو شەرمه وه هەر لە دەرگا کە وه ئەیدایه دەست و بەپەله روی ئەکرده مالی ئەندامیکتر، وای کە کچیکی جوان و ئازا و بەحورمه تبوو، کە خەویشی لیتەکەوت خۆی لە یه کی لهو کۆبونه وانەدا ئەدی کە جار و بار لە مالی ئەوان ئەیانکرد بۆ کاروباری پارتایه تی لە خه وه کەدا پوناکیش وهک ئەندام لەگەڵیان دانیشتبوو و قسه ی له باره ی سیاسه ته وه بۆ ئەکرد، ئەمیش لە باتی ئەوهی گوچ لە قسه که ی بگری،

هەردوو چاوی بریبووہ ئیسکە سوکەکە ی. روناکیش وەک هەستی پێبکا و
 پێنابخۆش بێ هەلئەسی برۆا ئەمیش دەست ئەبات کە نە یەلێت و خەبەری
 ئەبیتەو، ئەجا ئەوہی دیتەوہ بێر کە چوون تا ئیستا تانیویەتی ئەو
 خۆشەویستیە بشاریتەوہ و لای کەس دەرینەبرێ، تەنیا ئەو جارە نەبێ کە لای
 ھەمە ی ھاوڕێ و ھاوخانوی درکاندی و گوتی: وەختە بو ی شیت بېم، ئەوہندە
 رەوشت و خویەکی بەرز و ئیسکیکی سوکی ھە یە، ناشزانم تو بلی ئەگەر
 رۆژی خوازی بکەم بمدەنی؟ وە ئەویش دلێ خۆشکرد و گوتی: گوا یە بوچی
 ئەبێ نەدەنی؟ خۆت کورپکی باش و قۆز و نیشتمانی پەرور و خویندەوار و
 باوکیشت حالکی باشی ھە یە ئیتر لە چی ئەترسیت؟ ئەمیش پێی گوت کێ ئەلێ
 رازی ئەبێ کە کچ بەن بە لادی؟ ھەمەش گوتی: ئینجا کە تو ئەوہندە خۆشت
 ئەوی و کارەکەشت لەسەر مەسەلە ی شار و لادی پەکی بکەویت، ھېچ سێ و
 دوی لیمە کە بگۆیزەرەوہ بو سلیمانی... بیستون کە بیری ئەکەوتەوہ و ئیستا
 لەباتی ئەم بگۆیزیتەوہ بو شار خوا ئەوانی ھیتاوتە نە ک ھەر لادی،
 (ماوت)یش! ئەگەرچی ھۆ و چەشنی ھاتنەکە یانی لاخۆشنەبوو، بەلام ھەر
 ھاتنەکە و لیکزیکبونەوہ کە یان خەریکبوو بالی پێگرێ، ئەو لەو خەیا لانەدا
 بوو کە گو یی لە دەنگی عەلیبوو بانگی ئەکرد ھەستی خۆی کۆکاتەوہ با زوو
 بچن بو لای دایکی و ئەوان.

بەرئوہ بیستون گو یی لە کورەکان بوو باسی خانویان ئەژرد کە تیگە یشت
 مەسەلە چییە، پرس ی ئەوہ قسە لە چی ئەکەن؟ خانوتان ئەوی بو ھەپسەخان و
 ئەوان؟ خەمتان نەبێ ھەر ئیستا ئەچم کللی خانوتان بو دینم، خانوویەکی
 چۆلمان ھە یە، ئەوہی مالی مەئورەکە ی تیا بوو کە پێشمەرگە خۆی ناریدیەوہ
 بو شار، ئەوہ کەسی تیانییە، ئیستە ھەر بەخیرھاتنیکی پورە ھەپسەخان و
 ئەوان ئەکەم و ئەچم بە فرکانیک کللەکە یتان بو ئەھیتنم. کورەکان
 بەسەر سوپمانەوہ لە بیخەبری خویان تەماشای یەکتریان کرد و عەلی گوتی:
 ئە ی سوپاس بیستون گیان بەراستی لە کیشە یەکی گەرە زگارت کردین! ھەم
 شوینەکەشی باشە و ھەم لەسەریشیان دێ لە پێیان دەردەچیت.. زۆر سوپاس..
 بیستون بەشەر مەوہ گوتی: ئینجا کاکە عەلی ئەوہ سوپاس ئەھینی.. مالی ئیمە

هی کئییه؟ به دهم ئەم قسانه وه گه‌یشته شوینی ئافره‌ته‌کان، بیستون به‌خیره‌هاتن و خوشی و چۆنیه‌کی گهرمی له‌گه‌ل چه‌پسه‌خان و ئەوانکرد، به‌لام نه‌ختی شله‌ژابوو، هه‌ندئ جاریش ده‌می تیکه‌ل و پیکه‌ل ئەبوو به‌تایبه‌تی که‌ پوناکی ئەدی به‌ جلی کوردیه‌وه سه‌رپۆشیکێ داوه به‌ پرچه‌ کاله‌ جوانه‌که‌یا و زو زوش به‌ چمکه‌که‌ی ده‌مو لێوه‌ خونه‌ گوله‌که‌ی پیدائه‌پۆشی که‌ به‌ قسه‌ی یه‌کیکیان ئەهاته‌ پیکه‌نین، خو که‌ حسینی برای ده‌ستی برد پرچه‌ جوانه‌که‌ی به‌ ئەسپایی راکیشا گوتی: هه‌ی شه‌یتان دیسان هاتیه‌وه‌ به‌رده‌ستم، ده‌ستی کرده‌ ملی کچه‌ دهم و چاوی سور هه‌لگه‌پا و هه‌موو له‌شی نیشه‌ سه‌ر ئاره‌ق، بیستون که‌ ئەمه‌ی دی ئەوه‌نده‌یتر شیتیبوو. که‌ نه‌ختی هاته‌وه‌ سه‌رخوی به‌ هه‌موویانی گوت که‌ بۆ نیوه‌رۆ له‌ مالی ئه‌وانن. به‌هه‌له‌دانیش چو دایکی تیگه‌یان که‌وا بالی کاک عه‌لی و ئەوان هاتون و نیوه‌رۆ لای ئەمان قاوه‌لتی ئەکه‌ن. له‌وه‌ بوه‌وه‌ به‌ په‌له‌ چووه‌ لای باوکی بۆ کللی خانووه‌که‌، باوکی ئەگه‌رچی ئەمه‌ی پیناخۆشبوو، وه‌گه‌لی کرده‌وه‌ی بیستونی به‌دل نه‌بوو به‌تایبه‌تی ده‌ستبلاویه‌که‌ی چونکه‌ خۆی کابرایه‌کی گیر و ده‌ستقوچاو بوو. به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌ کوره‌ گه‌وره‌ی بوو یه‌کی بوو له‌و تاک و ته‌را لاوه‌ ماوه‌تیانه‌ی که‌ خویندنیان ته‌واوکردبوو، له‌ناو خه‌لکا خۆی پێوه‌ هه‌لئه‌کیشاو به‌ ئەقل و زیره‌کی و له‌ خویندنا پیشکه‌وتویی هه‌لئه‌دا: که‌ چۆن به‌یه‌که‌م ده‌چوه‌و عه‌ره‌بی وه‌ک و بولبول ئەزانی و تا ته‌نانه‌ت هه‌ندیچار که‌ بیستون دهنگ و باسی شتیکی بۆ ئەخویندنه‌وه‌، ئەویش هه‌ر که‌سیکی بدیایه‌ بۆی ئەگه‌یرایه‌وه‌، زۆر جار بیئه‌وه‌ی به‌ ته‌واوی خه‌به‌ره‌که‌ یان ناوی شار یان ولات یان خه‌لکه‌که‌ به‌ راستی بزانیته‌ و چه‌ند ئەوه‌نده‌یه‌کیشی ئەخسته‌ سه‌ر خه‌به‌ره‌که‌ و بۆ خه‌لکه‌که‌ی ئەگه‌یرایه‌وه‌، له‌به‌ر ئەمه‌ هه‌موو جار پێی له‌ دلی خۆی ئەنا و به‌قسه‌ی ئەکرد و دلی نه‌ئه‌شکاندا!

بۆ نیوه‌رۆ له‌ مالی بیستون بوون، ئەگه‌رچی له‌ خۆشیانا گه‌شابوه‌وه‌، به‌لام ئەوه‌نده‌ ژیر و به‌حورمه‌ت و له‌سه‌رخۆبوو، شتیکی وای لێروونده‌دا که‌ هه‌یج که‌س هه‌ست به‌ گۆرانکارییه‌ک بکا، هه‌رچی وه‌کو روناکیش بوو، ئاگای له‌ هه‌یج نه‌بوو. وه‌ له‌ دلێشا رقی له‌ بیستون بوو و هه‌رچه‌ند سه‌بری شتیکی پیا‌ئه‌نارد بۆ یه‌که‌مجار پینگران بوو، وه‌ جار جار که‌ ئەهاته‌ مالیشیان هه‌تا ئەرۆیشت ئەم

هەر له دلی خویا ئهیبۆلاند و ئهیگوت: ديسانهوه هاتهوه بۆ چاوبرینه خهلك!
كابرای تایه نئهلیی بۆ پهسمگرتنمان یهت! گهجه نهیئهزانسی كهوا ئهوه
بهسهزمانه هەر تهنیا چهزی به تهماشاگردنی ئهوه ئهکرد، بهتهنیا پهسمی كه
ئارهزویی گرتنی ئهکرد به دل، پهسمی ئهوه بوو! لهسهه زۆری بیستوون به
خوی و دایکی لهگهڵ میوانهكان ئهوهنده خهریکبوون و نابیی و ناگرییان گوت،
ههتا رازیانکردن كه ئهوه شهوهش لهوئ بمیینهوه، ههتا بهیانی خانوهکهیان بۆ
پیک ئهخهه.

چوونه ماله کهه ی خویان که خانوویه کی خۆشکه له بوو، سی ژوورو هه یوانیکی هه بوو له گه ل سه رشۆرک و سه رته نوریک و هه وشیکی پان و به رین. ئە گەرچی له خستی کال دروستکرا بوو به لام، ریکوپییک بو. هه رزوو به کرین و به یارمه تی مالی بیستوون و چه ند ناسیاویکی که ی کوره که یان مالیکی له چاو لادیدا باشیان ریکخستوو، ژوره کانیا ن به شکرد به سه ر خویانا. ئە وه ی ئە م ژوور دابه شکردنه ی به دلنه بوو سه سین و نه سرین بوو، هه رچه نده به پیی شه رع هه لالی یه ک بوون نه سرین له سه سین ماره کرابوو به لام چونکه به پیی عاده تی کورده واری نه گو یزاربووه نه سرین لای دایکی و ئە وان، سه سینیش له باره گا ئە نوست. هه ریه که یان دل ی پر بوو له گله یی و ناره زایی به تایبه تی که جارو بار گو ییان له قسه و بر و بیانوی دایکه کانیا ن ئە بوو هه ر وه خته بوو لیک بنه وه. هه پسه خان ئە یگوت: ئە یه رۆ که س قسه ی وا نه کات یه خه ی خۆ م دائه درم! چۆن ئە و کوره نازداره م لیره ژنه که ی بگو یزیته وه؟ له خانوی قورا و له سه ر ئە م به ره و دۆشه که شه ره خواسته مه نیا نه و له م ده ربه ده ری و ناگر بارانه دا؟! به خوا تا کو شایبه که ی به دلی خۆ می بۆ ئە که م هه روا ئە یانه یلمه وه، جار ی په له یان چیه خۆ ئیشه لا دنیا هه تا سه ر وا به قور ناگیر ی!!!

ئە وانیش له دلی خویانا ئە یانگوت: به لی په له مان چیه؟ هه پسه خان مرخی له وه خۆشکردوو هه که ئە وه په ره که ی یه ک دوو مانگی تر دنیا ئە بیته وه به ماستی مه ییو و کورد به هه قی خۆ ی ئە گات و ئە ویش ئە گه رپته وه لای خیه و خانی خۆ یی و له و ی شای ی هه وت شه و و هه وت رۆژه مان بۆ ئە کات! به خوا خه و یکی خۆ شه خۆ زگه ئە هاتدی، به لام هه یچ شتیک ئە وه ده رنا خات که ئە م وه زعه روو له باشی بیت، به لک و له وه ئە چی که به ره و خراپتر بر و، جا ئیمه تا که ی هه روا رانه وه ستین و چاو ببری نه یه کتری؟!

هه رچی ئامه خانی ش بوو زۆر جار ئە یگوت: هه ی هه ی من ته نیا ئە و تاقه کچه م هه یه ئیسته هه یچ نا که م رازی ئە بم هه روا بیده نگ و سه نگ وه ک و بیوه ژن دهستی بگرن و بلین ها نه سرین ئە وه ژوری خۆ ت و سه ینی میردت؟! نه سرینیش و سه ینیش ئە م قسا نه یان زۆر پینا خۆشبوو به لام روویان نه ئە هات ناخۆشی خویان ده ربرن نه ک هه ر ئە مه زۆر جار سه سین ته نانه ت له

گلەببەکانیشی پەشیمان ئەبوو و لە دلی خویا قسەى بەخۆى ئەگوت کە کەى ئیستە وەختى ئەوێه بچى بلى ئەمەوئى ژنەکەم بگوزمەو، هیشتا دئ نەگەببوە دوکەل گەببى، هیشتا ماندوبیان نەحەساوئەتەو، وا ئارام لەبەر برا بەخیرئ من لای خۆم خەباتکەرە سەرسەختەکەم کە ئەبئ لەم تەنگانەبەدا هەموو هەست و هۆش و دل و مێشکى لەلای شۆرش و مێلەتەکەى بێت؟؟، هەرچۆن رووم دئ ئیتر سەبیری ئەو برادەر و هەقالانە بکەم کە ژن و مال و منالی نازداریان بەحیثیشتووہ؟؟ یەکیکی وەک کاکە قوباد چۆن پوت یەت جاریکیتەر سەرھەلبیری لە عاستى ئەوێ کە کورەکەى دوسالانەو هیشتا لە رەسما نەبیت چاوی پیننەکەوتووہ چونکە ئەو لە بەندیخانەى کەرکوک بووہ کە ژنەکەى منالی بوو، لەپاشا کە شۆرش دەستى پیکردووہ لەگەل دوو هاوڕی رايان کردووہو خویان گەیانوتە شاخ. وەبیش چۆن هەموو جاریک رەسمەکەى لەبەر باخەلى دەرئەهینیت و پشانى هەموومانى ئەدات.. نە.. نە، بۆ خاترى خوا ئیستە نابى هەر ببەلم خەيالى ژن گواستەنەوہش بە مێشکما تپەریت، جارى بۆ ئەو زۆر زوو!

هەر پاش دو سى رۆژ سەبرى و شىروانکەوتنە دەمەقالى و پرتە و بۆلە لەیەک، شىروان ئەيگوت: "ئیرە جىايە لەگەل شار، تەنانەت وەک ديش نەماوئەتەو، هەموو پيشمەرگەن و دۆست و برادەرمانن و هاتوچۆى مالمان ئەکەن بە تايبەتى چونکە بەشى زۆريان کەس و کاريان ليرە نيە، جار جارە خاوەن ژن و مالەکان ئەگەر چيشتيكى بە جۆريکيان لینا بانگيان ئەکەن چونکە ليرە ئەگەر نيسکينەشمان دەستکەوئ ئەوہ شايیە، لەبەر ئەوہ کە ئەوان دین ئەبئ جوان خۆت ببپچیتەوہ و سەرپۆش بەسەرا و ئەوئەندەش باسى سياست نەکەى و خۆت لە هەموو ئيشیک هەلنەقورتينيت!"

سەبريش تورپ ئەبوو ئەيگوت: "وہ لا باش ئيشالا دەمان ئەبەستيت؟ من سەربەستم و لەوئەتى چاويشم کردۆتەوہ حيزبايەتيم هەر کردووہو لەناو ئەو هەموو پۆليس و ئەمنەى شارا خۆم خستۆتە خەتەرەو، ئیستە تۆ ئەتەوئ بيم بە کەببانوى مال و هەر خەريکى نانکردن و چيشتلينانيم؟ هەى گيان بەخوا باش بروات بە مافى ئافرەتان هەيە؟؟" شىروان بە تەوسیکەوہ وەلامى ئەدايەوہ:

"بەوا لە خەتەری گەورەدا خەباتت کردوو بەبۆیە تورەکە کەت پەر ئەئە کرد لە بایاننامە و بلاوکراوەی پەر مەترسی و نەتەئەدایە دەس پوناکی بەسەزمان بۆت بلاوکاتەو بەسەر ئەندام و لایەنگرەکانی پارتیدا بەبێ ئەوەی بەبیرتا بێت کە ئەگەر پۆژیک پۆلیس گرتی ئەوا پێستی ئەچی بۆ دەباخانە،" شیروان دەرگای ئەدا بەیەکا و ئەرۆیشتەو بۆ بارەگا بێ ئەوەی گوێ لە وەلام و بۆلە و خوتە و نارهزایی سەبری بگریت، کەتا بەینیکیش پاش پۆینی ئەو بەسەراھاتن و ئاو بەئاگرادکردنی دایکی و ئەوانیش، هەر لەسەر قسەى خۆی ئەرۆیشت، بەلام ئیوارە کە شیروان ئەهاتەو زۆر بە روخوشییەو سەیری یەکتریان ئەکرد و ئەتگوت نەبایان دیوہ و نا باران!

ورده ورده وا بە ژيانى ئەوئى راھاتننەتگوت سەد سالاھ لەوئى ئەژین، نەک هەر ئەمە بگرە پێشیان خۆشبوو بەتایبەتی چونکە کورەکانیشیان لەوئىوون و ترسی گرتنیان لەسەر نەمابوو، ئەوانیش هەستیان بە ئارامی و دلنیاى ئەکرد، ئەگەرچی زوو زوو حەپسەخان و خوشکی ئەکەوتنە مەراقى مێردەکانیان بەتایبەتی هی باوکی عەلى کە نەخۆشى دلئى هەبوو، ئاخىرى حەپسەخان پۆژئى پەتى پچرى و گوتى: منالینە بەخوا من ئەچمەوہ سەرىک لەو پیرەمیدە ئەدەمەوہ بزائمحال و ئەحوالى چۆنە، مەراقى ئەو خەرىکە بە تەواوەتى ناپرەحەتم ئەکات، پوناکیش ئەبەمەوہ لەگەل خۆم"

عەلى کەزانى دایکی گەیشتوہ تەتینى و سورە لەسەر پۆین، چارى نەما کە لە بارەى پوناکەوہ راستى پێلئى بۆیە گوتى: "دایە گیان خۆت ئەرۆى خوات لەگەل بەلام نابئى پوناک بەریتەوہ چونکە ئەمرى گرتنى دەرچووہ، یەکئى لە گیراوەکان بەرگەى لێدان و ئازارى نەگرتووہ و ناوى هەندئى کەسى چالاکی سەر بە پارتى گوتووہ، پوناکیش یەکیکە لەوانە کە گوايە بەیانامەى بۆ بردووہ"

حەپسەخان کەوتە هاوار و گریان و ئەیگوت: هەى لەرپئى خوا بۆچى ئەم کچە بەستەزمانەتان لە ئیستەوہ توشکرد؟ هیشتا بۆنى شیرى خاوە دەمى دیت!!؟.

عەلى لە دلئى خۆیا ئەیگوت: ئەى ئەگەر ئەتزانى کە مالاھەشمان گەراون و باوکیشمیان دوو پۆژە گرتووہو ئەمرى گرتنى سەبریش دەرچووہ ئەوسا چى ئەکەى؟ دەى هەرچۆنئیبئى نابئى لێرە ئەوانە بزانی ئەگینا ئەیکا بە شین و شەپۆر

و هه موو خه لکه که مان به سه را دائه بارینتی، با برواته وه شار لهوئی چی ئه کا با بیکا".

حه پسه خان له بهر پوناک ماوهی دوو ههفته یه ی مایه وه که هه میسه خه ریکی شه ر و دهمه قالی بوو له گه ل منالکانی و ئه وانیش هه موویان سه ریان کردبووه سه ر سبری که بۆچی ئه و ئیشه پر مه ترسیانه ی به و مناله کردووه که ئه بوو هه مووی خۆی بیکا، پوناکیش سه ری خۆی کز ئه کرد و له دلّی خۆیا ئه یگوت: ئای قور به سه رم ئه گه ر بزنان چ فه رته نه یه کم ناوه ته وه و چۆن سه ری عه سه رم شکانوووه و چه ند بیگونا هم له و پوه وه توش کردوه و چۆن چومه ته ئه و کۆلانه چۆلانه و به یینامه و کاغه زم بردوووه بۆ ئه و کوره هه رزه کارانه، به خوا هه ر سه ری سه بری نا هی منیش ئه تاشن ئه گه رچی من گونا هیشم نه بوو چونکه نه مئه ویرا بلیم ناچم"

حه پسه خان که زانی مانه وه هیه چ دادیک نادا بریاریدا که به ته نیا بگه ریتته وه شار. کوره کانیش و لاختیان بۆ به کریگرت له گه ل دایکی و دو پيشمه رگه ی تر که هاتبوون بۆ سه ردانی کوره کانیا ن بره و.

حه پسه خان وه ک مه رکانه و کویه ی بیسه روینی لیته اتبوو ئه وه نده له ترسی سه رمای ریگا و له بهر ئامۆژگاری تۆفه و خوشکی، خۆیی پیچابوه وه. له به ریکردنا ئامه خان ئه وه نده شه رزه بوو ئه تگوت خوشکی ئه چی بۆ سه فه ری قه نده هارا! به په رۆشه وه پیی ئه گوت برۆ خواتله گه ل، دلّت لای که س نه بی. دو هه نگاو ئه چوه ژوره وه له پر ئه گه راپه وه وه هاواری ئه کردی: "وه کیلی سه لامبه.. بیرت نه چی که واکان له جانتا سورده که ی به رده رکی گه نجینه که دان: (ئه یویست قسه ی تر بکات تۆفه هه لیدایه و گوتی: ئه شه ه دو ئه نلا ئیلا هه ئیله لا.. خوايه تۆبه ئه مه یه ک هه فته یه، ئه م ماله ته گبیر ئه که ن و کاغه ز ره ش ئه که نه وه که چی بینیت و چی نه یه نیت که چی ئیسته ش ئه وه تا خانم باسی که وای ناو جانتا سور ئه کات؟؟ وه لا له شه و یوه بیستجار زیاتر باسی ئه و جانتا و که وایه یان کردوووه.. ده به سه خوشکم بییرنه وه!" ئامه خان خه ریکی دوعا خویندن بوو بۆیه تا لیته بوه وه فوی به دوا ی خوشکیا نه کردوو جوابی نه دایه وه، ئه وسا ئاوریکی لیته بوه وه و وتی: ئه ی تۆ بۆ به شه و و به رۆژ هه سانات کردبوو بیرت

ئەخستەوہ کہ قەمسەلە ھەمانەکەت بۆ بەھیتت؟؟" سەبری لەولاوہ ھەلیدایە و گوتی: بەو حسابە ئەبیت لۆریبەک شتتان بۆ بەھیتت؟ پاش ئیستیک بە زەردەخەنەیکە تەوساویەوہ قسەکە تەواوکرد: ئەلئی ئاگاتان لە دنیا نەماوہ؟ بیرتان چۆتەوہ چۆن ئەو ھەموو شتە بۆ دەرئەچیت؟ خەلک خوا خواپەتی خۆی دەرپازکات لەناو ئەو ھەموو(رەبیە) عەسکەرانیوہ.

بەستونیش کەھاتبوو بەبیانوی بەریکردنی پورە حەپسەخانییەوہ چاویکی بە دیتنی روناک رەوون بکاتەوہ. لەبەر دەرگا لەگەل کورەکان راوہستابوو مات و مەلەول سەری دنیای لێھاتبوہوہ یەک، پالی دابوو بە دیوارەکەوہ، چونکە ئاگای لە بەزمی ناوھاتن و ئەمر دەرچونی گرتنی روناک نەبوو ھەر خەیاڵ ئەبیرد و ئەیھینا. کەدی حەپسەخان بە تەنیا کەوتە ری زۆر شلەژاو دلی داخوړپا و سەریکی بادا و لە دلی خویا گوتی: ئەوہ چی بوو؟ لەمن وابوو کە روناک لە ژورەوہ بەری نادەن کە بی سواربیت ھەقیشم دابونی، چونکە چ گەوجیک ھەییە ئیسک سوک و نازداریکی وا بەرەلا بکات تا تیز تیز ماچی نەکات با خوشک و کەس و کاریشی بن..؟ حسەین لە گیر و گرفتە دل و میشکی رزگاری کرد کە پیگوت: کاکە نافەرمووی چاییەک بخۆینەوہ خۆ جاری ھیچ کاریکی وا پەلەمان نییە؟ بیستون نیوہ داچلەکینی داچلەکی و گورج گوتی: باشە کاکە گیان زۆر سوپاس، ئەوہی راس بی زۆر خەمی پورە حەپسەخانمە، ھەواکە ی زۆر ساردە و لەوانەشە بباریت" حسەین بەدەم رۆینە ژورەوہ گوتی: بلیم چی بەقسە ی کئی دەکا؟ ھەموو پیمان وت کە ئیمرۆ نەروا وتی ھەموو رۆژەکان ھەر ساردن"

کە دانیشتن بیستون ئیتر ماتەمینیەکە ی نەما و بە گەرمییەوہ کەوتە قسەکردن. ھیشتا چاییەکە ی لەبەردەما بوو کە نەورۆز و شیروانیش ھاتن، نەورۆز رۆی کردە بیستون بە پیکەننەوہ گوتی ئەوہ چییە ئەلئی دنیا گوراوہ؟

چەند رۆژ بوو ھەموو جنۆکە ی دنیا دەوریان دابوی، ئەوہ چۆنە ئیستە پیئەکەنی؟! (بیگومان نەیانئەزانی بۆچی مات بوو ئیستەش بۆچ دلخۆشە) شیروان بەدەم پۆتین داکەندنەوہ گوتی: لام وایە لە مامە حاجی باوکییەوہ فیربوہ لە دلی خویا دینارەکانی ئەژمیریت، دەستکەوت و زەرەر لیک دەرەکا بۆیە وا ئەچیتە ژیری. ھەموو دەستیان کرد بە پیکەنین، توفەش ھات بەسەر قسەکەدا و بەگەرمی و شەوقیکەوہ لەسەر بیستونی کردەوہ و دەستی بە ملیا

هیناوتی گوتی: حەیف نییە وای بە کاک بیستون ئەلین ئەو کە ی هەر بیر لە پارە ئەکاتەو؟ ماشالا پیاو پیاو! دەستی برد پاکەتی جگەرە دەرهینا کە پوژی لەو وەبەر " کاکە بیستونی گلوستیکی بۆ کپیوو، جگە لەو کە هەر بەو دا ئەگەشت لایت و تەزییح و دیارییەکی بداتی ئیتر چۆن لەسەری ناکاتەو؟

بیستون گەرایەو مائی خۆیان و چوو دەستی کردە ملی دایکی و ماچی کرد و بەخۆشییەو چوو بۆ لای براو خوشکەکانی، دایکی سەری سووما و لە دلی خۆیا گوتی: ئەو چو بوو چی قەوماو؟ خۆ هیشتا وردە شوشەکەمان بۆ کۆنەکراو تەو کە بەیانی لە تەرەیدا شەقی لە سەبەتە پیاڵەکان هەلدابوو " واهات بەبیریا کە ئەبیت لە کردەو نابەجیکە خۆی پەشیمان بویتەو و بۆیە چوو برا بچکۆلەکەشی ماچ کرد کە بەیانی بی هیچ گوناھی دابوو بەر زلە؟

حەسەخان گەیشتەو سلیمانی، حاجی میزدی و شوبراو دسەکە دەوریانداو کەوتە پرسیارلیکردنی لەبارە یاری ژیانی رابواردنو چۆنی و چاکی منالەکانی و خۆیان ئەو خەلکەو کە لە ماوەت کۆبونەتەو.. ئەویش هەر لەو کاتەو کە سلیمانیان بەجیهیشتبوو، هەتا هاتنەو هەموو شتیکی بەراستی و دروستی بۆ گێرانەو و بەنەختی ترش و خۆشەو بۆ حالی خەلکەو و منالەکانیشیان گوتی کەوا هەموو بوون بە پیشمەرگە و بیباک و سەر بەرز بە دلخۆشییەو خۆیان ئامادە ئەکەن بۆ نەهێستنی ئەم زولم و زۆرە و خوشکی کچەکان و خەلکەکەش کە ئەو چەکارانە ئەبینن لە خوشیانا گەز گەز بالا ئەکەن. حەسەخان دیسانەو کەوتە پەناو پاسارپشکنینی مائی خۆیان و خوشکی گەیشتە پریاسکە خشلەکانی خۆی و خوشکی و کچەکە. لەگەل حاجی بو بە مشتو مریان کە ئایا بیانباتە شاخ باشترە یا لەوین لای ئەوان؟ حاجی ئەبوت ئیرە ئەمینتر و شوینیان قایمەو لەهەردووکیان زیاتر کەس پینازانی و بردنی بۆ شاخ پەرە لە مەترسی جگە لەوێ کە گرتیان نەک هەر خشلەکانیان لەدەست ئەچی، خۆشی توش ئەبیت و ئەشبیت بە سینەما بۆ خەلکی شار " ئەویش ئەیگوت: لای من رێگاگە ی لێدەرچی ئەوێ ئەمینترە ترسی گەران و پشکنینی پۆلیس و عەسکەری نییە. ئەلیم نەوێک و وەک و ئەو مالهەمان لیبکەن کە

چوبوون بۆ پشکینینی مالەکه بۆ بهیاننامە و کتیب و شتیوا، کهچی مله لیره‌ی کچه کلۆله‌که‌یانیان دزیبوو به په پاره‌ی کلاو درون و لفته چنن کرپیووی. میژده‌که‌شی نه‌ختی به توندی گوتی: کچی ئاخ‌ر ئەو که‌رانه خستبویانه جانتاکه‌یه‌وه و له‌ژووری دانیشتنا دایانابوو، کئی ئەقلی پی ئەشکی و بۆ ئەوه ئەچی ئەو تاقه بروخینی که سه‌ماوهر و کاشیت له‌سه‌ر داناوه‌و صشته‌کانی لابات بۆ ئەوه‌ی خسه‌له‌کانمان بدزیت؟

حه‌پسه‌خان سه‌هیریکی ئەملاو ئەولای کرد و به ئەسه‌پایی گوتی: ئاخ‌ر دار و دیوار گویی هه‌یه بۆچی وا ده‌نگ به‌رز ئەکه‌یته‌وه؟

حاجی به توره‌بیه‌وه گوتی: ئینجا کرا ده‌نگم به‌رزکردۆته‌وه! له‌پاشا کوا بیگانه‌ی لینه‌؟ "حه‌پسه‌خان بیده‌نگ بوو، چونکه ئەیزانی که‌وا ئەوه چەند رۆژی‌که میژده‌که‌ی وه‌ک و شتیک شه‌ری پیته‌فرۆشی سه‌باره‌ت به‌وه‌ی له‌ قولایی دلیا هه‌زی نه‌ئەکرد بگه‌رپه‌ته‌وه بۆ شاخ و چەند جاریکیش دابووی به‌ به‌ر گوینا که‌وا بیتاقه‌ته و پیوستی به‌ خمه‌ته‌و ئەیه‌ویت که له‌ نزیکیه‌وه بیت" ئەمیش ئەیمالی به‌ سنگی خویا و ئەیگوت: ئەیه‌رۆ مناله‌کانم چۆن به‌ره‌لا بکه‌م؟ تۆش ئەوه خوشک و برا و خشکه‌زات، خوا لیت نه‌سینن له‌لاتن خوشکت له‌ من زیاتر به‌ ته‌نگتانه‌وه‌یه‌و ئاگای له‌ مالەکه‌یه ئیتر پیره‌مێرد ئەم بیانوانه‌ت له‌ چیه‌؟". حاجیش ناچار ئەبوو که رازی ببیت به‌ تایبه‌تی که‌ دلێ زۆر لای روناک بوو هه‌زار خه‌یالی ئەهات به‌ میشکا ئەگه‌رچی لای پور و براو خوشک و که‌سی بوو، به‌لام هه‌ر دلێ لایبوو. له‌گه‌ل ئەوه‌شا زۆر به‌ که‌ساسی سه‌یری ژنه‌که‌ی ئەکرد و پیناخۆش بوو که به‌جیبه‌یلێت چونکه زۆری خۆشه‌و‌یست و ئەمه‌ یه‌که‌مجاربوو که بۆ ماوه‌یه‌کی وا زۆر لیتدورکه‌ویته‌وه. هه‌رچۆنیه‌وو حه‌پسه‌خان گه‌رایه‌وه لای مناله‌کانی و چونکه به‌ رینگاوبانه‌که‌ راهاتبوو هه‌یج ناره‌حه‌تیه‌کی هه‌ستپه‌ته‌کرد، به‌لام هه‌ر ئەو گه‌رایه‌وه ئیتر نامه‌ی خوشکی کینچ چوه‌ که‌ولی که‌ ئەویش برواته‌وه، زۆری له‌گه‌ل خه‌ریکبوو که‌سه‌فه‌ره‌که‌ی نه‌ختی دوا‌خات که‌لکی نه‌بوو بۆیه ئەویشیان به‌ری کرد به‌لام ئەمجاره‌ زۆر دلنیا و دلخۆشبوو که‌وا ئەبیینی منالکه‌انی ئەو کوره‌ باشانه‌یان لیده‌رچوه‌و ره‌نجی به‌خه‌سار نه‌چوه‌و شانازییان پیوه ئەکات که بوونه به‌ پیشمه‌رگه‌و له‌سه‌ر خاک و میله‌ته‌که‌یان ئەکه‌نه‌وه‌و ئیسته ئەچیته‌وه باسیان ئەکات بۆ خزم

و دۆست ئۇوئەندەى تر سەرى پىيان بەرز ئۇبىتتەوہ و ئىتر بىرى نەخۇشى و دەستەپاچەبىشى ھەر بە مېشکا ناىت چونکہ بەچاوى خۇى بىنى کہوا لە چاوى زۆر لە ھاورپىکانيانا زۆر چالاک و لىھاتوون و بۆ نازدارىش ئۇو ناوہ پىرہ لە کورپى خەلک کہ ھەرىہکەيان لای دایک و باوکى خۇيان تالە موویہکى سەریان ھەموو دنیا ئۇھىنیت و ئۇوا ئۇوانىش وەک منالەکانى ئۇم چەک بەدەست ئامدەى بەرگرىن.

پاش رۆيشتنى ئامە خان بە ھەفتەيەك، شىروان چىشتەنگاوى ھاتە مالەوہ و ھەر لەوئوہ بە دەنگىكى بەرز بانگى كرد: سەبرى! ئەوہ لە كوئى؟" ھەپسەخان ھاتە دەرى بە دەنگىوہ و نەختى بە شىپرزەبىيەوہ گوتى: چىيە ئەوہ شىروان گيان خىرە؟ بەو پەلە پەلە سەبرىت بۆ چىيە؟ ئاوەرە سەبرى ئەوہ تۆ لە كوئى؟ شىروان روى كرده خەسووى و گوتى: نەقل بووم بۆ بنكەيەكى تر زۆر دور نىيە لىرەوہ ھەروا دو سەعاتىك ئەبىت" خەسووى گوتى: بۆچى لىرەش نەقل و شتىوا ھەيە؟" ئەيچۆن خەسوو گيان؟ وچى تۆ وا ئەزانى ھەموو پىشمەرگە ھەر ئەمانەى ئىرەن؟ شكور زۆر زۆرىن و گەلىك و شوين و بنكەشمان ھەيە"

- كەواتە ئەرۆيت و سەبرىش ئەبەى؟
- ئەى چۆن من بەتەنيا لەوى چىبىكەم؟ نانىكە ئاويكە؟
- ھەپسەخان بە نىوہ تورپەبىيەكەوہ گوتى: ئىنجا چى تىايە توش وەك و ئەو ھەموو پىشمەرگانە، خۆ لەسەدا يەكىكىان ژن و مالىان لەگەل نىيە، بەخوا سەبرى نابەيت، سەبرى چى ئەكا لەوى بەتەنيا. خۆت بېرۆ، كەوا نزيكىشە زو زو سەمان لىبەرەوہ.." لەم قسانەدا بوون سەبرى گەيشت و گوئى لە قسەكانى داىكى بوو، لە دلى خۆيا زۆرى پىناخۆشبوو كە داىكى واى بە شىروان گوت، بەلام روى نەھات دەريبرى ھەر ئەوہندەى پىكرا كە بلى: ئەيەرۆ شىروان نەقلى چى؟ داىكم راست ئەكا جارئ تۆ بېرۆ خاويەك كولانەيەك پەياكەو بزانه رى و شوينى چۆنە ئەوسا وەرە بەدواما، " ئىنجا روى كرده داىكىشى و گوتى: بەخوا داىە خۆگۆرپىنكىشە بۆ ھەموومان ئىوہ سەرمان بەدن و ئىمە سەرتان ئەدەين، ناخۆشە وا ھەريەك لە شوين خەريكە تاقەتمان ئەچىت. "داىكى بە ساردىبىيەكەوہ گوتى باشە كچم خۆتان چۆنتان پىخۆشە وابكەن!

يەكەم مانگى زستان بوو، ھەورەترىشقە و رەشەباو زريان ھەمىشە زرموھورپانبوو، لە درزى دەرگاو پەنجەرەوہ و ديوارو لەوحە تەنەكە و دەرپا بە شكاوہكانەوہ دەنگيان وەك فىكە و لورەو ھەلھەلە ئەھات!! درەختەكان پوت و دامالراو و داماو و بىدەسەللات سەريان شۆرکردبووہ بۆ شەكان شەكانى

رەشەبا، گەلاکانیشیان سیس لە ژیریانا کەوتبوون با بە ئارەزوی خۆی بەملاو ئەولادا ئەیهیتان و ئەبیردن..

لەم کاتانەشا ئەو هەر بارەدار و قەل و مریشک و گویز و میوژ و باسوق و سجوق بوولە مالى بیستونەو ئەهات بۆ مالى حەپسەخان بەبیانوی ئەووە کە لە سلیمانی زۆر نانی ئەوانی خواردووە زۆر نەمکی کردوون! ئەم کارەى بیستون بەتەواوی باوکی شلەژاند نەیهێزانی چی بکا بەرامبەر بەم دەسبلاوییهی کەوتبوە بۆلە بۆل لای ژنەکەى. ئەویش هەر زو بیدەنگی ئەکرد کە پینیئەگوت: بۆ خاتری خوا قسەى وات لە دەم دەنەچیت و بەر گویی کورەکەت نەکەویت.. بەو خوايە هەر سوسە بکا وات گوتووە یا سەرى خۆی هەلەگرئ و ئیتر چاومان پیناکەویتەو، یا کەتنیک ئەکات کە هەتا ماوین پەنجەى پەشیمانی بگەزین و نان و فرمیسک بخۆین!! ماله کە خزمەتیاں کردووە و چەکەیان بەسەریهوە هەیه وا ئیستە مال و حالیاں بەجیهیشتووە هاتونەتە ئەم کەژ و کێو و لای مالى باوکی ئیتر چۆن ئەبێ پشتمان تیکات؟ و گوینان نەداتی؟" میژدەکەشى چارى نەئەما لە ترسى کورەکەى بیدەنگ ئەبوو!

بیستون وردە وردە خۆى خۆشەویست کردبوو لای حەپسەخان و ئەهلی ماله کەى، هەر وها روناکیش کەوتبوو پیکەنین بە نوکتە و قسە خۆشەکانى، خۆ توفە ئەو بە جارئ هەر بوو بوو بە ئەوقات و پارێزەرى و سەرى پێوئەبوو لە عاستی چونکە هیئە دیاری و شتی ئەدایە، وەعدی دەمانچەیه کیشی دابوو یە کە بەم زوانە بۆی پەیدا بکات، بۆیه ئیتر هەر بە شان و باهویا هەلیئەدا. بیجگە لەمانە بیستون خۆشى کورپیکى قۆزى کەلەگەتى چوارشانەى بە حورمەت و خۆشەویستەنى و گالتهچى و قسەخۆشبوو و لەناو هاوړیکانیا زۆر دیار و بەناوبانگ بوو.

نزیک نیوەرۆیه ک حسین کردی بەمالا، دایکی خەریکی چیشتلینان بوو نەسرین جلی ئەشت و روناکیش خەریکی گەسکدان بوو، ئەویش روی کردە لای دایکی سلایى کردو گوتی: حەپسەخان ئەو چیت بۆ لیتاوين؟ "بیئەوہى کە ماوہى دایکی بدا جوابیئەتوہ گوتی: ئەزانى کە ئەبى سبەینى بەیانى زوو نان و چاو رایەخ و هەندى شت بەرن و بچنە ئەو شیوہى تەنیشتمانەوہ وەک و نیوہ

سەيرانىك! "دايىكى كەوگىرەكەي دەستى خىستە ناو قاپىكەو و بە سەرسورمانەو وە
گوتى: سەيران و نىو سەيرانى چى رۆلە؟ چىتە ئەو و پىنە ئەكەي؟" حسەين
توزى خۆى گورج كردهو و گوتى: نەبەخوا بەراستەو گالتە ناكەم!
نەسرەين لەولاه قىژانى: چى چى؟ بەخوا ھەر سەيرانمان كەمە! بەم توف و
سەرمایە خەلك لە ژورەو وە جىيەخۆى ناگرى.

حسەين ھەستاو چوو لە تەنىشتىەو بە چىچكانەو دانىشت و بە پىكەنىنىكى
لەسەرخو وە گوتى: دە بەخوا ئەبى بەيانى ئەم سەيرانە بكن ئىتر توف بىت و
ھەرچىيەك بىت ئەو ئەملاو ئەولای ناوئىت!!

نەسرەين بە تورەي دەستە سابووناويەكەي داتەكاند و لەگەل دايىكى ھەستان
بۆى، بە جوتە روى دەمیان تىكرد: چىيە؟؟ بۆچى ئىمە منالەين گالتەمان
پىئەكەي؟ سەيرانى چى؟ سەيران بەزور ئەكرىت؟ لەپاشا كەي ئىستە وەختى
سەيرانە؟؟" حسەين بە دەمىكى تىكەل و پىكەل گوتى: راستان ئەوئى سەبەينى
لەوانەيە حكەمەت ماوەت و ئەم ناو بۆردومانكاو لە مەكتەبى سىياسىيەو ئەمر
دەرچوو كە بەيانى زوو ئەبى ھەموو مالەكان چۆلكرىن و ژن و منال و خەلكى
لەناو دىدا نەمىن ھەمو بچن بۆ ناو شىوو پەنا بەردو ئەو كەژ و كىو و ھەتا
دنيا تارىك ئەبى نەگەرپنەو، و پىشمەرگە ھەموو لە ئىنزاران بۆيە ئىمشەو
تەنيا بەختيار يەتەو مالى و بەيانىش توفەتان لەگەل ئەبى. ئەلەين لە ئەزمەر
شەرىكى قورسە ئىستا.

بەم قسانە ھەموو دليان داخوورپاو سست بوون و پوناك گسكەكەي فرىداو
چاوى زەو بوو. حسەينىش شلەژاو لە دللى خۆيا زور پەشىمانبوو لەوہى كەوا
بى پىچ و پەنا ھەموو شتىكى پىگوتن بۆيە دەستىكى ھەلگوفت و كەدى دايىكى
وا زور تىكچوو گوتى: ئاى دايە گيان ئىنجا ئەوہى بۆچىيە؟ خۆ ھەر ئىمە نىن،
با تەيارەش بىت ئەتوانى چى بكات تا ئىستا چەندەھا جار ھاتوو لەناو ئەم
كەژوو كىوہدا چى پى ئەكرىت؟" دايىكى بە بىزارىيەكەو گوتى: توش ھەر بتوانە
بلى "خۆ ھەر ئىمە نىن، خۆ ھەر ئىمە نىن" لەشارىش ھەر واتان ئەگوت.. بەخوا
ئەمە زور خووشە سلیمانيمان بەجىھىشت و تمان قەيناكا، كەوتىنە ئەم شاخ و كىو
و بەفر و سەرما و سۆلەيەش، رەزايىن بە رەزای خوا وا ديارە ئىنجا نۆرەي
تەيارەيە!

ئەى چۆن دايە گيان ئەمانەوى ماسى بگرين و قوله پيمان تەرنەبىت، ئەى تاك و خەلك ئەزىەت نەبىت و مال كاوول و دەربەدەرى نەچىزىت و قوربانى نەدات چۆن مىللەت بە ئاواتى خوى ئەگات؟؟ ئىمە داواى هەقى داگىركراوى خومان ئەكەينئەبى بە زۆر و بە زەبرى چەك و بە فىداكارى لە دوژمنەكانمانى بستىنەوه.. ئەو تا چەند سالە كورد وا دانىشتوو بەزانە هىچمان دەستكەوت؟ ئىستەش ئەمە شەرەو شەرىش هەر وا ئەبىت و هەقىش هەر وا ئەسەنرئەتەوه، ئەى هەر وا بە ئاسانى هەقەكەمان بۆ ئەخەنە سەر سىنى زىو ئەلەن ها فەرمون برا كوردهكانمان؟ بەتايەتى ئەم حكومەتە زۆردار و پىاوكوژ و رەگەزپەرستانە كە بە فىلئىش زات ناكەن دان بە هەقەكەمانا بنىن نەخوزەلا بە راستى بۆيە ناچارىن كە بە زەبرى چەك پىيان بەسەلمىنن.."

حەپسەخان تاقەتى ئەم قسانەى نەبوو بۆيە بىزارانە گوتى: "بىكە لە رپى خودا دەستم داوئىت بەس ئەم وەعز و نەسىحەتانەمان بۆ بلىرەوه، گوچكەمان پر بوو، ئەووتەى گوچكەم رپاوه من هەر ئەم قسانە ئەبىستم. تۆ جارئ پىم بلى كە قورپى كوئى بكەم بەسەرى خوما و روبكەمە كوئى؟"

حەسەن زانى قسەكردن لەگەل دايكى بىسودە، بە زەردەخەنەيەكەوه رپوى كرده نەسرىن و گوتى: ها بىرم چوو كە پىتان بلىم نابى جل و شتى واش هەلخەن لە حەوشەو، شتى سىپى و تەنەكەو مەنەكەش نابى لەو ناوانە بىت؟" حەپسەخانيس هەر دەستى ئەدا بەيەكاو ئەيگوت: ئەيەرۆ شىوى چىو قوربەسەرى چى؟.."

(لىرەدا درا لە دەرگاو حەسەن چوو بە لوقى كرديبەوهو بە دەنگىكى بەرز گوتى: ئۆه كاكە بىستون.. ياخوا بەخىربىت فەرموو ژورەوه!)

هاتتە ژورئ، داوى سالو و بەخىرھاتن حەسەن پىكەنى و گوتى: كاكە ئەوه دايكەم تۆرە بوو كە سەبىنى تەيارە يەتە سەرمان.. "بىستون بە پەرۆشەوه گوتى: خو منىش ئەوى راست بى بۆ ئەوه هاتوم بە پورە حەپسەخان و منالەكان بلىم كە ئىمە كونە تەيارەى زۆر باشمان هەيە و ئەمىن و قايمە ئەشكەوتىكى گەورەيە لە پىشا ئەلىكى ئازەلى تىابوو بەلام ئەووتەى شەر دەتى پىكرەدە باوكم واى لىكردوو ئەلىى خانوو بەرە و فەرش و نوئى زۆرى تىا داناو و دورىش نىبە هەر وا بەقەد شاخەكەى تەنىشت دەرگاگەمانەوه. (حەسەن هەر زو قسەكەى قوستەوه و گوتى:

ئەرى بەخوا، بەراستی ئەمە شتیکی زۆر باشبوو زۆر سوپاس برا گیان! مالتان ئابیت لە شیو و پەنابەرد رزگار بوون. "بیستون بەشەرمیکەوہ گوتی: ئینجا کاکە حسەین ئەوہ سوپاس ئەهینیت؟ ئیمەو ئیوہ فەرمان چییە؟ خەمی هیچ شتیکتان نەبی تەگبیری رێو شوینی هەموتانمان کردوہ باوکم زۆر وردە بو ئەو ئیشانە" ئینجا سەیریکی حەپسەخانی کورد و گوتی: حەزەکەن لە ئیمروہ فەرمونە ئەوئ، بوچی بەیانی بەو پەلە پەلەو بەو سەرمايە خەو و ئیسراحت لە خۆتان تیک بەن؟"

حسەین گوتی: نە کاکە با بەیانی بین باشتەرہ.. دایکی بی ئەوہی گوی بداتە قسەی حسەین گوتی: وەلا ھەر ئیستە ئەروین، دەی کچینە خۆتان کۆکەنەوہ؟! نەسرین پەلاماری جلی ناو تەشتەکە ی داو ئاویکی پیاکردو لە ژورەوہ تەنافی بو ھەلخست، و کەوتە خۆکۆکردنەوہ. بیستونیش لە خۆشی ئەوہی کە شەوئ پوناک لەگەل دایکی و نەسرین لای ئەوان ئەنویت وەختە بوو بال بگریت و لەوانەبوو دوعا بو بۆردومان بکا، لەگەل ئەوہشا چونکە کورپیکی زۆر ھیمن و لەسەرخۆ بوو کەس ھەست و بۆنی ھیچی لینەئەکرد.

بهیانی شهوهکهی دایکی بیستون راپهپی، چهپسهخان و ئەوانیتر و منالەکانی، که له ژماره نهئههاتن، ههموویانی خهبر کردوه و چونه ناو ئەشکهوتهکه، نوین و پهتوی گهرم و گوری لیوو ههموو منالەکان لال و پال لیی کهوتنو بوخویان نوستنهوه، بهلام گهورهکان که له ترسی تهیاره چاویان به حهوت ئاو شووابوهوه، زیت و قیت دانیشتن، دایکی بیستو خهریکی چالینان بوو که ههر شهوی سهماوهر و تفاقى بو ئامادهکردبوو، لهگهڵ ئەوهشا مالەکهیان ههمووی چهند ههنگاوێک دوربوو، زوو چا پیگهیی و کهوتنه بهرچایی کردن و بهدهم ئەوهشهوه چهپسهخان و ئەوان مهتھی خووشی جیگهکهیان و سهلیقهی مالەکهیان ئەکرد دایکی بیستون ریزیکی تر چای بو تیکردنهوه و گوتی: کئی ئەلیت ئەمجارهش وهک جارن نابئ چونکه زور جار وایان گوتوووه هاتووین وهک و ئیسته خویمان شاردۆتهوه کهچی نه تهیاره هاتوووه و نه ههچ!

"چهپسهخان پیگهنی و چایهکهی له دهس وهرگرت و گوتی: هانام کرده دهمت! نوخشهبی لهمجارهش! هیشتا پیالە چایهکهی نیوه نهبوو که له باخهکهی بهردهمیانهوه یهکئ قیرانی گوتی: "خه لکینه تهیاره هات خویمان مه لاسکهن؟ دوو سی جار ئەمه ی گوتهوه. چهپسهخان زور شله ژاو روناک پهلامادریداو خو ی پیوهنوسان، نهسرین دهمی بهسترا بهلام دایکی بیستون ئەوهنده تیکنه چوبوو کهوته دلدانهوهیان و گوتی: مهترسن مه شله ژین بهوخوايه ئەوهنده به بهرزی دین و بۆمباکه ئەهاون له سایه ی خواوه تا ئیستا بۆمبايه کیان بهر ئەو شوینه نهکهوتوووه که بۆی ئەهاویژن!" هیشتا قسه کهی له دهما بوو که تهیاره گهیشت و زرمه ی له وناوه ههستاند و بهجاریک دارو بهردی هینایه لهرزین، له ناو شاخ و لیوهدا دهنگی ئەدایه وه و ئەتگوت شاخهکان جوابی ئەدهنه وه و نارهبازی و بیزار ی خویمان دهرئه برن لهو کرداره درندانه و نائینسانیانەیان! ههرچهنده گرمه ئەهات چهپسهخان ئەیکیشا به خو یاو ئەیگوت: "یا رهسوله لا هاوار! وهی دایکتان بمرئ به خوا ئەمه یان زور نزیکبوو، گوئی شهیتان کهرپی به (مقهره) نهکهوتبی! هه ی هاوار ئینجا چیبکهم؟" دایکی بیستونیش ههرچهنده ئەویست خو ی بیترس نیشاندات بهلام لهگهڵ ههموو گرمه یهکا "وهی دایکت بمرئ" یهکی له دم دهرهچوو. منالان به گریان و زریک و هوپ خه بهریان بووهوه، هی وایان هه بوو

نەئەگريا بەلام ھەردوو گوچكەى گرتبوو و خۆى خزاندبوو پەنا نوینەكانەوہ. ھەرچۆنیک بوو لای گەورەو بچوكیان بەیانییەكى بەسام و ناخۆشبوو. تەیارەكان چەند جار بەسەر ناوچەكەدا سورانەوہ دوایی دەنگیان نەما. ھەموو رەنگ ھەلبزركاو بە پەرۆشەوہ خۆیان گەیاندە بەر دەرکی ئەشكەوتەكە، حەپسەخان دوو سى جار سەرى كیشایە دواوہ و سەیریكى ئاسمان و بەردەمی ئەشكەوتەكەى كرد و ھاتەوہ ژورى ئەوئەندەى پینەچوو تۆفە بە ھەلەداوان گەیشتە لایان و گوتى: شكور ھەموو سەلامەتن ھەر مەراقى ئیوہمان بووئەمانگوت ئاخۆ لە چ حالیکدان" تۆفە لەم قسانەدا بوو بیستون و حسەینیش ھاتن و ھەریەكەیان شتیكى باس ئەكرد لەبەرەى پوداوہكەوہ بەلام بیستونون كە ھەموو خەيالى لای روناك بوو، بۆ ئەوہى ترس بخاتە دلى حەپسەخانەوہ و نەگەرینەوہ مالى خۆیان گوتى: ئیستەش بە دورى نازانم كە جارێكىتر بگەرینەوہ سەرمان! چونكە ھەندىك جار بۆ فىل بۆ ماوہیەك دور ئەكەونەوہ تاكو خەلكەكە دانیائەبنەوہ و ئەگەرینەوہ جى و شوینی خۆیان ئەوسا لەپەر دینەوہ سەریان!" ئەو لە قسەكەى بوہوہ و حەپسەخان گوتى: بەخوئا كەواتە ئەبى ئیمشەویش لیرەبىن، ئەگەرچى داخم ناچى ئەبىن بە ئەرك بۆ دایكى بیستون گیانىش!" دایكى بیستون لەولاوہ ھاتە قسەو گوتى: تخوا وا مەلى حەپسەخان گیان ئیمە سەرمان پینبەرز ئەبیتەوہ، لە پاشا ئیمە ھىچ شتیكى تاییەتیشمان بۆ ئیوہ نەكردوہ، ئیوہ لیرەبن و لیرە نەبن ئیمە ماشەلا بەم كۆمەلە منالەوہ ھەر ئەبى شتى بخۆین، ئیوہش خۆتان خاوەن مالن.. بیستون ئەم قسانەى دایكى زۆر پینخۆشبوو. ئیتر ئەو شەوہش حەپسەخان و ئەوان مانەوہ.. بەیانى كاتى بیریان لە گەرانەوہ ئەكردەوہ تەیارە ھاتەوہ سەریان و چینیكىكەش ئەوناوہى گولەباران و بۆردومان كرد و دیسان ونبونەوہ. لەگەل ئەوہشا كە بۆردومانى ئەمجارە زۆر لەناكاو چاوەرپوان نەكراوبوو بەلام زیانى یەكجار كەم بوو: تەنیا پیرەمێردىكى پەكەوتوو كە ویستبووى رابكاتە ناو شیوہكەوہ و فریا نەكەوتبوو پارچە بۆمبىك بەر سەرى كەوتبوو بیتاوان شەھید كرابوو، لەگەل دوو سى سەر ئاژەل كە گوللەى شەستیریان بەركەوتبوو ئەوانیش كۆژرابوون. جگە لەمانە لەگەل دێندانەبى ھیرشى فرۆكەكانیشا خوین لە لوتى یەككى تر نەھاتبوو!

پوناک که لای دایکییه وه بیدهنگ دانیشتبوو گوئی له باسی که میزانی بۆردومانه کانی حکومت بوو زۆری پیخۆشبوو ههستاو له په نجه ره که وه سهیریکی دهو روپشتی ماوهت و دیهاته کانی ئه و ناوه یکرد که به جوانی لیوهی دیار بوون وره هاته وه بهر و له دلیخویا گوئی: ئه ی به قوربانی خوابم که ئه م ولاته ی داوه به کورد خو ئه لئی ئه و شاخ و کیوه سه ختانه ی بۆ پاراستنی ئیمه دروستکردوه! به و خواجه ئه گهر کوردستان دهستان و بیکه ژ و کیو و پروت بوايه ئیسته دهمیکبوو دوژمنه کانمان له ناویان بردبووین!

حه پسه خان دوا ی ئه وه ی که دلنابوو که کوره کانی و هاو پیکانیان سه لامه تن به په رو شه وه ئه پیرسی: "ئه ری به قوربان تانیم ئه وه دیه که ی سه بری لینه حالیان چۆنه؟ نازانم چی بکه م؟ چۆن خه بهریان بزائیم؟" دهستی ئه دا به یه کاو ئه یگوت: ئه ی نه گبهت رهنگه ئیسته شیروانیش له وئ نه بیت ئینجا ئه بیت ئه و کلۆله حالی چیبیت، به و خواجه هه ر تۆقیوه!"

بیستون دهستی دا به سنگیاو گوئی: له مه راقی سه بری خان و کاکه شیرواندای؟ هه ر ئیسته یه کئ ئه نیرم کاغه زی دهسخته ی خویانت بۆ بهیتیت بۆ ئه وه ی ئیتر دلت هیچ نه کا! حه پسه خان گه لی دوعای خیری بۆ کردو به خۆشیه وه گوئی: به راستی له دوینیه ئارام نیه ئه وه نده له مه راقام بۆیان! ئه و ره لۆله خوا دهست به عه مرت بگری و ناخۆشی نه بینیت چنکه ئه وه نده به تهنگ دللی خه لکه وه ی!! "ئیتر بیستون وا خۆی برده پیشه وه و چووه دلایانه وه که ئه گهر تاقه روژیک دهرنه که وتایه هه موو تاقه تیان بۆی ئه چوو و ئه که وتنه باسی ئه وه نده بیریان ئه کرد.

دایکی بیستون به و چه ند روژه ی لایانبوون باش راهات له گه لیان و زۆری خۆشویستن. بۆیه هه ر که وره وری ته یاره نه ئه ما دائه نیشتن و به خویان پیئه که نین که چیان وتوو و چیان کردوه وه ک و ئه وه ی چۆن که دایکی بیستون رای کردوه به ره و ئه شکه وته که و پیشمه رگه یه ک قیرانویه تی: خوشکم سه ریۆشه که ت داگره! دایکم سه ریۆشه که ت داگره! ئه ویش به دم را کردنه وه مه حکه مه ی کردوه و گوتویه تی: کوره باو کم تۆ هه قی سه ریۆشی منت چیه تۆ ئاگات له خۆتیبیت "ئه ویش قیراندویه تی کچی خوشکم سه ریۆشه که ت سپیه و ته یاره چیه که ئه مانینیت! ئه میش گوتویه: که واته تۆش ئه وه نده مه قیرینه گوئی

له دهنګى توش ئه بڼ! ئيتر ئه كه وتن به گازی پشستا.. له گه ل ئه مه شا جار به جار به پيره ميړده شه هیده كه ئه گريان.

پاش بوردومانه كه به ماوه يه ك، پوژي دايكي بيستون بانگي كرده كورپه كه ي و گوتي: پوله! ئه ري ئه لئيت چي بوچي خوازييني روناكت بونه كه ين؟ به خوا زور چوته دلمه وه، خو دايكيشي ئه وه نده ژنيكي باشه هر له باسكردن نايه ت، به خوا هه موويان مالي باشن!

بيستون له گه ل ئه وه شا كه خهريك بوو له خوشيانا گه شكه بكا، به لام نه بيرده سهر خوږي و گوتي: نا دايه جارئ وهختي ئه وه نييه، ئه م قسه يه ت له دهم نه يه ته ده ري، چونكه له وانه يه بيبه نه وه ئيتر هاتوچومان نه كهن و بلين كه واته بو يه وا به گه رمي ده ورو خولمان ئه دن به ته ماي كچه كه مانن! كچه كه ش به م قسه يه زور نارححت ئه بيت چونكه هيشتا مناله و ئه وانيش شارين كچ وا زوو نادن به شوو وهك لاي خومان نييه كچي به سه زمان له دوانزه و سيانزه ساليده ئه درين به شوو!! به خوا نهك هه ر گوناح كفريشه!

- ده باشه كورم كه واته جارئ قسه ي ليناكه ين، به لام به خوا هه ر چاوم له سه ري داناوه، ماشه لا كه ئيسك سوک و به حورمه ته!

بيستون كورپكي ئاقل و هيمن بوو، ئه يزاني چون ئه جولايته وه. نه يئو ويست به هه له شه يي هه موو شتيك له خو ي تيكد! جارئ ئه وه نييه ورده ورده خو ي بردوته پيشه وه و خو ي خوشه ويست كرده وه ئه و روناكه ي كه هه ر گويشي نه ئه دايه و له سليمان ي هه رچه ند بچوايه ماليان له گه رمه ي قسه دا بوايه هه لئه ستاو ژوره كه ي چولئه كرد و ئه چووه ژوريكتيرو شوينيكتير، هه ر ئه و روناكه ئيسته وايلاهاتووه نهك هه ر لاي دانه نيشيت و به خير هاتني ئه كات به نوكته كانيشي پيئه كه ني و هه ني جار قسه وشتيشي ليئه پرسى، ئه ويش جارئ ئه وه نده به سه.

به يانيه ك حسه ين هيشتا خه ريكي به رچايي خوار دنبوو، چاو يكي گيړا به ده ورو به ر و پشتي خو يا كه س ديار نه بوو ته نيا دايكي له به ر سه ماوه ره كه دانيشتوو، به بيانووي ئه وه وه كه ئه يه وي چايه كي تر بخواته وه چوو بو لاي و به ماتيه كه وه گوتي: دايه گيان ماوه يه كه قسه يه كم له دلایه كه پيئي بليم و

ههچهند ئەكەم یا ههلم بۆ ههئناكهوئى یا رووم نایهت نازانم ئیسته پیتی بلیم یا نه؟ دایكیشى زۆر به شهوق و خووشییهوه گوتى: جا بهسهدهقهت بم بۆچى شهرم ئەكهى؟ بلى بزانم قسهكهت چیه؟ لهدهست منابى به چاوان بۆتى جیهجى ئەكەم" حسهین سهرى داخست و گوتى: ئەرى ئهوه منو نهسرین تاکهى وابین؟ خو وادیاره وهزعهكه نهك ههروو له چاكى نییه بگره بهرهو خراپتریش ئهروا. ئەم چهشنه حكومهته خوینخۆر و خوینمژانه پیاو نابى قهت چاوهروانى خیریان لیتىكا، بویه ئەلیم با بیگويزمهوهو بزگارمان بیت!"

دایكى تۆزى رهوهستاو بیری كردهوه و ئینجا گوتى: بهخوارۆله خو قهول بوو یهكەم مانگی پایز شاییهكه بکهین وا ئیسته چلهى زستانیشه."

- باشه ئهى كهواته چى بکهین؟
 - راولهسته با ئامهى خوشكم بیهتهوه باسى لهگهڵ ئەكەم بزانم ئه و چى ئەلى: نازانم بۆچى وا دواكهوت؟ ئەبوو زوتر بهاتایهوه. ئیواره لهگهڵ عهلیش قسهئەكەم.
 - ههچۆنىك بى بېرپهتهوه باشه، بهتاییهتى كه نهسرینیش تازە ناگه رپهتهوه بۆ شار، چونكه مهترسى گرتنى لهسهره لهوانهیه ئیسته ئەمرى بۆ دههچو بیت.
 - نه گیانه باوه ناكەم، چونكه نهسرینی بهسهزمان له هیچا نهبووه.
 - دایه بۆچى ئه و سهگبابانه له هیچا بوون له هیچا نهبوون ئەزانن؟ تۆ نایان ناسى چۆن كافرین.
- (دایكى زانى كهوا حسهین دیسان نیازی محازه رهى ههیه بویه ههروو گوتى:

- باشه باشه بهقوربانتم وا ئەكەم كه ئینشالا بهم زووانه ئەم ئیشهتان بېرپهتهوه لهسهه خیران، كه له شاربووم باوكیشت یهك دوو جار ئەم باسهى لهگهڵ كردهوه، ئەویش زۆر مهبهستى بوو كه زوو بېرپهتهوه.
- بهراستى زۆر بیری باوكم ئەكەم..." ههستایه سهرپى و ماچىكى دایكى كرد و گوتى: چهپسه گیان بېرت نهچى هات! ئەمه حال نییه.
- دایكیشى پیکهنى و دهستى كرده ملی و ماچى كردو گوتى:
- دلت هیچ نهكا خوایاربى چارى ئەكەم.

پوژیک شیروان به سئ و لاخه وه گه یشته بهر دهرکی مالی چه پسه خان، ئه ویش و کچه کانیش خو یان حازر کردبوو چونکه دوو پوژ له وه و پیش جوابی بو ناردبوون که وا دیت به دوايانا بچن سه ریکی سه بری بدهن و چهنه د پوژیکیش له لایان بن، ئه وانیش ههنه و رده والوو توره که و پریاسکه یان ئاماده کردبوو که وا بییهن به دیاری، چونکه ماوه ت له چاو دیهاته کانی دهو روبه ریا شاربوو، دوکانی لیوو شتی ئه مدیو ئه و دیوی سنوریشیان ئه فروشت.

چه پسه خان و کچه کان سواربوون نه و شیروان و به ختیار و توفه و یهک دوو پینواریش هه موو به پی له گه لایان که وتنه ری ئه وه نده ی پینه چوو سه رو جامانه و شان و کلاشینکوف و دو بالای بیستونیش دهرکه وت ئه ویش هاتبوو بچیت بو مالی خالی، که پی او یکی ناوداری ئه و ناوچییه بوو، وه به قسه ی بیستون ئه ویش بانکرابوو له مالی ئه وان، به لام نه ئه زانرا که بوچی ئه و هه موو وه خته خالی بیری نه کردوو ئیمرو نه بیته؟ هه رچوئی بی بیستون کوپی چاکه و هه له شه یی ناکا بویه هه موو که س چاری نییه ئه بی باوه ر به ده وه تکرانه که ی بکات!

رونکا که بیستون دهرکه وت دلای داخو ریا، له گه ل ئه وه شدا زوری پیخو شبوو، به لام نه شه یه زانی که له بهر چی وا پیخو شه، ره نگه هه موو هه ر راهاتن بیت که وا هینده لای گو رپاوه وه ک و یه کی له خزمه کانی لیها توه، قسه کانی زور به جین، خو نوکته و ده مودوی هه ر خه لک ئه بو ری نه وه له پیکه نینا. به راستی کو ریکی زور به ره حمیشه، چاوی لینه چهنه دلسوزانه له گه ل دایکی ئه جولته وه نه وه کا نار هه تیی، زور کو ریکی ئازاش دیاره " پوناک به سه ر پشتی و لاخه که وه ئه م بیرانه ی ئه کردوه. کو ره کانیش به ده م پوینه وه قسه یان ئه کرد و پیته که نین و جاری ئه مان پیش ئه که وتن جاری ئه وان.

ماله‌که‌ی سه‌بری تیا‌بوو بریتی بوو له هه‌یوانتیک و دوو ژوور، به‌رده‌می هه‌یوانه‌که لایه‌کی لیژنه‌داری لی‌هه‌لچنرابوو هه‌م بۆ سوتاندن و به‌کاره‌یتان و هه‌م بۆ ئه‌وه‌ی که تا ئه‌ندان‌یه‌ک به‌ری با و بۆران بگری‌ت.

ژووره‌کان گه‌رم و گوڤ بوون فه‌رش و رایه‌خ و دۆشه‌کی ئیسفه‌نجیان لی‌راخرا‌بوو، دوو سو‌پای داریش له ناوه‌راس‌تیانا دانرا‌بوو، هی ژووره گه‌وره‌که‌یان داگیرسینرابوو کتلی و سه‌تلیکی ئاوی له‌سه‌ربوو بۆ ده‌ستشتن، گیزه‌ی سه‌ماوه‌ری سه‌بریش ئه‌تگوت گۆرانی بۆ دانیش‌توانی ژووره‌که ئه‌لیت، بۆن و هه‌لمی چاییه‌که خه‌لکی رائه‌کیشا.

خۆی کچیکی به سه‌لیقه و ریک و پیک و شیروانیش گیرفانی ئاوه‌دانبوو چونکه باوک و دایکی حالیان باشبوو، زوو زووش پاره‌یان بۆ ئه‌نارد.

هه‌یوانه‌که‌یان ئه‌یروانییه سه‌ر دیمه‌نیکی دلگیری خۆش، شاخ و کئیوی جوانی لئوه‌دیاربوو، چه‌میکی خۆشیشیان به‌به‌رده‌ما تینه‌په‌ری، ئه‌گه‌رچی له‌به‌ر بارانی زستان لیل و قوراویبوو به‌لام دل و ده‌رونی روون ئه‌کرده‌وه، له‌وپه‌ری خانوه‌که‌شیانه‌وه پلوسکیک له‌وسه‌ری شاخه‌که‌وه بۆ خوارده‌وه‌و نان و چیش‌ت. ژنیکیش له‌ماله‌که‌دا خۆی هه‌لکردبوو ئیشی ئه‌کرد چه‌پسه‌خان گوئیلیبوو که سه‌بری هه‌ر به "بوکه‌ه‌یب" بانگی ئه‌کات. که ژنه‌که دور که‌وته‌وه به زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه چرپاندی به‌گوئی سه‌بریدا و گوئی: ئه‌یه‌رۆ ئه‌مه بووکی چییه؟ خۆ دانی له‌ده‌ما نییه‌و به‌قه‌د نه‌نکت ئه‌بی!" به‌ئه‌سپایی پیکه‌نی و ده‌می خۆی گرت. سه‌بری پیکه‌نی و گوئی: دایکم ئه‌وه ژنی ئه‌م ناوه‌توره‌ ئه‌بن ئه‌گه‌ر پینان نه‌گوتری "بووک.." چه‌پسه‌خان و کچه‌کان سه‌ریان سوڤماو پیکه‌نین. سه‌بری سه‌یریکی ئه‌ملاولای کردو گوئی: که تازه هاتبوومه ئیره شیروان راپساردبوو که ئه‌گه‌ر میوانمان هه‌بوو، بیت یارمه‌تییه‌کم بدات و نانیشمان بۆ بکات. منیش نه‌مزانی پیمگوت "پوره‌ه‌یب" که‌چی توره‌بوو به‌و کوره‌ی گوئبوو که بوئی هیتابوین که‌وا ئیتر نایه‌ت بۆ لامان چونکه پیمگوتوه "پوری" توفه‌که گوئی له‌م حیکایه‌ته‌ی "بوکی" بوو له‌دلی خۆیا گوئی: پیچکه‌ی بوکی به‌گۆرم! بزانه‌ن ئیسته‌ه‌ چۆنی بانگ ئه‌که‌م. بیده‌نگ بوو هیچ قسه‌ی نه‌کرد تا وه‌ختی

نان و سفره دانان، ئەوسا تۆفە چووہ هەيوانەكە و گوتی: ئا "پورە حەيبب" خیرى ئیمانت ئەو سینییه م بدەرە دەست!

بوک حەيبب بوو بە فیشەكە شیتەو تورەبوو گوتی:

- كورە دایكت پورە! خوشكت پورە! ئەوہ عەيب ناكەى؟ چروچاوى خۆت زۆر جوانە! خۆتت نەدیوہ؟ سەروجامانەى تەپپوت خواتەوہ، سمیلت ئەلئى گسكى تەويلەيەو... "هیشتا ويستی قسەيكەى پئىلئى تۆفە بە درۆ خۆى گئيل كرد و بەسەرسورمانیکەوہ گوتی: بۆ؟ بۆ؟ بۆچى من چيم گوتووه؟" سەبرى كە گوئى لە دەنگيان بوو بە پەلە لە ژوور هاتە دەرئ، تۆفە هەر سەرى سەبرى دى رووى تیکردو گوتی: وەرە بۆ خاترى خوا بزانه "پورە حەيبب" لەسەر چى عاجز بووه ليم نازانم چيبووہ؟" تا تۆفە ئەم قسانەى کردبوو كە حەيبب شتەكەى دەستى فریداو بەپەلەو بەدەم جنیوى ژیرلیوہوہ سەرقول و فەقیانەكانى هینایە خوارەوہو گوتی: تاكو ماوم سەرناكەم بەم مالەدا!

سەبرى لە تۆفە توورە بوو پئىگوت: تۆفە ئەوہ ديسان چ كەتنىكى كرد؟" ئیتر شوئین بوکە حەيبب كەوت پەلى گرت لئى ئەپاراپەوہ دەتخوا عاجز مەبە، ئاخر چى بووہ؟ تۆ جارئ مەرۆ پئىمبلى بزانه"

بوک حەيبب خۆى راپسكان لە دەستى و كەوتەرئ، سەبرىش بە دوويهوہ ئینجا گوتی: پيم ئەلئى: پورە!" سەبرى ئینجا زانى مەسەلە چيیه، گوتی: بووک حەبئى با واشى گوتئى خۆ كفرى نەكردووہ؟ لای ئیمە بە هەموو ژنىك دەگوترئت "پور" بەو خوايە هەندئ خزمان بە منیش دەلئین "پورە سەبرى" تكات لئئەكەم ئەمجارە لئیببوره نەيزانیوہ، هەر هئچ نەبئى لەبەر دلئى دایكم و ئەوان بگەرئوہ" هەرچونئك بوو بەهەزار حال بووک حەيببى گئیراپەوہ كەوا كچى لە سەبرى گەورەترى هەبوو!.

میوانەكانى سەبرى دى و مالەكەيان زۆر لا خۆشبوو، هەر يەكەم رۆژ دایكى گوتی: وەى ئیرە چەند دلگير و خۆشە خۆزگە ئیمەش لیرە بوئنايە!" نەسرین هەلئیدايە گوتی:

- ئەى كورەكان چيبكەن بئئیمە؟" رووناكيش بئى ئەوہى بزانه بۆچى ماوہتى لا خۆش و شیرين بووه گوتی:

- دایه ئیره هر له لادیی تهواو ئهچیی بهلام ماوهت ئهلیی شاره، زور خوشه!

دوو شهو لهوئیبوون وادیاربوو بیستون ویستبووی، وهکو ئهلین، خوئی قورسو قههر بگری بویه دیارنهبوو، رۆژی سییهم کردی به مالو به شهوقهوه سالوی کرد و ئهوانیش به گهرمییهوه چاک و چۆنیان لهگهل کرد. که لئی پرسین دیهکه چۆنه لهلایان، زور مهتیمان کرد کهوا شوئینیکی دلگیر و فهرهح و خوشه. دواي نهختی قسهیتر بیستون سهیریکی حهپسهخانی کرد و گوتی: ئهوه من بهناوی خال و خالوژنمهوه هاتوم بهخیرهاتنتان بکهه و نارديوانم به دوتانا کهوا ئهه ئیوارهیه بهفرمونه مالی ئهوان. خالوژنم و ئهوان زوریش حهزیان ئهکرد که خویمان بین، بهلام من نه مهیشت گوتم من هر ئهچمه لایان بهناوی ئیوهشهوه بهخیرهاتنیان ئهکهه و داوهتیشیان ئهکهه (ئینجا به پیکه نینهوه) گوتی: بهراستی زوربوون گوتم بیتاقهتتان نهکن بانهین. ئیوه فیزی لادیی نین! حهپسهخان به پهروشهوه گوتی: ئهیهرو بوچی لادیی چییانه! بهو خوايه ئهوهنده خهلیکی چاکن نه بیتهوه، بهپیچهوانهوه من زورم خوشهوین و حهزهکهه همیشه لهگهلیانم" سهبریش ههلیدایه خو من هر زور زورم خوشهوین. ساویکهه و دلپاک و پیاون و ههره گهوجهکیان ههزار شارستانی فیلباز و بلوچی و دهسبر ئههینی!" بیستون زور دلی خوشبوو بهه قسانهی دایک و کچ و بهه ههستو شعورهیان بهرامبهه به خهلی لادی، که ته نیا گری بوو له دلیا بهرامبهه به خوشهویستی پوناک. بویه به دل و دهرونیکی پر هیواو خوشییهوه گوتی: وهلا خو خالوژنم حهدی نهبی لهروی خوتانا زور پیک و پیکه، ئیسته ئیشه له ئه بیین هر ئهلیی ژنه شارستانییه، بهلام مالهکیان توزی سهروه ههوارزه ئهه له سهرخو برۆین" حهپسهخان گوتی:

ئینجا کهواته با هاته کهمان بکهویته سهبینی ئیسته تازه درهنگه، تا ئهچین و ئهگه پیننهوه ئه بیت به شهو، وه به شهویش زور زهحمهته بو مان به تایبهتی بهه سهرمایه هر ئه مرین! بیستون به پهروشیکهوه گوتی:

- خوا نهکا ئیشه له هر خویش و سهلامهت ئههین. بهلام ئهوهش بزنان که هر نایه لهن شهو بگه پیننهوه، عادهتی لادی ههروایه که میوانیان چوو نایه لهن وا زوو بگه پیننهوه!

پوناک کهوا پيش هانتی بیستون خه ریکبوو تاقه تی بچیت و توزیکی مابوو به دایکی بلی کهوا ههفته یهک زوره با برۆینه وه، ئیره زور کشو مات و ناخوشه، به هانتی بیستون گه شایه وه و پر به دل به قسه کانی پیته که نی و زو سهرپوشه که ی ئه نا به دهمییه وه! بهم بۆنه یه وه نهک هه ر خوی دلخوش به لکو شوینه که شی لا خوشبوو.

ههستان خویانکۆ کرده وه له گه لیستون که و تنه ری هه تا به نی ریگا که خوشبوو به لام ئیتر به ره به ره گه یشتنه هه ورازو سهختی، نهختی رویشتن هه پسه خان پراوه ستاو ئاوریکی دایه وه له وانیتیر و گوتی:

- وای باوکه رۆ خو من هه ناسه م له بهر برا بیستون به پهرۆشه وه گوتی: داخه که م ریگا که ی سهخته بیگومان ماندوو ئه بن بویه باشتیر ئه وه یه که په له نه که ن و له سه رخۆ برۆن.

هه پسه خان گوتی: ده ی له سه ر خوا، چارمان چیه خو بشمانه وه ئی ناتوانین خیرا برۆین (ئینجا بانگی کرده سه بری): ئه ری سه بری تو هیچ هانتی بو ئیره؟

سه بری گوتی: من نه وه لا، به لام شیروان تا ئیستا چه ند جار ییک هاتوو، و ابزانم ئه وسا خالۆژنی کاک بیستون لیژنه بوو.

بیستون گوتی: به لی راسته که ی، چوبوو سه ر له مالی باوکی بدا نه خوشبوو. "ئیتیر هه موو بیده نگ که و تنه ری، نه سرین چه ند جار ی که وت، سه بریش وه خته بوو بکه وئ به لام خوی گرته وه، هه پسه خان هاواری کرده تۆفه: کوره بمگره که وتم! و دهستی کرد به پیکه نین: تۆفه هات و دهستی گرت و رایکیشا ئه ویش هه ر به خوی پیته که نی، خه ریک بوو له گه ل تۆفه به جوته بکه ون و بخزین تا خواره وه.

تۆفه دیسان قسه ی نهسته قی هات وه یستی خوی بکات به ده مرآستی جه ماعت له بهر ئه وه به دهم هه ناسه برکیوه گوتی:

- ئه ری کاکه بیستون گیان ئه وه مالی خالت مالیان نه دۆزیوه ته وه له م سه ری شاخه زیتیر؟؟ بیستون گوتی: وه لا کاکه تۆفه لیژنه خه لک به سه رما، به زستان به به فر ناجولینه وه، ئیسته ش وا ئه چین و

شوینته که یان ئه ببنیت که چهند پان و بهرین و خوشه، هه مووی باخ و کانیاوه، زهراعت و خیری زوری تیایه، خالم به تینیا باوک و باپیریشی هه لیره ژیاون.

- باشه که شوینیکی ئه وهنده خوش و باشه بۆچ نهختی رینگاکه ی خوش ناکهن، ئه م پیاده ری باریک و لیژ و خزه چیه؟

توفه وای گوت و روناک زرمهت هات بهردیک خزا له ژیر پیتیا، له وانه بوو خراب بکهوی به لام بهختی بوو که دارو به پروویه کی روتله ی له لابوو خوی پیگرته وه، دایکی قیژاندی:

- له ری خوا بگه نه روناک! هه ئه وهنده ی زانی بیستون وهک ئاسک به دوو باز خوی گه یاندی چونکه نه سرین و سه بری زور له پیشه وه بوون و توفه و دایکیشی له دواوه ئه رویشتن، بیستون نزیکترین کهس بوو که بتوانی فریای بکهویت و هه لیسینته وه و دهستی بگری تا له شوینته سهخته رزگاریکات و بیگه نیته شوینیکی باشتری رینگاکه. روناک به و سه رمایه خه ریک بوو له شی بنیشیته سه ر ئاره ق که دهستی بیستون بهر دهستی کهوت! به ته ریقیه که وه سوپاسی کرد و کهوته وه ری، بیستونیش له خوای ئه ویست که هه موو رینگاکه وا سه ختباویه، بۆ ئه وه ی به شکو دهستی روناکی به رنه دایه (ئای خوایه له وه دست و په نجه خرپن و نه رموتوله جوانه! به لام بۆ به م سه رمایه دهستی ئاره قی کردبوه وه؟ خوایه ئه وه بونی ئه وهنده خوش هه یه؟ باوه ر ناکه م هیه عه تریک بیگاتی!) بیستون وهک مهستی لینه اتبوو تا شه ویش ئه و بۆنه هه ر له لوتیا بوو، تا به یینیکیش دهستی نهشت ئه یگوت به دهستی روناک گیان که وتوو! روناکیش به په له خوی گه یانده دایکی و دلنیا یی کرد که هیچی لینه هاتوه و کهوته وه ری له گه لیان به لام جار به جار دهستی ئه گرت به قولی توفه وه نه وه کا بکه وی، توفه ییش ئه یگوت: دهی دهی که ریخوتان دۆزیوه ته وه تۆ له لایه که وه رامکیسه و دایکیشت له لایه که وه! نه یئه زانی که له ولایه وه بیستون خۆزگه ی پیئه خوازی و منه تیشی ئه برد ئه گه ر بکرایه ئه و روناکی بکرادای کۆلیشی نهک هه ر دهستی پیوه گرتابه!

ئەو ھەندەي نەما بوو بگەنە جى سەرو كەلەي شىروان و بەختياريش دەركەوتن و گەيشتنە لايان. خال و خالوژنى بىستون و چەند كچ و ژنيك ھاتن بە پىريانە ھەو بە گەرمى بە خىرھاتنيان كردن و پىشخويان دان بو مالە ھە، پياوھەكان بران بو ديوھەخان و ژنەكانيش بو ژورپىكتىر، خالوژنى بىستون وابوو ھەك و باسى بو كردبوو و زياتريش: ژنيكى تا بلانيت شوخ و شەنگ، ئەگەر دوو كورپى خان و ژن و مال و سىكچى بە شوى نەبوايە نەگوترايە زورى ئەوانەي لەگەللى پراوھەستا بوون بووك و كچ و نەوھى بوون، كەسى باوھەرى بەوھ نەئەكرد كەوا عەمرى لە جل سال زياترە. سىپكەلەيەكى چا و برو مەست، خەنە و وسمە سەرو پرچى ھىندەيتىر جوانكردبوو، پەرچەمىكى توژى كورتى برىبوو، لەژىر سەرو بەستەكەيەو بەسەر ناوچەوانىكى سىپى و سافا ھاتبوھ خوارى ھەر لىي بوو بە نەخش، لوت و دەم و دانى يەك لە يەكتىر جوانتر بوون، بىجگە لەمانە ھەمووى زور پاكو تەمىز بوو، بوئى گولاو و ميخەك لەسەرو گەردن و بەرۆكى ئەھات!

مىوانەكان بەچاوبرىنە ژنەكەو سەيرى يەكتىر كردنى ناو بەناويان دياربوو كە سەريان سورماوھ لە كارى خوا. چونە ژورھەو، ژورى چى؟ بەراستى ھەر لە خاوەنەكەي ئەوھ شايەوھ: دلگىر، خووش، فراوان، دوو پەنجەرەي تيابوو ئەيان پرواننىيە سەر دىيەكە، چوار پىنج تاقىك لە ديوارەكانيا بوون ھەرياكەيان پارچەيەك بلوورى سىپى پاكي تيا پارخا بوو، يەكئى يان چەند كاشى و چىنييەكى قەدىمى جوانى تيا پىزكرا بوو، يەكئىكەيان سەماوھرىكى گەورەي وەرشاوى بە قۇيەيەكى گولگولبىيەوھ تيابوو، دو سى پىز ميخەك و سمل ھەك و ملوانكە كرابووھ مىلى سەماوھرەكە، چەپكى گولەباخى وشكىش خرابووھ جامەكەي بەردەمىيەوھ، يەكئى لە تاقەكانيش قورئانىكى گەورەي لە بەرگىكى سەوز و جوانا تيا دانرا بوو. ئەرزەكەشى ھەمووى بە بەرپرەو لاكىش داپوشرا بوو. لاي دەرگاكە نەبى، ھەرسى لايەكەيتىر ژورەكە بە دۆشەك و سەرىن و پشتى پاك رازىنرا بووھ،

چەند سەنگىكى زەردىش بە دىوارەكانىيا داکوترا بون. تەفەنگ و
كلاشىنكوف و فېشەكانىيان پيا ھاتبوھ خوارى.

دوای بەخىرھاتن و چەند قەسەھەكى عەرەب گوتەنى "موجامەلە" خەلكى
مالەكە چوون بەلای نان و چىشت و سفردەنانان و ئىشکردنەو،
مىوانەكانىش ھەركە دىيان ژورەكەيان بۆ چۆلبو و كەوتنە چرپە چرپ
و باسى ئەم ژنەو ئەم مالە: ھەپسەخان سەيرىكى ئەملو ئەولای خۆى
و دەرگاگەى كرد سەرپۆشەكەى گرت بە لایەكى دەمىەو و گوتى:
كچىنە ئىستە زانىم كە ئەم پياوھ بۆچى ئەم خەلكەى بەجىھىشتووھ و
بەم تاقە مالە ھاتۆتە سەر ئەم شاخە!! ھەمووى لە ترسى چاوەزار،
نەوھكا ژن و مال و منالى بەچاوەوھبىن! ئەرى ئەبى ئەم ژنە وەختى
خۆى چۆن بوې؟".

سەبرى نەختى لىوى خۆى ھەلقورتاندو بە ھىواشى گوتى: ئەوھ ئىمە
بەخىرى شارستانىن و بەم ژنەش ئەلەن لادى؟ ماشالا ماشالا!
نەسرین بە زەردەخەنەھەكەوھ بە چرپە گوتى: چەند فەيزو لووت
بەرزىيەوھ ھاتىن! گوتان ئاخو چ مالىكن كەچى ھەر تەرىق بووینەوھ"
روناك كەوت بە گازى پىشتا و خۆى خستە پەنا دايكىيەوھو گوتى: ئىوھ
چاوتان لە كاكە توفە نەبوو چۆن زەق بوو سەبرى كچەكانى ئەكرد
دايكى سىخورمەھەكى ئەسپايى لىداو گوتى: كچى بىدەنگە نەوھكا
گوپىيان لىبى!" سەبرى بە پىكەننىكى ھەتا بتوانى بىدەنگەوھ سەرى
لېھىتەنە پىشەوھو گوتى:

- ھەر خوا رەحمى ئەوھمان پىبكاو نەلى ھەزىان لىكردووم! نەسرین
چرپانى گوتى: "ئا.. خرمى كاك بىستونن چۆن وایان پى ئەلەت؟".

سفرە پاخراو چىشت و نان دانراو ژنى خاوەنمال ھات و بەشەرمىكەوھ
پىگوتن: "دە فەرموون شتىك بخۆن ئەگەرچى ئەزانم خواردنەكەشمان ھى
ئىوھ نىيە بەلا، دەسەلات چىيە..؟"

مىوانەكان ھەستان بەدەم مەدح و سوپاسەوھ، كچىكى دە دوانزە سالەى ئىسك
سوك مەسىنەو لەگەنكى بۆ ھىنان دەستیان شت و بەدەورى سفرەكەدا

دانیشتن، ئه‌وه‌ی له خواردنه‌کانی سهر سفره‌که سهر هاته به‌رچاوی ئه‌مان، دوو شت بوو، یه‌که‌م هیچ کوته‌گۆشتیک دیار نه‌بوو که به‌لای میوانه‌کانه‌وه خواردنی ده‌عه‌وت ئه‌بێ گۆشتی له‌هه‌موو شتی زیاتر بێت. دووهم ئه‌وه‌بوو که شله‌یه‌کی تایبه‌تی لینه‌نرابوو، له‌تکه‌ نۆک و له‌تکه‌ باینجان و ته‌ماته‌و پیاز و تاکه‌ تاکه‌ش بامیه‌هه‌بوو به‌تیکه‌لای کرابوون به‌یه‌ک چیشتی شله‌. بۆ گله‌یی بیگۆشتی ههر که‌وچکیان برد بۆ برنجه‌که ته‌ریقبوونه‌وه چونکه‌ ده‌وریه‌ برنجه‌کانی که‌ بۆیان دانرابوو پربوو له‌ پله‌ گۆشت، تمهز ئه‌وانه‌ عاده‌تیان وایه‌ گۆشت ئه‌خه‌نه‌ ناوه‌راستی قاپه‌که‌وه‌و به‌ برنج دایه‌پۆشن، چه‌پسه‌خان و ئه‌وان که‌ ئه‌مه‌یان دی سه‌یری یه‌کتریان کرد و قۆلیان لینه‌لمالی و که‌وتنه‌ تیکه‌ گلاندن.

تا له‌ شیوکردن بوونه‌وه به‌ به‌ به‌ شه‌و لۆکسیک و دوو سی چرای ده‌ستی و فانوسی ئینگلیسی داگیرسینرابوون، سه‌ماوه‌ر گیزای ئه‌هات... به‌ده‌م چا خواردنه‌وه که‌وتنه‌ قسه‌کردن باسی بۆردومان و شه‌ره‌کانی پیتشمه‌رگه‌و حکومه‌تیان ئه‌کرد. هه‌ریه‌که‌ باسی ئه‌و خزم و که‌سانه‌ی ئه‌کرد که‌وا بوون به‌ پیتشمه‌رگه‌، باسی لیبوردن و ئازایی و نه‌به‌زییان ئه‌کردن له‌گه‌ل دوعای سه‌ره‌که‌وتندا. خاوه‌ن مال که‌ دی یه‌ک دوانی له‌ میوانه‌کانی که‌وتنه‌ باویشک دان، به‌ کچ و بوکه‌کانی گوت که‌ نوین بینن بۆ چه‌پسه‌خان و ئه‌وان که‌وادیاره‌ ماندون و خه‌ویان دی، نوینیان بۆ هینان و ژوره‌که‌شیان بۆ چۆل کردن.

سبه‌ینی نانی نیوه‌پۆشیان له‌وئ خوارد، ئه‌وجا هه‌رچی ماله‌که‌ش زۆریان له‌گه‌ل خه‌ریکبوون که‌ نه‌رۆنه‌وه‌و، ئه‌و شه‌وه‌ش لایان بمینه‌وه‌هه‌ پازی نه‌بوون و به‌ سوپاس و مائه‌واوییکردنیکی گه‌رمه‌وه‌ که‌وتنه‌ ری دواي ئه‌وه‌ی چه‌پسه‌خان تکایه‌کی زۆری له‌ خالوانی بیستون کرد و گه‌لی سویندی دا که‌ له‌ زوترین کاتدا به‌ خاوه‌ن و خیزانه‌وه‌ بینه‌ لایان، هه‌ر نه‌ختی له‌ ماله‌که‌ دورکه‌وتنه‌وه‌ چه‌پسه‌خان و ئه‌وان ده‌ستیان کرده‌وه‌ به‌ مه‌تحرکردنی خالۆژنی بیستون و هه‌موو ئه‌هلی ماله‌که‌. له‌ راستیشا مائه‌یکی باش و به‌خزمه‌تیبوون، هه‌میشه‌ به‌و سهر شاخه‌وه‌ لاه‌ دیوه‌خانیان گه‌رمبوو، به‌لام هیچ گومان له‌وه‌شا نییه‌ که‌ ئه‌م خزمه‌ت و به‌ده‌وراهاته‌ی مالی چه‌پسه‌خان ده‌ستی بیستونیشی تیاوو، ده‌ ده‌قیقه‌یه‌ک نه‌بوو که‌ که‌تیبوونه‌ ری تۆفه‌ قیره‌ی لینه‌ستاو گوتی: "شتیکم لینه‌جیماوه‌، هه‌روا

تۆزى ٲاوهستىن ئىستىه دىمىهوه" ئىتر به ههلهداوان بهرهو مالهكه ٲاىكرى لهوئى كورهكهيانى ٲىگهىشت كه نهوىش ٲاىكرىبوو به شوئىنئانا كورهكه چاوى به توفه كهوت كىسهيهكى دايه دهستى وبگوتى: "ها كاكه نهوه سنگهكانه لهبىرت چوبون!" توفه له دهستى وهرگرت به سوٲاسهوهو كرديهوه و سهىرىكى كرد و گوتى: "زور سهىره خو نهمانه ههر نهلىنى قاوغه فىشهكن" كورهكه ٲىگهنى و گوتى: "نهى قاوغه فىشهك نىن چىن؟" نهمانه قاوغى نهو گوله شهست تىرانهن كه تهيارهكان نهىگرنه خهلك و نهوانىش نهىدوژنهوه و نهىكهن به سنگ.

سهىريان كه چهنى جوانن ههر نهلىنى ئالتونن!..! ههسهخان له دوروه قىراندى و گوتى "زوبه ٲهقبوبىنهوه له سهرماندا"

توفه گوتى: وا هاتم وا هاتم. بهگرمى سوٲاسى كورهكهى كردهوهو ٲاىكردهوه بو لاىان. سهبرى لىبىرسى: "نهوه بو وا به ههلهداوان چوىت و به شىٲرزهى هاتىتهوه؟ نهوه چىبه به دهستهوه؟

داىكه كه له سهرماندا دهستى خستبووه ژىربالى گوتى: قور بهسهر حكومهت كورد له ناو نهبا! نازانى گولهى تهيارهكانىان كردهوه به سنگ و كلاشىنكوف و برنهوى ٲىا ههلهواسن! ها سهىرى نه م سنگانه بكن" كچهكان به سهرسورمانهوه له دهستىان وهرگرت و سهىريان كرد، ههسهخان ههرىدوو دهستى بهرزكردهوه و سهىرى ئاسمانى كرد و گوتى: "نهو خوايه نه م گولانه بهر سهىرى دلى خوئان كهوئ، ئاخىر چ گوناهىكمان كردهوه وا گولهباران و بوړدومانمان نهكهن؟ دهك خوايه ههقىان لىبكهىتهوه؟! گولهكان ههر وهك و گولهى تفهنگ و ابوون بهلام لهو گورهتربوون يهكى بهقهه تروژىبهك نهبوون.

توفه ههر نهمدىو نهودىو نهكردن و نهىگوت: "چهنى زهرى و جوانن" كهوىستى كوىانكاتهوه ٲوناك يهكىكىان برى بو خوئى، كهوتنه ٲى بهلام بهشبوو نهمسهر سهرهولىژ بو، زور ئاسان بو بوئان، ٲوناك له كهوتنهكهيهوه ترسابوو بوئه دارىكى گرتبوو به دهستىيهوه وهكو گوچان نهىچهقاندن نهرزو ورنه ورنه نهٲوىشت.

كه گهىشتنه ناو دىكه سهىريان كرى بىستون وا خهرىكه بهرهوژوور نهىتهوه، كه چاوى بهمانكهوت سستبوو ٲرسى: "نهوه بو وا زوو هاتنهوه ٲهلهتان چىبوو؟ من ئىستا خهرىكبوو بىمهوه بوئان خو نارههت نهبوون له ٲىگا؟"

حهپسهخان گوتی: نهوه لا زورباش هاتین چونکه ریگه کهمان سه ره و خواربوو. به لام مالی خالت نه وهنده خزمه تیان کردین و نه زیه تیان کیشا به دهستانه وه، زور شه رمه زاریان کردین.

تخوا قسه ی وا مه که ههپسهخان خزمه تی چی و نه زیه تی چی؟ نه وان به چونه که تان نه وهنده خوش حال بوون هه ر نه وه نه بوو بال بگرن، نه وان به ته مابوون که لای که می سی چوار شه و لایان بمینه وه، نازانم نه م په له په لی هاتنه وه یه تان له چی بوو؟ بیستون که نه م قسانه ی نه کرد، وه خته بوو شق به ری له داخانا که بوچی زوتر نه هات له ریگا له گه لیان بوایه به لک و دیسانه وه روناک پیویستی به یارمه تییه کی نه م ببوایه، یان هه ر هیچ نه بی خو دوور به دوور تیر سه پیری نه کرد!

توفه به هه لی زانی بو نه وه ی پشتگیری خوی پشانی بیستون بدا گوتی: "جا ههپسهخان نه وهش باش بزانه کا خالی کا که بیستون زور کا که عه لی و حسه ی و نیمه ی خوشه ویت، زو زوش دیته ماوه ت و جاریش نییه که سه ریک له باره گا نه دات و هه والی هه موان نه پرسیت"

بیستون تا بهر ده رکی مالی سه بری له گه لیان چوو، له وی خوا حافیزی لی کردن و رویشت... ههپسهخان و نه وانیش له باتی هه فته یه ک ده رۆژ له وی مانه وه ئینجا رۆشتنه وه بو ماوه ت دوا ی نه وه ی ههپسهخان و سه بری به دزی نه سرینه وه له باره ی مه سه له ی نه و حسه ی نه وه قسه یان کرد، ریو شوینیان بو جینه جیکردنی دانا.

پوڙيک لای ئیواره دوو ولاخ له بهر دهرکی مالی حه پسه خان راوهستان، نامر مه خفه ریك به قاپوتی پولیسی و نیشانه وه سواری یه کیکیان بوبو. توفه که له م کاته دا له حه وشه داری ورد نه کرد بو سوپا کانیان له سوچیکی دهرگا که وه نه مه دی گورچ ته وره که دی دانا و به حه په ساوی رایکرد بو لای دهرگا که تا بزانی نه مه چیه و نه م پولیسه کییه که وا خه ریکه دایه گری له سهر و لاخه که. زور سهر هاته پیش چاوی به سهر پیچ و له چکیا له ژن نه چیت، نه ختکتر چووه پیشی و له پر قیژاندی: "ئای نامه خان نه مه توی؟"

کچه کان له ولاوه به هه له داوان هاتن بزانی نه م قهره بالگی و غه لبه غه لبه چیه، نه وانیش له دوره وه حه په سان که چاویان به جلی پولیس و خه و ت نیشانی سواره که که وت. تا کو لینیزیک نه بوونه وه نه یانزانی که نه وه نامه خانه!... ئینجا هه مو په لاماری داو هیتایان به ره و ژورو بو به هه لای پیکه نین، نه و نه یگوت نه مه چیه و نه و نه یگوت نه مه ت له کوئیوو؟ نه ویش له وانزیاتر پیته که نی، له گه ل نه و هشا له سهر مانا و له بهر ماندویه تی قسه ی پیته نه کرا. توفه شته کانی هینایه هه یوانه که وه سهریکی کیشایه ژوری و سهریکی نامه خانی کرد که وا کچه کان تیئینا لای بوون خوشکیشی له بهر پیکه نین وه خته بوو ببوریته وه توفه گوتی: "نه ری نامه خان نه وه که ی بووی به عامر مه خفه ری؟ مالت ئاوابی خو تو زنده وقت بردین، به وخوایه وامزانی حکومت داویه تی به سهر مانا!"

نامه خان له سه خو گوتی "جاری لیمگه ری با توژی پشوبدهم، زوو ئاگره که خو شکه ن مردم له سهر مانا، جله کانم هه موو هه ر ئاون با جاری خو م گه رم بکه مه وه " (پیکه نی و گوتی: نه وسا باسی نامر مه خفه رتان بو نه که م).

کور هکان که هاتبوونه ژوره وه و به قاپوتی نامر مه خفه ری پیته که نین، که گوینان له م قسه یه ی نامه خان بوو ژوره که یان چو لکرد، نامه خانیش پاش توژی که وته له چک کردنه وه و سهر پو شلابردن و جل دا که نندن و وشکر دهنه و یان و خو گه رمکردنه وه، که له وانه بو وه جلی گوپی و خوی گورج کرده وه و چاییه کی گه رم و گوپی کرد به دو قوم ئینجا گوتی: "بلین به کور هکانیش با بینه ژوره وه باسی نامر مه خفه رتان بو نه که م" کور هکان هاتنه ژوری و نه ویش له سهر قسه ی خوی رویش و گوتی: "جاری پیش هه موو شتی مژده ی نه وه تان

بدهمی که نوبه‌هار شکور کوری بو، پیږی ته‌لگرافیشیان نارد، هه‌موو دایان له چه‌پله‌و کردیان به قریشکو هوږ (توفه به‌راکردن چوو مژده‌به‌ریت بۆ عه‌لی) چه‌پسه‌خان له خویشیانا گریان به‌قوربان و له‌ده‌ورگه‌ران ده‌ستی پی‌کرد، پاش نه‌ختی هه‌موو گوتیان: باشه ئه‌ی مه‌سه‌له‌ی ئه‌م پالتویه چیه؟"

ئامه خان چای سینه‌میشی نیوه کردو گوتی: وای باوکه سه‌رم چه‌ند ژان ئه‌کا، ده‌ی باشه، له ریگا بارانیکی زوری لیداین هه‌موو جله‌کانمان بوبو به ئاو، له‌شم له‌سه‌رمانا ئه‌له‌رزى چۆقه‌ی دانم ئه‌هات و زور بی‌حالبوم، که گه‌یشته‌ی کونه ماسی و ئه‌و ناوه، منیان برده چایخانه‌یه‌ک له‌گه‌ل دوو مالى تر که پیکه‌وه له سلیمانی ده‌رچوبوین، چه‌ند منالیکیشیان پیبوو، کافر ئاگرى تیه‌ره‌بوو بۆیان، ئوف خوايه هه‌قیان سه‌نیت (له‌گه‌ل ئه‌م دو‌عايه‌دا ریزى جنىوى پيسيشى به حکومه‌ت دا) قسه‌که‌ی ته‌واوکرد و گوتی: "که چوپنه چایخانه‌که‌وه، چایخانه‌ی چی ره‌ق و ته‌ق هه‌چی تیا‌نه‌بوو له دو سى‌ه‌سیرى شر زیا‌تر، دو سى‌پیشمه‌رگه که ئیمه‌یاندی به‌و حاله بانگی یه‌کتريان کرد و تو‌زىکی پینه‌چوو، عه‌مریان دريژب له‌گه‌ل ئیوه هاتن به چه‌ند په‌تویه‌ک و هه‌ندى پیتۆله جله‌وه بۆ مناله‌کان و ئه‌م قاپوته‌شيان دا به من چونکه زور تینکچوبوم، دوور له روتان هه‌ر ئه‌رشمه‌وه، کولنجیکی زور پیسم کردبوو، ئه‌وه‌نده‌ی ئاگام له قسه‌کانیان بوو تیگه‌یشتم که له‌م رۆژانه‌دا مه‌خفه‌ریکیان گرتووه، جل و به‌رگی پۆلیسی و په‌تویه‌کی زۆریان ده‌ستکه‌وتووه، ئینجا ئاگریان بۆ کردینه‌وه ونان و چایان بۆ هیناین، به‌و خوايه ئه‌وان ئه‌وه‌نده پیاو دلسۆز نه‌بونایه له‌گه‌لمان، ئه‌و شه‌وه نه‌ک هه‌ر من یه‌ک دوانیک له مناله‌کانیش له سه‌رمانا ئه‌مردین! ئه‌لین له‌گه‌ل هه‌موو ریواریک و خه‌لکیکیش وا دلسۆزانه ئه‌جولینه‌وه، به‌دریژایی ری هه‌رکه‌سینمان بینوه مه‌دحی کردوون خوا لیمانیان نه‌سینت"

حسه‌ین هه‌لیدایه و به‌گه‌رمیه‌وه گوتی: "ئینجا پوری ئه‌گر ئه‌وه‌نده باش و فیداکار و دلسۆز نه‌بونایه بۆ میله‌ته‌کیان، ئیشیان چی بوو له‌م که‌ژ و کیوه؟ به‌سکی تیر و به‌دوان برسی، به‌و خوايه جارى وا هه‌یه گه‌لاشيان ده‌ست ناکه‌وى بیخۆن، ئه‌و رۆژه له‌ئهمه‌ر شه‌ر بوبو پیشمه‌رگه نانیان لیبرابوو، زور برسی بوبون که جاشه‌کانیان شکاندبوو، له شوینه‌که‌یان هه‌ندى وشکه نان و قه‌راغه کولیره‌ی چه‌ند رۆژه‌یان دۆزیبوه‌وه، گورج هه‌مووی کۆئه‌که‌نه‌وه ئاوی له‌کولێ

پیاښه‌کهن و ئه‌یخون، جا ئه‌م چه‌نشنه‌که‌سانه‌که‌ نه‌ک به‌م حاله‌ هه‌ر رازی ببن،
ئاماده‌شن بۆ مردن له‌ ریځه‌ی گه‌ل و نیشتیما‌نه‌که‌یانا له‌ هه‌لیکا که‌ که‌س به‌زۆر
نه‌یه‌یناون و هه‌موشیان مال و حاله‌ی خویان هه‌یه و زۆریشیان ژیانیکی تیر و
ته‌سه‌لیان به‌وه‌ وازیان لیه‌انیوه، بۆیه‌ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل ئیوه و ئه‌و خه‌لکه‌ کردویانه
و ئه‌یکه‌ن ئه‌وه‌نده‌ نابایه‌خ و ئاساییه‌ هه‌ر شایه‌نی باسکردن نییه‌!"

ئامه‌خان گوته‌: "من هه‌قم نییه‌ به‌سه‌ر ئه‌م قسانه‌وه و تا ماوم دوعای
سه‌رکه‌وتنیان بۆ ئه‌که‌م و قه‌ت نه‌شمزانیوه‌ که‌وا پێشمه‌رگه‌ ئه‌وه‌نده‌ کوپی باش
و دلسۆزن به‌رامبه‌ر خه‌لک، وامه‌زانی هه‌ر شه‌ر ئه‌که‌ن له‌گه‌ل حکومه‌ت و به‌س!"
ئاخر پوری ئه‌ان شه‌رکه‌که‌ بۆ کێ ئه‌که‌ن؟ ئه‌گه‌ر بۆ ئه‌و خه‌لکه‌ نه‌بێ؟ ئینجا که‌
ئه‌وان ئیسته‌ باش نه‌بن له‌گه‌لیان چۆن باوه‌ریان پێته‌کری که‌ دوا‌ی سه‌رکه‌وتن
باش ئه‌بن؟ نیشتیما‌ن په‌روه‌ری باش هه‌ر ئه‌بێ وابێ...؟

تۆفه‌ گه‌رپایه‌وه‌ لای کا‌ک عه‌لی که‌چوبو مژده‌ی بۆ به‌ریت و رویکرده‌ ئامه‌خان و
گوته‌: تۆ جارێ له‌وه‌ گه‌ری با بزانی بۆ ئه‌وه‌نده‌ دواکه‌وتیت ئامر مه‌خفه‌ر؟
ئه‌وه‌ بۆ دوو مانگ ئه‌چی که‌ تۆ ئیره‌ت جیه‌یتوتوه‌؟

"بروا بکه‌ که‌ زۆر بیری ئیوه و ئه‌و که‌ژ و کیوه‌شم ئه‌کرد، به‌لام حاجی و کا‌که
حاجی ئیزنیان نه‌ئه‌دام و هه‌روه‌ها که‌سو کاریش بوون ئه‌هاتن سه‌ریان ئه‌دام،
ئه‌وه‌نده‌ سه‌رقال بوبوم به‌هه‌زار حال توانیم ئه‌و نه‌خته‌ شته‌تان بۆ بکرم و خۆم
ئاماده‌ بکه‌م، ئیتر هه‌روا فریا که‌وتم تۆفه‌به‌گ!"

دوا‌ی دوو رۆژ سه‌بری هات بۆ لای پوری بۆ به‌خیره‌هاتنه‌وه‌ کردنی ئه‌وو چاو
دلرونی دایکی و ئه‌وان و چاره‌کردنی مه‌سه‌له‌ی حسه‌ین و نه‌سرین. دیسانه‌وه‌
بیه‌ستون خۆی تیه‌ه‌لقورتان. به‌په‌له‌ ژور و هه‌یوانیکی بۆ بوک و زاوا په‌یاکرد
له‌نزیک ماله‌ی خویانه‌وه‌ و هه‌ر زو وه‌ستاشی برده‌ سه‌ر و هه‌رچی کون و
که‌له‌به‌ریکی تیا‌بوو بۆی چاکردن، شیروان و عه‌لیش ناوما‌لیان بۆ کرینو
حه‌پسه‌خان و سه‌بریش ماله‌که‌یان بۆ ریکخستنو ئیواره‌یه‌ک نه‌سرین برایه‌ ماله‌ی
خۆی و ئه‌وانیش له‌م دلو کوتییه‌ رزگاربوون.

بیه‌ستون و دایکی هه‌ر به‌ریوه‌بوون، به‌تایبه‌تی که‌ نه‌سرین و حسه‌ین بوون به‌ دراوسێیان،
بیه‌ستون ئه‌وه‌نده‌ی تر دلای خۆشبوو به‌وه‌ی که‌وا ماوه‌ی هاتوچۆکردنی زۆتر و
خۆبرده‌پێشه‌وه‌ی زیاتر ده‌ستکه‌وت تاوه‌کو زوتر له‌ روناک گیان نزیکیته‌وه‌.

ئىوارەيەك كورەكان چەند برادەرىكىيان لە مالى حەپسەخان لە دەورى سۆپاكە دانىشتىبون، تۆفەش كوردبوى بە رۆژى خۆى، باسى لوبنان و ئوردنى بۆ كردن ناوى ئەو ژنە گۆرانىيىژانەى بۆ ئەژماردن كە حەزىيان لىكردبوى و ئەمجارە ناوى دوانى تىرىشى خواستبوى سەر ئەوانەى جارانى.

حەسەن كە ئەوەندەى توانىبوى خۆى گرتبوى كە نەداتە پىكەنىن گوتى: "كاكە تۆفە گيان خۆ تۆ ھەموو جارىك ھەر باسى دوانت بۆ ئىمە ئەكرد، بزائىم ئەمجارە بوون بە چوار؟ تۆفە بە تۆرەيىيەو ھە گوتى: "چەند جار ئەلىم كە من قسە ئەكەم حەز ناكەم كەس قسەكەم پىبىرئىت، ئەو جارائە بىرم ئەچوو، وا ئىستا بىرم كەوتەو، ئەو ھە چى تىايە؟ كەس ھەيە شتى لەبىر نەچىت يان غەلەت نەكات؟"

دانىشتووەكان ھەموو وەختەبوو بىورىنەو ھە بەر پىكەنىن، بەلام كەسىيان نەيئەوئىرا دەرىبىرئى لەبەر تۆفە، چونكە جگەى لەو ھەى كە ئىستە ھەرچى نەشايە و نەكرایە پىئى ئەكردن، ئىتر قسەشى بۆ نەئەكردن، ئەوانىش قسەكانى تۆفە سەرچاوى خۆشى و رابواردنىيان بوو، جارى وا ھەبوو ھىچ فىلمىكى پىكەنىنى نەئەگەيشتى، بۆيە زۆر مەرايىيان ئەكرد و وایان پىشان ئەدا كە ھەموو قسەكانى نەستەق و راست و خۆشن و بە دل گۆيىيان لىئەگرت و ھەوليان ئەدا كە زۆرتەر قسەيان بۆ بكات و باسى رابواردنى خۆيان بۆ بگىرئىتەو. ئەمان لەم بەزم و پىكەنىنەدا بوون كە لە دەرگايان دا، نەورۆز راپەرى و چوو بزائى كىيە، گەرايەو ھە كاغەزىكى بەدەستەو ھە بوو دايە دەست ھەلى و گوتى: "ئەمە بۆ تۆيە ئەحمەدى پىشمەرگە ھىناى، لەگەلىشى خەرىك بووم كە بىتە ژوورى، نەھات گوتى ئىشىكەم ھەيە."

ھەلى كاغەزەكەى بە پەلە كەدەو و كورەكانىش بىدەنگ بوون و چاويان بىريە دەمى بزائى چى تىايە. ھەلى چاويكى بە كاغەزەكەدا خشان و تۆزى دەموچاوى تىكچوو كاغەزەكەى پىچايەو ھە و خستىيە گىرفانى و دەستى دايە كلوو و جامانەكەى و گوتى:

- "كورپنە ھەستن با برۆين"

بىستون گوتى: "ھا كاكە ھەلى خىرە؟"

- با جارى برۆين بۆ (مهقهري) ئىنشاللا خىر ئهبيت.

لهگهله ئهوهشا كه كورهكان گهرمى ژورهكه و دانىشتنهكهيان ئهوهنده لا
خۆشبوو خوا خويان بوو ههروا بمىنهوه، بهلام ههموو گورج راپهريين و
چهكهكانيان كرده شان و بىدهنگ پىلاوهكانيان له بهر دهركى ژورهكهدا
دايانكه دبوو، له پى كردهوه.

حهپسهخان و ئهوان كه له ژورهكهى بهرامبهريان بوون له ورتهوترپهيان
تىگهپشت كه نيازى رۆيشتنيان ههيه، بۆيه سهريكى كيشايه دهري و گوتى:
"ئهوه ئوغر ئهكهن؟ بۆ وا زوو؟" عهلى لى چوو پيشهوه و گوتى: "دايه
ميوانمان هاتوو ئه پى برۆين" دايقى به ماتىيه كهوه گوتى:

"ئهى تو بۆ ئه رۆيت ئهى ئه مشه و نورهت نيه كه له ماله وه بنويت؟ بۆچى بهم
سهرمايه ئه چيت و ديته وه؟ وا حسهين ئه روات ئه وه مو براده رانه شتان له وين
ئىتر ميوان هاتن توى بۆچيه؟"

عهلى په لهى بوو بهلام له بهر دايقى وا پيشان نه دا و گوتى: تازه خۆم
كۆكر دۆته وه، ئه پۆم به خىر هاتنىكيان ئه كه م و ئه گه ريمه وه."
ئهوان رۆيشتن تۆفه ش شوينيان كه وت، زانى شتىك قه وماوه، دللى كه وته
مه راقه وه.

گه پشته بارهگا، براده رانيان شپرزه بوو بوون، ئه وهى له سه ر بيته له كه بوو، هه ر
قسه ي وهر ئه گرت و يه كى له ته نيشتيه وه بوو ئه ينوسيه وه.. له ئه نجاما
دهر كه وت كه وا حكومه ت هيرشيكى زۆر گه و ره ي كرده وه ته سه ر چه مى په زان
و هيزيكى زۆريشى به ريوه يه به ره و سليمانى، بۆيه ئه پى له هه موو
باره گاكانه وه پيشمه رگه بنيرن تا به زوى به فرىاي پيشمه رگه ي ئه و ناوچه يه دا
بكه ون، كه وا به و هيزه كه م و چه كه خراپانه يان شه ريكى قاره مانانه يان كرده وه
له گه له هيزى زۆر و پىر و تازه ترين چه كى دوزمنى درنده دار و زۆريان
لىكوشتون و بريندار كرده ون و له خۆشيان ته نها چوار پيشمه رگه
شه هيدبوون.

باره گا كه وته كۆكر دنه وه ي پيشمه رگه ي ناوچه كه و به په له نارديان به دووى
ئه وانه شا كه به ئىجازه چوو بوونه وه بۆ مالى خويان و گورج ناوى ئه و
پيشمه رگانه يان بلاو كرده وه كه ئه بوو به و شه وه بكه ونه رى به ره و چه مى

پهزان، ناوی عهلی و حسهین و بیستون و نه ورژیش له پیزی ئه و ناوانه دابوون که ئه بوو بچن بۆ جه بهه.

تۆفه خیرا خوی گه یانده مالى. حه پسه خان و خوشکی زۆر شپرزهبووون له وهی که پیشمه رگه کان وا به په له ئه رۆن بۆ (مه قهر) له شپرزهبیدا جییان به خویان نه ئه گرت، به نۆره ئه هاتنه بهر دهرگا ئه یانگوت: " به خوا شتیک قه و ماوه کورده کان زۆر به په له و شپرزهبی رۆیشتن، حه پسه خان خه یالی ئه کرده وه "تۆ بلی خه بهری ته یاره نه بیت که به یانی بیته سه رمان، به لام نه، بۆ ته یاره وا شپرزه نابن، عهلی زۆر تیکچوو بوو، ئه ترسم وه کو ئه و رۆژه بووی که دوو پیشمه رگه دهمه قالییان بوو بوو خه ریک بو بیکه ن به ناخوشی و شه ر، هاتن عه لیان بانگ کرد! نه ئه مه ش ری تیناچی ئه و هه موو مه سئول و لیپرسراوه ی لییه، بۆ ئه نیرن به دووی عه لی و ئه وانان؟" ئه م خه یالانه به ته وای حه پسه خان یان شله ژان، له پ خورپه یه هات به دلایا و گوتی: " حاجی یا براهی شتیکان لینه هاتی؟" خوشکیشی هه ر وه کو ئه و له م چه شنه خه یالانه دا بوو، که تۆفه هات به ره و مال و ئامه خانی دی له ناو دهرگا که دا وه ستاوه پییگوت: ئه وه بۆچی لیپره چه قیویت به م سه رمایه؟ تاقه تی نرکه و ناله ی نه خوشیتمان نییه برۆره ژووره وه" ئه ویش گوتی: وه لا تۆفه دلّم زۆر که وته مه راقه وه ئه وه چی بوو وا کورده کان به هه له داوان هه ستان و رۆیشتن؟" تۆفه به ماتیه که وه گوتی:

"هیچ نییه هیچ نییه، تۆ جارێ وهره ژووره وه.."

حه پسه خان و رووناکیش له گه له نه سرین که ئه و شه وه له گه له حسهین هاتبوو بۆ لایان هه موو به په له چوون به پیپر تۆفه وه و به په رۆشه وه سه ریان کرده سه ری و ئه یانویست بزائن چی قه و ماوه، تۆفه ش خوی له خویا خه ریک بوو لیک بیته وه له داخی هیرشه که و هیی کورده کان که ئه بن بچن بۆ شه ر، خه فه تی چوار شه هیده که ش خو ئه وه له هه موو دۆخیکی که ی گرانتر بوو، سه رباری ئه مانه ش ئه ترسا له وهی که ئه گه ر مه سه له که به راستی و دروستی بۆ ئه مانیش باس بکا، ئاخو ئه بن چی بیکه ن، بۆیه دۆش دامابوو، حه پسه خان به تورپه یه وه گوتی: چیه ئه وه بۆچی قسه ناکه ی دلّمان شه قی برد، هه رچییه ک بووه بیلی، مردین!!"

تۆفە دەمی تیکەلۆپیکەل بوو ئینجا نەسرین ھیرشی بۆ برد، ئەویش ئیتر چاری نەما و پیتیگوتن، کەوا شەرە لە چەمی رەزان میری ھیرشیکى زۆر گەورەى کردۆتە سەریان و ھیزیکی گەورەش بەرپۆھە بەرەو سلیمانی. پیتشمەرگەى ئیرەش ئەبى بچن یارمەتییان بەدەن"

حەپسەخان سەر بوو دەمی وشک بوو بە ئاشکرا گوئی لە تەپە تەپى دلى بوو، بۆ ئەوەى نەکەوئى ھەر لە شوینی خوئی دانیشت و بە دەنگیکى گریاناوویەو پرسى: عەلى و حسەینیش؟ (تۆفە سەریکی بۆ لەقان) ئینجا پرسى: ئەى نەرۆز؟" تۆفە بە دەنگیکى نزم گوتى: "ئەویش" ئامە خان لەم کاتەدا ھیشتا ھەر لە حەوشە دەستى ھەلبېریوو بۆ ئاسمان دوعاى ئەخویند و بە چوار دەورى خویا فووی ئەکرد و ناوی کورەکانیانى یەکە یەکە ئەھینا ئاگای لە قسەکانى تۆفە نەبوو، کە گوئی لە شینوشەپۆرى کچەکان بوو، ھاتەوہ لایان و قۆلى تۆفەى راکیشا و قەمسەلەکەى بادا و گوتى: "مەعز بۆ خوا!! وا دلّم راولەستا پیم بلئى چى بووہ؟"

تۆفە ھەلچو گوتى: "ئىستە روو بکەمە چ لایەک؟ قىبلە کامەتا؟ خوايە چۆن منت تووشى ئەم شىتانە کرد ئەگەر قسە ناکەیت، ئەکەونە سویندەدان و قورئان ھەلبېرین، ئەگەر قسەش ئەکەیت ئەم لەملاوہ ئەبوریتەوہ و ئەو لەولاوہ زمانى ئەشکیت؟!"

ئامەخان گوتى: "زوو قسە بکە وا ئەژنۆم شکا! تۆفە بۆ ئەویشى گىرايەوہ، ئەویش تا خواھىزى دابوویە بە ھەردوو دەستى کیشای بە سەرىدا و گوتى: "ئىستە ھەموو منالەکانمان ئەبى بچن؟" تۆفە گوتى: "ئەى چى ئەرپۆھەلا ئەبى ھەموو برۆن بۆ شەر، ئەى فەرقیان چىيە؟ ھەموو ھەر پیتشمەرگە نین؟ وا ئیوہ لیرەن و ئەزانن، ئەگەر دایک و باوکی ئەوانیش بزائن کەوا کورەکانیان ئەچین بۆ شەر لە ئیوہ خراپتر ئەکەن، چونکە کورەکانى ئەوانیش وەکو ھینەکانى ئیوہ خۆشەويست و نازدارى لای دایک و باوک و کەسیانن، لەبەر ئەوہشە کە ئەم کورانە ھەموویان بە ئارەزوو رەزامەندى خویان ھاتوون و خویان حەزبان کردوہ کە ئەم رینگەيە بگرن و کوردایەتى بکەن، ئەبى بشچن بۆ شەر و بۆ ھەر شوینیک کە ئەمریان پى کا؟"

نەسرین گوتى: ديسان قسەى نەستەق و وەعز و نەسیحەت دەستى پیکرد؟ ئەم قسانە بۆچىيە؟ ديارە ھەموو ھەر بە رەزامەندى خویان ھاتووين و پەشىمانیش نین!"

تۆفە جگەرەيەكى خىستە بەينى لىويەو، بەدەم گەرانى گىرفانەكانىيەو، بۆ شقارتە گوتى "باشە كە تۆ ئەوئەندە ئەرەستۆى دە بە دايك و پوريشت بلى كەوا لە خۆيان نەكەن و بىدەنە دەست خوا و ئەجەلش بەدەست خوايە، بە خوا ئەوئەي ئەجەلى هاتىيەت بىخەنە ناو شووشەي (فەرەغان)ەو، هەر ئەمرىت، ئەوئەي ئەجەلش نەهاتىيەت بىخەنە بەر هەزار گوللە و بۆردوومان هەر هېچى لىنايەت! گوي مەدەنى و دوعا بکەن خوا ئاگاي لە هەموويان بى و سەريانخات بەسەر دوژمنەكانيانا، چونكە شەرى حەق ئەكەن! ئەگىنا وەكوتر قەسەي كەسى پىناوئەت، ئەوان خۆيان هاوار ئەكەن: يا كوردستان يا نەمان."

پووناك مات و مەلول لەبەر پەنجەرەكەدا وەستاو: (ئەي بۆچى باسى بىستونى نەكرد تۆ بلى ئەوئەيش بروت؟ بە خوا عەيب نەبوايە ئىستە لە تۆفەم ئەپرسى، بزانه هەر ناويشيان نەبرد! كە لە كورەكانيشيان باشتەر و بە خزمەتترە بۆيان، دەي قەيناكە من ناھەقيان ناگرم زۆر شلەژاون... ئاي خوايە ئەمە چ شەويك و چ خەبەريك بوو؟)

پووناك لەم مشتومرەدا بوو لەگەل خۆي كە وەك بىگيانىكى لىھاتبوو كە دەنگى دەرگا هات.

كورەكان هاتنە ژوورى: ئامەخان لە لايەكەو، گومۆلە بووبوو، ديسانەو، پىشتىنە حەوت گەزىيەكەي بەستبوو كە بۆ ناوك كەوتن ئەيىبەست و سەريشى جەراندبوو و بە كزى دانىشتبوو، هەردوو ئەژنۆي گرتبوو، باووش، نەسرین لەولاترەو، بە دزىيەو، ئەگرىا، پووناك ئەوئەندەي تر چاوى كرا بوو، ئەوئەي و ئەوئەيش بىدەنگ و پەنگ هەلبزركاو بوون، تۆفەيش مژى گەورەي ئەدا لە جگەرەكەي و تۆزى دوکەلەكەي لە سىنگيان ئەهيشتەو، و دوايى لەسەرخۆ و بە هونەرنىشاندانىكەو، لە هەردوو كونەلووتىيەو، دەيپىنا، وەك و دوکەلەكەي سويە.

بەم ديمەنەدا كورەكان تىگەيشتن كەوا تۆفە مەسەلەكەي بە ئافرەتەكان گوتوو، وەكو شتىك ئەمەيان پىخۆش بوو، چونكە ئەركىكى گرانى لە كۆل كردنەو، كەوا دامابوون بەدەستىيەو، نەيانئەزانى كاميان پىيان بلىن و چۆن و چىيان پىيان؟

عەلى بە پىكەننىكەو، وەك ئەوئەي كە پىشانى بدات كە هېچ نەقەوماو، ئەمان زۆر تەبىعى و لەسەرخۆن، چوو بە لاي دايكىيەو، و دەستىكيدا لە رومەتییەو، و گوتى:

"ئەو چىيە داھە گيان بۇ وا دلتەنگى؟ ئىنجا ئاورپىكى داھەوھ لە پورى و گوتى: ھەى ھەى! ئامر مەخفەر ھەروا ئەبىت، ئەمە چىيە؟ ئەوھ بۇ واتان لە خۇتان كر دووھ، خۇ ئيوھ لە كن خۇتان موسلمان و نوپژكەرن و پرواتان بە خوا و قەزاوقەدەر ھەيە! كە چى لە باتى ئەوھى دوعاى خىر و سەرکەوتنمان بۇ بكن، سەيرىانكەن ھەموو بە جارپك ورەيان بەرداوھ؟! جارپكى تر چووھ لاي داىكىيەوھ و گوتى: ئەرى ئەوھ قسەكانت چىيان لپھات؟ بىرتە كە ئەتگوت ئەيكە من ئەيكەم و تۇ ئەيكەيت و ئەو ئەيكە كەواتە قسەى زلپش مەكەن، با ھەروا سووك و سەرشۆپ بىن بەرامبەر بەو ھەموو زولم و زۆرە، وردە وردە مىلەتەكان بتوئىننەوھ و زمانەكەشمان لە بىر بەرنەوھ!! ئەمە قسەى كىيوو؟"

داىكىشى ھەر چاوى ئەسرىيەوھو بىدەنگ ئەگرايو ھىچ جوابىكى ئەئەدايەوھ. عەلى ھەناسەيەكى ھەلكىشاو گوتى: "ئەم نوکە نوک و گریانى پىناوى، ئەگەر لە قسەكانت پەشىمانى فەرموون خۇتان كۆبەنەوھ با بگەرىننەوھ بۇ سلپمانى، خۇ كەس بەزۆر نەيھىتوون، خۇمان ھاتوون وەك ئەو خەلكە، ئىمەش وىژدان و پىاوھتى نەيھىشتووه كە دانىشىن بە سەركزى و ملشۆرى، دەى ئەلپن چى؟؟ بەو خوايە كەسەر من و حسىن ئەچىنە سەر دوكان و كارى خۇمان نەورۆز و بەختيارپش ئەگەرىننەوھ سەر مەكتەبەكەيان، حكومەتپش ھەر ئەوھى ئەوئ لپمان كە بچپن بلىپن تۆببە، ھەقى نە كورد و نە كوردايەتپمان نىيەو لەگەل ئيوھىن؟!، دەى ئەلپن چى؟؟"

داىكى جولە جولپكى پىكەوت، پورى دەستى برد بۇ سەرى وەكو ئەوھى بىھوئ بزائى باش سەرى بەستووه! تۆفە كۆكە گرتى دىسانەوھ عەلى گوتى:

- دەى جواب بەدەنەوھ، سەبەپنى ئەرۆنەوھ؟ ئىتر بزائىن بە خىر و سەلامەتى ئەمانكەن بە جاش يان جاسوس!؟.

حسەين بە پىكەننەوھ گوتى: لام واىە من بە كەلكى جاشىتى بىم، بەلام تاقەتى سورانەوھم نىيە بەم كۆلان و بەو كۆلانا بەدواى ئەم و ئەوا (دىسان پىكەنى و گوتى: ئەو ئىشە رەنگە بۇ بەختيار و نەورۆز چاك بىت چونكە سوکەلەن!!")

ئامەخان خوى گورچ كردهوھو بە تورپى گوتى:

"ئەى بەزىادى خىرم نەكرد (رىزى جىئوى مزرىدا بە مىرى و جاش و جەپش و جاسوس) ئىنجا گوتى: وەلى خوا نەكردە ئەوسا بە دەستى خوم ھەردوكتان ئەكۆزم."

عەلی بەم قسانە دلی خوشبووروشی کردە دایکی و بە پیکەنینه‌وه گوتی: ئینجا
حەپسەخان ئەبێت بە دایکی جاش و جاشولکە! دایکی بەلکی سەرپۆشەکە
چاوی سەری و گوتی: خوا ئەو رۆژەمان پیشان نەدا، یاخوا هەموومان بە
رۆژیک بمرین و وامان بەسەر نەیت!!

"ئەی چی؟ ئەگەر حەزبکەین پیشمەرگەبین و خەبات بکەین و لەسەر حەق و
شەرەف و ناموسی خۆمان و خەلکی ولاتەکەمان بکەینەوه ئەوه ئەبێت بچین بۆ
شەر و بکوژین و بشکوژرین پەنگە هیچیشمان لێنەیت! ئەلێن میری تۆف و
تانک و تەیارەیی هەیه ئینجا ئەگەر ئەم چەکانە یا هەرچەبێت هەموو شتیک
بووایە خۆ ئەبوو خەباتی تاقە یەک میلیتیش لەو دنیاوە سەرئەتایە چونکە
هەموو ئەو حکومەتە زۆردارانەیی که گەلە زۆرلیکراو و چەوساوەکان شەرپیان
لەگەڵکردوون و ئەکەن چەکی بگرە زۆر لەمە ئەم حکومەتە زۆردارەیی ئێمە
زیاتر و چاکتر و لەشکری ریکوپیکتەر و زۆرتیشییان بوو لەگەڵ ئەوه‌شا
ئەوان هەر ژیرکەوتون و گەلانیش بە درێژایی تەئریخ لە ئەنجاما سەرکەوتو
بوون. سەرەرای ئەمە ئێمە شارەزای هەموو رینگەوبان و کون و کەلەبەرێکی
ولاتە شاخاوییه‌کەمانین که ئەوان وەک و کوێر وان، بۆ ئیسیاتی قسەکانم ئەوه
ئەزمەر بڕۆ سەیرکە پەرە لە لۆری عەسکەری سوتاو و دەبابەیی شکاو، تا لە
پینچیک دەرباز ئەبن پیشمەرگە پینچیکتریان لێئەگریت، ئەوجا سەری شاخیان
لێئەگرین و گۆری بابیان ئەسوتین، ئێمە ئەم هەموو شاخ و کێو و ئەشکەوت
و پەنا و پاسارانەمان هەیه‌کە ئەوان نەک هەر رینینابەن سەرشتیتیش ئەبن
تیایا، ئیتر ئەوه بۆچی ئەوه‌ندە ترساون، لەم دوژمنە خوێرییه؟ دەی هەستن
ئیتەر ناوی خوای لیبینن با ئیمەش خۆمان کۆکەینەوه و بڕوین، بیگومان ئیستا
لە بارەگا چاوه‌روانمان".

پوناک، بە درێژایی وەخت گوتی هەلخستبوو، بەشکو ئەمە خواپە باسی
بێستونیش بکەن، بەلام بێستونیش هەروەک ئەمان چووبو دایک و باوکی هێمن
بکاتەوه. ئەوانیش سەری دنیایان لێهاتبووه یەک، دایکی ئەگریاو باوکی قسە
پینەمابوو لەتاو کورپەکیان، ئاوان زوتر لە حەپسەخان و ئەوان زانیبوویان
کورپیکی خزمیان که پیشمەرگەبوو چووبو پینگوتبوون لە کاتیکدا بێستون و
کورپەکان لە مالی حەپسەخان بوون و بە قسەکانی تۆفە پینئەکەنین

کورەکان ئەگەرچی که دایکەکانیان بەم حەلە ئەبینی بەزەبیان پیاوانا ئەهاتەو، بەلام ناچاریشبوون ئەبوو برۆن، تا زوو بگەنە ھاوڕێکانیان و دوانەکەون. عەلی چوو بەلای دایکییەو دەستی کردە ملی و گوتی: "ئیشە لا چەند رۆژیکتر بە سەرکەوتویی و بە سەلامەتی ئەگەر پێنەو بەلاتان" سەری دایکی نا بە سنگییەو بە زەر دەخەنە یەکەو گوتی: "زۆری نەماو.. هەر ئەم سەرماو سۆلە یە نەمینی، ئەنێرم کوردۆ و دایکیشی بێن بۆ لات، ئیتەر لە خۆشی ئەو سەگبایە ئەزانم کەسمانت لەبیر نامیت!" دایکیشی دوو دەستی تەزیوو لەرزۆکی لە ملی ئالاندو وەک و منال دایە ھاڤە ی گریانیکی بەرز و بەکول و دل. ئینجا لەگەڵ حسەین و نەورۆزیش دوعاخوایبیبەکی وای کرد، خوشکیشی لەو دلگیرانەتر بەرپی کردن، ئیتەر کورەکان هەر وەک و شتی خویان راپسکان لە دەستیان.. هەرچەندە دلشیان پەر ببوو بۆیان، بەلام چاریان نەبوو هەر ئەبوو برۆن بە پەلە بگەنە ھاوخەباتەکانیان، چونکە ئەو رێگایە خویان هەلیانبژاردبوو گرتبویانەبەر هیچ هیزیان عاتیفە یەک نەبو بوانی لایاندا لێی یان پێیان بگۆریت، وە یان کاریان تیبکا. بۆیە زۆر بە پەلە چوونە دەری و لە حەوشەو هەیوان دەستیان کردە ملی روناک، حسەین لای خۆی ئەویست هەندێ ئامۆژگاری بکات کە ئاگای لە دایکی و پوری بیت، بەلام کە چاوی بە فرمیسکی نەسڕین کەوت، چۆن بیدەنگ وەک پلوسک بەسەر رومەتیا دیتە خوارەو، بۆی نەهات خۆشی نە یەئەزانی چی ئەلێت!

تۆفە شوینیان کەوت تا بارەگا بێئەو ی گوییداتە عەلی، کە پینی ئەگوت بچیتەو مالی لای دایکی و ئەوان. بەلام چونکە عەلی ئەیزانی کەوا تۆفە خۆی حالی لەوان باشتر نییەو هەر ئەو یە کە ئەم رۆی نایە بگری بۆیە لەگەلی نەوت. ئەوئەندە ی پێنەچوو بیستونیش دەرکەوت. کە لە دورەو چاوی بە عەلی و ئەوان کەوت پشتیان لەو و بەرەو بارەگا ئەرۆن، نەختی خوی داوخت بۆ ئەو ی نەیبینن و بە بیانوی هەوالپرسینی ئەوانەو سەرێک لە حیسەخان و ئەوان بدات و خواحافیزیان لەگەڵ بکات و نەختی چاوشی زاخاو بدات بە بینینی روناک گیان! . بیستون خۆی کرد بەمالاو بە گەرمی هەوالی عەلی و ئەوانی پرسی و کەدی هەموو مات و خەمگینن کەوتە دلدانەو دیان و باسی

ئازاي دايكى بۆكردن كه چۆن دەستى داوه به پشتيا و بهخوشىيەوه بهرپى كىردووه .. وه گوتى " هەموو كەسوكارى ئەو پىشمەرگانەى ئەم ناوەش هەروەك و دايك ئەم كورپ و خزمەكانيان بهرپىئەكەن، كه ئەچن بۆ شەپ، بۆيه هەر بۆ كاك عەلى و كورپەكانيش جوان نىيە كه ئىوہ وا خەم و خەفەت پيشان بەدن، ئەوہ كچەكان قەيناكە، بەلام حەپسەخان ئەمە له تۆ ناوہشيتەوہ، چونكە كاك عەلى ئەوہندەى باسى ئازايى و بەجەرگى ئىوہى بۆ كىردووين، هەرچەند باسى ئازايى ژنى شار ئەكرىت پىشمەرگەكان ئىوہ به نمونە ئەهيننەوہ، هەق نىە وابن، تەنيا دوامان بۆ بكەن، ئىنشائەلا ئەوہندەى پىنچاچىت بەسەر بەرزى ئەگەپىننەوہ بۆلاتان هەر زو زوش خەبەرتان بۆ ئەنيرىن دلتان هىچ نەكا".

قسەكانى بىستون هەندى هيووا ئارامى خستە دليانەوہ به تايبەتى كه دىيان وا ئەویش ئەروات بۆ شەرەكە، ئەویش لاي دايك و باوكى خۆى نازدار و خۆشەويستە و رۆحيان وا به مويىەكى سەريەوہ، روناكيش كه له لايەكەوہ هەلتروشكابوو له ژىرەوہ هەر سەيرى بىستونى ئەكرد و دللى بۆ ئەویش ئەگوشرا.

بىستون دوامان لىكردن، ئەوانيش بە گەرمى بەرپىيانكرد، ئامەخان هەر له حەوشەكە مايەوہ، ئايەتە كوردسى ئەخويند و له خوا ئەپاراپەوہ، جارى وا هەبوو ئەگەيشتە نيوەى ئايەتەكە و لەبىرى ئەچو حالى وايەو هيشتا لەو حەوشەيەدا بەوسەرمايە هەر دىت و ئەچى، بە تورەييەوہ پىنگوت: "ئەوہ هيشتا هەر لىرەى، لا حەولە وەلا..! كچى دايكەم هىچ نەبى وەرە هەيوانەكە خوا له هەموو شوپىنكە، له كونى ژورەوہش هەر ئاگاي له خۆت و دوامانته!!".

ئامە خان تورەبوو گوتى: ئەترسى لەوہى كه بەم تۆزە راوہستانەم لىرە سەرمامبى؟ ئەى دايكيان بمرى ئەو عەزىزانەمان ئىستە چۆن بەم شەو و سەرمايە ئەكەونە رى و ئەچن بۆ شەپ و بۆ ناو گولە باران!! خواى ئەكرد ئەوہندە سەرمام ئەبوو رەق ئەبومەوہ ئەبووم بە بەرد".

تۆفە دەستى دا بە يەكا و گوتى: " فايدهى نىيە لەگەلى، خوا بكا ئاخىرى خىرپىت" لىيدا چوہ ژورەوہو بە پەرۆش و داخوہ گوتى: " فرىاي ئەو ژنە بكەون ئىستە رەق ئەيىتەوہ ئەمرىت، له حەوشەكەدا راوہستاوہو هەر بە دەورى خۆيا ئەسورپتەوہ، ئىوہ بىگەنى بە قسەى من ناكات!"

نەسرین و روناک بە ھەلەداوان چون قۆلی ئامەخانیاں گرت و ھیتایانە ژورئ. شەوگار درەنگ بوو، سات خۆی ئەدا لە دوازەدە، ئەمان ھەر خەریکی قسەکردن بوون، ھەریەکەیان باسیکی کورپەکانی ئەگێرپایەو، تۆفە گەیشتە تینی پێگوتن: "ئەو ئیوہ نیازتان نییە ئەمشەو بنون" ھەریەکەیان لە لایەکەوہ پەلاماریداو گوتی: "نوستنی چی کی خەویلیئەکەوئیت" ئەگەر تۆ خەوت دئ بۆ ناچی بنوی". تۆفە شانئیکی باداو گوتی "وہلآ من لەبەر ئیوہمە ئەگینا من خۆم ئەتوانم ھەر نەنوم، باشی، کەواتە با چایەک لێنئین".

حەپسەخان بە ماتییەکەوہ گوتی: "وہلآ چا خراپ نییە! تۆفە پشکو و ئاگری لە سوپاکە دەرھیناو نەسرین گورچ چووہ بەر سەماوەر دانیشت خەریکی قۆری و پیالەکان بوو، ئامەخان دەستی گرت بە سەریەوہو گوتی: دەبا ئەمشەو نەرۆیشتنایە؟! خۆ ئەوان بەیانی ئەکەونە رێ بۆچی لە ئیستەوہ چوون؟ نەرۆژ گوتی: "ئیمشەو لە منکە ئەنوں".

تۆفە لیوی خۆی گەست زانی کە نەرۆژ لەبەر دلای دایکی وایگوتووہ، ئەگینا ھەر شەوہکەئەکەونە رێ بەرەو جەبەہ، لەم قسانەدا بوون دەنگی دەرگا ھات، تۆفە چو کردیەوہ بەختیار ھاتە ژورئ و گوتی: ئوغریان کرد". تۆفە گورچ پەنجەئەخستە سەر لیوی و گوتی: لەرپی خوا لای ئەوان وا مەلئ، بلئ بەیانی زوو ئەرۆن، شەو لە بنکە ئەنوں، ئەگینا تا بەیانی حەپئەلامان بۆ ئەکەن خۆشیان ئەکوژن!"

بەختیار سلأوی کرد و دانیش خۆیگەرم کردەوہو چایەکی خواردەوہ ئینجا باوئیشکیکیداو گوتی: "ھەستن با بنوین شەو زۆر درەنگە.. ئەوانیش ھەموو لە مەقەر لال و پال لێیکەوتن، منیش بۆیە ھاتمەوہ گوتم با بۆ خۆیان بنون". ئەمانیش گوتیان: "کەواتە با ئیمشەو ھەستین بنوین، بە ماتئ و کزی چونە سەرجیگاکانیان، نەسرین ئەیویست خۆی بەورەتر نیشان بدات بۆیە بەرلەوہی بچیتە ناو جیگاکیەوہ بە گورچ و گۆلئ مالەکەئ کۆکردەوہو قۆری و پیالەکانیشئ شت، بۆ ئەوہی بەشکو بەدەم ئیشکردنەوہ بتوانئ نەختئ خەمی دلخۆئ دامرکیتئتەوہ، بەلام وادیاربوو سەرینەگرت چونکە تەنانەت کە ھات بنوئ لەژێر لێفەکەیشەوہ ھەر ئەگریا بەئەسپایو خەیاالیسی بەدوای حسەین و ئەوانیترەوہ بوو!

ڀوناڪيش حاليٰ لهو باشتو نه ٿيو، به خيال پيش براڪاني ڪهوتيو و چوبووه
 ناو شه ڀه ڪهوه. ڪه ٽه مديو و ٽه وديوي ڪرد له دليٰ خويا گوتي: " تو بلڀيت، خوا
 نه ڪرده گويي شه يتان ڪه ڀيٽ ڪاڪ عهلي و ٽه وان به ڪيڪيان له م شه ڀه دا
 شتيڪيان ليبي و ٽيتر نه يانينينه وه؟ له ڀر وه ڪو ڪڙيڪي ڪرد بي داڇله ڪي و
 گوتي: " دهڪ خوا بمڪوڙي بو خوم و بير ڪردنه وه! وه يش خوا نه ڪا ياخوا
 به قوربانينم، هر به لايهڪ بو ٽه وان ڊيٽه خوارڀ له من بڪه ويٽ! فايدهي نيه
 خو خوم لڻاڪه ويٽا بير له شتيڪيتر بڪه مه وه. ٽيستا ٽاخو باوڪم حاليٰ چوڻيٽ؟
 دياره زورمان بيرهڪات.. ٽه وه چون ٽه م هه موو وهخته لڻي دور ڪه وتومه ته وه،
 به راستي ٽه م دنيا به سهيره ٽاخر ڪي به خه يالڻا ٽه هات من بتوانم نهڪ هوت
 هه شت مانگ بگره هوت هه شت ڀوڙيش لڻيدور بڪه ومه وه؟! خو ٽيواران ڪه
 ٽه هات وهو ده رگام لڻه ڪرده وه باوه شمپيا ٽه ڪرد، ٽه تگوت هوت سال نه مديو وه!
 ٽاي باوڪه ٽه گهر ٽيسته بزاني ڪه ڪاڪه عالي و ڪاڪه حسهين و ڪاڪه نه ورور
 سبهيني ٽه ڀون بو ناو جهرگهي شهر ٽاخو چي ٽه ڪات؟ به لام شڪور نازانيت"
 ڀوناڪ له ڀر خه يالي ٽه گه ڀاهه وه بولي ٽه وانهي ٽه چن بو شهر ٽينجا
 بيستونيشيان له گه ليو، وهڪ ڀه ردهي سينه ما ديمه نه ڪه به ميٽڪيا ٽيٽه ڀه ري: "
 ٽه وه بيستونه گوله يهڪ بهر قول يڪهوت نه ختي خو يگرت و ڪهوت به ده ما، ٽا
 ٽه وه حسهين پيش پيشمهرگه ڪان ڪهوت وه، عهسڪه ره ڪانينان وا داگرتوه به
 ده سڙيڙ، هر جيهه خو يان نه گرن.. ها ٽه وه ته ياره يهڪ هاته سهريان، ٽاي چون
 بو يان دائه نه ويٽه وه خو وهخته به ريانڪه ويٽ، ٽاي ٽه وه ڪهوت هه سستير
 تيگرتنيان، خوا بيان ڀاريٽ، ٽاي شتيڪ بهر ڪاڪ عهلي ڪهوت" ڀوناڪ وهڪ و
 شيت ڀاهه ڀي و هه سستا و دانيشت و ده ستيڪي هينا به ده موچا ويا وهڪ
 بهه ويٽي نونستوه يان به خه به ره و له بهر خو يه وه گوتي: " واي خواهه گيان
 ٽه مه چيو؟" دا يڪيشي هيشتا به ته واي نه نوستيو هر خه ٽه چوه چاوي
 و له ڀر ڀاهه ڀه ري. له به رونه وه يه ڪيا چاوي به ڀوناڪ ڪهوت دانيشتوه وه
 قسه ٽه ڪا له گه ل خو ي گورج به ڀه روه وه گرتيه باوه ش و (بيسميلا) يه ڪي
 ڪرده گوتي:

" واي دا يڪت بمري ٽه وه چيه ته؟؟" له بهر تيشڪي ڪزڪراوي چراڪه ڀوناڪي زور
 درهنگ بزڪاو و ٽيڪچوو هاته پيش چاو خيرا ده ستيڪي دريٽر ڪرد شه وقي

چراکه ی بهرزکرد بۆ ئەو هی بزانی هەر پهنگی خۆی وایه سه رهاتوو ه یا له بهر کزی چراکه واده ره که وئ. پوناک دیسان ئەمجار توندتر دهستی به دم و چاو و سهرو ملیا هیناو گوتی: هیچ نییه وایزانم خهوم دیوو واداچله کیم!

دایکی توند گوشیی به خۆیه وهو گوتی: " نه به قوربان مهراق مهکه و مهترسه له بهر کاکت و ئەوان، خویان له سه ربی ئینشالا هه موویان دو سئ پوژیتر هه موویان به سه لامه تی ئەگه پینه وه، ئەوه بهو مهراقوه نوستوی بۆیه خهوی وات دیوه. ده بنوه وه گیانه که م با خه وه که ت لی نه زری "

پوناک له بهر دلی دایکی نه یویست بلئ خهوی چی دایه ئەوه هه مووی هەر بیر کرد نه وه بوو وای لیکردم هیشتا خه و نه چوه ته چاوم! بۆیه گوتی: " باشه دایه گیانوا ئەنومه وه ده توش بنو " چراکه یان کزکردو مات بوون.

به یانی هیشتا سه عات شهش نه بو بو، چه پسه خان و ئەوان تۆفیان نارد بزانی ت هیزه که رویشتوو ه یان نه؟ تۆفه هه رچه نده ئەشیزانی که هەر شهو رویشتون به لام بیدلی نه کردن و بیده نگ ملی ری گرت. هه رکه سیکی پیگه یشت له و ریگه و بانه هەر ئەو باسه یان ئەکرد له گه ل یه ک، هه ندئ ئەچوون بۆ (مه قه ر) هه ندیک له یه کتریان ئەپرسی هه موو له مه راقا بوون بۆ کور و خزم و ناسیاویان. پاش نه ختی سورانه وه تۆفه گه رایه وه مالی و به روویه کی خۆشه وه دو سئ فیشالی بۆ کردن و گوتی: " ئیسته ئیتر بروسکه و خه به ریان به رده وام ئەبیت و له هه موو شتیگ ئاگادار ئەبین! " به م قسانه ی تۆفه دلایان نه ختی خۆشی تیکه وت و ناچاریش وای لیکردن که خویان به وه زعه که رابینن.

لای چیشته نگاو قه تارچییه ک به دوو ئیستره وه له بهر ده رگای مالی چه پسه خان پاوه ستا، سه بری و کچیکی چوارده پازده ساله یان لیدابه زی و چوونه ژورئ، هه موویان ئەم هاتنه ی سه بریان پیخوشبوو، وه هەر زو که رووی خۆشی سه بریان دی هات به بیریان که ئەبیت ئاگای له شه ره که نه بیت و شیروانیش نه نیرد رابی بۆ (جه بهه) ئەمیش هەر بۆ سه ردان هاتبئ، بۆیه ئامه خان به ماتی لیبیرسی: " ئەی ئەوه شیروان کوا؟ " سه بری له سه رخۆ گوتی: " ئەویان نارد بۆ شه ر و ئەویش ئیمه ی نارد بۆ ئیره تا ئەگه پینه وه، ئەی کاکه عه لی و ئەوان نه چوون؟ " دایکی و پوری له باتی قسه به فرمی سک جوا بیان دایه وه.

نەسرین كە لە دلى خویا بەغیلی بە خۆراگری سەبرى ئەبرد، ئەوەندەى پیکرا خەم و خەفەتى خۆى شاردهوهو گوتى: شەوى ئەوانیان بانگ کردو هەر شەوهكەيش پەوانە کردن" دایكى فرمیسكەكانى سەرى و گوتى: كارت راستبى كە خۆت هاتى، دلم زۆر لای ئیوهش بوو، خەرىكبوو تۆزىكىتر تۆفە یا بەختیار بنیرم بۆ لاتان، گۆتم تۆ بلیى شیروانىش پۆیشتبى!؟"

سەبرى بە پرویهكى خۆشەوه گوتى: باشە ئیوه ئەم گریان و شیوهنەتان لەچییه؟ خۆ كەس بەزۆر نەیناردوون، بە ئارەزووى خویان هاتونەتە ئەم كەژو كیوهوه و بۆ سەیران و پابواردنیش نەهاتون! لەپاشا هاوپی و خۆشەویستەكانیان بپۆن و ئەمان نەپۆن! پیشیان وتەنى: (سەرى لەناو سەرانا نەبى بۆ بپین باشە) ناوى خوى لیبینن و سلاوات بەدن لە دیدارى پیغمبەر و دوغای سەرکەوتنیان بۆ بکەن ئیوه لە باتى دلى كەس و كارى پینشمەرگەكان بەدەنەوه، وریان پیبەرئەدەن!" سەبرى كە لەم قسانەى بوهوه سەرى لەوه سورما كەوا هیچ یەكیكان نە بە چاك نە بە خراپ وەرامیان نەدایهوه، بیگومان ئەم بیدەنگیەش هوى جیا جیاى هەبوو، هەرچی وەك و دایكى بوو لە حالىكا نەبوو كە دەمە چىكەنەكەى سەبرى لەخوى بخاتەكار، خۆ ئامە خانیش هەر وەك و لەوى نەبویت و ابوو، هەر خەرىكى دوغاکردن و (ئەیه تلکورسى) خویندى خوى بوو، ئەوانىكەش هەندى قسەكانى بەدل بوو، ئەوانەى كەوا بەدلشیان نەبوو نە پرویان ئەهات و نە كاتەكەشیان بە باش ئەزانى بۆ دەرپىنى نارەزایى خویان. بەرامبەر بە بیدەنگیە سەیر و چاوهروان نەكراوهكەى دایكى و ئوان سەبرى داینا كە ئیتر لەسەرى نەپوا بۆ ئەوهى نەیانوروینى و رقیشیان هەلنەسىنى بەوهى كە خوى وەك و مامۆستا و ریبیساندەریان پیشان بەدا، چاكتر بەلایهوه ئەوهبوو كە ئیتر مەسەلهكە بۆ خویان بەجیبهیلی. بۆیه هەر بۆ ئەوهى باسەكە بگۆریت كەوتە پرسىنى هەوالى باوك و مامى و ئەم چەشنە باس و خواسانە!

بوو به پوژى دووهم ئەمان چاويان لەرېگا بوو كه بەشكو، ئەمە خوايه يەكئىك بىت و خەبەرئىكى كورەكان و شەرەكان بۆ بهئىتت بەلام كەس ديار نەبوو، ئەم بىخەبەرييش حالى توفەى يەكجار شرکرد چونكە هەموو خەلكى مالاكە، سەبرى ليدەرچى، هەريەكە لەلايهكەوه پەلامارى ئەدا: ياكيان ئەپيرسى ئەوه كوا بروسكە توفە بەگ خۆ تۆ گوتت پەياتا پايئا بروسكە دەنگ و باسى شەرەكە دەهينن؟؟ ئەويكەيان ئەيگوت: ئەرى ئەوه كوا قوربان تەتەرەكانت ديارنەبوون؟ ئەويش بۆ دلدانەوه ئەوئەندەى درۆ بۆ كردبوون لە بىدەنگى بەولاوه هيجيكەى بۆ نەمايوەوه، بەلام كە دى بىدەنگيەكەى هارتريان ئەكات، رووى كردە بەختيار كە ئەويش تا ئەندازەيەك لە درۆكانا هاوبەشى كردبوو و جارو بار تير و توانجەكانيان ئەوى ئەگرتەوه، پيگوت: "نايهى بچين بۆ بارەگا بەشكو خەبەرئىكى خۆشيان بۆ بينين" كە گەيشتنە بەرد دارگا توفە گوتى: "ئەم مالا زۆر سەيرن لايان وايە ئيمە سەرلەشكرين، ياخود هەموو پيشمەرگە تەلەفون ياخود بىتەيكى پيئە وەكو زۆرى عەسكەرە نامەردەكان، نازانن تا تەنانەت هەندى لە بنكەكانيش بىتەليان نيه "تەتەرى بەسەزمانيش هەروا پيا رانەگەن، بەو خوايه پياو هەر سەرى سوپەمىنى لە ئازايەتى و بەجەرگى ئەوانە، بە شەو و پوژ بەناو ئاگدا دىن و ئەچن و هەميشە بەشى دە جار كوشتنیش نامەيان پيئە كەچى بىتس و بى باك وەك پەيتوو كە دىن و ئەچن ئەوجا دەنگ و باسش بە زوى ناگاتە هەموو بنكەكان، خانمەكاني ئيمەش ئەيانەوى هەموو هيزى پيشمەرگە و بىتەل و تەتەرەكانيان هەر خەريكى ئەوئەبن دەنگوباسى كورەكانيان بۆ بنيرن!!

پوژى چوارەم دواى چا خواردەنەوه دايكى بىستون بۆ يەكەم جار هاتە لايان ئەگەرچى كورەكەشى رايىسپاردبوو كە زو زو سەريان ليدا و دلخوشيان بداتەوه و زۆر ئاگاي لە دلى روناك بىت، بەلام چونكە خوشى وەك و ئەوان برستى ليرابوو هەرچەندى ئەكرد هەناوى ئەوهى نەبوو كە بچيتە لايان و نەيهزانى چۆن پيئەكروئ لە دلە ناخوشەى خوى قسەى خوش دەربىتتى كە دلى ئەوانى پيئەتەوه!!

ئەو بەيانىيە قسەكاني بىستونى بىرکەوتەوه و وەك و شىت راپەرى و لەتاو كورەكەى ئاگرى جگەر هەليگرت بچيت بيانبىتت بەتايبەتى روناك كە ئەيزانى

ببستون چهند دلی پټوهیه تی، هر به یادی ئه ویشه وه و بۆ ماچکردنی روناک و بۆ ئه وهی که بۆشی نه بی به قسه چهند جار به ریز هه موویانی ماچکرد و سه عاتیک لایان دانیشته و باسیش هر باسی ئه و شه وه بوو که کوره کانی تیابانگ کراوه و ئه مان له چ حالیکا بوون؟

تۆفه ش له و کاته دا له باره گا دانیشتیوو له ته نیشت به ختیاره وه به هیوای ئه وهی خه به ریکی کوره کان بزانی و دلی هه پسه خان و ئه وانییخۆش بکات به ناومیدیه وه دهستی دا به یه کاو به ئه سپایی به به ختیار ی گوته:

" ئه شه ه دو ئه نلا ئیلاها ئیله لا نازانم ئیستا بچم درۆی چیان بۆ بکه م؟ به خوایه درۆمپینه ماوه! ده گیانه که می تو بچۆ و شتیکیان ببیلی..!" به ختیار گوته:

" به خوا کاکه تۆفه تو خۆت بچی باشتره، هر گالته به قسه کانی من ئه که ن راوهستن ئیواره خه بهر دیت، راوهستن به یانی بروسکه دیت مالیان ناوایت خۆ هه به ته وای برستیان براره. به سه ری باو کم ماله که م وا له بهر چاو که وتوو هه هر هه زنا که م بچمه وه، باوه ریکه ئه وه مپنخۆشتر بوو که منیش بچومایه له گه لیان، له وهی که ئه م هه موو درۆیه بکه م بۆ دلخۆشکردنی ئه مان..!" ده برۆ دهی گیانه که می ئیسته چاویان له ریکه یه!.

تۆفه ئۆفیکی کرد و که وته ری هه مووی چهند هه نگاوئ رویشتیوو هیشته نه گه یشتبووه لای ئه و دو سی دوکانه ی که له بهینی ماله که یان و باره گا که دا بوون دی زه لامی به ره و باره گا رانه کات و هاوار ئه کات " رادیویان که نه وه حکومهت رخوا!" ئیتر هه ر خه لک بوو رای ئه کرد به ره و باره گا. یا بۆ چایخانه ی ئه ولایه وه که رادیوی هه بوو، تۆفه بانگی کرده زه لامه که بۆ ئه وهی بزانی چی قه وماوه به لام کابرا ناگای له که س نه بوو هه ر ئه یقیژان: "کوره به غدا بکه نه وه هه شره هه شر ئینقیلابه ئینقیلاب!!!" به م هاتو هاواره وه کردی به باره گا دا.

تۆفه توژی راوهستا به لام له قریوهی پیکه نین و ئای دهستخۆش و بژی کورد و کوردستان زیاتری گوئینه بوو بۆیه به په له خۆی گه یانده مالی و هه ر له بهر ده رگاوه قیراندی: مزگینیم به نی بوو به ئینقیلاب له به غدا، هه شره هه شر! ژنه کان قاو و قیژیان تیکه وت ئامه خان هه ر ئه وه نه بوو بیوریته وه، هه موو ده وری تۆفه یاندا هه ریه که یان پرسیاریکی لیته کرد و لایه کی رانه کیشا، وا

تیئنا لا بون کلاو و جامانه که بیان له سه‌ری خسته خواره وه کردیان به ژیر پتوه کچه‌کان لهو بوونه وه که وتنه باو هس به یه‌کا کردن و یه‌کتر ماچکردن، دایکی بیستون قوآلی (قه‌سه‌له) که ی توفه‌ی ماچ نه‌کرد، سه‌بری که هر زوو رادیۆکه‌ی کرده وه چاوی زهق بو بو بپروای به گوئی خۆی نه‌ئه‌کرد، جارئ نه‌یخسته سه‌ر عه‌ره‌بی جارئ نه‌یخسته سه‌ر کوردی، هر به‌یان بوو له دوا ی به‌یان نه‌خویندرا یه وه به‌ره به‌ره هه‌موویان له ده‌وری رادیۆکه کۆبوونه وه، ئامه‌خان به پیکه‌نینه وه گوتی خۆزگه نه‌مزانی هه‌له‌له بکیشم! خوشکی به‌لکی به سه‌رپۆشه‌که‌ی ئاره‌قه‌که‌ی سه‌ری و گوتی:

ئه‌ی کوره‌کان خوايه چون خه‌به‌ریکیان بزانی؟"

توفه‌ سنگی ده‌رپه‌راند و گوتی: "مالت ئاوابج له‌مه خۆشتر! هر نه‌وه‌نده‌ت زانی به به‌یه‌کتر شاد و شکور بوینه وه!!" (ئینجا هه‌ردوو ده‌ستی دا به سنگیدا و گوتی) "خۆ بیرته چیم پیگوتی؟ نه‌مگوت ئه‌م وه‌زعه هه‌روانا بیت تا سه‌ر؟ نه‌مگوت تا ئه‌م حکومه‌تانه‌ که‌ی کورد نه‌ده‌ن و شه‌ری له‌گه‌لبکه‌ن خۆیان له‌ناو نه‌چن و کورد هر نه‌میتیت؟؟ با بیخۆن! عه‌مریان نه‌میتنی لایان وایه کوردیان پی له‌ناو نه‌بریت، نازانن نه‌وه بو خۆیان باشته‌ره که‌ا هه‌قی کورد بده‌ن و خۆشیان بمیتنه وه، من هه‌روام نه‌گوت!"

سه‌بری و نه‌سه‌رین که خه‌ریکبوون بده‌نه پرمه‌ی پیکه‌نین سه‌ه‌ریکی یه‌کتربیان کرد و توند ده‌می خۆیان گرت. هه‌پسه‌خانیس له‌ دلخۆیا گوتی: "دیسان قسه‌ زله‌کانی ده‌سپیکرده وه، هه‌رام پۆله نه‌گه‌ر له‌ خه‌ویشا قسه‌ی وام لیبیستی ده‌ سه‌ه‌ریکه ئاخۆ کئ ئه‌م قسانه‌ی کردو وه نه‌میش کردی به‌ هی خۆی" به‌لام له‌خۆشی خه‌به‌ره‌که به توفه‌ی گوت: "کوره تو؟؟ هر باسی خۆت و قسه‌کانت مه‌که هه‌قه هه‌موو بخه‌رتنه ناو غزه‌ته وه! قسه‌ی تو هه‌مووی نه‌خشی به‌ردن!"

سه‌بری که وه‌ک و یه‌کیکی خوینده‌واری له‌ دنیا گه‌یشتوو گوئی له‌ رادیۆکه نه‌گرت هر هه‌ولئ ئه‌دا که بینه‌نگیان بکات، نه‌وان هر په‌له‌یان بوو که بزانی چیه، نه‌ویش هر نه‌یگوت جارئ راوه‌ستن نه‌وه ئینقیلابه ئینقیلاب، به‌لام ئینقیلاب به‌ ئیمه‌ چی؟ نه‌وه شه‌ره‌ سه‌گی خۆیا نه‌سه‌ر حوکم، به‌چ مه‌علوم نه‌وانه‌ی دین له‌مانه‌ی ئیسته‌ باشتر نه‌بن بو کرد؟ هه‌موویان به‌رامبه‌ر به‌ کورد جاشی ما‌که‌ریکن! دوور له‌ رووی ئیوه، هر نه‌وه‌نده‌ میچکه‌ میچکه‌مان بو

ئەكەن تا جىنخۆيان قايم ئەكەنئىتر وەك و سەگى ھار تىمان بەرئەبن.. بۆيە ئەگەر ئىستە دان بە ھەموو مافەكانىشمانا بنىن من باوەرپان پىناكەم چونكە ئەزانم بۆيە پىمان ئەلەين "كاكە" كە چۆلەكەمان پىبگرن"
لەم كاتەدا بەختيارىش گەيشتبوھ لايان كە گوئى لەم قسانەى سەبرىبوو بە پىكەنين و شەوقەوھە گوئى:

"تخو جارىتر بۆمان مەقرىنە. با ئەوان بەربنە يەكترى ھەى ھوو جارى وا زوو ناپەرژىنە ئەوھى لەلامارى كورد بەدن تاكو ئەوساش خوا كەرىمە!"
حەپسەخان ئەم قسانەى زۆر بەدلبوو بۆيە گوئى: "وھى رەبى مالى خوا ئاوابىت! كچم تۆ قسەى چى ئەكەيت خۆ ھەر ھىچ نەبى جارى شەرەكە ئەوھستى؟ خۆ پىشمەرگەو ئەو عالەمە پشووئەك ئەدەن و ئەحەسینەوھ، ئىمەش ئەوھندەمان بەسە، خۆ خۆ بەدەست ئىمە نەبووھ تا پلان و رىو شوئىنى بۆ دابنىن، خواى ئەكرد ھەر مانگى ئىنقىلابىك ئەكرا لە بەغدا!!" ئىنجا بەخۆشىيەوھ دەستى خۆى گوشى و روى كرده دايكى بىستون و گوئى: ئەمە پىو قدومى تۆبوو، شكور وا ئەم خەبەرە خۆشەمان بىست! تخو تو سەرى بىستون ئەگەر زو سەرمان لىنەدەى."

تۆفە جگەرەيەكى لە پاكەتەكى دەرھىناو بەجوانى دانىشت و شانكى تۆزى خواردكردهوھ لەگەل ملباو پەنجەى بە جگەرەكەيا ھىناو بردى و وا بە ئارەزوو خۆشىيەوھ سەبرى ئەكرد ئەتگوت (كولەكەى دلى) سەير ئەكات و لەوھ ئەچوو كە دلى نەيەت بىخاتە بەينى لىوى و داگىرسىنىت! ھەرچۆئىبى نەئەزانرا لەبەرچى بردىيە لای لىويەوھو گىرايەوھو خستىوھو پاكەتەكەى و وردە كۆكەيەكى كرد گەروى پاكردهوھ (ھەموو زانىان كە تۆفە نيازى وەعدانى ھەيە) لىزەدا نەسرىن ھەلىدايە و گوئى: ئەوھ چىبوو بزنام دلت نەھات جگەرەكە داگىرسىنىت!". تۆفە كە ھىشتا ھەر پاكەتەكەى بەدەستەوھ بوو گوئى: 'جگەرەم كەم ماوھ گوتم با پەلەى لىنەكەم!'

ئامەخان پىكەنى و گوئى: شكور مەراقت نەما دە ئىتر بەس ئەو دوكەلە پىسە بكەرە سنگتەوھ!"

تۆفە بەزەردەخەنەيەكى خۆشەوھ گوئى: 'ئامىر مەخفەر تۆ مىكئىشە! جارى بىدەنگىن بزانىن رادىكە چىئەلئىت" رادىكەش ھەر خەرىكى بلاوكردەوھى

بروسکه که ی فیرقه کان و سه رکرده کانی (جهیش) بوو که بو پشتگرتنی بزوتنه وه که و حکومته تازه که ی و دژی حوکی پیشو بویان هاتبو. توفه گوتی: "هر ئه م جاره پیرو زبایان نه کرد و هله له یان نه کیشا؟ ناخو ئیستا چهند جیگا شیوه نه و چهنده که س کوژرابن؟"

حه پسه خان: "خوایه لیمان به دووریئت! خو ئیسته خه لک کوشتن وه که ئاو خوار دنه وه و یاری منالانی لیها تووه ئه و هه موو به شهره جوانه! ئه و هه موو کوپه گهنج و لاوانه، دایکیان بمریت هه ر خوا خوئی ئه زانیت که به چ رهنج و کویره وه ریبه ک پیگه یه نراون، ج نه بوونی و قوربه سه ریبه کیان دیبی، هه تا بوون به خاوه نی مال و حالی خویمان، که چی له پر ئه لئین بوو به شهر، یان ئینقیلاب و ئه وه نده که سی تیاچوو، هه ی ئاگر له سه به بکاریان به ربی، ئه و به شهره جوانه بیگونا هانه وه که مەر سه ره ئه برن، تخوا ته مع و ده سته کوت و خو په رستی ئه و هه موو خوینرشتن و پیاو کوشتنه ئه هینیت؟"

توفه گوتی: "چییه خه فه تیان بو ئه خوئی؟ یاخوا سه ری یه کتری بخون! چوار رۆژ به سه ر هه والی ئینقیلابا تیپه ری حه پسه خان و خوشکی که وتنه وه پرسیار کردن له توفه، بوچی پیشمه رگه کان دیار نه بوون؟ که ی ئه گه رینه وه؟ بو ناچی هه والیکیان بزانی؟ ئه ویش بیزارانه و به بۆله بۆله وه به ره و خوار بووه بو باره گا، ئه وه نده ی پینه چوو به هه له داوان گه رایه وه بو مالی و هه ر له دور وه هه ردوو ده سته به رز کرده وه بو ئاسمان و گوتی: "ئوه خوایه مالت ئاوابی وه که منت له ده ست ئه م دوو خوشکه رزگار کرد، ئاما خان به په رو شه وه له هه یوانه که وه پرسی:

"چی توفه گیان؟ خوشکی چی؟ کی هاتوو؟ توفه که لیی نزیک بووه گوتی: توو خوشکت ئه لیم سه رفرازی لای خوابن و اشکور شه ر پاوه ستاو هیزه که ش وا به ریوه ن ئه گه رینه وه ئیتر به رو کمان به رده ن! وای ئه م چهنده رۆژه چیتان به سه ر من و ئه و به ختیاره فه قیره هیتا..."

ئامه خان له خو شیانا کردی به هه لاه مژده شی دا به خوشکی و ئه وانیش، هه موو بوژانه وه و هاتنه وه سه رخویان و هه رکه سه یان په لاماری ئیشیکیدا، ماله که یان ریگ خسته وه و خوار دنیان ئاماده کرد و دانیشتن و چاویان بریبه ده رگا که و گوییان هه لخت بو ده نگی...

لای ئیواره هیزی پیشمه‌رگه گه‌یشته جی، حسه‌ین و نه‌ورۆز به‌ر له هه‌موویان هاتنه‌وه مالی، ئەوانیش به‌ سلاوات و باوه‌ش چوون به‌ره‌و پیریانه‌وه.

چه‌پسه‌خان چه‌ند جار ملی خوارکرده‌وه بۆ لای دەرگای حه‌وشه‌و چه‌ند جار یکیش پرسى: "ئەى ئەوا کوا عەلى ئەى ئەوه ئەو بۆ ديار نه‌بوو؟ کورەکان هەر قسه‌یان ئەهه‌ینا به‌سه‌راو جوابیکی ته‌واویان نه‌ئە‌یایه‌وه که دلی پیی ئۆقره‌ بگریت، له‌به‌ر حسه‌ین و نه‌ورۆزیش حەزی نه‌ئە‌کرد خۆی بشله‌ژینی و زۆر سه‌ریان بکاته سه‌ر به‌تایبه‌تی که دبی چه‌ند ماندوو دیارن و سه‌ر و چاو و جل و به‌رگیان ئەه‌لی هه‌مووی هەر باراناو و قوره‌. هه‌شتا باش خۆشیان وشک نه‌کردوه‌ته‌وه، بۆیه‌ راوه‌ستا تا هاتنه‌وه سه‌رخویان ئەوجا به‌ په‌رۆشه‌وه پرسى:

ئەى ئەوه عەلى بۆ نه‌هات؟ ئەى شیروان کوا؟ حسه‌ین کردی به‌ ده‌نگه‌ ده‌نگ و گالته‌و گوتى: کاکه‌ عەلى و شیروان له‌ تییکی تردان، بۆچی دایه‌ تۆ وا ئەزانی ئیمه‌ هەر ئەم چه‌ند که‌سه‌ین بیقه‌زابی ماشه‌لا پیشمه‌رگه‌ هەر له‌ حساب نایه‌ن؟؟

ره‌نگه‌ ئەوانیش نه‌ختیکه‌ بگه‌نه (باره‌گا)، له‌وانه‌یه‌.. ئیسته‌ش گه‌یشتبن" هه‌ستایه‌ سه‌رپى و گوتى: "ئیسته‌ هەر خوا خۆی ئەزانی له‌ خۆشى ئەم ئینقیلاب و شه‌روه‌ستانده‌ کردبیتیان به‌ چ به‌زمیک" له‌ ناوانه‌ هه‌ندیک پیشمه‌رگه‌ که‌وته‌نه‌ هه‌له‌په‌رین و شایى گیران. چه‌ند ته‌قه‌یه‌کیشیان کرد به‌ ئاسمانا به‌لام باشبوو سه‌رتیبه‌که‌یان هه‌رزوو وه‌ستاندن و بیگوتن براینه‌ ئەوه‌ چۆن ئەو فیشه‌که‌ نازدارانه‌ هه‌روا به‌ هه‌وادا ئەته‌قینن؟ نازانن مالى شو‌رشه‌و ئەبى هەر بۆ کوشتنی دوژمنانی کورد و کوردستان و سه‌رخستنی شو‌رش و ده‌ستخستنی مافه‌ره‌واکانی به‌کاربه‌ینریت".

پاش نه‌ختی بیده‌نگی و نه‌بوونی هه‌چ هه‌والیک له‌باره‌ی عه‌لییه‌وه چه‌پسه‌خان گوتى: باشه‌ ئەى ئەوه‌ تۆفه‌ چیلیهات؟ ئەوه‌ بۆچی نه‌گه‌رایه‌وه له‌گه‌ل ئیوه‌؟؟".

نه‌ورۆز گوتى: پورئ گیان مه‌گه‌ر تۆ کاکه‌ تۆفه‌ ناناسی؟ ئەو تا کاک عەلى نه‌گاته‌ جی دلی ئاو ناخواته‌وه" حسه‌ین که‌وا لای په‌نجه‌ره‌که‌وه وه‌ستابوو سه‌یری دەرگای حه‌وشه‌ی ئەکرد، رووی کرده‌ دایکی و گوتى: ئینجا دایه‌ گیان ئەو که‌ی گوتی ئەداته‌ هاتنه‌وه‌ی ئیمه‌مانان؟ لای ئەو هەر کاک عەلى، حسیه‌. ئینجا به‌ده‌م جامانه‌ به‌ستنه‌وه‌ به‌ نه‌ورۆزی گوت: هه‌سته‌ با بچینه‌وه‌ باره‌گا بزانین ده‌نگ و باسیان چیه‌"

دوو سهعاتيکتر به سهر رۆيشتنه دهره وهی ئهوانا تپه پری و تا ئه هات دلایان زیاتر مهراقی تیئه کهوت و زۆرتر ئارامیان له بهر ئه بر، ئه وهنده شله ژابوون له گه ل ئه وه شا که دنیا تاریک بوو یه کیکیان بیری نه بوو که چرا که داگیرسینیت ئه مان له م حاله دا بوون تهقه ی دهرگا هات لایت و چرا دهرکهوت دهنکه دهنگ په یا بوو له هه موان بهر زتر دهنگی توفه بوو که ئه یگوت: له سه رخۆ به قوربانتم هیچ نییه! یاللا یاللا، ئه ها حسه ین ئاگات له شانینیت!! ژن و کچه کان به دلی داخو رپاوه وه راپه رین و به په له پروزی هه ریه که یان به لایه کا راپکرد و دهرگای حه وشه. حه پسه هاواری پیکهوت و گوئی: ئای قور به سهرم ئه وه چیه چی بووه؟ ئه وه کتیه؟؟"

که بینی عه لیه و بریناره، به چه پۆک به ربوه سه روچاوی خۆیو کردی به گریان و شیوه ن، عه لیش به پیکه نینیکی ئازارویه وه به دهنگیکی بیه یزی پچر پچر گوئی:

"دایه گیان به خوا هیچی وام نییه، ههر قاچمه و گوله یه کیش بهر قولم کهوتوه، ههر گوشتی بریوه هیچ ترسی تیا نییه، به س نییه به ساغی بو ت هاتومه ته وه؟ ئه ی ئه گهر بکوژرامایه ئه نگوت چی؟ ئیسته هه قه دلت خو شینیت؟ به ئه سپایی و له سه رخۆ عه لیمان گه یانده ژوره وه و له سه ر جیگایه ک پالایان خست. دایکیشی له بهر دلی ئه و و حه په ساوی خۆی ورته ی لی برا و به په له و بیده نگ خۆی گه یانده لایه وه و له ته نیشته جیگایه وه هه لئروشکا. حسه ین که دایکی به م حاله دی، له دلی خۆیا کهوته سه رزه نشتی خۆی که بو چی له گه ل هاتنه وه یا به جو ریک دلی دایکی ئاماده نه کرد بو چاوه و وانکردنی شتیکی وه ک ئه وه ی که و له کا که عه لی قه وماوه بیگومان ئه وسا هینانه وه ی کا که عه لی به برینداری ئه و تیره کتوپره ی نه ئه دا له جه رگی! به لام چاریشی نه بوو ئه ترسا له وه ی دایکی خۆی بکوژی، له گه ل ئه مه شدا ههر ئه بوو ئه گهر خو شی قسه ی نه کردایه له نه ورۆز بگه ری باسیکی پيشمه رگه کوژرا و برینداره کانی بو بکا به شکو به وه نه ختی له گرانی به لاکه ی که م بکردایه وه، به تابه تی که ئه ویش ئاگای لیوو، که کاک عالی و سنی چوار پيشمه رگه برینداره که ی که یان برده خسته خانه فه قیرانه که یان تا گوله کانیان له له ش دهرینن و برینه کانیان بو دهرمان بکه ن و بیچنه وه، ههر چۆنیک بوو ههر ئه بوو یه کیکیان شتیک له باره ی برینداربونی

کاک عه‌لییه‌وه به یه‌کینک له ئافره‌ته‌کان بلین بۆ ئه‌وه‌ی یارمه‌تییه‌کیان بدات له که‌مکردنه‌وه‌ی کاری کتوپرسی هینانه‌وه‌یدا به برینداری، ئا سه‌بری بۆ ئه‌مه چاک بوو، زۆر به جه‌رگ و تیگه‌یشتوشه به‌راستی به‌که‌لکیان ئه‌هات.. ده‌ی هه‌رچۆنیکبیت تازه رویشته له‌ده‌ست چوو.. حسه‌ین ئه‌م شتانه‌ی لیک ئه‌دایه‌وه، دایکیشی له‌عه‌لی ورد ئه‌بویه‌وه هه‌رچه‌ندی ئه‌کرد بروای به‌چاوی خۆی نه‌ئکرد که ئه‌وه‌که‌سه‌ی ئه‌بیینیت عه‌لی کورپه‌تی، ئه‌و کورپه‌ی که هه‌مووی هه‌فته‌یه‌ک له‌مه‌و پیش زرمه‌ی ئه‌هات، قسه‌و گالته‌و پیکه‌نینی ده‌نگی ئه‌دایه‌وه له‌ماله‌وه‌و له‌ده‌ره‌وه‌و له‌باره‌گادا. له‌ناو ئه‌مان و له‌ناو هاو‌رپیکانیا به‌گرو‌تین و رو‌خۆشی ئه‌جولایه‌وه که هه‌موویانی هینابووه جو‌ش، ئیسته‌ش وا بیهیز، بیده‌سه‌لات، ره‌نگ په‌رپو، ده‌م و لیو وشک، به‌جلی خویناوییه‌وه، نیوه مردوو له‌به‌ر ده‌میدا که‌وتوو!!

دایکی که ئه‌مه‌ی ئه‌دی هه‌ستی ئه‌کرد که وه‌ک دوژمنیکی بیویژدان و درنده‌ دلی خستبیته‌ به‌ینی دوو به‌رده‌وه‌و به‌هه‌موو هیزی خۆی بیگوشیتتا‌کو له‌لیدانی بخات! هه‌ستی ئه‌کرد که‌وا که‌لله‌ی سه‌ری پوچه‌لبوه‌و میتشکی تیا نه‌ماوه، چه‌زی ئه‌کرد رابکات بۆ شوینیکی نادیار. چه‌زی ئه‌کرد لیکه‌رین بقیژینیت و بگری وه‌ک و منال! که‌ چاوی ئه‌گیرا به‌ ژوره‌که‌دا ئاواتی به‌ دارو به‌رده‌که‌ی به‌و په‌رده‌ چیته‌ شه‌ری په‌نجه‌ره‌که‌ی ئه‌خواست و چه‌زی ئه‌کرد که‌ یه‌کی له‌و شته‌ بیگیانانه‌ بوایه‌ بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ستی به‌حالی خۆی و کورپه‌که‌ی نه‌کردایه!

عه‌لی که‌ چاوی کرده‌وه‌و دایکی له‌و حاله‌دا بینی، به‌زه‌یی پیا هاته‌وه‌و بۆ ئه‌وه‌ی که‌ ترس و خه‌می که‌م بکاته‌وه‌ به‌هه‌موو هیز و وره‌ی خۆی توانی زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کال بخاته‌ سه‌ر لیوی و به‌ده‌سته‌ ساغه‌که‌ی ده‌ستی دایکی گرت و ماچی کرد و نای به‌سنگیه‌وه‌و به‌هیواشی گوتی: ئینجا که‌ ئه‌مه‌ حالی ئیوه‌بێ به‌رامبه‌ر به‌برینداربو‌نیک‌ی بی مه‌ترسی من، ئه‌ی ئه‌بێ دایک و باوک و که‌سو کاری ئه‌وانه‌ چی بکه‌ن که‌وا کورپان شه‌هید کراوه؟ په‌رپویه‌ له‌مالی ئه‌وان دادرن. عه‌لی به‌هیواشی چاویکی گیرا به‌کو‌مه‌له‌که‌ی ده‌وریا دی تۆفه‌ چاوی خۆی سه‌ری و رایکرده‌هه‌یوان، عه‌لی ئه‌وه‌نده‌ی توانی ده‌نگی به‌رزکرده‌وه‌ گوتی: کاکه‌ تۆفه‌ گیان تۆ نابیت نارحه‌ت بی چونکه‌ عاجزیت

لینایهت! ئەی (یا کوردستان یا نەمان)مان بە درۆ گوتوو؟؟ خۆ ئەو دەتە من ماویشم و هاتوشمەتەو لە لاتان! دە تخوا ئیتر خەفەت مەخۆن.

خەریک بوو لەسەر قسەکردن بپروا بەلام ھاوڕێکانی و حسەینی برای لیبیارانەووە کە قسەنەکات، ئیسراحت بەکا بۆ ئەو باشترە، ئەمەیان گوت ئیتر ھەموو بلاوەیان لیکرد دایکی و پوری نەبیەت، دایکی قسەکەیی ھەر لە گۆچکەیا ئەزنگایەووە (ئەیی ئەگەر بکوژرامایە چیت ئەکرد؟؟) موچرکیکی پیا ھات، دەستیکی لەرزۆکی بەپەلە برد بۆ سەری و زۆر لەسەرخۆو بە ئەسپایی پەنجە تەزیووەکانی بەسەریا ئەھیناوە ئەبرد، وەک ورینەیی نەخۆشیکیی بێحالی بە ترسیکەووە لەژێر لێووەو گوتی: نە تخوا! مالت ئاوابی خوا، بەس نەبوو.. وہی باوکه رۆ ئەووە چ قسەیکە بوو؟!

ئەم لەم حالەدا کاتیکیی زانی حسەین لەگەڵ دکتۆریکی پێشمەرگە کردیان بە ژورا، ئەویش گوری دایە خۆی ھەستی نەیتوانی، دکتۆرەکە دەستی نایە سەرشانی و گوتی: نە پوری، ئەزیەت مەکێشە مەجولیی، ھەروا بەسەر پێووە تەماشایەکی برینەکەیی کاکە عەلی ئەکەم و ئەرۆم، لە عەلی چوووە پێشەووە سەیریکی برینەکانی کرد و بە زەردەخەنەیکە سەرکەوتوانەووە روویکردە حەپسەخان و گوتی: شکور مەترسی نەما، ترسی خویئەکەیم ھەبوو ئەویش گیرساووەتەووە، ئیستەش ھەر بۆ دنیایی ھاتم، ئیتر ئەتوانن بە شینەیی جەلەکانی بگۆرن بەلام ئەگەر ئەتوانن شتی نەرم و فراوانی لەبەر بکەن. ئینجا دکتۆر کردنی بە گالتە بۆ ئەووەی نەختی خەم و دالتەنگییەکیان بپەوینیتەووە، بۆیە سەیریکی عەلی کردو گوتی: باشە ئیتر بەم بیانوووەو بەکەووەرە شتی خۆش خواردن، خوا ئەزانئ حەپسەخان چیت دەرخوارد ئەدا، ئیمەش نان و چا فرنی فالۆزەمانە!! عەلی بە زەردەخەنەیکە کال بەلام خۆشەووە گوتی: ئینجا کاکە دکتۆر من چۆن بەبئ تو دەم بۆ شتی خۆش ئەبەم! دکتۆر بە پیکەنینەووە روی کردە حەپسەخان و گوتی: خۆ گوتیت لیبوو پوری گیان عەلی چی گوت، ئینجا لەمەولا ھەرشتیکی خۆشت بۆ لینا بنییرە بە دوامدا بلئ عەلی بیتاقەتە وەرە بزانه چیبەتی!! لەگەڵ حسەین دەستیان کرد بە پیکەنین. حەپسەخانیش چاری سەری و بەزەردەخەنەیکەووە کە وەک ھی مردو بوو، ھەردو دەستی خستە

سەر چاوی و به دهنگیکی نوساوهوه گوتی: وهی بهسەر ههردوو گلینهم، ههر تو و خواردنی خوش؟!

بههاتنی دکتور و قسهکانی خه لکی ماله که مهترسی پیشویان نه ما بهرامبه به عهلی و تا نه اندازهیه کیش هاتنه وه سهرخویان، سهبری که له هه موویان باشتر خوی پیشان ئه داو ههر به راستیش باشتر بوو و دلای ئه دانه وه به لاکه ی لا سوک ئه کردن، باشه حسهین و نه ورۆز له سایه ی خواوه به سه لامه تی و کاک عهلی گیانیش به برینداری هاتنه وه ئه ی بو ئه و دیار نه بوو؟؟ بیرئ به میشکیا تیه پری، ههر وهخت بوو دلای راوهستی و وتی نا.. وهی گویی شهیتان که ربی، دوربی ئه گهر شتیکی وا بقه ومایه ههر زوو هه وال بلاو ئه بوه وه، ئه وه چیه ئه لای نییش بووم به دایکم و ئه وانته نها ههر ئه و نییه نه هاتبیته وه ئه وه بیستونیش دیار نییه. هات به بیریا که له وانیه بیرئ چوبیکه ئه م لیتره یه، چوبیته مالی خویان!! نه له وانیه نییه، ههر هیچ نه بی بو هه والپرسین و سهردانیکی کاک عهلی ئه هاته ئیره.. باشه ئه ی بو نه چی له حسهین و ئه وان بیرسی "هه ستا بچی روناک و نه سرین هان بداو که هه والی ئه وانیکه بیرسن.. چوه لایان به ره وه ی دهم بکاته وه دی ئامه خانی پوری رایکرده ژوره که ی خوی و بهرماله که ی راخست و چوه سهری نویژ بکا، که چی له پر رایکرده هه وشه که وهک بو شتی بگه ری، به لام زوو گه رایه وه ژورئ و سهر و سهرپوشه که ی ریکخست و که وته نویژکردن، که چه کان که چاویان له م شپه زه بییه ی ئامه خان بوو لایان سهیربوو، روناک به ئه سپایی گوتی: ئه وه من زانیم که پورم ئه و هاتوچویه ی له چیبوو، چوو نویژ بکا له پاشا وایزانی که ده ستنویژی نییه، چوه هه وشه که ده ستنویژ بگریت، بیرئ که وته وه که ده ستنویژی هه یه ئینجا گه رایه وه نویژه که ی بکا، به راستی فه قیره ههر هوشی نه ماوه."

نه سرین به ماتیه که وه گوتی: ئینجا ناهه قیه تی؟؟ هوش چۆن ئه مینی؟ بوچی ئه مه که مه؟؟ ده ی خوا خراپتر نه دا!!

حه پسه خان له ترساندا ئه وهنده گریابوو، ئه وهنده به سه روچاوی خویا مالیبوو، وهک بیهوش له ژووری خوشکی که وتبوو، له پر راپه ری وهکو شیت سهیریکی

دەوروپشتى خۆى كىرد و بىرىكەوتەتەو كە ئەمە لەوساوە پاكشابوو
خەويلىكەوتەتە، بەپەلە پىروى ھەستايە سەرىپى و پاكىرد، بۆ ژورەكەى خۆى،
بە شىپىزەى و سەرو پۆتەلاكىكى شىوھو و بەدەنگىكى گىرى نوساوە بەخۆى
گوت: دەك كۆپرايت داىەو خەوى مەرگت بى!! ئەوھ چۆن عەلىت بەجىھىشت و
خەوت لىكەوت و نوستى؟؟ كە سەىر ئەكا وا عەلى بىتاقەتە و سەبرى و
نەسرىن و كۆرەكان بەدىارىەوھن و سەبرى پەرو تەرئەكاو ئەىخاتە سەر
ناوچەوانى، كە ئەوانى وا دى دلى داخووپا و دەم و قورگى وشك بوو و
قەلەمى ئەژنوى شكا و لە شوپىنى خۆى گرمۆلە بوو، چۆقە چۆقى دانى ئەھات!!
ھسەىن كە ھەستى كىرد داىكى وا تىكچووھ بەپەلە ھەستاو چووھ لايەوھو
دەستى گرت و گوتى: داىە گىان ئەوھ بۆ ھەستاي؟ كاكە عەلى شكور چاكە،
دكتۆرەكان خۆشيان گوتيان كەوا ياك دو جارىك ئەو نىمچە تايەى ئەبىت،
بەلام ھىچ ترسى نىيە.

بۆ به یانی هر زوو سه بری حسهینی بانگ کرده ژوره که ی ترو به کزی و مه لولیه وه گوتی: ئه ر ئ پیم نالیی ئه وه بۆچی شیروان نه دیار بوو نه که سیش باسی ئه کات؟ بۆ له گه ل ئیوه نه بوو؟

با، ئه ی چۆن، ئیمه هه موو له جیهه ک بووین به لام ئیمه له بهر کاک عه لی و برینداره کانی تر به په له خراینه ری، چونکه پتویست بوو که زوو بگه یه ندرینه خهسته خانه، شیروانیش فه قیره زوری هه زئه کرد له گه ل ئیمه بیته وه، بۆ ئه وه ی له کاکه عه لی دور نه که ویته وه، به لام خو هاتنه وه و نه هاتنه وه به دهست ئیمه نییه، شکور سه لامه ته، به لام بیستون هه ر خوا ره حمییکرد... سه بری به په رۆشییه که وه گوتی:

وه ی خوا نه کا ده بلئ بزانه چی بوو؟

به سه زمانه له ده سر پتییکی ته یاره دا پریشکه به رد دای له گوچکه ی و چاوی، هه ر یه کتۆزیتر خیراتر خو ی نه دایه به ئه رزدا ده ستر پتیی دوهم کوشتبووی، روناک که گوئی له ناوی بیستون بووموچرکیکی پیاها ت و دلی داخو رپا و گوئی هه لخت بۆ قسه کانی تری حسهین، به لام لیاره دا دایکی بانگی کرد که بجیت ئاوی بۆ به ری ت، به ناچار ی چوو به لای دایکییه وه، به لام هه موو هۆشی لای قسه کانی حسهین بوو.

دای ئه م قسانه ی حسهین، سه بری زیاتر دلی که وته مه راقه وه، هات به خه یالیا تو بلئی شیروانیش شتیکی لینه هاتبی و حسهین لیمی بشاریته وه؟! هه روهک و چۆن برینداریه که ی کاکه عه لییان لیشاردینه وه تا هیتایانه ماله وه هه ر ئه یانگوت، ئیشی هه یه بۆیه دواکه وتوو؟ ئه م خه یالانه سه بری دلته نگتر و خه مباتر کرد، خه فه تی ئه خوارد بۆ کاکه عه لی که وا بریندار کراوه گورج ئه و پینشمه رگانه ی هاته بیر که شه هیدکراون، که یا برینه که یان له وه ی کاک عه لی کاریگه رتره، ئینجا ئه هاته سه ر شیروان و بیستون، شه رمه زاری ئه وه بوو که نه یته توانی وهک و ئه و خه فه تیان بۆ بخوات، هه رچه نده بۆ هه مووشیان خه فه تی ئه خوارد! له داخا که وته دو عاکردن له خو ی و له حکومه ت و به بیزاریه که وه گوتی: ئوه قورمان به سه ر، دلمان لای کئ بی و لای کئ نه بی؟ وای خوایه ئه مه چ ژیانیکه ئیمه ی تیاین بۆ ناییه یته وه بۆ خو ت؟..

بۆ سبەینی بیستون و شیروانیش گەیشتنەوہ جی، باوکی بیستون ھەر کہ ھەوایی برینداربوونەکە ی زانی بە ھەلەداوان لەگەڵ چەند خزمیکی، ولاخیان بۆ بردبوو، پوژئی لەوہ وپیش بردبوویان بۆ خەستەخانە، بەلام شیروان سەلامەت بوو، ھەر کہ گەیشتنە مائیپەلەو پەرۆشەوہ خۆی گەیانە لای عەلی و کەوتە دلدانەوہی خەسوی و ئەوان.

بیستون لەبەر ئازاری چاوی و گوچکە ی ئارامی لیبروابوو... بۆیە دایک و باوکیشی سەریان لیشیوابوو.. ماوہیەکی باش لەژیر دەستی دکتۆرەکانا مایەوہ تا مەترسی لەسەر نەما ئەوسا ئیزنیاندا برواتەوہ مائی. بەلام بیستون بەو حالەشەوہ ھەر دلی لای روناک و نارەحەتی عەلی بوو، کہ ئاخۆ حەسەخان چی کردی و روناک چەند گریابیت!

کە لە خەستەخانە ھاتنە دەری بەو ئیش و ئازارەوہ بەباوکی گوت: بابە گیان با لە رینگاوە سەریک لە کاکە عەلی بەدین بزانی چۆنە، دلم زۆر لایەتی.

باوکی دلی نەھات پیی بلئ: ئەری کورم تو بەم حالەوہ ئەچی بۆ ھەوالپرسینی چی؟ وا لە ئیستەوہ پەرۆکە ی چاوت خویناوی پیا دیتە خوارەوہ زۆر بیتاقەتیت). بەلام ئەو لە کوئی ئاگای لە دلی بیستون بوو؟ راستە عەلی خۆشئەوئیت و زۆریش بە تەنگییەوہیە، بەلام ئەو نەییەزانی کہ ئەگەر ھەر گوئی لە دەنگی روناک بیت ھەرچی ئازاری ھەبە لەبیری نامینیت، نازانی چۆن لە نزیک روناکەوہ ھەست بە چ ئارامی و خۆشییەک ئەکات! چۆن قسەو پیکەننەکانی دلی روناک ئەکاتەوہ و مەست و سەرخۆشی ئەکات، باوکی چاری نەما سەریکی ھەلری بۆ ئاسمان، وەک لای خوا گلەیی لە حالی خۆی بکات ئەوجا بە ئەسپایی گوتی:

باشی کورم باشە.. چۆن ئەلئیت بەقسەت ئەکەم..

لەسەر خۆ بیستون کەوتە ری لەگەڵ باوکی و کۆمەلئ لە خزمەکانی. گۆچانیکی گرتبوو بە دەستیوہو دەستیکیشی گرتبوو بەولایی سەریوہ کہ پینچرابوو، بەو حالەشەوہ لەپەر دلی داخوړپا و ھات بە بیریا کەوا ھەموویان ناگەرپنەوہ سلیمانی؟؟؟

ئیتەر خەتەر نەما لە چی ئەترسن؟ ئیستە کی بە کئیە؟ ھە ی گیان بەخوا چاک روناک ئەبینیت، ئە ی چارە ی چییە؟ چەند ھەنگاویکی تر رویشت و عەلی ھاتەوہ

بیر و له‌بەر خۆیه‌وه گوتی: نه بابە چۆن کورپه‌که‌ی به‌م حاله‌ به‌جی ئه‌هیلت و ئه‌گه‌رپه‌ته‌وه، قه‌ت باوه‌رناکه‌م... به‌لام هه‌ر زوو نائومییدی و روژمی بۆ هینایه‌وه: ئینجا به‌شکم گوتیان: (کاکه‌ عه‌لیش ئه‌به‌ینه‌وه له‌وئ دکتور و خه‌سته‌خانه‌ی چاکی لێیه‌وه ماوه‌ زۆرت‌ره‌ بۆ زوتر چاکی‌بوونه‌وه‌ی) ئه‌مه‌ زۆر رێتیته‌چیت!

بیستون به‌مه‌ دلی گوشراو هه‌ستی کرد که ئیشی چاوه‌که‌ی زۆر زیاد‌ی کرد و به‌حالیکی په‌ریشانه‌وه‌ گه‌یشه‌ته‌ مالی‌ حه‌پسه‌خان. هه‌موو خه‌لکی ماله‌که‌ به‌ په‌رووشیکی زۆره‌وه‌ چون به‌ پیره‌وه‌وه‌ به‌ دلسۆزییه‌وه‌ به‌خیره‌هاتیان کردن و هاوده‌ردیان بۆ ده‌ربیرن.

حه‌پسه‌خان که بیستونی به‌وحاله‌وه‌ دی هه‌ندئ غیره‌تی هاته‌ به‌ر و زوری قسه‌کانی هه‌ر سوپاسی شوکری خودا بوو. بیستونیش له‌ ژیره‌وه‌ چاوه‌ ساغه‌که‌ی بریبووه‌ روناک و لێینه‌ته‌تروکان، بی ئه‌وه‌ی هه‌یچ که‌سی هه‌ستی پینکات، چونکه‌ ده‌وربه‌ره‌که‌ی ئه‌وه‌نده‌ سه‌غه‌تی عه‌لی و ئه‌و بوون سه‌رنجیان به‌لای هه‌چی ترده‌ نه‌ه‌رۆیشته‌. بیستون ویستی که له‌باره‌ی له‌وئ مانه‌وه‌وه‌ نه‌مانه‌وه‌یانه‌وه‌ ده‌می دو‌یان تاقی بکاته‌وه‌ گوتی: به‌خوا ئه‌م ئینقیلاب و حکومه‌ت رۆخاندنه‌ شتیکی خۆش و له‌وه‌ختا بوو هه‌ق وایه‌ بیکه‌ین به‌ شایی!

چاوی پر بوو له‌ فرمیسک و گوتی: مه‌پرسه‌ که‌ تۆفه‌ هات و مژده‌ی داینی، دایکیشته‌ لێره‌بوو، له‌ خۆشیانا چیمان کرد (قوڵپی گریان‌ی هه‌ستاو به‌ده‌م هه‌نسکه‌وه‌) گوتی: ئۆه‌ کو‌یراییم دایه‌ ئه‌وکاته‌ی ئیمه‌ هه‌له‌ئه‌په‌رین ئیوه‌ له‌ خوینا گه‌وزتان ئه‌دا..

بیستون برینه‌کانی بیرچوه‌وه‌ به‌ گه‌رمیه‌وه‌ گوتی:

نه.. نه.. تخوا دلی خۆت نارپه‌حه‌ت مه‌که‌! وا شکور سه‌ری ئه‌وانمان خوارد، وه‌ ئینشالا زو چاکیش ئه‌بینه‌وه‌و دنیاش به‌ دلی خۆمان ئه‌بیته‌.

ئیت‌ر دانیشته‌وان هه‌موویان که‌وته‌نه‌ قسه‌کردن، تا باوکی بیستون رۆوی کرده‌ کورپه‌که‌ی و گوتی: کورم با ئیت‌ر هه‌ستین برۆین، وا شکور دلنیا‌بووین، کاکه‌ عه‌لی ئه‌له‌حه‌مدولیل چاکه‌، ئه‌مه‌ی گوت و هه‌ستایه‌ سه‌رپی و رۆویکرده‌ حه‌پسه‌خان و گوتی: یاره‌بی هه‌زارجار شکور سکمان نه‌سوتا، ئه‌بی هه‌تا ماوین هه‌روا بلێین!! ئیت‌ر ئه‌وانیکه‌ش هه‌ستان که‌ برۆن. بیستون ئه‌گه‌رچی به‌ هاتنه‌که‌ی نه‌یتوانی که‌ بزانی نیازیان چیه‌وه‌ چی ئه‌که‌ن و چی ناکه‌ن به‌لام به‌

دیمەن و حالیاندا وا دەرئەکەوتکە هیچ نەبێ تاکو دە پازدە پۆژیتەر، ھەر بیریش
لە پۆیشتنەوہ نەکەنەوہ، بەتایبەتی کە ھیتشتا وەزعی حکومەت لەگەڵ کورد
پوون نەبوہوہ، تەنیا ھەر شەر پاوہستابوو.

پوناک بەتەواوی بوی پوون بوہبوہوہ کە بەدل بیستونی خوشئەوێت و
زۆرجار بیرى لیتئەکردوہ کەوا ئەو ھەستەى ئەو بەرمبەر بیستون ھەیەتی زۆر
لە راھاتن و نزیکى و تەنانەت خزمایەتیش زیاترە. بەلام شەرم و حیاو رەوشت
و خوی بەرزى بەو منالییەوہ توانیبوی وابکات کە نزیکترین کەسیش کە دایکی
بوو، بەھیچ جۆریک ھەست بەھیچ شتیک نەکات. لەبەر ئەوہ ئەم ھەموو ترس
و ئالۆزییە ھەر لە دلی خویا بوو و مینشکیان شیواندبوو.

دوو ههفتهیه به سهر ئەم ږوداوانه دا تییپه ږی، عهلی به ره و باشی ئەچو، ئەیتوانی ورده ورده به دارشعق ئەم ژوور و ئەو ژوور بکات، هه می شهش ده ور و به ږی ږږبوو له خه لک، که ئەهاتن بو هه والږسینی، به و بو نه یه شه وه ئەکه وتنه قسه کردنله باره ی وه زعه وه به گشتی و هه لویستی ږارتی به رامبه ر به ئینقیلابه که له بهر تیشکی ئەو به یانه ی تیا گوتبووی: هیزه کانی ږیویسته له شوینی خو یان بمیننه وه..

خه لک که وتنه هاتوچو کردنی سلیمانی و شاره کانی تری کوردستان، هه روه ها دهسته دهسته ییش ئەچون بو لای کور و که سوکاری ږیشمه رگه یان به دهست و دیارییه وه و ئەوانیش ئەچوونه وه بو سه ردانی مال و منال و خزم و کهس و ناسیا وه کانیا ن. حه پسه خانیش که دی کور ه که ی وا ږوو له چاکبونه وه یه ئەویش که لکه له ی گه ږانه وه ی که وته سهر و ئیواره یه ک له عهلی ږرسی: ئاخو ئەمان چی ئەکه ن؟ ئەگه ږینه وه یان ئەمیننه وه؟

عهلی گوتی: تو و ږورم و کچه که ن که ی ئەږونه وه ږږونه وه، به لام ئیمه تا کو نه زانین ئەمانه ی هاتونه ته سهر حوکم چیمان بو ئەکه ن له جیی خو مان ناجولین، وه ئەگه ر بکریت له م هه له شدا دهست به سهر شوینی تری شدا ئەگرین. حسه ین له ولاره هه لیدایه و گوتی: ئیوه ئەتوان ږږونه وه به لام سه بری و نه سرین با جارئ لیره بن! له گه ل ئەم قسه یه دا چاویکی له دایکی داگرت.

نه سرین دهستیکی برد بو سهر و سه رږوشه که ی و گوتی:

وه لا ږیش هه موویان من ئەږومه وه م ئەمه چ قسه یه که؟

سه بری گوتی: قهینا من جارئ ناږومه وه با بزانه م کور ه کان چی ئەکه ن. نه سرینیش سه ریکی با داو گوتی: ئی باشه منیش بیری لینه که مه وه.

حه پسه خان و خوشکی و ږونا ک خو یان ئاماده کرد که له گه ل تۆفه ږږونه وه. بیستون ئەوه ونده دلته نگ نه بوو چونکه ږیشه کی ږیاری خو ی دا بو که ئەوه ونده ی ږینه چی دایک و باوکی بنیریه سلیمانی که داوای ږونا کی بو بکه ن، با شتریش ئەوه یه که ږونا ک خو ییشی له ویی، هه روه ها دلنیا ش بو بو له وه ی که وا ږونا کیش ئەمی صۆشه وی، به تاییه تی له م ماوه ی ږرینداریه یدا، زۆرتر ئەمه ی بو ږون

بویوهوه، ههستی به چاوتیبرینهکانی کردبوو که چهند پربوون له بهتهنگهوه بوون و دلسۆزی. کاتی کهلهگهل دایکی سهریان لیئهدان، خوشی چاوی پروو له چاکی بوو و هیچ مهترسییهکی لهسه نه مابوو، بویه به دلئیکی پر له هیواو به شهوق و خوشییهوه قسهی ئەکرد و بهدهوریانا ئەهات و زۆر به دلناییهوه بهرپی کرد.

کۆمهل کهوتنه ری، بهلام له نیوهی ریگا لییکردن به ههورهتریشقه و باران و تهرزه و ناچاربوون له (کونه ماسی) بمیننهوه. ئامهخان باسی ئەوسای خۆی بو ئەکردن که له هانتیا پیا تپههریبوو، سهری سورمابوو لهوهی که ئەو چایخانه رهق و تهقهی مهگهه هر خوا بزانی شهویکی چون تیا روژ کردبووه، له م ماوه کهمهدا که مهترسی شهه نهما، چون وا ریک و پیک خراو وگهرم و گور و خوشکرا بهچهسنی که خه لک نهیناسیتهوه؟ سهیری لاکیش و بهرهو سهرین بکهن، بونی ههلم و هالاوی خوشی چا و سهماوهرکهن، بهراستی زۆر خوشه، ئینجا له بهر خۆیهوه دوعای لهو حکومهتانه ئەکرد کهوا ئەم دیهات و شوینه خوشانه کاول ئەکهن و دهستی ئەدا به سنگیاو ئەیگوت: رهپی مالی ئەوانیش کاولکهیت!

تۆفه که به ئیشیک چوبوه دهری گهراپهوه لایان و بهزهردهخه نهیهکی خوشهوه روی کرده ئامهخان و گوتی: لیرهبوو که کردنی به (ئامیر مهخفه ر)؟ هه موو دایانه قاقای پیکه نین، ئامهخانیش بهدهم پیکه نینهوه گوتی: بهلئ قوربان دهمراستی گه رهک لیره بوو. تا درهنگ بهم قسانه رایان بوارد، له پاشا لال و پال لییکهوتن تا روژیان لیبووهوه. تۆفه ههستا سهریکی دهروهی داو ئەوهندهی پینهچوو به شپرزهی هاتهوهوه گوتی:

بهخوا وا دیاره به دو سی روژی تریش ناتوانین لیره دهرچین هه موو به چه په ساوی په رویشیهوه گوتیان له بهرچی؟ چه په سخان دلی داخو رپا و گوتی: ئەیه رو! بو چی قهوماوه له رپی خودا؟! تۆفه به قورله پیللو تهکاندنهوه گوتی:

تو برۆ سهیرکه، تۆف و لافاویکه نه بیتهوه، چه مه که وا ههستاوه پیاو ئەبات!! هه ر ناتوانین لهو ئاوه بپه رینهوه ، ئەبی لهوپه ری ئاوه که سوارین!

خاوه ن چایخانه که هه لیدایه گوتی: کاکه ئەوه قهیناکا له وانیه نهختیکتر ئاوی چه مه که بنیشیتهوه، ئەوه له بهر تۆفانه کهی ئیمشه و وایله هاتووه، به شکم ئیتر

خۆشیکاتهوه. ناچار ھەموو خۆیان پىنچایەو ھەو بىدەنگ دانىشتن. لەبەر توفانەكەى شەوئى رېبوارىكى وا لە چايخانەكە نەبوو، تەنیا ھەپسەخان و ئەوان و يەك دوو ژن و پياو دوو منالى شەش ھەوت سالاھى لىبو، كە ئەوانىش ئەگەرانەو ھەو بۆ سلیمانى.

جەماعەت ھەتا چىشتەنگاویكى درەنگ دانىشتن، ھەر دەمەش بەكێكیان سەرىكى دەكیشا و سەیریكى دەرەوھى ئەكرد و كە پەلە ھەورە رەشەكانى ئەدى بە ناومىدى ئەگەرپایەوھە.. لە بىزاریدا يەك دوو جار لەگەل توفەبەيەكدا ھاتن بەلام لەبەر خەلكەكەو لەترسى دەمى ھەر زوو بىدەنگ ئەبوون.

توفە بە بىزارىيەكەو ھەستايە سەرىكى و گوتى: ياللا! خوايە لەسەر تۆ (پوى كرده ھەپسەخان و ئەوان) و گوتى: دەى با برۆن بزەنم بەشكو چارەيەك بدۆزمەو، دانىشتن ھىچى لىپەيا نابىت، ئەو لىندا رۆيشت، روناك سەرى ناىە بناگووى دايكى و گوتى: دايە گيان خەرىكە تاقەتم ئەچىت، خۆزگە بگەرپايناىەتەوھە لای كاكە ھەلى و ئەوان!

دايكى بە زەردەخەنەيەكەو گوتى: ئىنجا كچم فەرقى چىيە؟ بۆ ئەوئىش ھەر باران و توف نىيە؟

روناك چاوى برىيە دەركى چايخانەكە و گوتى: خۆ ئەوئى ھىچ نەبى چەم و ئاومان ناىەتە رى، پورى ھەلداو گوتى: خۆزگە ھەر نەھاتبانايە، بەلام خۆ غەبىمان پىنەبوو، چوزانىن دنيا وايلىدەت، دو سى رۆژ بوو زۆر خۆشى كرددبوو، خۆ ئەو بەيانىيەى كەوتىنە رى يەك پەلە ھەور بە ئاسمانەو نەبوو، كەچى بە ماوہيەكى كەم كردى بەم توفانە. كەواكەى جوان لە قاچ و قولیەوھە ئالاند، سەرىكى راوہشاند و گوتى: بەقوربانىم كەس لە ئىشى نازانىت.. كەروانىيە روناك لەبەر دلئى ئەو بەزەردەخەنەيەكەو گوتى: دەى گيانە گوى مەدەرئى سەفەرى وا بە گۆبەنگ خۆشە، ئەوھە ماوہيەكى تر وا خۆش ئەيگىزىنەوھە باسى ئەكەين وەك خۆشترىن يادگار!

شىوى دووھمىش لەوئى مانەوھە، بەيانى زوو توفە سەرى دەرەوھى داو بەروويەكى خۆشەوھە گەرپایەوھە لایان و گوتى:

رۆژەكەى شكور زۆر خۆش ديارە، زوكەن با نان و چايەكەمان بخۆين و بۆيدەرچىنتەنیا ئاوەكەيە لەوئىش بەسواری ولاخ ئەتان پەرىنەنەوھە. ئەوانىش

زۆريان پيخۆشبوو، هەرزوو نان و چاييان خواردو خۆيان پيچايەو و پرياسكەو تورەكەيان هەلگرت و شوين تۆفە كەوتن بۆ لای ئاوەكە، دنيا سامالیکي خۆشبو، تەنیا چەند پەلە هەوریکي سپی بچوک بە ئاسمانەو بو، ئەوانیش وا رایان ئەکرد ئەتگوت لە خیل بەجیماون و بە پەلە ئەیانەوی بگەنە هاوریکانیان. شاخ و دار و بەرد پاک پاک بوونەو، گەردیان پیۆه نەمابو، ئەو بارانە زۆره بەگورە واجوان شتیونی، خەلکیش بلأو بوونەو، ئەو هی بەرەو حەسیری هینابوو دەری و پەتوی هەلئەخست كە دلۆپە دەری کردبوون بەشکو هەوايەکیان لیبدا، ئەو هی هەردوو دەستی خستبوو زبیر هەنگلی لەبەر بەرۆژەکیا راوہستابوو گوايە هەتاو دەرکەوتوو، هەندئ ژنیش خۆيان هەلکردبوو هەیهكە بە نیازی ئەهات و ئەچوو، زۆريان بەرەو ئاو و چەمەكە ئەرۆیشتن. ئەمانیش خۆيان هەلکردبوو وەك و ئەوان، بەلام هەر چەمەكەيان لیدەرکەوت و دەرئەكەوت ئامە خان لە شوینی خۆی چەقی و گوتی: ئەی باوکرۆ، چۆن ئیستا ئەبی لەم ئاوە بیەپینەو؟ بەخوا دایکم هەنگاوم نایەت، ئەترسم و بەرئەبمەو، ولاخی چی؟ بەسەری ئەو پیغەمبەرە سەرم بەقوربانی سەریبیت، زەلامەكەو ولاخەكەش رائەمالیت، وەی پەنا بەخوا من وا لە ئیستەوە گیزبووم!!

خوشکی قسەي نەکرد بەلام ئەویش سلەمیەو، روناك قۆلی پوری گورت و گوتی: نە توخوا پوری تو جارئ وەرە با بزانی چۆن ئەبیت. تۆفە پیش ئەوان گەیشتە سەر ئاوەكە و لەگەل دو سئ پیاو كەوادیاربوو خاوەنی ولاخەكان بوون كەوتە قسەو چیند پيشمەرگەیهكیش هاتنە لایان. چەمەكە هاژە هاژی ئەهات هەرچی گلەسور و قوری ئەو كیوانەبوو هەمووی لافاو دایمالیبوو، لەهەندئ شوین هەر لولی ئەخوارد و بنی ئەو دار و درەختەي دەوری هەموو داپۆشیبوو، هەندئ جار لق و پۆپ و داری بە رەگو ریشەو تیا دەرەكەوت و نوقوم ئەبوو، هەندئ تاویر و بەردی گەورەش كە لە كەنارەكەي نزیك بوون، بەلام تیکرا ئاوەكەيان نەئەگەیشتی، جار جار بە پەلەو شلپ و هور شالایکی بۆ ئەبردن و بەسەریانا تیتەپەری وەكو بیەوی بە گالتهو بیانتەرسیتی!.

تۆفە ئاورپی لیدانه‌وه‌و گوتی: دە‌ی زووکەن وەرن! حە‌سە‌خان بە‌ ئە‌سپایی بە‌ خوشکی گوت: بۆ‌ خاتری خوا مە‌لی ئە‌ترسم بە‌‌خوایە ئە‌و تۆفە‌ خواگرتووه‌ له‌‌بەرچاوی ئە‌و خە‌لگە ئابرومان ئە‌بات، با‌وه‌رپگە له‌ تۆ خراپترم بە‌لام چیبگەم با‌یزانین ئە‌م پیاوانە‌ چیمان بۆ‌ ئە‌کەن، هە‌موو خە‌لکی ئێ‌رەن و شارە‌زان و هە‌موو سالیکیش ئە‌مە‌ حالیان، قابیلە‌ نە‌زانن چی ئە‌کەن؟. ئە‌وه‌ندە‌ی پینە‌چوو چە‌ند پیاویک و لا‌خیک و گوریسیکیان هینا، گوریسە‌کانیان بە‌‌ناو قە‌دی خۆیانە‌وه‌ بە‌ست و خۆیان بە‌ یە‌کتە‌ری بە‌و لا‌خانه‌وه‌ توند کرد، ئینجا بانگیان کردن کە‌ بین سواربن، توه‌کو یە‌کە‌ یە‌کە‌ بین بیانپە‌ریننە‌وه‌.

ئامە‌ خان چاوی زە‌ق بوو و خوشکی ووشک بوو له‌ جیی خۆی، هە‌رچی وە‌کو پوناک بوو له‌ هە‌ردوکیان با‌شتربوو، هە‌روه‌کو فلیمی سینە‌مایی ئە‌هاتە‌ بە‌رچاوی، بۆ‌یە بیباک چوو پینشە‌وه‌و گوتی: جارێ من دیم له‌گە‌لتان! دایکی پە‌لی راکیشاو گوتی: ئە‌یەرۆ کچی جارێ پا‌وه‌ستا با یە‌کە‌مجار تۆفە‌ بچی. تۆفە‌ش وە‌کو پا‌له‌وان سنگی دە‌رپە‌راند و گوتی:

زۆر باشە‌ من ئە‌رۆم، با ئە‌مان سە‌یرکە‌ن تا‌کو ترسیان بشکی!
تۆفە‌ سواربوو کورە‌کان دوانیان له‌ پینشە‌وه‌چونە‌ ئاوه‌کە‌وه‌و توند جە‌له‌وی و لا‌خە‌کە‌یان گرت و رایان کیشا، دوانە‌کە‌ی کە‌ش ئە‌ملاو ئە‌ولایان گرت، دیمە‌نیکی سیر و پیکە‌نین بوو، پوناک هە‌رئە‌وه‌بوو نە‌کە‌وت بە‌ گازی پینشتا، دایک و پوریشی فرمیسک له‌ چاویان دە‌رپە‌ری و توند دە‌می خۆیان گرت. شە‌کان شە‌کانی و لا‌خ و پیاوه‌کان و لا‌فاوی چە‌مە‌کە‌ئە‌تگوت دوژمنن بە‌ربونە‌تە‌وه‌ گیانی یە‌کتە‌ری. هە‌رچۆ‌نیک بوو له‌ ئاوه‌کە‌ پە‌رینە‌وه‌، تۆفە‌ دا‌بە‌زی و بە‌پیکە‌نینو خۆشییە‌وه‌ کە‌وتە‌ گوشینی دە‌رلنگە‌کانی شە‌روالە‌کە‌ی کە‌وا زۆر تە‌ر ببون و هە‌ندئ سوپاس و با‌وه‌کە‌م و کاکە‌ گیانی بە‌سەر زە‌لامە‌کاندا بە‌شکرده‌رله‌وه‌ی بگە‌رینە‌وه‌ ئە‌وه‌پەر بۆ‌ لای ژنە‌کان، ئینجا هە‌ردوو دە‌ستی نایە لای دە‌می و قیراندی: دە‌ی خیراکە‌ن، ئامە‌خان جارێ تۆ وەرە! له‌بەر هاژە‌ هاژی چە‌مە‌کە‌ بە‌ باشی گو‌ییان له‌ قسە‌کانی نە‌بوو، بۆ‌یە هە‌ر پیتی پینتە‌کە‌نین.

کە‌ زە‌لامە‌کان گە‌یشتنە‌وه‌ لای ژنە‌کان ئامە‌خان عە‌باکە‌ی توند له‌خۆیە‌وه‌ پینچاو تە‌ماشایە‌کی چە‌مە‌کە‌ی کرد و گوتی: ئۆه‌ خوایە‌ خو ئینسان نیوه‌ رۆح ئە‌بیت، ئە‌وه‌ بۆ‌چی پردی بۆ‌ ئە‌م چە‌مە‌ ناکە‌ن، خە‌لکی له‌م بە‌لایە‌ پرگارکە‌ن؟ سە‌یر

ئەو دەرىجىسىدىكى جارى دى كە بىر دەرىجىسىدىكى تىپىمۇ ئىمان بولۇپ.. ھەر ئاۋىشىم نەدى! يەككى لە پىياۋەكان بە زەردەخەنە يەكەۋە گوتى: ئاخىر باجى گىيان ھەمىشە وانىيە ھەروا جار و بار كە لافاۋ لەسەردا دىت، چەمەكە وا ھەلئەسى ئەگىنا زۆرى وەخت خەلك ھەر بە بەردە باز لىي ئەپەرنەۋە! بۆيە پردى ناۋى، دور نىيە پردىشى لەسەر دروستكرى لەوانە يە ھەر يەك دوو سالل جارېك لافاۋ بىيات. دەى سوارىن با برۆين. روناك چوۋە پىشەۋە و خۆى پىچايەۋە و گوتى: وا من ھاتم. دايكىشى لەۋلاۋە گوتى: منىش دىم با ھەردوكان پىكەۋە بىن. ھەپسەخان دلى نەھات كچەكەى بەتەنیا بنىرئىت، زۆرىشى لەبەر ئەۋەى روناك منالكارو جوانكە لە بوۋلە دلى خۆيا گوتى: چۆن ئەھىلم ئەم پىاۋانە بەتەنیا كچەكەم بەرن، خوا ئەزانىت لەوانە يە لە كاتى شەكان شەكانى ئاۋەكەدا دەستيان بەرقاچ و قول و ئەملاۋ ئەۋلاى بگەۋىت! ھەپسەخان كە ئەم خەيالانەى ھات بەبىردا گورى دايە خۆى و تر س و مرسى ھەر لەبىرىش چوۋەۋە و گوتى: دەى روناك خىراكە!. دايك و كچ پىكەۋە سواربوون، روناك دەستى توند گرت بەناۋقەدى دايكىەۋە كەوا لە دلى خۆيا ھەر خەرىكى دوعا خويىندىن بوو تا لە ئاۋەكە دەربازبوون.

ئىنجا نۆرە ھاتە سەر ئامەخان ئەۋىش پىرتە و بۆلەۋە بەناچارى سواربوو، ھەر گەپشە ناۋەراستى ئاۋەكە ھاۋارى لىھەستا: كورە باۋوكم لەپىيى خودا بىمگرن كەۋتم! ئاى خۋايە ئەم بەلایە چىبوو، ھىچم نەما تەربووم ئاى تاكى پىلاۋىشىم ئاۋبىردى.. ئاخىرى بەھەرحالى بوو پەراندىانەۋە.

پاش جلى تەرگوشىن و خۆۋشكردنەۋە و نەختى پشودانى ژنەكان، تۇفە ھات پىنگوتن كەھەستىن خۆيان بىپىچنەۋە و بچن سۋارى (جىبەكە) بىن، ئەۋانىش بەدوۋى كەۋتن و چوون سۋارى ئوتومبىلەكە بوون، كەۋتنە پى.

پاش چەند جار چەقىنە ناۋ قور و دابەزىن و پال پىۋەنان كە ھەندىجار خۆشيان ئەچەقىن و يان پىيان ھەلئەخلىسكا و ئەكەۋتن و دەستيان ئەكرد بەپىكەننن و ئايانكرد بە ھەراۋ بەزم، بۆ بانگى شىۋان گەپشەنەۋە سلېمانى. و لە پاش نەختى كردىان بە مالا، دانىشتۋانى مالەكە كە ھەموۋ بەپەرۋشەۋە چاۋەرۋانىان ئەكردن گەشانەۋە...

بەيانى دەرو دراۋسى و خزم و ناسىاۋ دەستە دەستە ھاتن بۆ بەخىرھاتتەۋە و چاۋرۋونى. خەلكى تىكرا بە (كۆدىتا. ئىنقىلاب) ھە كە بوژابوونەۋە، باس و خۋاسى بوۋە بنىشە خۆشەى ژىر ددانى ھەموان، ھەركەسە بە جورىكى بۆ ئەچو، ھەرىكە بە

جۆرىكى بۇ ئەچوو، ھەريەكە بە جۆرى قسەى لىئەكرد، بەتايىبەتى ئەوانەى كە ژمارەيەكى زۆريان لىچوبونە شاخ و بوبونەپىشمەرگە، ئەوانە سەرى زمانيان و بنى زمانيان ئەو باسانە بوو، ئەگەرچى (لە ھەزار ئاشيان ئەكرد يەكىكىيان ئەئەمالىيەو) يەكىك بە دلئىكى خۇشەو ئەيگوت: ئەلئ ئەوھى ئىنقىلابەكەى كرددوھ دايكى كورده، گوتويەتى كوردهكان چىيان بوئ ئەياندمەى!! ئەويكە ئەيگوت: ئىنجا ئەگەر واشبىت چۆن ئەوئىرئ لەبەر دەوروبەر و ھاورپىكانى ھەروا زوو بە ئاشكرا ئەم قسەيە بكات؟ يەكىكىتر ھەلئەدايەو ئەيگوت: ھەموو ئەم قسانە درۆئەوھ بۆچى ھەركەسە ھاتە سەر حوكم يان ئىنقىلابى شتىكىواى كرد خىرا ئەيكەن بە كوردا؟! (خۆ كاكە كەرىمان) ئەوھ دايك و باوكى ھەر ئەيانئەزانى بەعەرەبى باش قسەبەكەن؟! كەچى دواى ئەوھى بەسەر كورد كە ھىناى ھىناى! تاكەى خۇمان بەمقسە قۇرانە دلخۇشكەين و تەفرە بدەين، بەلاى منەوھ كوردى دلئسۆز و چاك و پاك ئەوانەن كە لە كۆرى كوردايەتيدان، ئاگىنا ئەوانىتر كەوا لە رىزى داگىركەرانى كوردستاندان (زۆلە كوردن)!

يەكىكىتر كە گوئى لە ناوى عەبدولكەرىم قاسم بوو گوتى:

بەلاى منەوھ ئەگەر ئەمانە عەقلىان ھەبى پەند لە قاسم ھەرئەگرن بزائن تا كوردى لەگەلبوو چۆن بووكە لە كوردىش ھەلگەرايەوھ چى بەسەرھات! ئەمەش ھەر قسەى من نىيە، ھەر دواى رۆژئى دو رۆژ لە ئىنقىلاب و كەشتنى عەبدولكەرىم بە گوئى خۆم گوئىم لە (ئىستگەى رادىئوى پارىس) بوو كەوا بەعەرەبى لەبارەى حوكمى عەبدولكەرىم و ئىنقىلابەكەوھ قسەى ئەكرد، ئەوھم قەت لەبىر ناچىتەوھ كە لەدواى قسەكانيا كابرأى بلاوكەرەوھ گوتى: (... لو عالچ اى قاسم) قضية الاكراد بتعقل لما كان اليوم في عداد الاموات، واتە (ئەگەر قاسم مەسەلەى كوردى بە ئاقلانە چارەبكردايە ئىمىرۆ لەناو مردوواندا ئەئەبوو) ئىنجا تخوا راستى نەگەتووه؟؟ ھەموو دانىشتووھكان گوتيان:

بەرى وەلا لەھەموو كەس باشتر بۆى چووھ! روى بابى سبى بىت. يەكىكىتر گوتى من ھەرچەند بىر بە گژداچونەكەى عەبدولكەرىم ئەكەمەوھ ھەكو پىئوھدانى ھەنگ دىتە بەرچاوم، چۆن ھەنگ كە بەيەكىكەوھ ئەدا، راستە ئازارى پىئەگەيەنىت، بەلام خۆى ئەمرئ، ئەوئىش بە كوردىەوھ داو خۆى تياچوو.

مالی حەپسەخانیڭ ئەم قەسەو باسانە تیانئەکرا، بەلام بوونی توفە وایکردبوو
کە خزم و دۆست و دەر و دراوسێ هەر بەم قسانە تێر نەخۆن، داوی
گێرپرانەو بەسەرھات و ژیان خۆیان و ئەو خەلکەشی لیبکەن کە لە شاخ
ناسیویان، ئیتر توفەش هەر چاوەروانی هەلیکی وابوو کە بکەوێتە هەلپشتنی
پروپریاسکە خۆی و گێرپرانەوێ چاکەو خراپەیی خەلک کە بۆ پیکەنینی
خەلکە کە هەندێ ترش و خویشی پێوە ئەکرد، خۆ جار نەبوو باسی پالتۆکە
(ئامیر مەخفەر) نەگێرپیتەو، ئەوانیش ئەیاندا بە قاقای پیکەنین، هەندیکیان هەر بە
توفەو نەئەووەستان، روداوەکانیان بە ئامەخان و ئەوانیش ئەگێرایەو.

جاریک باسی پرو پاگەندەو درۆ و فیشالەکانی حکومەت ئاکات یەکیک گوتی:
خۆ من کە گویم لە ئیستگەیی صەوتل جاماھیر ئەبوو روداوەکانی شەری باس
ئەکرد تا ماوەیک هەر ئەووەبوو کە شیت نەبووم لە پاشا کە زۆریپینچو
شەریش هەر دەوامی کرد، ئەوسا ئاھیکم تیگەرپایەو، بۆ بەدبەختی لە
شوینیکبووم کەسی واشی لینەبوو کە دەنگوباسی راستم پینلی.

لێردا بەختیار گوتی: ئینجا با من باسی درۆ و فیشالەکانی حکومەتتان بۆ بکەم:
سەرھتای پایز بوو، رۆژی لە بارەگا بووین دیمان چەند پێشمەرگەیک بەچەکەو
شەش حەوت عەسکەرێکیان پێش خۆیان داو و کردیان بەژورا، لێرسراوی
بارەگا کەدی ئیمە سەرمان سورماو گوتی: خۆتان ئەزانن کە ژمارەیک زۆر
عەسکەری دیلمان، ئە ئیشیان هەبە و نا کار، هەر ئەخۆن و ئەنون، ئەمانەم
هیناوە ساوەرمان بۆ بکوتن کەوا خۆشیان ئەوئەندە ئیمەیی لێئەخۆن. یەکیک
گوتی: ئینجا ئەوانە ئەزانن ساوەر بکوتن؟ ئەویش ئەی بۆچی ساوەر کوتین
چیە؟ خۆ تەیارە دروست ناکەن واکاک خدریش خەریکیان ئەبێ، هەم ئاگای
لینان ئەبیت و هەم ئەگەر پنیوستبوو فیریشیان ئەکات، ئیتر ئیمە کەوتینەو ئیشی
خۆمان و ناو بە ناو گویشمان لە داریۆکەیی کاک خدریش ئەگرت کە بۆ
عەسکەرەکانی خستبوو سەر بەغای عەرەبی حکومەت چەند بەرنایەکی هەبوو،
بۆ هاندانی عەسکەرەکانی و (جاشە) عەرەبەکانی کە پینی ئەگوتن (فرسان الولید)
و جاشی کوردەکانی کە پینی ئەگوتن (فرسان صلاح الدین).

رادییۆکە گۆرانی لێئەداو لەبەینی گۆرانییەکانیشا کابرایەقەسەیی ئەکردو ئەیگوت:
(یا قواتنا المسلحة، یا فرسان الولید الابطال، یا فرسان صلاح الدین الشجعان..)

وراهم بوویة وراهم). ئینجا گۆرانیه کی که ی دهستیئیه کرد، گوايه ئه مه هانی ئه و هیزه چه کدارانه ی ئه دا که هیزه سبه رنه سه ر کورد و ئه یگوت: دوویان که ون.. دوویان که ون.

که که یشته ئه مه گویمان لیوو عه سه که ره کان کردیان به قره قر و هه راو هوریا، ئیمه ش چووین بزانی چو بووه؟ کاک خدر مه سه له که ی بو گێراینه وه گوتی: عه سه که ره کان که گویمان له کابرای ئیستگه بووه گوتویانه: ئه ی هیزه چه کداره کانمان! ئه ی سواره دلیره کانی وه لید! ئه ی سواره ئازاکانی سه لاهه دین (یاخیه کان چی به خویان ناگرن)..

دووویان که ون باوکه که من دوویان که ون.. توڤه بوون و گوتویانه: (هی کلب بن کلب قواک المسلحة جاعدة تهيش)، واته: هه ی سه گی کوری سه گ، هیزه چه کداره کانت ئه وه ته دانیشتون ساوه ر ئه کوتن! (خه لکه که هه موو دایانه قاقای پیکه نین که گویمان له م قسانه ی به ختیار بو).

یه کتیک له گوینگره کان گوتی: لئیرسراوی باره گاکه مان کورپیکی زور زیره ک و کوردیکی زور دلسوزیشبوو نه یه یشت ئه م هه له له ده سه ت بچیت، که بوو به قاوه لتی به خدری گوت: که ئه سیره کانیش به یئیت هه موومان پیکه وه نان و چاکه مان بخوین تاوه کو بزانی که خواردنی ئیمه و ئه وان فره قی نییه وه هه ندی قسه شیان له گه ل بکا، به لام ئه وه ی راست بی له جنیو به حکومه تدا نا ئه وان له ئیمه یان برده وه یه کیکیان ئه یگوت: ئه و سه گبابانه خویمان له ئیسراحه ت و که یفا دانیشتون له به غداو ئیمه ئه نیرن بو شه ڤو ئه لین: کورد کافرن و وان و وان.. هه ر به شالاویک له ناویان ئه به ن، که چی سه ریان داوه له به رد، کورد هه یچ کافر نین و زوریش پیاون، برا لئیرسراوه که ش پینگوت: پنیویست به قسه ی ئیمه ناکات، ئه وه ئه وان ئیوه یان نارده وته سه ر کوردو ئه یانه وئ له ناوی به رن، کوردیش له سه ر ئه رز و خاک و مالی خویمان ئه که نه وه و ئیمه نه پیاوکوژین و نه چه زیش به شه ر ئه که یین به پینچه وانه وه گه لیک عه ز به برایه تی ئه که یین له گه ل هه موو که سیکدا به تاییه تی له گه ل ئیوه دا. ئه وان خه لکی بیچه ک و بیده سه لات و بیگوناھی کورد ئه گرن و له ژیر ئازا! ئه یکوژن، نه خوازه لا چه کداره کانمان، ئیوه ش ئه وه تا به چاوی خو تان ئه یبینن ئیمه چونتان سه یر ئه که یین و چو ن له گه لتان معامه له ئه که یین!!

دوای چەند رۆژیکیتەر دەنگ بلأو بوەووە کە حکومەت ئەیهووی لەگەڵ سەرکردایەتی شۆرش گەتوگۆ بکات، وا وەفدی کورد ئامادە ئەبیت کە بچیت بۆ بەغدا. بەم هەوالە خەلکی بە جارێک وروژان، شەقام و کۆلانەکانی شار و بەردەرکی سەرا هەمیشە جمایەن ئەهات، زۆر کەس کە بەسالآچوو دنیا دیدەبوون، هەروا سەریان رائەوێشان و هیچ باوەریان نەئەکرد کەوا ئەم حکومەتەش راست بکات و هەتا سەر نیازی باش بیتبەرامبەر بە کورد، بۆیە کە ئەو خەلکیان ئەبینی وا کوڕو خزم و لاوی خوینگەرم خەلکی خۆشباوەریش توشی دەمەقالی ئەبوون، دنیا دیدەکان ئەیانگوت:

- توزیک خۆتان راگرن و وا بە جارێک خۆتان دەر مەخەن و ئاشکرا مەکەن، بە چ مەعلووم دیسانەووە وەزەعە کە تیکناچیتەووە، ئەوسا هەموو بەسەرا ناکەوینە چالەووە؟ کێ ئەلی ئەمانیش بە فیئ دەستی دەستیتان پیناکەن تا جیی خۆیان قایم و پتەو ئەکەن، ئەوجا لەوانی پیشوش خراپتر نابن؟ تەجرەبەیی را بردو زۆر باش دەریخستوووە کە باس هاتە سەر هەقی کورد، ئەمانە هەموویان وەک و یەکن ئەلی کورد داوای میراتی باو کە گۆر بە گۆرەکانیان لیئەکات، بە دوریشی مەزانن نیازیان لە وەفد هاتن و وەفد چوونەش لە سەرێکەووە ئەو نەبیت کە پشتی خەباتکەرە کوردهکان سارد بکەنەووە، چونکو ئەواتا خۆتان ئەبینن هی وامان هەیه هەر گوئی لە ناوی گەتوگۆ بوو ئیتر دەستی چەکەکە ی ناگریت و بینخەم پالی لیئەداتەووە وا ئەزانیت ئیتر هەموو شتیک تەواو بوەو دنیا بە کەیفی ئەو ئەبیت؟! لە سەریکی تریشەووە حکومەت بۆیە خۆی وا بە ئاشتیخواز و دۆستی کورد پیشان ئەدات کە لە ماوہی ئەم گەتوگۆ و هاتوچۆیەدا بتوانیت هەندئ تەفرە بداو بکریت، و هەندئ لەناو بەریت و بە پیی توانینی خۆی و ساردی و گەرمی نیوان کاربەدەستەکانی شۆرش و پارتنی تۆوی گومان لەنیواندا بچینیت و ناکۆکی دروست بکات؛ بە کورتی و بە کوردی ئەو کەسە ئەیهوویت خۆی گیل و گەوج بکات ناتوانی بە هیچ جۆرێکیتەر ئەو لەبیری خۆی

به‌ریت‌هه که حکومه‌ته داگیرکه‌ره‌کانی کوردستان هه‌رچی له‌ده‌ستیان
بیت ئه‌یکه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی ناکوکی بخه‌نه ناو ریزی کورده‌وه.
که ئه‌مان ئه‌م جوړه قسانه‌یان ئه‌کرد ئه‌وانیتر توپه ئه‌بوون و ئه‌بوون
به فیشه‌که شیت‌ه و ئه‌یانگوت:

- لای ئیوه هه‌روایه مه‌سه‌له هه‌ر وا به گالته گیراوه، نازانن که هه‌موو
شتیک بیری لیکراوه‌ته‌وه و هه‌مشی به باشی دوایی دیت و هه‌قی
کورده‌ش ئه‌دریت، بوچی به ئاره‌زووی خوینانه؟ نه‌یدهن شه‌ر
ده‌ستپیده‌که‌ینه‌وه. یه‌کیکی که‌یان ئه‌یگوت: کوربه‌بابه ئیوه ئاگاتان له
چییه، به‌خوا یه‌کیک که‌ په‌یوه‌ندی به کاربه‌ده‌ستانی ئیره‌وه هه‌یه ئه‌و
پوژه به چاوی خو‌ی نامه‌یه‌کی ره‌سمی دیوه که تیای نوسراوه هه‌موو
سه‌رکرده‌کانی ئینقیلاب له‌و ره‌ئیه‌دان که ئه‌بێ دلای کورد رازی
بکریت.. یه‌کیکیتر ئه‌یگوت: من بروام هه‌یه به راستی ئه‌و قسه‌یه،
چونکه ئه‌و شه‌وه‌ی که موزاه‌ره‌که‌ی تیاکرا به‌بۆنه‌ی ئه‌وه‌وه که
گوتیان، حکومه‌ت ئه‌یه‌وئ گفتوگو له‌گه‌ل کورد بکات و وه‌فد خه‌ریکه
ئه‌چی بۆ به‌غدا هه‌ندی که‌س له‌ خو‌پیشانده‌ره‌کان که‌ گه‌یشته
به‌رده‌رکی سه‌را ویستیان بچنه سه‌ر ده‌بابه‌کان قسه‌ بکه‌ن،
عه‌سکه‌ره‌کان خو‌یان ده‌ستیان ئه‌گرتن و سه‌ریان ئه‌خستن و ته‌قه‌یان
له‌گه‌ل ئه‌کردن و پیروزی‌بیان له‌ یه‌کتري ئه‌کرد و هه‌ندی ژنیش له
خوشیانا چوونه سه‌ر ده‌بابه‌کان (تانک) و هاواریان ئه‌کرد: هی
خۆمانه!! هی خۆمانه! ئه‌م به‌سه‌زمانانه به‌بێ ئه‌وه‌ی بزانی چی ئه‌لین به
پوویه‌کی خو‌شه‌وه له‌گه‌لیان ئه‌گوتنه‌وه.. باوه‌ر بکه‌ن به‌قه‌د ئیمه‌یان
پینخۆشبوو.. نازانم ئیوه بۆ هه‌ر خه‌یالتان بۆ شتی خراب ده‌چیت؟ دنیا
کونبړ ئه‌که‌ن و به‌ قوری ئه‌گرن!؟.

وه‌فدی چوو بۆ به‌غداو پاش سی چوار پوژ گه‌رایه‌وه بۆن شاخ، ئینجا وه‌فدی
حکومه‌ت چوه‌ لایان، پاش گه‌راندنه‌وه‌یان به‌ چهند پوژیک وه‌فدی کورد به
داخو‌ازییه‌کانیه‌وه چوه‌وه بۆ به‌غدا که‌ بیدات به‌ عکومه‌ت، خه‌لکیش ئارامیان
له‌به‌ر برابوو، به‌ په‌روشه‌وه گوتیان هه‌له‌خست بۆده‌نگو باسی رادوو قسه‌و

باسى خەلك، ھى وا ھەبوو لە ئەستەو ھەرى حازر كوردبوو بىكات بە مەلود، ھەبوو جل و بەرگى شايى كړيپوو، ھەندى خيّر و سەدەقييان بريار دابوو ئەگەر ئىشەكە بە دللى كورد بوو بىكەن. ھەندى كەسى دىكەش خەيال لە شايى و ھەلپەركى و مەلود و قوربانىش تىپەر بوو بوو، خۆى بۆ وەزىفەى گەورەو دەستكەوتى چاكەھلگرتبوو، لە دللى خۆيانا ئەيانگوت: خۆ ئىمەش خەلەنن، ھەر ئەبى لەم ھەق وەرگرتنە پريشكىكمان بەركەوتت.. ھەندىكىش دەفتەر و قەلەمى گرتبوو بە دەستەو، لىستەى بۆ زەرەر و زىانەكانى خۆى ئەگرت و لای كەمى يەكى بە چوار و نرخى بە دوو، سى ئەوئەندەى خۆى دائەناو مرخى لە پارەيەكى باش خۆشكردبوو كە حكومەت ئەو زەرەرەنەى بۆ بىژىرئيت.

كە گفتوگۆكە نەختى درىژەى كيشا، خەلك كەوتنە لچ ھەلقورتاندن، ئەو ئەيگوت: بەخوا ھەق نەبوو كورد وا زوو وەفدى خۆى بىنرئيت بۆ بەغدا، ئەبوو تۆزىك خۆيان قورس بگرن پەلەيان چىبوو؟ ئەبوو جارئ پاوەستن. ھەندى كەسىتر بە توندى جوابيان ئەدانەو لەم قسەيەك و لەو قسەيەك تۆزىكى ئەما كە دەست بەدەنە يەخەى يەكترى، ئەيانگوت: وەلا راست ئەفەرموون كورد زۆر پەلەى كرد كە جوابى حكومەتى داىو، ئەو ئەو ئىو قسى سەر دۆشەك ئەكەن كە دانىشتوون لە مال و حالى خۆتاندا بىخەم و بىباك تىكە ئەگلەنن، ھەر ئاگاشتان لە ھەلى ئەوان نىيە، ئەوانەى لە شاخن لەژىر بارانى گوللەو بۆردومانا بىكەس و بىشتىوان خەبات ئەكەن، باوەر بكەن ھەندىجار نانى پووتيشيان دەستكەوتت بىخۆن، لە چلەى زستان و قرچەى ھاوينا بەو كەژ و كىو دەشت و دەرەو بە چەكىكى كۆنو كەمەو لەگەل ھىزى پر چەكى تازە و زۆرى حكومەت و تۆپ و تانكى شەر ئەكەن بە بى ئەوئەى كەسىلايەكيان لىبكاتەو. زۆر جار نەك رىگايان لىئەگىرئ، لەخوا زياتر دەستيان بە كەسا ناگات، ئىوئەش ھەر پالى لىبەدەنەو لرفى بى بدن و قسەى زل بكەن!! ئەويتەر ئەيگوت: باوكم ئەوان ئىشى خۆيان لە من و تۆ باشتر ئەزانن، ھىچ باوەر ئەكەى ئەوان خۆيان لە خۆشى دنيا بىبەش كردبى، گيان سەر و مالىان لە پىناو سەر كەوتن و بە دەستھىنانى ھەقى مەلەتەكەياندا دانايىلە من و تۆ كەمتر بەتەنگ ئەوئەو بەن كە رەنج بىبەر نەبن؟ بىريان لە ھەموو بارىكى مەسەلەكە

نه كرده بته وهو ريو شوينيان بو هه موو ئي حتمال (ويچوون) يك دانه نابج و هه روا
 گه جانه باوه پريان به قسه ي حكومهت كردبي و خويان خستبته داوييه وه؟؟
 راسته ئه م ئيش و كار هه قى نهك هه ر ئيوه هى هه موو كورد يكي شى پيوه يه
 چونكه سه ركه وتنى ئه وان سه ركه وتنى ئيمه و خوانه خواسته ژيركه وتنيشيان
 سه رشوري ئيمه يه چونكه هه موو كوردين و هه قه كه هيني هه موومانه، به لام
 به لاي منه وه هه قى ئه وه مان نيه ئيمه ليره وه بكه وينه ره خنه ليگرتن و
 قسه پيگوتنيان، بلين بو واين كرد و بو واين نه كرد. به تايه تي كه ئاگامان له
 كاروباريشيان نيه. ئه گه ر راست له ناويانا بژين و خوشي و ناخوشيان له گه ل
 بچيژين، ئه وسا هه ز ئه كه ين ده ست بكه به چاوى ئه و كه سانه يانا كه هه له
 ئه كن!!!

له پر يه كيك له دانيشتوو هه كان وهك بيري بكه ويته وه ئه يگوت: كوره كاكه
 لومه يان مه كن، پياوم ئه ويته به و به فرو سه رمايه بتوانى به سه ر ئه و شاخ و
 كيوانه يا سه ركه ويته، به خوا سه ربه ره ژوور و هه ورازى واى ليه كه شه وو
 روژ پيشمه رگه پيايا ديته و ئه چى كه هه ر مه گه ر بزنه كيوى بتوانى پيايا
 سه ركه وي، هه ر قاچيان بترازى پارچه شيان نادوزر يته وه، له گه ل ئه مه شا
 وه نه بى ئه وان له و حاله بيزار بوين، يان له خه باتى خويان په شيان بن به لام وا
 حكومهت هاوتته پيشه وه لتيان و ده ستى دوستى بو دريژ كردوون ئه لى وه رن
 ريكيكه وين، ئيتر به دروى بيت يا به راست ئه م قسه يه ئه كات، جا له م حاله دا
 ئه مان ئه بيت بلين: نه.. سه گباب نايه ين ئيمه.. هه ر له سه ر شه پى خو مان
 ئه روين.. ئه گه ر بيران بيتله به يانى كو بونه وه كه ي (عه ودالان)ى كونفرانسي
 پارتيدا شه پ به هه نگاويكى ناچارى دانرابوو بو پاراستنى گه له كه مان له هيرشى
 هيزى درنده ي دوژمن ده ستى پيكر دبو و پيشمه رگه وهك هيزيكي به رگري
 نيشتماني ناوى نرابوو، بو يه پيوسته له سه ر ئه مان بو كورد و بو گه لانى
 دنياشى ئيسپات بكن كه ئيمه ئاشتيخوازين و شه رمان به زور به سه را
 سه پينراوه، ئه وه ش هه ر به قسه ناكريت كه حكومهت گوتى وا من شه رم
 وه ستان و ئاماده ي گفتوگم له گه لتان، ئه بى ئه مانيش بلين باشه و به دل بكه ونه
 گفتوگو بو ده ستخستنى مافى ره واى كورد له رپى ئاشتى و دوستيه وه ئه گه ر
 حكومهت راستى كردو مافى خو مان داين ئه واهه يشتين به ئاواتيكي گه وره

به نرخیکی له چاوه ئهوا کهم، خو ئه گهر درۆشیان کرد ئهوا لایدنای رسواتر ئه بن و کوردیش نه چه کیان داناوه نه کولیان داوه، مهسه له ئه بی به پشودانیک بو شوړش وهکو له یه کیکی ئاگاداریشم بیستوه پشودانه کهش به فیرو ناپرات، له هه موو پرویه که وه خه ریکی تفاق دانان و زه خیره کو کردنه وهن بو به رهنگاریبونه وهی خراپترین ئیحتیمان، بو یه به لای منه وه ره وای هه ق نییه که کویرانه پلاریان تیبگرین، هه رچونیک بیت نابی (که وچک له پشکو گهر متر) بی!

ئىوارەيەك حەپسەخان خوشكى لەبەر دەرگا ميوانىيان بەرپى ئەکرد كە لاندلۇقەرىك
 ھات و لەبەر مەلەكەيانا راوہستاو چەند پيشمەرگەيەكى ليدابەزى ھەرکە چاويان بە
 پيشمەرگەكان كەوت قيژانديان: وەى لە دەورتان گەرپىم خۆ ئەمە عەلى و ئەوانن!!
 ھەر لە دورەوہ عەلى گۆچانئىك بە دەستەوہ بە پىكەننەوہ ھات بەرەو ژوور، لەگەل
 ئەوانىتر و ھەموو كەتنە دەستەملانى يەك و چاوپروونى كردن لە يەكتىرى و
 كرديان بە ھەراو دەنگە دەنگىك لە حەوشەكەدا حاجى مەجيد كە تازە ھاتبوہوہ
 مەلئى و لە ژورەوہ دانىشتبوو، بەسەرسورمانەوہ لە پەنجەرەكەوہ تەماشائى
 حەوشەكەى كرد كەدى كورەكانن، ئەويش بە ھەلەداوان ھاتە ناويان و كەوتە
 دەست لە مل كردن و ماچكردنيان، بەلام لەگەل ئەو خۆشبيھەشدا كە ئەيويست
 نيشانى بدا بينينى عەلى كورى بە گۆچانئىكەوہ بە شەلە شەل، لاواز و رەنگ زەرد
 وا دلئى داخوړپاندكە ھەرچى كورد و كوشا نەيتوانيمەتبيھەكەى پيششاريتەوہ. كە
 چوونە ژورئى، حسەين بۆ ئەوہى نەختى خەمى باوكى برەوينيتەوہ كەوتە قسەى
 خۆشكردن ئىنجا روى كرده باوكى و گوتى:

- ئا حاجى گيان، ھەقى ماتيت نييە، ئەوہ كاكە عەلى بەبەرچاوتەوہ
 شكور زرمەى ديت، دلئى خۆش و بەكەيفە. ئەگەر بۆ قاچيشى ئەلئيت
 ھىچى واى نييە كە جيگەى مەراق بيت، لە شەرەكەى چەمى رەزاندا
 تۆزىك بريندار بوو ئىستەش ئەگەر ئەوہندەى تۆزىكيش گون لە
 چاكبونەوہى ببوايە، دكتور نەيئەھىشت بيتەوہ تا چاك چاكى
 نەكردايەوہ، نازانم چۆن كورئىكى لىزان و دلئسۆز تيمارى كردوہ، پىي
 گوتووہ ھەفتەيە دە رۆژ بە گۆچان برۆ تا قاچت ھىچ نازارى نەمىنيت.
 ئىتر ئەوہ دەردى كابرا گوتەنى: ئەوہ ئاواھايەو ئا!

عەلى قسەكەى لە دەم حسەين سەندەوہو بە زەردەخەنەيەكى خۆشەوہ گوتى:
 ئىتر يا كوردستان يا نەمانە، بابە گيان خۆ من ماويشم، ئەوہتا زل و زەلام
 بەرامبەرت دانىشتوم!!

حاجى بە كزىيەكەوہ دەستىكى بەرپيشيا ھىناو گوتى:

- يارەبى سەدجار شكور، وە ھەندئى قسەى كەشى لەژىر لىوہوہ كرد،
 واديار بوو دوعاى ئەكردو لە خوا ئەپارايەوہ، زۆرپيشى لە خۆى ئەكرد

که نه وهکو فرمیسک دهستی بخاته ږوو، لیره دا چه پسه خان کردی به ژوراو ږوی کرده میړده که ی و گوتی:

- نه وه چپته پیاوکه؟ له باتی نه وه ی خیر بکهیت و شوکری خوا بکهیت که چی مات بوی و خه ریکی خه فته نه خو ی؟ دهستی کی خسته سه ر شانی و به نازیکه وه گوتی: ده ئیتر تو سه ری عه لی خو شییه که مان لی تیک مه ده، کوره که چاکه شکور خه فته تی مه یه ری!

ئینجا عه لیش بو دلخو شکردنی باوکی که و ته قسه کردن، باسی وه زع به گشتی و گفتوگو که ی بو گیرایه وه و گوتی: نه مجاره که چوونه وه منیش له که لیان نه چم قسه کانی تا ئیسته یان خراب نییه هیوا هیه که نه مان باشین هر چو نیک بین هر چوون چاکتره بزانی نه که یه چی؟ که چوون کوردو دایکیشته له که ل خو م بو نه هیتمه وه، نه زانم زور بیران نه که یته.

باوکی به خو شییه وه گوتی نه ری به خوا زور چه نه که م بیانینم. چه ند ږوژک له مه و بهر کاغه زی نه و به هار هاتبو نوسی بوی: وا دیاره (کوردو) گیان پیو قه ده می خیر بو وه، وا شکور ئینقیلاب کراو حکومه تی پیشو لبراو ئینشه لا خیری زور تریشی به ناوچه وانه وه نه بیت. حاجی هه ستایه سه ر پیی گوتییه وه: یاره بی ږوله به خیر بیته وه، مالی خوا ئاوا بیت و هه زار جار شکور... ویستی دوعایتر بکات عه لی قسه که ی پیبری و به زه رده خه نه یه که وه گوتی: "بابه گیان نه وانه ی شه هیدبوون ئیسته دایک و باوکیان نه بیت چی بلین و چی بکن. بزانه ئیوه به و توزه قاچشکانه ی من چیتان لیهات؟!"

باوکی سه ریبادا و گوتی: بللی چی ږوله به خوا هه رچییه کیان بو بلیم هیشتا هه ر که مه، بلیم خوا سه بوریان بدات، بلیم خوا جه زایان بداته وه؟ نازانم چی بلیم قسه یه کم بو نایه ت له قه د کوسته که یان بیت!!"

عه لی گوتی: به خوا باوکه گیان نه که ر باسی باوکی شه هیدیکت بو نه گیرمه وه هه ر سه رت سوږ نه میتیت، ږهنگه که س هه ر باوږ نه کات!!"

باوکی خه ریکبوو دانیشیته وه، به لام عه لی بو نه وه ی که تیبیگه یه نی که له چاکبونه وه یاهه خو ی هه ستایه سه ریپو لای باوکییه وه ږاوه ستاو گوتی: پیش شه ږه که ی نه م دوا ییه شه ریکیتر قه و ما له ناوچه که ی ئیمه و له خه لکی دیهاتی نه و نزیکانه مان پیشمه رگه یه ک شه هیدکرا، کوریک تا بللی به جه رگ و

هه لکه وتوبو، کورپی گهوره ی دایک و باوکی بوو بریار درا که له بارهگا ته عزیزیه ی بۆ دانین، هه ر دنهگه که بلاو بوه وه نه بوه وه گوتیان به وکی شه هیده کا هاتوه ئه یه ویت یه کیک له لیپرسراوانی بارهگا ببینیت، راستت ئه وئ هه موو حه په ساین ئه و ئه یگوت تۆ بچۆ و ئه و ئه یگوت تۆ بچی چاکتره چونکه که س دلی نه هات که بچی چاوی به باوکیکی کۆستکه وتوی جگه رسوتاو بکه ویت. هه روه ها ترسی ئه وه شیان هه بوو که دلی گهرم بوبیت قسه یه کی به جوریک بکا ببی به هوی دلیه شان، چونکه به راستی کوره که ی کوربوو نه گه لته! ئاخری به ناچاری یه کیک چوو بۆ چاوپیکه وتنی، هه رچه نده ده ستیشی له سه ر دلی بوو.. عه لی وادیار بوو قاچی هاتبوه وه ئیش بۆیه به باوکی گوت: "با دانیشین بابه گیان باسه که نه ختی دریژه" ئینجا خۆیشی خۆی به ردايه وه سه ر کورسییه که ی نزیکي و بۆی دانیشه وه که وته وه گێرانه وه ی به سه رها ته که و گوتی: "راستت ئه وئ نه ک هه ر ئه و، ئیمه ش هه موومان ده ستمان له سه ر دلمان بوو تا هاته وه.." حاجی خۆی پینه گیرا گوتی باشه بۆچی هاتبوو؟".

عه لی له سه ر خۆ گوتی: "باوکی شه هیده که به براده ره که مانی گوتبوو بیستومه ئه تانه وئ ته عزیه دابنن بۆ عه زیزی کورم که دوینی شه هید کراوه، من ئه لیم ئیوه هیچ خۆتان به و ئیشانه وه خه ریک مه که ن، هه قی کورد وه رگرن ئه وسا ته عزیه کی گه وره بگرن، بۆ هه موو شه هیده کان، ئه گه رچی به ئه قلی من ئاوسایش وه ختی شایمان ئه بی نه ک شیوه ن! ئه گینا ئه مه چۆن ئه بیت هه ریه کیک کورزا ئیوه بۆی دانیشن، به گیانی من ئیوه فرمانی فه رزترتان له سه ر شانه کورپی باشبن وه ختی به نرخي خۆتان به م چه نشنه کارانه مه کورن!" عه لی ده ستیکی خسته سه رشانی باوکی، که بۆ باش گوئیلیونی قسه کانی هاتبوه ته نیشتییه وه و گوتی:

- "ئینجا باوکه گیان به باوکی وه ک ئه م پیاوه ئه لیت چی؟"
- "ئه لیم چی؟ ئه لیم سه د ره حمه ت له گۆری ئه و دایکو بابه ش بیت که پیاوی وا ئه خه نه وه، ده ک سه رفرازی لای خوا بیت بۆ خۆی و دل و ده رونی. به راستی دل م گه شایه وه و گومانم له وه دا نه ما که کورد هه ر سه رئه که ویت، گیانه که من نابیت به هیچ جوریک ناوی ئه و چه شنه قاره مامنا نه تان له بیر بچیته وه.."

- حسین لەم کاتەدا هات بەسەر قسەکانا، گوتی: "بابە گیان چۆن ئەو کەسانەمان لەبیر ئەچنەو؟ ئەو کەسانە بە مامۆستای خۆمان ئەزانین و کردووەکانیان ئەکەین بە سەرمەشق بۆ خۆمان و بۆ هەموو کوردیکی دڵسۆزیش."

هەموو بێدەنگ بوون تا حاجی بێدەنگییەکی شکاند، لە عەلی پرسى:

- تۆ بلیت ئەمانە شتیک بەدەن بە کورد؟ ئەترسم ئەوانیش دەستی دەستیمان پێکەن!"

عەلی کە وادیاربوو هیشتا هەر خەيالی لای شەهید عەزیز و قسەکانی شیخ سماییلی باوکیبوو، لە دەنگی باوکی هاتەووە سەرخۆو گوتی: "ئەوی راست بێ بابە وەکو عەرزم کردیت هیشتا ئەنجامی گفتوگۆکە دەرنەکەوتوو، کە وەفدەکەمان ئەبینن و قسەیان لەگەڵ ئەکەن، وا پیشان ئەدەک کە هەموو داخووزیەکانمان هەر ئێستە جێبەجێئەکەن، کەچی هەر لە دانیشتنەکە بونەووە دیسانەو ئەکەونەووە برووبیانو گرتنو ئەلین با هیشتا قسەى لێکەین، یان با پرس بە حیزب بکەین.. ئیتر هەرچۆنیک بێت قورتیک تەگەرەیک ئەهیننە پێشەووەو بیانوویەیک ئەدۆزنەو، لەگەڵ ئەمەشا هەندیکیان وەکو برادەران ئەلین بەدڵ حەز ئەکەن ئەم رێکەوتنە سەربگریت، بەلام زۆریکیشیان هەن پێیان ناخۆشەو هەر تەگەرەى تێئەخەن. بەلام هەرچۆنیک بێت وابزانم بەرەو پاش ئەروات، لە ئاخیرا هیچیش نەدەن هەر باشە چونکە ئەم شەڕ وەستانە پشوووانیکە بۆ پێشمەرگەو بۆ خەلکەکەش. جا ئەگەر خراب بوون خرابیان پێئەکەین، چاکیش بوون چاکتر ئەبین لەگەلیان. ئیمە شەڕخووزن بەلام دەست لەهەقى میلەتەکەشمان هەلناگرین. سا بەشەڕ دەستکەویت یان بە ئاشتی، بێگومان رێگەى ئاشتیمان پێخۆشترە ئەوانیش کەیفی خۆیانە"

- حاجی گوتی: بلیم چی پۆلە، خوا چاکیکات و خوا لەسەر ئەم کوردە هەژارە بێت.. ئیمەمانانیش هەر دوای خیرمان لەدەست دى."

- عەلیش گوتی: "لەسەر خوا بەقسە ئەلین ئەمجارە هەموو شتیک ئەبرێتەووە بەیان دەرەچیت.."

لێرەدا حەپسەخان و روناک کردیان بە ژوراو بە رۆویەکی خۆشەووە گوتیان "دەى هەستن منالان لەوديو چاوهروانتانين بۆ نانخواردن!!".

دایکی عهلی دهستی کوره‌که‌ی گرت و گوتی: ده ههسته به‌قورباتنیم شتی بخۆ
پووی کرده میرده‌که‌یی و گوتی: ده تۆش به‌رۆکی به‌رده جاری هیلاکه ئه‌وه‌نده
پرس و پرسیری لیمه‌که پیره‌می‌رد!!

پاش ۲،۳ رۆژ براده‌ری نامه‌یه‌کی بۆ عه‌لی هینا، تیانوس‌رابوو که‌وا
سه‌رکردایه‌تی پارتی چونکه راپۆرتیکی ته‌واوی له‌باره‌ی داخواییه‌کانی
کوردوه‌ه ناردوه بۆ (مه‌جلیسی قیاده‌ی سه‌وره) ناردنی "وه‌فد" بۆ به‌غدا
هه‌فته‌یه‌ک دوائه‌خری بۆ ئه‌وه‌ی هه‌لی لیکۆلینه‌وه راپۆرت‌ه‌که‌یان بده‌ینی.

خه‌به‌ری ئه‌م دواخسته‌نه‌ی ناردنی وه‌فد بۆ به‌غداو ناردنی راپۆرتیک له‌باره‌ی
داخواییه‌کانی کوردوه‌ه هه‌م شه‌پۆلی قره‌قیری خاو کرده‌وه‌و هه‌م باریشی
گۆپی و خه‌لکه‌که هه‌لو‌یستی راست و ریکوپیکی دلسۆزانه‌ی سه‌رکردایه‌تی
پارتی گه‌یشتن و به‌ دلنیا‌یه‌وه که‌وتنه چاوه‌روانی.

دواخستنی ناردنی وه‌فد بۆ به‌غدا لای مالی عه‌لیش خه‌به‌ریکی زۆر خۆش‌بوو،
ته‌نانه‌ت لای عه‌لی خۆیشی هه‌رچه‌نده ده‌ری نه‌ئه‌ب‌ری، هۆی گه‌وره‌ی
پێخۆش‌بوونه‌که‌ی ئه‌مان ئه‌وه‌بوو که ماوه‌یه‌کی زۆتر ئه‌دا به‌ عه‌لی که تیا‌یا
چاک بیته‌وه، به‌لام هینه‌که‌ی ئه‌و خۆی جگه له‌مه‌و له‌مه‌ش گرنگتر ئه‌وه‌بوو که
هه‌لیکی زۆتر ئه‌دا به‌ سه‌رکردایه‌تی شو‌رش که کاروباری خۆی باشتر تیا
رێکبخات.

هه‌فته‌یه‌ک تینه‌په‌ریبوو که هاتن به‌ عه‌لییان گوت: خۆی ئاماده بکات سبه‌ینی
وه‌فد ئه‌چی بۆ به‌غدا له‌سه‌ر داوای حکومه‌ت. "وه‌فد" چوو به‌غداو خه‌لکیش
که‌وتنه‌وه رمللیدان، هه‌پسه‌خان که کورپیشی له وه‌فده‌که‌دابوو له زۆریان
سه‌ریق‌التر و میشکی ئالۆزتر و ده‌وروپشتیشی قه‌ره‌بالختربوو.

چەند پوژىك پاش پويىنى وەفداكە چىشتەنگاويك حسەين ھاتەوھ مالى بەروويەكى خۇشەوھ، داىكىشى بە پەروشەوھ چوو بە پىرىيەوھ وھوتى: "ھا دەنگ و باس چىيە" ھىچ نەبووھ؟"

حسەين بە شەوقەوھ پەلامارى داىكىداو گوتى: باشە ئەگەر مژدەيەكت بەمى چىم مزگىنى ئەدەيتى؟" داىكى بە پەلە دەستى خوى راپسكانو گوتى: زوكە ھەى كافر مژدەكەت چىيە پىمبلى و چىت ئەوى بتدەمى! "حسەين گوتى: "تەواو شوكر! ئىمرو سەعات شەسى ئىوارە بەيانش دەرەچىت.

ئىتر چى ھەيە لەو خەبەرە خۇشتر؟ بەيانى لە بەغداوھ تەلەفونىان كىردوھ. "داىكە كە گوتى لەم قسەيە بوو وا ھەلىكوتايە سەر كورەكەى سەرو پۆتەلاكى شىواند و كەوتە ماچكردنى و بە دەنگىكى بەرزىش كەوتە بانگكردنى كچەكان: "نەسرىن پوناك كچىنە راكەن مژدەيەكى خۇشتان بدەينى!" كچان و ھەلاوى دراوسىشىان كە لەويبوو بەھەلەداوان ھاتن بە ھاوارىيەوھو كە خەبەرەكەيان بىست كىردىان بە قىيوە قىيوو ھەرا. ھەلاو ھەر زوو راپىكردەوھ بو مالى خويان و لە رىگا ھەندىكىان ھەر كە بىستىان گورج رادىكانىان خستەكار و دەنگەكەشيان بەرزكردەوھ ئەگەرچى زورىشيان ھەر لە ھەرەبى نەئەگەيشتن و لەوانەش نەبوو كە بەيانەكە بە كوردىش لەو سەعاتەدا بلاوبكرىتەوھ.

خەلكى بازار كەوا زوتر خەبەرەكەيان بىستبوو، دەستبەجى دوكانەكانىان ھەلگىتبوو، ئەوى رادىوى ھەبوو پويشتىبووھ مالىوھو ئەوى نەيبوو چوبو بو چاىخانەكان، كە گوئ لە بەيانەكە بگرى. روناك ئەگەرچى دلى خۇشبوو ئەويش ھەندى لە ھەيوانەكە ھەلبەزى، بەلام گورج مات بوو، لە دلى خويا گوتى: "تو بلئىت ئىتر چوونە شاخ و ماوھت نەمىنى" ئەى بىستون ئاخو چى بكات؟" بەلام لەپەر لەسەر دەنگى حسەينى براى ھاتەوھ سەر خۇ، حسەين خوى گەياندى و دىسانەوھ پرچە جوانەكانى بەگالتەوھ راپكىشاو گوتى: "وەرە بزەنم زور دلت خۇشە كە (بەيان) دەرتەچىت؟ دو سى زلەى بە ئەسپايى لە پومەتە جوانەكانى دا پوناك خوى لە دەست حسەين راپسكاندو گوتى: "تخوا كاكە حسەين وامەكە تاقتەم نىيە!"

براکه‌ی گوتی: "ئەو ئەلیت چی؟؟ چۆن لەم رۆژە خۆشەدا تاقەت نیە؟؟ کەوتە زرمەزلی و دەست بادانی، روناک ھاواری پیکەوت و پیکەنین ھیزی لەبەر بری وەکو پەتکی لیھات بەدەست براکە یەو. روناک گورپی دایە خۆی و پەلاماری دەستی حسەینی داو گازیکی چاکی لیگرت و رایکرد لە دەستی و ئەویش بە دوایەو، دایکی ھاواری لی ھەستاو گوتی: کورە رۆلە بەسە، چەند حەز لە شەرەشەق ئەکە! نەسرین بۆیان چوو، ئەمجارە حسەین روناکی بەرداو لە نەسرین ئالا ئەو ھاواری پیکەوت.

سەعات بوو بە پینجو نیو جادەو کۆلان بیدەنگ و خالیبون، ھەموو گەرابونەو مالاکانیان، ھەندیک چوبونە مالی یەکتەر تا لەو وەختەدا پیکەوہبن. ئامەخان و حاجی میردی و کورەکانیشیگەیشتنە مالی خوشکی بەشپرزەیی و دلەکوئی نەوہکا نەوہکا گویتنی بەیانەکیان لەکیسچیت.

کاکە حجای روی کردە ئامەخانی ژنی بە نیوہ تورەبوونەوہ گوتی: "دلت ئارامبو؟" ھیشتا چارەکیکیماوہ تو ھەر ئەتگوت ناگەین پەلە بکەن و سەری دنیات لی ھاتبوہوہ یەکا!"

حسەین پیکەنی و گوتی: "پورئ گیان فریاش نەکەوتیتایە تاکو بەیانی صەد جاریتەر بلاوئەکرایەوہ. خەمت نەبی لەکیست ناچی!" پوریشی بە ھەناسە برکیوہ ئارەقی دەموچاوی سەری و گوتی: "ئوخە خواہە لیت بەزیابی چ رۆژیکی خۆشە!"

ھەموویان دانیشتن ھەردوو حاجی بە تەنیشت یەکەوہو کورەکانیش ھەرکەسەو لە شوینیک دانیش. ئەو ئەیگوت تو وەرە لیرە دانیشە ئەوتی ئەیگوت ئیرە باشترە، ئەویکە ئەیگوت: "منال کە دەستی پیکرد بیدەنگن کەس ورتە ی لەدەمەوہ نەیت" نەورۆز قەلەم و دەفتەری گرت بە دەستەوہو گوتی: با مادەکان بنوسم باشترە، ئەگەرچی زۆر کەس تەسجیلی ئەکات."

حسین گوتی: بەیانی ھەموو غەزەتەکانیش ئەینوسن "ئەویش قەلەمیکی گرت بە دەستەوہ.

حەسەخان گوتی: "ئەئە کەئە نان ئەخۆن؟" میردەکەئە قیراندی گوتی: "ئیسەتە وەختی نانە! جارئ کئە نانی پینئەخوری؟"

تۆفە گوتی: "وہلا من برسیمہ، ئەگەر بەشی من تیکەن بە دەم گویگرتن لە
بەیانەکەوہ ئەیحۆم" ھەموویان پیکەنین نەسرین دەمی خۆی گرت و گوتی:
"بەلام مڵچە مڵچە نەکەیت!!"

تۆفە خەریکبوو جوابی بداتەوہ، حاجی گوتی: پیاوی چاک بە مەیکە بە
ھەراقسەیکە بوو کردی.. لێ ببورەو لێمان گەڕین با گویمان لە رادیۆکە بیئت..
سەعات پینجی ئەویست بۆ شەش رادیۆ خرایە سەر ئەوپەری دەنگ بەرزى و
ئێریالەکەى چەند جار ئەمبەر و ئەوبەر و ئەملاو ئەولای پیکرا بۆ ئەوہى بزانی
لە کام لادەنگی باشتر دیت، خەلکەکەش چاویان تێبیری و گویان بۆ ھەلخست..
سەعاتی ئیستگەکە گرمەى ئەھات، ھەندى لە دانیشتوانەکان یەک لە دواى
یەکلەگەل گرمەى ھەر شەش جار سەعات لیدانەکەدا سەریان رائەوہشاندا،
یەکەم شت رادیۆکە بەباسکردنى چاوپیکەوتنەکانى ئەورۆژەى "رەئیس جمھور"
دەستی پیکرد، گویگرەکان منگە منگ و جولەیان پیکەوت. حاجی مەجید بە
ئەسپایی و لەسەرخۆ، ھەر وەکو نەیەویت منالیکى ھار و گڕۆز لە خەو
ھەلسینیت گوتی: "نەخیت! وادیار نییە بەیان ھەبیئت، ئەگەر ببوايە ئەبوو یەکەم
خەبەر بیئت."

حسەین ھەر وەک باوکی ئەویش بە چرپەوہ گوتی: "نا بابە گیان وانییە، بەیان
لەگەل دەنگوباسى تر بلأوئەکریتەوہ" ئامەخان ھەردو دەستی دا بەیەکداو بە
ئەسپایی دەستی راگرت و چاوی لیکناو سەیریکی سەقفی ژورەکەى کرد، وەکو
لە خوا بپاریتەوہ، تۆفەش فەقیرە ئەوہندە خەریکی ئەوہ بو کەمڵچەى نەیەت دو
سى جار نانەکەى لەبەین گیرا، ناچا لەترسى کۆکە راپکردە ھەوشەو
لەبەرخۆیەوہ جینیویکی بە حکومەت داو گوتی:

- بەیان، بەیان!! بەیانى باش دەرچو"

تۆفە پاش ئەوہى لە نانخوارد بووہوہ ھاتەوہ لای جەماعەت، تەماشای کرد
ھەموو بە کزی و داماوى دانیشتون و گوییان شلکردوہ رادیۆش ھەر باسى
ئەملاو ئەولا ئەکات، تۆفە بە ئیشارەت پرسى ھىچ بووہ؟ حسەین پەنجەى
خستە سەر دەمی کە بیدەنگ بیئت. ئەویش چاویکی بە ژورەکەدا گیرا دی حاجی
مەجید بە ئەسپایی لائیلانەئەلەللا ئەکات براکەشى چاو ئەگێریت بە سەقفى
ژورەکەدا ھەر وەکو تازە چاوی پیکەوتبیئت. نەورۆزیش ھەر تەماشای دەست و

په نجه و نینۆکی خۆی ئەکات هەندی جار ئەنگوستیلە کەشی لە پەنجە ی دەرنههیناو دیسانه وه ئەیکرده وه پەنجە ی. نەسرینیش وادیار بوو تاقاهتی چو بیته ههستا چوو ده ری و رونا کیش شوینی که وتتۆفه که ئەمە ی دی بیدهنگ ئەمیش هاته ده ری. ورده ورده دهنگو باس برایه وه. هه موو سارد بونه وه بیزاری و تور هیی و نار هه تی له ده موچاویان ئەباری.. حاجی مه جید هه ستایه سه ری و گوتی: کور ه ئەمانه ئیسقانیان بشکینی له جیاتی مۆخ پیسای تیا ه! ئەمانه هیچ ناکه ن هه قی کورد ئەده ن؟ خه یالی خا وه!؟ وای گوت به ته ره بونیکه وه به ره و ده رگا که رۆشت هیشتا نه چوبوه ده ره وه له پر رادیۆ که گوتی: ئەمشه و سه عات (۱۰) به یانیکی زور مو هیم بلا و ئەکهینه وه تکایه چا وه ریین.

که گوئیان له مه بوو هه موو دایان له چپله و کردیان به قریشکو هوو، هه پسه خان رهنگی گه شایه وه و روی کرده میرده که ی و دهستی را وه شان و گوتی: ئەوه بوچی وا زوو ده ستت کرد به جنیودان، تو زیک دانت به خۆتا بگرتایه، خۆ ئیشه که گالته نییه!؟

نه ک هه ره ئەمان هه موو خه لکی که ش ئەمه حالیان بوو، هه ر زو هه لاوی دراوسییان له گه ل دو سی دراوسی تر هاتن بپرسن له حسهین که بوچی به یانه که ده رنه چوو، ئەویش پییگوتن که ئینشائە لا سه عات ده ده ره چیت، خۆ رادیۆ که خۆی گوتی که سه عات ده گویتان له به یانیکی مو هیم ئەبیته!

باجی هه لاو گوتی: به خوا بلیم چی خۆ من خۆم عه ره بی تینا گه م ته رجوما نه که مان برزوی پرشنگ خانه عه مر ی در یژبیته له گه ل ئیوه...

که دراوسیکان رۆین جوابه که ببه نه وه بو ماله کانیان، حسهین به پیکه نینه وه گوتی ده تخوا سهیری ئەم خه لکه به سه زمانه ناکه یته! چۆن سه ریان لیشیوا وه، هاتون له حسهین بپرسن وه ک حسهین ته له فۆنی قه سر ی جمهوری لابیته!

مامیشی هه لیدایه گوتی: خوا یه ره حمی به م عاله مه بکه یته، به خوا هه موو خه وو خۆراکیکیان لی حه رام بووه له تاو ئەم به یانه

سه عات نزیک (۱۰) ی شه و بو وه هه موو دانیشتوانی ژوره که شپرز وه ده ست له سه ر دل، چاویان برییه رادیۆ که، دو سی دراوسیشیان هاتن بو ئەوه ی له و کاته دا له و یین.

دیسانہ وہ چارہ کہ سہعات نہ، دہقیقہ شیان لی ببو بہ رۆژ و لە برانہ وہ
نہ ئەهات، ئەوانیش زۆریان پہ لەبوو...

تۆفە خۆی پینەگیرا هەستاو گوتی: هیلاکم تاقەتم چوو، ئەچمە ژورەکە ی ئەولا
پالئەکەوم، کە گویم لە چەپلەو هەراتان بوو دیمەوہ" روناکیش بیتاقەتبوو هەر
باویشکی ئەیا، بە دایکی گوت: من ئەچم ئەنوم بەلام کە بەیانەکە خویندراپەوہ
تخوا خەبەرم بکەنەوہ" .. وای گوتو هەستاو رۆشت، چووہ سەر جیگەکە ی
پالکەوت و چاوی لیکناو بەخەیاڵ بەلیگرت بۆ لای بیستون: ئاخۆ ئیستە چی
بلی؟ تۆ بلیی هەوالی ئەم بەیانە بزانییت؟ خۆزگە ئیستا ئاگام لیبواپە کە چی
ئەکات؟ خواپە ئەگەر بەیانیش دەرچیت و ریکیش بکەون هەر ماوەت چۆلنەکەن!
خۆ ئەو رۆژە کاک عەلیش وایگوت "روناک بە بیرکەوتنەوہ ی قسەکە ی کاک
عەلی زۆر دلنیاوو بە دەم خەیاڵەوہ رۆشتو گەیشتە دینیەکە ی کە سەبری
خوشکی لیبوو خۆی بینی و بە هەورازەکە دا سەرئەکەویت بۆ مالی خالی
بیستون، دیسان قاچی ترازو خەریکبوو بکەویت، بیستون زو پہ لاماریداو
گرتیبوہ بەلام ئەمجارە کە دەستی گرت توند گۆشی و ئیتر بەرینەداو و
دەست لەناو دەست سەرەکەون، بووک و زاوان، هەمووی چەند رۆژیکە
گوێزراوہتەوہ، روناک بە دەم ئەم خەیاڵانەوہ خەویلیکەوتبوو تا لەسەر دەنگی
لەدەرگادان و قریشک و هورپو چەپلەلیدان خەبەری بوہوہ لیفەکە ی توپداو
بەپەلە هەستاو رایکرد کە بچیت بۆلای دایکی و ئەوانهیشتا نەگەیشتبووہ لای
ئەوان کە تەقە دەستپیکرد، ئەویش بە شپرزەیی خۆیکرد بە ژوراو باوہشیکرد
بە دایکیاو بە ترسیکەوہ گوتی: "دایە گیان ئەوہ چی قەوماوہ؟"

دایکیشی بەروویەکی گەش و خۆشەوہ کە هەموو لەشی پینەکەنی ماچیکی
کردو گوتی: "بەقوربان ئەوہ لە خۆشی بەیانەکە وائەکەن، لەخۆشیانا تەقە
ئەکەن.. شکور بەیان دەرچوو خویندراپەوہ" روناک تەماشای کرد و حسین و
پورزاکانی سەریان شۆرکردۆتەوہ بەسەر کاغەزەکانی بەردەمیاناو شتیک
ئەخویننەوہو پشانی یەکتەری ئەدەن و زۆر سەرقال دیارن، باوکی و مامیشی
گەشاوئەتەوہو بە ئەسپایی لەگەل یەک قسەئەکەن بۆ ئەوہ ی سەر لە حسەین و
ئەوان تیکنەدەن. لێرەدا تۆفە کە وادیاربوو ئەویش لە دەنگە دەنگ خەبەری
بووبوہوہ، هات بۆ لایان، کەدی نەسرین و لە هەیوانەکە گوی لە غەلبەغەلب

وتەقەو دەنگى ھۆرپ لىدانی ئوتومبىل و چەپلە لىدانی خەلك ئەگرىت، لىنى پرسى: "ھا (نەسە) چى بوو؟ بىرايەو شكور كورەكەمان بوو؟ نەسرین بە خۆشییەو گوتى: "ئەريوھەلا شكور كورپكى ددان مرواريمان بوو". لەم قسانەدا بوون دەنگى دەرگا ھات، كە كرديانەو ھەندى ناسياو و دراوسى ھاتنە ژورەو، يەككىيان بە دلپكى خۆشەو گوتى: "بەخوابە خۆ من و ھا ناهوميد ببووم، كە چووم كورەكەم نواند خۆشم خەرىك بو خەوم لىپكەوئیت كە گويم لە قىژو چەپلەى باوكى مندالەكان بو راپەرېم و مژدە خۆشەكەى دامى. "دراوسىكەى تریان گوتى: "كچى من ھەر بەتەماش نەمايوم، گوتم تازە بەيانى چى و حالى چى؟ ئەترسام كە وەكو ئەو رۆژە ديسان خەبەر و بەيانە موھىمەكەى راديو باسى ھاتنى ميوانىكى گەرەى رەئیس جمهور بىت؟!"

ھەپسەخان ئاوپى دايەو كە دى كور و خوشكەزاكانى ھىشتا ھەر خەرىكى كاغەزەكانى بەردەميانن و ئەم سەيرى ھى ئەو ئەكات و شتىك لە ھىنەكەى خویا ئەنوسى و يەككىكەيان تەماشای ھى دوانەكەى تریان ئەكات و شتىك ئەخاتە سەر ھىنەكەى خوی، ئەويش لىيان چووە پىشەو ھە دەستى بۆ دريژكردنو گوتى: "دەرۆلە دلمان شەقى برد ئەو چىبوو؟ خۆ ئەلپى ئىوھش خەرىك بەيانىكىتر دەرەكەن! دە بەسە ئىتر پىمان بلین چى ئەلین؟ تىمان بگەينن!"

مىردەكەى و شوبراكەشى كەوا تاقتیان چوبو، ئەم قسەيەيان پىخۆشبو، لەگەل ئەوھشا عاجى مىردى بۆ ئەوھى خوی بە بىياك و دلنيا پىشان بدا گوتى: "دەى، دەى، تونىكى كەش دان بەخۆتانا بگرن، ئىستا ھەموو شتىكتان پىئەلین؟" حسەين كە گوپى لە قسەى دايكى بوو، ھەر گورج كاغەزەكانى كۆكردەو بە زەردەخەنەيەكى خۆشەو ھەستايە سەرپىن و سەلامىكى عەسكەرى بۆ دايكى كردو گوتى: "فەرموو ھەپسەخان ئەمر ئەكەيقوربان!" روى كرده ئەوانىتریش و گوتى: "ئىوھش دانىشەنەو لە جىبى خۆتان با من بۆتانى بخوینمەو."

حسەين دەستى كرد بە خویندەنەوھى مادەكانى بەيانەكە، جەماعەتىش ھەموو بىدەنگ گوپيان ئەگرت، كە حسەين لە خویندەنەوھى مادەيەك ئەبوھو، نەورۆز بۆى رون ئەكردنەو كە چىبەو چۆنە. قسەكانى بەيانەكە بە تىكراپى خراپ نەبوون، بەلام بەرامبەر بە گرنگترين داخوازی كورد كەوا ھەلسوراندنى ھەموو

کاروباری کوردستان بوو له لایهن کوردهوه دانی به هه موو شتیکیدا نابوو، به زۆری وه زعه که هی وه کو پیشوو هیتتبه وه. به لینی بهردان و دامه زرانده وهی ئه و که سانه ی دابو که سه بارهت به شه پ گرابون، یان له کار و (وه زیفه) ده ر کرابو، له گه ل بژاردنی ئه و زهره ر و زیانه ی له و روه وه له خه لک که تبوو، هه روه ها ئاوه دانکرده وه ی ئه و شوین و دیهات و ریوبانانه ی کاولکرابونو کردنه وه ی قوتابخانه کان و یارمه تیدانی گه شه پیکردنو پیشخستنی (ته قافه) و زمان و ئه ده بیاتی کوردی. ئه وه شی تیا بو که پیشمه رگه وه ک هیژیکی چه کدار بمینته وه بو پاراستنی سنور و حکومهت بیانژینی وه ک عه سکه ره کانی خۆی، به لام له شوینی خۆیان نه گوێزرینه وه.

پوناک تا کو ئیستا هه رچه نده له ناویاندا بوو، له گه لیان دانیشتبوو، به لام هۆشی له لای قسه کانیانه وه نه بوو، ته نیا ئه وه نده نه بیت که بزانتیت چه نده په یوهندی به هاتوچۆکردن و بینینی بیستونه وه ئه بیت! بویه هه ر که ناوی پیشمه رگه هات موچرکیکی خۆشی پیا هات، خه ریکبوو بقیژینیت و چه پله لید، به لام گورج خۆی گرت و له دلی خۆیا که وه ته لومه کردنی خۆی "ئای ئه وه به ناخیری گیانت خۆ خه ریکبوو ئابرووی خۆت ببهیت، ئه ی ئه و خه لکه نه یانته گوت ئه وه بوچی خانم تا ئیستا هه ر خه ریکی باویشکدان بوو ئیسته له پر که ناوی پیشمه رگه هات خه و به ریداو که وه ته چه پله لیدان و قیژه قیژ؟ هه زار خه یالی خراپیان لی ئه کرد، ئه یانگوت: "ئمه به خیری کچه عاقله به حورمه ته که بوو، وا دیاره پیشمه رگه دلایان فراندوو!! ئه گینا ئه م چه پله لیدان و قیژو هورهی له چیبوو؟ ئه ی بو ماده کانیتر بوچی نقه ی لیوه نه هات!؟؟"، نه هه ر خوا خۆی پزگاریکردم.. لیدانی ده رگای هه وشه له ده ست ئه م خه یالانه نه جاتیدا، هه ستا چوو به ده نگیه وه، ده رگای کرده وه و سه بری و شیروان کردیان به مالا له گه ل کومه لیک خزم و ئاشناو دۆس که وا له بهر ده رکی سه راو ئه وانه وه بوو بوون.

سه بری په لاماری دایکی و پوری و ئه وانی داو ده ستیان کرده ملی یه ک و له گه ل ئه وانیکه ش چاو پونیان له یه ک کرد و بوو به ده نگه دهنگو قاو و قریشکی هه ر نه بیته وه!

ئامه خان دهستی دا به یه کاو دایه قاقای پیکه نین و گوتی: "ئه یه رۆ خۆ سه عات نزیک یه کی شه وه، هه موو شه وی ئه م حه له ئیمه سیچین خه ومان کردبوو

که چی ئیستا کهس بیریشی نییه که شهوه یا پوژه! شیروان پیکه نی و گوتی: ئوه ئامه خان ئینجا تو چیت دیوه، ئەگەر بچیتە سەر ئەو جادانە هەر سەر سور ئەمینێ نازانی ئەو هەموو خەلکە لە کوێبوون، ئەلێی ئەرز قلیشاو تەو و ئەو هەموو خەلکە ی لێهاتونە تە دەری!!".

ئامه خان زوو گوتی: "زۆر باشه له وێوه ئیمهش ئەچینه وه مالی خۆمان" روناک باوهشی پیاکرد و گوتی: "خوا پورئ گیان مه پۆنه وه لێره بن!" دایکیشی له لاره به شیروانی گوت: "نه گیانه تاقهتی سورانه وه مان نییه بوخۆمان دانیشتووین. "ئینجا چوو به لای خوشکیه وه گوتی: "ئوه تو چیته؟ مالی خۆتانی چی؟ به خوا ههنگاوتان ناچیت، بوخۆمان دانیشتووین له م خۆشییه دا ئەبیت هەموومان پیکه وه بین."

خوشکی خۆی خست به گازی پشتاو گوتی:

"وه لا ئەمه خۆشه! کهواته با هەر به ته واوی بگوێزینه وه ئیره، مالی خۆمانی چی دەردی تو ئەلێی، ئەو ته ی گهراومه ته وه له شاخ ههفته یه ک له وئ نه بووین، مالیش چۆل و هۆل مه گه مرشک ته راتینێ تیا بکات"

به یانی ئەگه رچی خەلک چونه وه به لای ئیش و کاری خۆیان وه، به لام باس هەر باسی پیره (به یان) بوو، ئەو ئە یگوت: "کورە برام (به یان) چی؟ هیچی تیا به سەر نییه هەر قسه کۆنه کانی جارانه و نه ختی دمه زهردیان کردۆته وه، پاش ماوه یه کی تر ئەبینی هیچی لئ جیبه جیناکریت و دیسانه وه ئەبیته وه به شه ر" هه ندیکه ئە یانگوت: "وه لا ئەم عالمه سه یرن، کوره خو به هیچ شتیک رازی نابن!! باشه باو کم که ئەمه تان به دل نییه بو خۆتان نافه رموون شتی باشتر وه رگرن؟، ئیوه شه رم ناکه ن له ماله وه پالتان لئ یا وه ته وه وه هەر قسه ی زل ئەکه ن، فه رمون ئەوه ئەرز و ئەوه گه زکی رێی لیگرتوون؟"

یه کیکیتر ئە یگوت: "باشه ئە ی ئەگه ر حکومه ت نیازی چاک بوایه بوچی (جاش) ی چه ک نه کرد؟ به و خوا یه ئەلین که حکومه ت زۆر دلی داونه ته وه دو هینده ی جارانی چه ک و پاره ی داونه تی" ئەو یتر ئە یگوت. "کورە به قوربانان نه بم، که حکومه ت داخوازیه کانی کوردی جیبه جی کرد و هینانییه دی و هیزی پیشمه رگه ی هیشته وه و پرچه کی کردن و مانگانه ی باشی بو برینه وه ئیتر

خوای ئە کرد جاشهکانی خوێ ئە کردە کۆل، ئێمە چیمانە بەسەرە...؟! یەکیکیتر
هەلیئەدایەو ئە یگوت:

" چۆن ئێمە هەقمان چییە؟ وەلا وەک پۆژ دیارە بۆ شەری کورد و لە ترسی
پیشمەرگە دەستیان پێوە ئە گریت و دلایان ئە داتەووە هەرچەند ئە کەم ناتوانم باوەر
بەو بەکەم کە پۆژی لە پۆژان ئەم داگیرکەرە رانە دلایان بەرامبەر بە ئێمە
پاکییتەو!"

ئەو یتر لە و لایە ئە یگوت: براینە ئێو چێ ئە لێن ئێمە ئەو هەموو خزمەتە ی
عە بولکە ریممان کرد دلی پاک نە بوەو لە ئاستمان کە بە حساب عەرەبییە تیشی
نە ئە کرد ئینجا ئە مانە دلایان پاک ئە ییتەووە کە کوردستان و خەلکە کە شی بە
بە شیک لە ولات و نەتەووی عەرەب دائە نین؟! جگە لە مەش ئە وە ندە ناراستو بە
پینچ و پە ناو فیلبازن و ئە زانن کوردیش وە هایە، نازانن کە چە ند پاک و دلسۆز
و بە وە فانبە رامبەر بە و کە سە ی ئە وە ندە ی تۆزی تۆزی دلسۆزبیت لە گە لیان، یا
کە میک چاکە یان لە گە ل بکات، ئە وە ندە چاکە ی ئە دە نە وە بیتامی ئە کە ن، بە لام
چی ئە لیت لە گە ل ناپیاو و دلپیس..؟ هەرچۆ نیک بیت بە خوا من بە ش بە حالی
خۆم زۆر دلم بە م قسانە یان خوش نییە"

پاش دەرچونی بە یانە کە بە سێ چوار پۆژ وە فدێ کورد گە رایە وە بۆ شاخ و
ناو پیشمەرگە. عە لیش ژنە کە ی و کوردۆ ی کوری لای دایک و باوکی جیهیشت
و خوشی چووە بۆ شاخ.

حە پسە خان و میژدە کە ی و خە لکی ماله کە لە خوشی هاتنی بووک و زاواکە یان
ئە وە ندە ی تر کە و تنە خوشییە وە.

خە لک بوژانە وە و دوکان و بازار گە شی کرد.

پاش ئەو روداوانەى باسكان ئىوارەىەكىان جىئىكى (لان پۆقەر) لەبەر دەرگای
 حىسەخانا وەستا و يەككى لى دابەزى و لەدەرگای دا نەسرین لە حەوشەبوو
 چوو دەرگاکەى کردەوہ کہ دى کىن بە گەرمى و خۆشییەوہ بۆى خستنه سەر
 گازى پشت و بە پەرۆشەوہ ھاوارىکرد "پورئ، دایكى کاکە بىستون و ئەوانن"
 پوریشى بە روویەكى يەكجار خۆشەوہ چو بە پىریانەوہ و باوہشى بۆ دایكى
 بىستون کردەوہ و کەوتنە ئەملاو ئەولای يەكترى ماچکردن، ئىتر بەرەو دوا
 خەلکى ناو جىبەکەو ئەهلى مالەکە لە حەوشەکەدا دەستیان کرد بە خۆشى و
 چۆنى و ھەوالپرسىنىكى گەرم لەگەل يەك، خۆ حەپسەخان ھەر ئەتگوت لە پاش
 لىكبرانىكى دور و درىژ چاوى بە چەند خزمىكى زور نزیكى خۆى کەوتووہ ئىنجا
 ھەموو چوونە ژورئ دانىشتن و ھەر کەسە لە ئاشى خۆى ئەکرد و دەنگ و
 باسى خۆش و سەیر و ھەوالى ئەو ماوہى لىكبرانەيانى بۆ ئەوى تەنىشتى
 ئەگىرايەوہ بەلام بىستون ھەر زو ئارامى لەبەر براو بە پەرۆشییەكى بىئەندازەوہ
 چاوى بەناو خەلکەکەو دەر دەرگای ژورەکەدا ئەگىرا، لەبەر حالى خۆى درانگ
 ھەستى کرد کەوا دایكىشى ھەرچەنە جەوابى پرسىار و قسەکانى حەپسەخان و
 ئەوان ئەداتەوہ بەلام وادىارە ئەویش لەم کەمتر شپىرە و نارەحەت نىيە (ئەى
 ئەوہ روناك كوا؟ بۆ ديار نىيە؟ ئاخۆ لەكوئىيىت؟ وەختى چوونە بازارىش نىيە،
 خەرىكە دنيا تارىك دايەت، ئەوہتە باوكى ھاتۆتەوہ مالى ديارىشە كە نەچووہ بۆ
 بەغدا كىيان ھەيە لە بەغدا، جگە لە مالى براكەى، ئەوہ براژنەكەشىەتى لەولايەوہ
 دانىشتووہ. چى!! قسەى ھىچ نا چۆن شتى وا دەبىت؟ قابىلە لەم ماوہ كەمەدا
 دابىتيان بەشوو، وەگوئىز اىبىتىشەوہ؟ نا ئەوہ خەيالە چۆن وا بە پەلە و بىدەنگ
 كارى وا ئەكرىت؟ لە مالى پوروىشى نىيە، ئەوہ نامەخان بە خاوخىزانەوہ لىرەن!!
 ئەى كوا؟؟ ئەوہ نزیكەى دو سەعاتە ئەمان ھاتون لەھەر كوئىيەك بوايە تا ئىستا
 ئەبوو بگەرپتەوہ.. توفەش ديار نىيە بە فرتو فىلىك لىئىدەربىنم.
 دایكى بىستونىش ھەتە ئەھات زىتر دلى ئەكەوتە مەراقەوہ بەتايبەتى كە
 حەپسەخان بە چاك و خراپ ناوى روناكى نەئەبرد، لەگەل ئەوہشا كە ئەوہتەى
 ھاتون ئەو باسى حەل و رابواردنى خۆيان و باسى خزم و كەس و كارىانى بۆ
 ئەكە.

بیستون ئه‌وه‌نده خه‌یالی پهرش و بلاو بووبه‌وه که جار جار باوکی یا حسه‌ین یا یه‌کینکیتیر شتیکیان لیته‌پرسی یا پرووی قسه‌یان ئه‌کرده ئه‌و چونکه زوو نه‌ئه‌هاته‌وه سهر خوی دهمی تیکه‌ل و پیکه‌ل ئه‌بوو پچر پچر جوابی ئه‌دانه‌وه تا وای لیتهات که حسه‌ین و نه‌ورۆز پیی بلیم کاکه ئه‌گهر هیلاکی و خه‌وت دئ بچۆ نه‌ختی راکشی و بنو" بیستون گوتی:

"نه‌به‌سری ئیوه هیچ ماندو نیم خو به پی نه‌هاتوم".

ئه‌مان له‌م قسانه‌دا بوون که روناک و تۆفه‌گه‌یشتیبونه سهری کۆلانه‌که‌و ههر که چاویان به لاند رۆقه‌ره‌که که‌وت له‌به‌ر ده‌رگایانا وه‌ستاوه روناک گوتی:

"ئای ئه‌وه کاکه‌ عه‌لی گیان هاتۆته‌وه"

ئیتیر به راکردن خویان کرد به‌مالا که گه‌یشتنه هه‌یوانه‌که‌و گوییان له‌ ده‌نگی دانشتوانی ژوره‌که بوو نه‌ختیک راوه‌ستان تا پشوویه‌ک بدن، روناک گویی هه‌لخستبوو، له‌پر ده‌نگیکی زۆر ناشنای هاته گوی شله‌ژاو له‌ ذلی خویا گوتی: "تو بلیی بیستونیش له‌گه‌ل کاکه‌ عه‌لی هاتبی؟" به‌په‌له‌ چووه ژوره‌که‌ی خوی و عه‌باکه‌ی داگرت و له‌به‌ر ئاوینه‌گه‌وره‌که راوه‌ستاو سهرنجیکی دایه‌ خوی، وه هه‌ندئ سهروپیوته‌لاکی خوی ریک خسته‌وه‌و یه‌ک دو جار ده‌ستی هینا به‌ سنگ و به‌رۆک و کراس و سوخمه‌که‌یاو ئینجا چووه ده‌ری نه‌سیرینی براژن و پورزای دی به‌ سینیه‌ چاوه‌ که بیبات بو پیاوه‌کان و له‌به‌ر ده‌رگای ژوره‌که‌وه بیداته‌ ده‌ست یه‌کیک له‌ کوره‌کان. نه‌سیرین که ئه‌می دی گوتی: "ها (نوونه) گیان ئه‌وه هاتیه‌وه؟ به‌خوا چاکت کرد، کچی وه‌ره‌ سه‌یرکه ئه‌وه‌نده میوانمان هه‌یه نه‌بیته‌وه". پیکه‌نی و به‌ ئه‌سپایی گوتی: "ده‌دی ئه‌لین (سه‌گ ساحیپی خوی نانا‌سیته‌وه)" ئینجا به‌ په‌له‌ لییدا بروات و به‌ده‌م رۆینه‌وه گوتی: زوکه برۆ به‌خیره‌هاتیان بکه، دایکی کاکه‌ بیستون و مالیان به‌ خاو و خیزانه‌وه هاتون".

روناک ئه‌وه‌نده‌ی نه‌مابوو له‌ خۆشیانا ببوریته‌وه به‌لام زۆریکی ته‌واوی له‌خوی کرد که بتوانیت خوی رابگریت و بیته‌وه سه‌رخۆ.

دایکی بیستون ههر که چاوی که‌وت به‌ روناک به‌خۆشی و په‌رۆشییه‌کی زۆره‌وه په‌لاماریداو باوه‌شی پیاکردو تیر تیر ماچیکرد، ئه‌ویش چه‌ند جار ده‌ستی ماچکرد له‌گه‌ل کچه‌که‌شیا به‌گه‌رمی چاکی و چۆنی و ده‌ست له‌ ملانیان کرد، ئینجا له‌ ته‌نیشته‌ دایکییه‌وه دانیشته، به‌لام و سور هه‌لگه‌رابو ئاره‌ق به‌

سەرو مليا ئەھاتە خوارى ئەتگوت ھەرچى خويىنى لەشى ھەيە وروژمى ھىئاوہ
بۆ دەمو چاوى.

دايىكى گوشى بە خۆيەوہو گوتى: بەقوربانەكەت بم ئەوہ بۆچى وا دواكەوتن؟
دلم ھەر لە مەراقا بوو، زۆرتان پيچوو؟".

بەخوئا دايە گيان لەبەر باجى سەبرى دواكەوتين، لەگەلى چوين بۆ لاي دكتور
سەرمای بوو، لە دويئيوہ تاى ھەيە، لەبەر تۆ قسەيان نەکردوہ"

دايىكى بيستون بەر لە ھەپسەخان قسەكەى قۆستەوہو دەستى دا لە سنگى و
گوتى: "وہى خوا نەكا سەبرى خان نەخوشبىت، ھىچ نىيە ئىنشاللا!!" دايىكى
ھەناسەيەكى ھەلكيشاوى گوتى: ھەر ئەمزانی نەخوش ئەكەويت دايكم جاحيلى
ئەم زەمانە كەى بە قسەى گەورە ئەكەن؟ ئەو رۆژە ھاتە دەرى لە ھەمام چەند
لنى پاراموہ گوتم كچم كەواكەت لەبەر كە، سەرپۆشەكەت بخەرە ملت پرچت
ھىستا تەرە، ھەر گوئىشى نەدايە پيى گوتم: "گەرمامە ھەموو لەشم ئارەقە" تا
واى لىھات، پەنا بەخوئا لەم دەورو زەمانە بەخوايە خۆم سى مناليشم ھەبو كە
دايكم پيى ئەگوتم ئەمە بكەو ئەوہ مەكە بەقسەم ئەكرد، جارى وا ھەبوو
ئەمويست بچم بۆ شايبى، ئەو بيگوتايە ئەمە لەبەر كە ئەويتەر لەبەر كە، چۆنى
بويستايە وام ئەكرد. ئىستا كوا ئەوہ ماوہ! ئىنجا دايكى بيستون سەريكى
راوہشاندى و گوتى: "خۆزگەمان بەوسا! قوربان ئەو زەمانە پۆشت و
ناگەرئىتەوہ!".

پوناك تاكو دايكى و ميوانەكەى ئەو چەند قسەيەيان كەرد ئەو دو سى جار،
ھەر جارە بە بيانوويەك سەرى ھەيوان و ھەوشەى دا دواجار كە ھاتە
ژورەوہ روى كەردە خوشكەكەى بيستون كە ھەروا دە دوانزە ساليك بو پيى
گوت: "سەرگول ھەز ئەكەى بچينە ژورەكەى من ئەگەر لىرە تاقتەت چوہ؟"
دايىكى كچى بە خۆشبييەوہ بە كچەكەى گوت: "پاست ئەكات دە ھەستن
(گولەباخ) ىش بەرن و لەگەل پوناك گيان بچنە ژورەكەى".

كچە ھوت سالانەكەشى كە ناوى (خازى) بو ھەليدايە گوتى: "بەخوئا دايە منيش
ئەچم" ھەستايە سەرىپى(سەرگول) تۆزى جولايەوہ بەلام لە جياتى ئەوہى
ھەلسى قاچىكى بە ئەسپايى دريژ كەرد و كەواكەى پيدا تاكو ديار نەبىت، وەكو
پيرەژنەكان سەرپۆشەكەى توند لە سەروملى خۆى ئالاند و گوتى: "نە بەخوئا

تاقەتم نەچوۋە، خوا ئاۋايكات ئىرەش زور خۆشە، بەلام ئەگەر ھەبىكى سەرەشەم بۇ بىنىت خىرت ئەگات، سەرم تۈزىك ژان ئەكات دور لە ئىۋە، وابزانم ھى ھەلتەك ھەلتەكى جىبەكەيە؟

رۈناك زۆرى لەخۆى كرد كە پىي پىنەكەنیت، چونكە قسەى كچەكە لە چاۋ عومريا زور زل بو، و گوتى: "باشە بەسەر چاۋ ھەر ئىستا ئەچم ھەبت بۇ يەنم" راى كرده دەرەوہو دەمى خۆى گرت و داہە پرمەى پىكەنن بۇ ئەوہى گويان لىنەبىت بە پەلە چوۋە چىشتخانەكە بۇ لای نەسرین ونەوبەھار كە خەرىكىى چىشتلایان بوون نەرسین گوتى: "ئەوہ چىبە نوونە چى بووہ وا ئەكولئىت؟؟"

رۈناك لەبەر پىكەنن چاۋى فرمىسكى لىدەرپەرى بوو گوتى: "وہلا بە سەرگول پىنەكەنم پەنا بەخو ئەلىنى خەسوى داىكىتى! چاۋت لە كەواۋ سەرپوش و كولوانەيەتى؟ قسەكانى بۇ گىرانەوہو گوتى: "وا ھاتوم ھەبى سەرەشەبى بۇ بەرم بۇ (نەنە سەرگول)!" ئەمانىش دەستيان كرد بە پىكەنن و نەسرین گوتى: "كە لە ماۋەت بوین ھەندى جار توشى ئەھاتم وامئەزانى پىرئىژنەو بچوك بۆتەو ھەر ئەوہى كەم بوو كە تەزىبىكى سەد و يەك دانەيى بكاتە مل!!"

نەوبەھار و ھەلاۋى دراۋسىشان كە ھاتبوون يارمەتییان بدات، دايانە قاقاى پىكەنن! ھەلاۋ كە دى رۈناك كولى پىكەننى دانامركىتەو دەستى داہە پەرداخىك نەختى ئاۋى تىكرد و گوتى: "كوا نوونە گيان ھەبەكەم بەرى من بۆى بەرم واديارە تۇ بەم زووانە ناہىتەوہ سەر خۆت ھەر ھەزىش ئەكەم چاۋم بە (نەنە سەرگول)بكەوى" رۈناك بەدەم كولى پىكەننەوہ گوتى: "وہلا مەمنونىشت ئەبم باۋەرناكەم لەویش خۆم پىبگىرىت"

ماۋەيەكى باشى پىچوۋ ئەوجا پىكەنن رۈناكى بەرداۋ تۈانى بچىتەوہ بۇ لايان. ئەو شەوہ رۈناك لە گىزاۋىكدا بوو نەبىتەوہ نائارامى و ترس و خۆشى خەويان لى زراندىبوو، بەتايبەتى چونكە داىكىشى ژورەكەى خۆيانى دابو بە ميوانەكان لىى بنون ھاتبووہ ژورەكەى ئەو و لە تەنىشتىەوہ نوستبوو، بۆيە ھەرچەندە بەشى ھەرە زۆرى شەو رۈناك خەو نەچوبوۋە چاۋى و ھەر بىرى ئەكردەوہ بەلام نقىەى لە خۆى برىبوو و زور بترسەوہ ئەمدى و ئەودىۋىشى ئەكرد نەوہك و داىكى خەبەر بكاتەوہ و لىى بكەۋىتە پرس و پرسيارا بەتايبەتى

که بهر له وهی بچیته ناو جینگه وه گوئی له هه ندی له قسه کانی دایکی و بیستون بو گومانی له واده نه مابوو که له باره ی ئه وه وه قسه ئه که نه به لام ئاخ روی نه هات به باشی گوئیان لیبگریت ئه ترسا یه کیک بیت به سه ریاو له و حاله دا بیبیت هه ر ئابرووی ئه چوو، به داخه وه هه ر ئه وه ی گوئی لیبوو که دایکی له جوابی دایکی بیستونا گوئی: "جاری مناله باوه رناکه م باوکی رازیبیت هه رچه نه زوریش ئیه ی خوشه ویت" ئیتر نه یزانی قسه که یان چۆن دوا یی هات، به لام ئه وه ی که دوا یی له قسه بونه و یان دایکی له گه ل میوانه که یان ده سته ملانی گه رمی کردو به ده نگی که ئه میش له ژوره که ی خویه وه گوئی لیی پنی گوت: "به و خوا یه وه ک ئامه ی خوشکم و بگره زیتیش سه یری تو ئه که م" ئه م دوا قسه یه ی دایکی دلی گه شان وه، به لام دیسانه وه ئه وه ند ه بیخه و بیه که ی دریزه ی کیشا که دایکی هه لیساند و پییگوت: ئه وه چیه نوونه گیان هیشتا هه ر نه نوستویت؟؟" هه رچه ندی کرد بیری نه که وته وه که ی نوستوو وه چه ند نوستوو؟ به لام به وه دا که تیرخه و نه بو بوو دیار بوو که زور درانگ خه و هاتوو به ده نگیه وه! دایکی به ئه سپایی لیفه که ی لاداو خوی شو ر کرده وه به سه ریداو ماچیکی کردو به شینه یی توژی ختوکه یداو گوئی: "کچی هه سته عه بیه مه نوو! تو لای خوت خواز بینه که رت هاتون!" روناک لیفه که ی راکیشایه وه به سه ر ده موچاویاو گوئی: "تو دایکه ئه مه چیه؟ بو وا ئه لی؟ به لام له خوشی ئه و قسه یه ی دایکی خه و و مه وی هه ر له بیریش نه ما، دایکی جاریکتر لیفه که ی له سه ر لابر دو گوئی: "کچی هه سته پیت ئه لیم هه سته روناک ئه ویش به نازیکه وه هه ستاو له ناو جینگه که یا دانیشت و ده مو چاوی هه لگوفت و ده سته به پرچه جوانه که یا هیناو به زه رده خه نه وه گوئی: "دایکه ئه و قسه یه چیبوو کردت؟ باسی کیت ئه کرد؟ من؟ به خوا هه ر ئه وه مان که مه؟! به توره بونیکی ده ستر کرده گوئی: "شوی چی دایه به خوا ئه وه ی وابلی هه ر خوم ئه زانم چی پیئه که م!!"

دایکی به ده نگیکی نزم گوئی: "ئه یه رو قسه ی وا نه که ی رو له هه موو کچیک که گه یشته عومریک خه لک دین بو خواز بینی، ئه ویش نه عه بیه و نه بیشرعی، خوا کچی بو شوکردن و کوری بو ژنه یان دروست کرده وه، له پاشا هه موو ئیشه که به خواز بینی کردن نابریته وه، کی ئه لیت باوکت هه ر رازی ئه بیت؟" دایکی

ئەمەي گوت و بە ئەسپايى مستىكى لىداو پەلى پاكىشا كە ھەلىسىنىت و گوتى:
"تو ھىشتا تۆزى منالى ئەگىنا زۆرم پىخۆشە، بىستون زۆر كورى چاكە ھەمو
شتىكى لايقە، بەراستى ئەو مالاھىم زۆر خوشئەوئى" ھەپسەخان ئەم قسانەي
ئەكردو پوناكىش ھەر خەرىكى پرتەوبۆلەو نارەزايى دەربرىن بو، لە دلېشا
خەرىكبوو لە خوشيانا بالېگرىت!

بو بە رۆژى سىيەم ھىشتا مالى بىستون ھەر لوى بوون، دياربوو كە لە دواي
گفتوگۆيەكى زۆر ھەپسەخان توانىبووى حاجى مېردى رازىكات بەلام بەو
شەرتەي كە جارى پراوەستن بزائن وەزەج چى لىدېت ھىچ نەبى جارى تاكو
سالىكىتر باسى گواستنەوھو شتىوا نەكەن.

دايكي بىستون ھەر زوو پراسكەكەي دەرھىناو چەند پارچە خشلىكى قورسى
قەدىمى بەروناكەوھە كرد، بەناوي نىشانەكردنەوھە، وادياربوو كە مالى بىستون
پىش ھاتنىيان بە براكانيان گوتبوو كە بۆ ئەو كارە خىرە ئەچن بۆيە وەك
چاوەروان چاوەروانى ئەنجامى ھاتنەكەيانىيان ئەكرد، كە بىستىيان دايك و
باوكيان رازى بوون زۆريان پىخۆشبوو چونكە كورەكەيان زۆر خوشەويست و
شارەزاي ھەموو شتىكىبوون بە دۇستى دلسۆزى خۇيانىيان دانابوو، ھەرچى
وەك ئامەخان و سەبرىش بوونئىشەكەيان بەدل نەبوو گلەبىيان لە ھەپسەخان
ئەكرد كە چۆن وا بە پەلە لەگەل دايكى كورە كەوتنە چرپە چرپ و ئىشەكەيان
لولداو ئاسان كچيان دانى؟ مامى پوناكىش نەختى بۆلەبۆلى ئەكرد ئەيگوت:
ئەبوو زىتر بىر لە ئىشەكە بكنەوھە بۆ ئەوئەندە پەلەيان كرد، خۆ ھەر ئەم
كچەيان مابوو، چۆن ئەبوو گوى نەدەنە ئەوھى كە كورە كە ئەبىيات ئەروا؟ كى
ئەلى ئەو كچە منالە بەسەزمانە لەو كەژو كىوھدا لەگەليان ھەلئەكا؟ خۆ ئەوھ
سەفەرى ماناگ و دو مانگ نىيە، ھەموو عومرى لەوئى بەسەر ئەبات" كە ئەم
بۆلە بۆلەي لاي ژنەكەي كرد، ئەو بەسەريا ھات و پىي گوت: "خۆت پىاو خراپ
مەكە، بەخو ھەپسەي خوشكم ھەر ئەيدايە لە ماوھتېش بووين ھەر بە شان و
بالياندا ھەلى ئەدا كە زەراعەتيان وايە و مالىان وايە و زەوى و زاريان وايە و
باخيان وايە ئىستەش بەقسەي من و تو لەقسەي خوى پەشيمان نايىتەوھ ئىتر
بەقسەي من ئەكەي لىي بىدەنگ بەو (گەوھەرى خۆت مەدۆرىنە).

سەبرىش يەك دو جار لەگەل دايكىشى كردى بە قرە بەلام ھىچى پىنەكرا.

دوای پویشتی مالی بیستون بهره بهره ئەم جوړه بۆل و گلەییانە ی براو کچ و هەندئ له خزمان دلای باوکی پوناکیشیان کرمی کرد بهرامبەر به رازیبوونهکە ی خوی به شوکردنی پوناک که ئەمەشی له چاوی ژنەکە ی ئەناسی و روژ نه بوو له گەلی نهکا به قره قر و پرته و بۆلە باتەبیەتی که بییری ئەکە و تەو ئەو کچه نازدارە ی به جوړیک لیدور ئەکە و یتەو، که رەنگە ئیتر سالی جاریکیش چاوی پیی نهکە و یتەو، وا رقی هەلئەسی خەریک ئەبییت (دو و دوشاو تیکەلکات) به زوری حەسەخان به هیمنی و دان به خوډاگرتن خوی له م هیرشانه ی میردهکە ی لائدا به لام هەندئ جاریش خوی پینەئەگیرا و لی ئەهاته جواب وەکو ئەو ه ی جاریکیان حاجی که و تەو گەیی و پرته و ئەویش گوتی:

"پیاوکه ئەم بۆلە بۆلەت له چییە؟ کچ هەر ئەبییت شوبکات، بیستونیش تا بلایی کورپکی باشە و له بنەمالە یەکی ناودار و به حورمە تیشە و ئەو چەند سالی شە رەفیقی کورەکانە له چاکە و پیاو هتیا ن زیاترت لی نەدیو؟ ئیتر چیتە پیرە میرد بۆچی وا رقت خستۆتە ژیری؟؟ له پاشا بە دلەت نه بوو بۆ رازی بوویت؟ ئەوسا ئەتگوت نایدەم و ئەبرایە وە!!".

"بۆچی تۆ هیشتت من بیر له مەسەلەکە بکە مەو؟ گەنم گردی دانگرتم چونکه خۆت ئەتویست ئیشەکە جیبە جیبییت، وازت لیئە هینام بییریکی لییکە مەو پرسیک به یەکیک بکەم؟ هەر ئەم کچه مان مابوو ئەو هەموو پەلە پەلە ی بۆچیوو، هەر به شومان بدایە ئەماندا به یەکی له شارەکە دابی و لیمان دورنەکە و یتەو، ئیتر ئەم چوونە لادییە بۆچیوو، به وخوایە هەر باوهر پناکەم له و لادییە به تەنیا هەلبکا، ئەو کچه مان هەر فەوتان، ئەمەش هەمووی گوناھی تۆ بو!!"

- بۆچی لادیی چییەتی وا له تۆ بوو به جەهەنەم؟؟ هەمووی دوینی بو له لادیی بوین! هیچ هیچ به دوری مەزانە که دیسانەو وەزە تیکچیتەو و ئینجا هەموو ناچار بین پەنا ببەنەو به لادیی" میردهکە ی به تورەبونەو گوتی:

- "وەزەعی چی تیکچیت؟؟ هەموو شتیک بر او هتەو و له خەویشا شتیوامان به خۆمانەو نەدیو، تۆ له گوئی گادا نوستوی ئاگات له چییە؟ برۆ سەیری بازار و دوکان بکە (دنیا هەر بوو به شامی شەریف سەیری ریگای به غداکە له بەر هاتوچۆکەری پێشمەرگە و

كوردنه ئوتومبيل نەشەمەندەفەر بەرناكەون ھەر گوى لە بەشى كوردى راديوى بەغدا بگرە تىئەگەى كە چەند بە سەھوو چووى، رۆژ نىيە دو سى جار گورانى شيرين بەھارە لىئەدا!!" ھەپسەخانىش لچىكى ھەلقورتاند و گوتى: "خوا بكا وابى كى ھەزناكات؟ بەلام بەخوا ئەم قسانە بەلاى منەو ھەموو خۆ تەفرەدانو دلى خۆ خۆشكردنە چونكە ھموى دوينى گوتيان كە پيشمەرگەيەك چۆتە كەركوك سەرى مال و مندالى بدات كەچى لەناو بازار تەقەيان لىكردووھو كوشتوويانە!! ئەى بەخىرى ئەمە چىيە؟"

مىردەكەى گوتى: "ئەمانە ھەر ئەبن، لەپاش دوريش نىيە كە كوشتنەكەى مەسەلەى دوژمنايەتى شەخسى بوبى؟! ھەپسەخان بە زەردەخەنەيەكى تەوساوييەو ھە گوتى:

"پياوھەكە تو ئەلى چى بەخوا ھەمووى فیتی حكومەتە! ئەو لە ژىرەو ھە سەگ و گورگ و جاشەكانى ھان ئەدا كە ئەم چەشنە كارانە بكەن، وەكو ئەلین ئەو پيشمەرگەيەى كوژراویشە ھەتا بلىى كورپىكى مەردو ئازاو بەجەرگىشە، ئەمنەكان زۆر رقيان لىى بوو چونكە وەختى خۆى يەك دوانىكى لىفراندوون بە يارمەتى پيشمەرگەى شار" حاجى ئەگەرچى ئەم خەبەرە مەترسى خستبوو ھە دليەو ھە بە نيشانەيەكى خراپى دائەنا، بەلام ھەر ئەئەھات كە دانى پيا بنىت و ھەك ھەپسەخان بە فیتی حكومەتى دانىت و ئەيىست وای پيشان بدا كە وەزە باشە و بەرەو باشترىش ئەروا، ئەم جۆرە ئازاو نەو ھە دوژمنانى رىكەوتنەكە ئەينىنەو ھە بۆ تىكدانى و ھەلگىرساندەنەو ھەى ئاگرى شەر، كە بە قازانجى خويان ئەزانن!.

۳۴

چەند مانگى بەسەر دەرچونى بەيانەكەدا تىپەرى و ھەندى لە مادەكانى جىبەجىكران، بەلام ئەوانەيان نەبوون كە بەلاى كوردەو جىبەجىكرانىان بە نيشانەى سەرکەوتنى خەبات و شۆرشەكەى دائەنرا، ھەر بەپراستى حكومەت لە جىبەجىكردنى ئەو مادانەدا نەك ھەر سستى ئەنواند، بگرە قورتو تەگەرەشى ئەھىنايە رىگەى. پارتىش ھەرچەندە لە سەرەتاو ھە زۆر سەرى كرده سەر كار بەدەستناى حكومەت بۆ بەجىھىنەنى گشت مادەكانى رىكەوتنەكە بەلام كە

دی له وه ناجیت هیچ له سهر بریاری خوځان مابن و هر دهستی دهستی و
ئهمرو و سبه یینیان پیده کهن، نهختی خاوی کرده وو زوربهی چالاکي خو
ناراسته ی خو ریکخستن وه زه خیره کوکړدنه وو که لین و که می پرکړدنه وه
هیزه کانی کرد. جگه له مانهش له م ماوه یه دا پیشمه رگه پشوویه کی باشیداو
به پیچه وانه ی هیواداری دامو ده زگای حکومت نه ک هر که میان نه کرد
په رهشیان سهند و ورهشیان به رزتره بوه وه.

سهرباری ئه و ئه رکه گرنگانه ی که وتبوه سهر شانی پارتی و به شی ههره
زوریشیان ئه و بوو به دزیبه وه بکریت ئه و کارو باره په و او ناروایانه بوو که
وا خه لکه که داوای جیبه جیکردنیان لینه کرد، باره گاکانیان له سهرای حکومت
هاتوچوکه ریان زورته بوو: یه کیک ئه هات ئه یگوت: "خانوه که روخواه بوم
چاکه نه وه"، ئه ویتر ئه هات ئه یگوت: "کورکه کم له صنفی شهش ماوه ته وه بوم
دامه زرینن" له پر زه لایمیک ئه یکرد به ژوراو به دم (ئه لحه مدولیلایا په بی صد
شکور) وه ئاره قه ی ئه سرپی و بوی دانه نیشته و لنگی ئه نایه سهر لنگ و
ئه یگوت: "ئوخه ی ئیتر شکور روژی خو امانه ده ی به قوربانانیم، کورکه کم له
پاره وه (سانه وی) ته و او کردوه زوریش هه ز له دکتوری ئه کا، و بکه له
مه کته بی دکتوری قبولی بکه ن" هی و اه بوو ئه یگوت ده میکه داوای کچی فلان
ئه که م نامده نی ئه بی پیان بلین که بمده نی، یا ژنیک ئه هات ئه یگوت من برام
پیشمه رگه بوه شه هید کراوه، میرده که م زور له گه لم خراپه و هه رچه نده ئه که م
له گه لی هه لناکه م بکه نه سهری هه ره شه ی لی بکه ن با (ته لاقم بدا) روژ نه بو به
صه دان ئه م چه شنه داخوایانه له باره گای پارتی نه کریت. ئه مه جگه له
هه زاران داوای زهره ر و زیان بژارن نه ک هر له له لایه ن ئه و که سانه وه که
به راستی له شوړشدا زهره ریان لیکه وتبوو بگره له لایه ن ئه وانه شه وه که له
شوړشدا نه بوون یان هر دژی شی بوون، به گشتی له سه قالیه ناخوش و
داخوایانه ی که جیبه جیکردنیان به گشتی له وه دا نه بوو، روژ نه بوو هه ریه که
له باره گای پارتی به دهیان دنگ و باسی راپوترتی جوړاو جوتی بو نه یه ت، که
له کوئی چی قه و ماوه و کئی چی کردوه و کئی خه ریکی چییه و چون هه ندی
که سی هه لمه ته کاسه، ته نانه ت هه ندی که سی ئه ندام و یا سهر به حیزبیش
که وتونه ته راو پروت، به راست و چه پا لئی ئه دهن و خه ریکی پاره کوکړدنه وه

ئالتون كرىن و خانوپىكەو نان و فەرش و قالى كەلەكە كىردىن! حىزىبىش وەك رېكخراۋىكى نىشتىمانى لە دەروونى خەلكەو ھەلقولاولو زۆر دىلسۆزانەو بەوپەرى تۈنەيەو تىئەكوشا بۇ جىبەجىكردى داخواییە رەواكانى خەلك، زۆر بە تۈندىش ئەچۈو بەگژ ئەو كەسانەدا كە ھەلى رېكەوتنەكەيان بەكار ئەھىنا بۇ دەستكەوتنى شەخسى خۇيان كە ھەردولای ئەم سىياسەتەى زۆر جار ئەبوو بەھۆى تەرەكردى كاربەدەستانى حكومەتبەسەرزارى دەستخستتە فرمانى خۇيان و لە دلىشا بە تەقەلای بەرگرى پىھاتنى ئامانجە پىسەكانى خۇيانيان دا ئەنا. لەگەل ئەو ھەموو تەقەلا دىلسۆزانەيەى پارتىشا چونكە گەلى لە داخواییە شەخسىيەكانى خەلكەكەى ئەوئەندە بى راو جى بوون نەيتوانى ھەموويان رازى بكات، لەبەر ئەو زۆركەس كەوتنە بۇلە بۇل و تىر و توانج و قسەى ناشىرىن و پەياتا پەيتاش راپۇرت لەلقەكانى پارتىيەو ئەھات، بۇ كۆمىتەى ناوئەندى كەوا زۆرى ئەم پەنگ و باوو قسانە بەفیتى حكومەت ئەكرىن و جاسوسەكانى ئەوى بلأويئەكەنەو ئەم جۆرە كارانەش وەك جىخۆشكردى وايە بۇ ھەلگىرساندەنەوى شەر بلە ھەلو مەرجىكا بە باشى ئەزانى بۇ خۇى پارتى لەسەر ناراستى حكومەت گولئ بەلگەى لەمە زلتىرى ھەبوو بەلام گوئى خۇى لىخەفاندبوو ھەر خەرىكى خۇ كۆكردەنەو تفاق و ئازوقە كۆمەلكردن چەكى باش زۆر پەيداكردن بوو. ئەندام و دۆستە دىلسۆزەكانىشى لە دامو دەزگاكانى حكومەتیدا ھەر چاۋىكىان كىردبوو بە چوار ھەر گوئىك بە دە بۇ ئەوئەى پارتى لە پىلانە نەئىنيەكانى مىرى ئاگادار بكەن، نەك ھەر ئەمە ھەندى جار كە رۇداۋىكى بچوك ئەقەوما ئەگەرچى دەستى حكومەتىشى تىدا بە خۇئىناۋى دەربكەوتايە پارتى بەر لەو بلأوى ئەكردەو كە ئەم چەشەنە كىردارە خراپانە خەلكى ناحەز ئەيكەن، نىازىشى لەمە ئەوئەبوو كە حكومەتبە گىل و گەوج بىخەبەريان بزائىت تا بتوانن ئەوپەرى كەلك لەو وەختە وەربگرن و تۆمەتى شەر ھەلگىرساندەنەو لە خۇى دوربىخەنەو بۇ برىنى قسەى حىزبە عەرەبە دىموكراتىيەكان. بەم جۆرە سالىك و چەند مانگىك بەسەر رېكەوتنەكەدا تىپەرى و وەزە ھەتا ئەھات بەرەو خراپتر ئەچوخەلكەكە بە تەواۋى ناھومىد بوون لە رېكەوتنەكە چونكە ھىشتا بەشى زۆرى مادە بە ئەھمىيەتەكانى ھەر وەكو خۇى مابوئەو وەكو ئەلئىن (ھەر نوسىن بوو لەسەر كاغەز) بەلام وادىار بوو

هه‌لگیرساندنی ئاگری شه‌ر له نیوان پێشمه‌رگه‌و جاشه‌کاندا که حکومه‌تیش ئه‌مه‌ی زۆر پێخۆشبوو، وه‌ هه‌ر به‌و ئامانجه‌ش جاشه‌کانی نارده‌بوو بۆ ئه‌و ناوچانه‌، چونکه‌ له‌و شه‌هرانه‌دا ئه‌و هه‌یچی له‌کیس نه‌ئه‌چوو، له‌ هه‌ر لایه‌ک بکوژرایه‌ له‌ کورد که‌م ئه‌بوه‌وه‌.

که‌ سه‌رکردایه‌تی حه‌یزب ئه‌م کرده‌وه‌ دوژمانانه‌یه‌ی حکومه‌تی دی، هه‌ر به‌ شکاندن و رامالین و راوانانی جاشه‌کانه‌وه‌ نه‌وه‌ستا، که‌وته‌ په‌لاماردانی (ره‌بیه‌)کانی میریش و ده‌وروبه‌ری خۆی به‌ته‌واوی پاک کردنه‌وه‌، ئاماده‌و چه‌ک به‌ده‌ست دلێرانه‌ وه‌ستا بۆ پاراستنی ئه‌رزو که‌ژ و کینه‌وه‌ وێسته‌که‌ی کوردستان.

دیسناوه‌ مالی‌ حه‌پسه‌خان و خوشکی جموجۆلیان پیکه‌وته‌وه‌، کوره‌کانیان هه‌ر زوو رۆیشتبوون، سه‌بری و نه‌وبه‌هاریش داوی رۆینی کوره‌کانیان به‌ هه‌فته‌یه‌ک چوونه‌ لایان.

ئامه‌ خان و خوشکی که‌وته‌ دل‌ه‌ کوتی‌ دل‌ه‌ خورپێ چونکه‌ جگه‌ له‌ ناخۆشبون و شیوانی مال‌ و حه‌له‌کانیان سه‌باره‌ت به‌ دورکه‌وته‌وه‌ی خۆشه‌وێسته‌کانیان هه‌ر رۆژه‌ش له‌ شاره‌که‌دا شتیکی تازه‌ ئه‌قه‌وما و حکومه‌ت به‌ جوړیکی نا‌ئاسایی که‌وتبووه‌ مالان پشکنین و خه‌لک گرتن به‌ به‌هانه‌و بیانوی نار‌ه‌واو درۆ، نه‌ک هه‌ر مه‌ئموراتی کورد بگه‌ر پۆلیسه‌ کورده‌کانی شاره‌که‌ش، پرش و بلاو کرانه‌وه‌ به‌ شاره‌کانی جه‌نوبی عێراقدا وه‌ یان بیسه‌ر و شوین کران، وه‌کو ئه‌یانیبست حکومه‌ت نه‌ک هه‌ر له‌ سلیمانی له‌ هه‌موو شاره‌کانی که‌ی کوردستانا ئه‌م سیاسه‌ته‌ دوژمانانه‌یه‌ی په‌یره‌وی ئه‌کرد، وه‌ک و گورگی هار پیاوه‌کانی به‌رببونه‌ گیانی خه‌لکی بیتاوانی کوردستان.

لهو پوژانه دا ئىوارەيەك حاجى مەجىد بە شىپرزەيى و پەنگ ھەلبزىر كاوى گەرايەو ھە مالى، ژنەكەي كە بام حالە چاوى پىكەوت كىشاي بە خوياو گوتى: "ئەپەرۆ باوكى ھەلى ئەو ھە بۆ وات لىھاتوو؟ ئاي قور بەسەرم، دوور لە سەرى منالەكان، بە خوا ئەبى خەبەرىكى خراپت بىستى. تخوا پىم بلنى چى قەوماو؟" حاجى كە دى ژنەكەي چەند شلەژاوە و تىكچوو ھە وىستى توژىك دان بە خويابا بگرى تا ئەو توژىك دىتەو ھە سەر خوي، بۆيە بە زەردەخەنەيەكى ھەك ھى مردوو گوتى: "جارى راو ھەستە خۆت شىت مەكە، ھىچ نەقەوماو، ماو ھەم بەرى جارى با ھەناسەيەك بەدم. بە خوایەكە مە منالەكان ھەموو سەلامەتن لە كەيفان! ئىنجا خوي بەردفایەو ھە سەر يەكەم كوردى كە توشى ھات و لەسەر خۆ دەسپەكەي دەرھىناو ھەمو چاوى خوي سىرى و ھەپسەخانىش چاوى زەق بوو بوو، بە پەرۆشەو ھە لىنى نزيك بوو ھە و گوتى:

- "كەواتە دە پىم بلنى چىبوو؟" مێردەكەي ھەناسەيەكى قولى ھەرگرت و دەستىكى بە ھەمو چاويدا ھىناو گوتى: "ئىساتا كە لە مزگەت ھاتمە دەرى لە رىگا بە دەم پوڤىنەو ھە لەگەل ھەلى ئەفەنى قسەمان ئەكرد، باسى ئەو ھى بۆ ئەكردم كە كاغەزى لە كورەكەيەو ھە بۆ ھاتوو ھە شكور چاكەو نوسىويە، كەوا پوژى جومعە چوو ھە بۆ لاي حسين و كورەكان، ھەموويانى ديوو ھە شكور زور چاكن. ئىمە لەم قسانەدا بووین لەپەر لەبەر كۆلانەكەي مالى حاجى برام (جىيىكى ھەسكەرى) و ھەسكەرىكى زورمان چاوپىكەوت سەر جامانەيەكىشم لەناو جىبەكەدا چاوپىكەوت و زور لەو ئەچوو، ھەر خوشى بوو! توفە نەپهيشت بچم بزەنم چىيە، ھەلىيە فەنىش قولى راکىشام، خوشى زور ترسابوو چونكە ئىمەرۆ لەبازار دەنگ بلاو ببوو ھە كە كەسوكارى پىشمەرگە ئەگرن، بە تايبەتى باوكيان" حاجى جارنىكە ئارەقەكەي سەر و چاوى سىرى و گوتى: "وا توفە چوو ھە دەروو دوور سەيركات بزەنى چىبوو."

ھەپسەخان لە پەنا كورسى مێردەكەي خوي گرمۆلەكرد، پەنگى سىي ھەلگەراو، ھەمو لىوى وشك، كىشاي بە خويابو گوتى:

- "ئەى ھاوار! بەخو ئىستە كاك حاجى ھەر ئەكوژن! دايە پرمەى گريان و بەدەم ھەنسكەوہ گوتى: "خوشكە قوربەسەرەكەشم ھەر تەواو بووہ، شىو لە دەرەوہ كە چاوى بە عەسكەر ئەكەوئ كە بەرپىگەدا ئەرۆنرۆحى ئەچى و ئەلى ئاخو ئىستا ئەمانە ئەچن كى بگرن و قوربەسەر كىدا بكەن؟! ئىنجا وەرە چوبنە مالى خوئ و مېردەكەشيان بەبەرچاوى خوئەوہ گرتىت!!"

ئەوہندەى پىننەچو روناك بە جلى جوانەوہ كردى بە مالا، سوورە سوورى رومەتى بوو، پشتىنەكەى نىشانەى بەستبوو ھەر لە خوئ ئەھات، ئەو ئىسكە سووك و سەر و پرچ و قەد و بالايەى خەلك ھەر ھەزى ئەكرد سەبرى كات. روناك كە دايك و باوكى چاوپىكەوت وا رەنگ پەريون، كىش و مات دانىشتون، دلى داخورياو چووہ لايانەوہو گوتى:

- "تخوا بابە گيان ئەوہ چىتانە بو وا ماتن؟! دايكىشى بە چاوى فرمىسكاوييەوہ بە مەلوولى باسەكەى بو گىزايەوہ، ئەوئش ھەپەساو سست بوو لەپاشا بە ماتىيەكەوہ گوتى:

- "وہلا دايكە لە مالا شاييەكەش ژنان باسيان ئەكرد، كەوا دويئى شەو چوونەتە سەر مالى، كە گوايە كورى پىشمەرگەيە، باوكەكەيان گرتوہو بردويانەو ھەتە ئىستەش نازانن چىبەسەر ھاتوہ" حاجى ھەستايە سەرىپى و ھەناسەيەكى ھەلكىشاو گوتى: ئەوہتە! قسە بە درؤ ناگوتريت! سەرى باداو گوتى: "بىدينن بىناموسن، ھەموو شتىكيان لەسەدت دىت، يەكى كە لە خوا نەترسا لە كەس ناترسى"

روناك بەپەلە چوو جەكەنى داكەند و دوعايەكىشى لە خوئ كرد كە بوچى چوو بو ئەو شاييە، دايك و باوك و مام و پوريشى لەو حالەدەن، لە داخانا جەكەنى ھەروا توپدا بە ژورەكەدا و بەشپرزەيى شتىكى لەبەر كردو ھات لە تەنىشت دايكييەوہ دانىشت، بەلام ھەر گورج راست بووہو چوو بو لاي باوكى و كەوتە بەدەورا ھاتنى و لىئى ئەپرسى كەوا چى ئەخون و چىيان بو بكات؟ چيان بو لىنيت؟ باوكىشى لەبەر دلى ئەو گوتى: "باشە گيانە چايەكەمان بو لىئى" روناك خەرىكى چا لىئان بوو كە دەنگى دەرگا و گرمەى توفە ھەموويانى راپەراند، روناك و دايكى بەپەلە چوون بە دەنگىەوہ، سەپريان كرد وا توفە

کاکه حاجی و ئامه خانى پيشخۆى داوه و ههژده ههژده قسهى زل ئهکات،
پوناک پهلامارى مامى داو ئامهخان دهستى کرده مى خوشكى و گوتى:

- "واى پۆحم دهرچيت ئاخۆ چهند ترساييت!!"

هاتنه ژورهوه و حاجى مهجيد به دلئىكى خۆشهوه سهيرى براکهى کرد و گوتى:
"بهخوا ههر بهتومات نه مابووم، گوتم تازه جارئىکتر ههر ناتبينمهوه؟ ئهري
بهراست ئهوه چى بوو؟"

- "ئهزانى کاکه ئهوه کهسه کى بوو که تو به منت زانيبوو؟ ئهوه کاکه
مهلاى دراوسيمان بوو، قوربهسهره هاتنه سهري و کهلهپچهيان کردو
برديانچونکه گوايه بهکرى کورى موعهليمه و چوار پۆژه نهچوووه
دهرس بلئتهوه، ئيسسته ئهيانهوى بزائن بۆ کوئى چوووه" حاجى مهجيد
دهستى دا بهيهکاو گوتى:

- "لا حهوله وهلا قوهته ئهلا بيللا! ده تخوا ئهمه ويژدان و دينه؟"
سهريكى ههلبرى و گوتى: "خوايه ئهه زولمه قبول نهکەيت و ئهمانيش
سهرهو ژير کهوههقى ئهه خهلهکه بيگوناھهيان لى بسه نيت!!"

- توفه جگهريهكى خسته نيۆ ليوانى *دهستى بهرد بۆ گيرفانهکانى بۆ
شخارته ئهگهرا، دياربوو نهيدۆزيبهوه له بهر خۆيهوه گوتى: پهنگه له
شپرزهييدا ليم کهوتبیت، جگهريهکەى له دهمى دهرهيناو گرتى به
دهستيهوه و رووى کرده حاجى مهجيد و ئهوان و گوتى: ئيوه ههر به
قسهى من مهکهن ههفته زيتره من ئهليم بکهونه خۆتان، بيناموسى
حکومهت بگاته ئهوهى پيرئىژنىكى قوربهسهى بهسهزمانى وهک باجى
پيروژى نانکهر بگريت، ئيتر بهتەماى چى دانىشتوون؟ پهنگه بتانهويت
ژيانى ناو زيندانهکان تاقيبکه نهوه؟؟!! به فيزيکهوه تەماشای ههموويانى
کردو جارئىكى تريس دهستى برد بۆ گيرفانهکانى و ئينجا ههستايه
سهريچ و کهوته پشکينى گيرفانه قولهکانى شهروالهکەى جگهريهکەشى
خستهوه بهينى ليوانى و به دهمى نيوه نوقاوهوه باسهکەى باجى
پيروژى تهواوکرد، بهم چهشنه ئهلين گوايه باجى پيروژ ئهوه پۆژه له
تهعزيبى پياويكى خزميانا دللى گهرم بووه زور دوعاى له زالم و
زۆرداران کردووه و جنيوى به حکومهت داوه..

ئامەخان گوتى: ئۆھ ئاڭريان تىبەربىت، ئىنجا ئەوان كوا لەوئىبون تاكو گويىان
لە دوعا و جىئوى باجى پىرۆز بوبى؟

تۆفە ھەلداو گوتى: تۆ ئەئىت چى ئامە خان بەخا خانى و ھەيە جاسوسىيان
بۆ ئەكائەھنە بە دىمەس سالار و بە حورمەت خۆيان ئەنوينخەلك شەرميان
لەئەھن! ئەرى بەخا بە ھى و دەنگ و باسىان ئەگەيەنرئىتى كە بە قسە
ھەمووتان ئەخاتە كونەو (سەرىكى راوہشان و نەختىك دەنگى نزم كوردەو
گوتى: كورە بەخا نەك تەنيا ھەر جاسوس بگرە ھەموو شتىكىانن! ئىنجا ئىوہ
باوہر ئەكەن يان نايكەن ئارەزووى خوتانە.

دواى ئەو روداھەش پەيتا پەيتام ھەر خەلك ئەگىران و روداوى ناخۆش
ناخۆش ئەقەومان، لەم ماوہيەدا مالى ھەپسەخان و خوشكى ھەر خەرىكى
خۆكۆكردنەو بوون، ئەوى ئەمجارە لە ھەموان زىتر پەلەى بوو حاجى مەجىد
بووم ھەر بۆلە بۆلى بەسەر ھەپسەخان ئەكردو ئەيگوت: مالت بەقور نەگىرى
ئەوہ تۆ چى ئەكەى دە زووكە، رزگارمانكە ئىشەلا ئەمانكەى بە قوربانى فەرش
و نوين و مەنجەل و قاپ و قاچاخ!! چى بوو ئەمە مال كۆكردنەوى تۆ ھەر
دوايى نەھات؟ كەس لە شارا نەما!

ھەپسەخانىش ئەوئەندە مانوو بوو بەدەس مال پىچانەوہو كەل و پەل
شاردنەوہو شتومەك بەسەر خزم و قەوم و قىلەدا دابەشكردندا بۆيان ھەلگرتن
و مشورى بە دزىيەوہ ناردنى ئەو شتانەو ترسى ئەوہشى كە ئەمنو عەسكەر
لە ناكاو بەدەن بەسەريانا كە گوئى لە بۆلە بۆلى مئىردەكەى ئەبوو ئەوئەندە پقى
ھەلئەساو تورە ئەبوو، لەوانەبوو دەست بئىتە بىنى، ئەوہى حاجى مەجىدى
زىاتر تەنگەتاو كوردبو براكەى بوو، كەوا ئامە خانى ژنى ھەر زو مالى
پىچابوہو و دانىشتبوون ھەتا ھەپسەخان مالى خوى كۆئەكاتەوہو جاروبار
لاى مئىردەكەى گلەيى لە خوشكى ئەكرد كەوا: "بىقەزابى بزور بەتەنگ
شتەكانىيەوہيە بە پىچانەوہى چىنيەكەوہ نىو سەعات خەرىك ئەبىت، ئىنجا
ئەيكاتەوہ ئەئىت بەخا ئەترسم بشكىت و جارئىكتر بە جورئىكتر ئەپىچئەتەوہ
خۆ ناشىئەت كەس يارمەتى بدات چونكە پىچانەوہو شت كۆكردنەوہكانى ئەو
ئەبى كلكى واىت و شاخى واىت و كەسبىش ئاقەتى ئەوہى نىيە.

هه‌ندئ جار کاکه حاجی ئەگەیشته تینی هه‌ندئ له‌م گله‌یییه هه‌قانه‌ی ژنه‌که‌ی به نه‌ختیک ده‌ستکارییه‌وه به حاجی مه‌جید ئەگوت، ئەویش گری تیبهر ئەبوو و ئەچو به‌گژ ژنه‌که‌یا، له‌سه‌ر ئەو سستی و ده‌سته پاچه‌یییه‌ی نیاشانی ئەدا.

که کاکه حاجی تیگه‌یشت گله‌یی کردن له‌لای براکه‌ی ئەبئی به‌ شه‌ر و هه‌را که به‌مه‌ش خۆ کۆکردنه‌وه‌و رۆیش‌تینان زیاتر دوا ئەکه‌و‌یت، که‌وته‌ئوه‌ی به‌رپه‌رچی قسه‌کانی ژنه‌که‌ی خۆی بداته‌وه‌و ده‌مکو‌تی کات به‌وه‌ی که‌ بکه‌و‌یته سه‌ره‌نشستی، وه‌کو ئەوه‌ی پێی ئەگوت، خوشکت ژنیکی کارامه‌و پریک و پیکه‌ نرخی شت ئەزانیت، خۆ وه‌کو تو نییه به‌ رۆژیک هه‌موو شته‌کانی ماله‌که‌ت دا به‌سه‌ر یه‌کاو گوتت ئیترته‌واو لیبوو‌مه‌وه! تۆش ئەوه‌نده‌ی ئەو که‌لو پهل و ناومالت هه‌یه، که‌چی سه‌یری مالی خۆتکه‌و سه‌یری مالی ئەویشکه، ئینجا ئەم کاره‌ی کاکه حاجی هه‌رچه‌ند شه‌ریئ له‌ مالی حاجی مه‌جیدی برای لا ئەدا، به‌لام ئەیه‌ینایه ماله‌که‌ی خۆیه‌وه، به‌لام چونکه ژنه‌که‌ی ئەم زۆر ساویلکه‌و دلپاک بوو، هه‌ر زو ده‌مه‌قالی و شه‌ره‌که‌ی له‌بیر ئەچوه‌وه‌و هه‌ر ئەوه‌ی له‌بیر ئەمایه‌وه که تا زوه‌و خۆیان ده‌ربازکه‌ن و له‌م ئاگره‌ بو‌ی ده‌رچن.

مالی هه‌پسه‌خان و خوشکی له‌ جاری پێشوه‌وه‌ فیر بو‌بون ئەیانزانی که‌چی بو‌ شاخ ده‌ست ئەداو چ شتیکیان به‌ که‌لک دیت بو‌یه به‌ جو‌ریکی وا شاره‌زایانه‌و خۆیان ئاماده‌ کرد که له‌وئ له‌سه‌ر هه‌یچ که‌ل و په‌لی په‌کیان نه‌که‌و‌یت، ئەوه‌نده‌ی بۆشیا‌ن کرا ئەو ئازوقانه‌یان له‌گه‌ل خۆیان برد که ئەیانزانی له‌ شاخ به‌ ئاسانی ده‌ست ناکه‌ون.

بێستون هه‌ر زوو مالی بو‌ ئاماده‌کردبوون، له‌ خۆشیا‌نا جیی به‌ خۆی نه‌ئەگرت که‌وا روناک دیته‌وه‌و ئەمجاره ده‌سگیرانییه‌تی ترس وه‌رز و شه‌رمی ناو‌یت هه‌رچییه‌کیان بو‌ بکا هه‌قی خۆیه‌تی.

له‌گه‌ل باوکی و چه‌ند خزمیکیشی چوون به‌ پیریانه‌وه تا گه‌یاندیا‌نه ماله‌که‌یان، کور و کچه‌کان یه‌کجار دل‌یا‌ن خۆشبوو دایک و باوکیان ئالان لیتیان و کۆبونه‌وه‌و له‌ ده‌وریان کۆمه‌لبوون، دوا‌ی هه‌سانه‌وه‌و پشودان حاجیمه‌جید هه‌ستایه سه‌ریی، جامانه‌که‌ی داگرت و قۆلی هه‌لمالی که‌ بچی ده‌ستنو‌یژ بشوا، هاته‌ ده‌ری له‌ ژوره‌که‌ و له‌ هه‌یوانه‌که‌ راوه‌ستاو سه‌یریکی ده‌وروپشتی خۆی کردو چاو‌یکی برییه‌ ئەو دیمه‌نه‌ جوانه‌ی که‌ لێوه‌ی دیار بوو ته‌ماشایه‌کی پر

ئارەزوی ئەو کێو بەرزە دلیگرە ی کرد که بەرامبەر بە هەیانە که بوو، بە عاستەم تیشکی روژ بەسەر لوتکه که یه وه مابوو، ههستی به سه به رزی و سه بهستی و دنیایه کی ته و او کرد، و به چاویکی پر فرمیسه که وه سه ری هه لبری بو ئاسمان و گوئی: "خوایه به زیا بیته... خوایه تو گه وره یته خوته ئەو ئه رز و شاخانه مان لی نه سینی و هیز و توانای ئەوه مان بده ری که به گیان و سه ر و مالی خو مان بیپاریزی نه داگیر که ر و له زوردار" خو ی دانه وانده وه و ئه رزه که ی ماچ کرد و گوئی: "یاخو هه ر ئەوه دان بی کوردستان بو خو ته و شاخ و داخ و ئەشکه وت و چه م و کانیاوت!"

هه پسه خانیش که له دوره وه چاوی له میرده که ی بوو زه رده خه نه یه کی گرت و له به ر خو یه وه گوئی:

- ئەمه دیهاته که یه که هه و شه و و هه وت روژ شه رت له گه ل کردم، که بو چی که هه که مانم پیدایته به بیستونی لادی و ئەو مناله چو ن له م که ژ و کێو هه لئه کات؟ بزانه ئاخری قسه که ی من چو ن هاته دی و چو ن که لیتان قه وما په ناتان هینا بو لادی و بو ئەم شاخه به رزانه! هه پسه به دهم ئەم بی ر و قسانه وه، دلخو ش و سه رکه وتو هاته لای حاجی می ردییه وه گوئی:
- "ها ئەبینی ئیره چه ند خو ش و دلیگره، ئینسان تیایا له خو نه بیته له که س ناترسیته، دهک به قوربانی دار و به ردی بم!"

که لویژ

له ندهن ۱۹۸۶/۲/۲